

นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฐ์ (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จุรินทร์ ลักษณวิศิษฐ์ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ในนามของคณะรัฐมนตรี ผมเสนอขอความเห็นชอบจากรัฐสภา ได้โปรดให้ความเห็นชอบการให้สัตยาบันการเข้าเป็นภาคีความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค หรือที่เรียกว่าอาร์เซ็ป (RCEP) ความจริงถ้าจะอธิบายอย่างง่ายที่สุดต่อท่านประธานก็คือว่า ข้อตกลงอาร์เซ็ป (RCEP) นั้นถือเป็นการต่อยอดเอฟทีเอ (FTA) ระหว่างอาเซียน+๑ (ASEAN+1) กับประเทศต่าง ๆ เช่นอาเซียน (ASEAN) บวกจีน อาเซียน (ASEAN) บวกญี่ปุ่น อาเซียน (ASEAN) บวกเกาหลี อาเซียน (ASEAN) บวกออสเตรเลีย อาเซียน (ASEAN) บวกนิวซีแลนด์ และอาเซียน (ASEAN) บวกอินเดีย รวมกันก็คือจะกลายมาเป็นอาร์เซ็ป (RCEP) ซึ่งอาร์เซ็ป (RCEP) นี้จะถือเป็นเอฟทีเอ (FTA) ฉบับที่ ๑๔ ของประเทศไทย ถ้ามีผลบังคับใช้ในอนาคต เริ่มแรก ความจริงได้มีการเจรจามาเป็นระยะเวลาเริ่มเกือบจะเรียกว่า ๑๐ ปี

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิดพรินเซนเทชั่น)

นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฐ์ (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ประเด็นสำคัญ ๆ มีอยู่ด้วยกัน ๒๐ ประเด็น หรือภาษาการเจรจาเรียกว่า มีด้วยกัน ๒๐ ข้อบท แต่ในช่วงเวลาที่ผ่านมา ๘-๙ ปีเราสามารถดำเนินการบรรลุข้อตกลงได้แต่เพียง ๗ ประเด็น ยังค้างคาอยู่ ๑๓ ประเด็น จนกระทั่งมาถึงปีที่แล้วในช่วงระยะเวลาที่ประเทศไทยเป็นประธานอาเซียน (ASEAN) และผมได้เข้าไปทำหน้าที่เป็นประธานรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN) ในการที่จะเข้าร่วมประชุมเพื่อดำเนินการให้บรรลุข้อตกลงอาร์เซ็ป (RCEP) อย่างที่ค้างคา มา สดท้ายปีที่แล้วเราสามารถดำเนินการให้ที่ประชุมอาร์เซ็ป (RCEP) บรรลุข้อตกลงทั้งหมดได้ครบทั้ง ๒๐ ข้อบท หรือ ๒๐ ประเด็น แล้วก็นำมาซึ่งการลงนามที่ทำเนียบรัฐบาลกับท่านนายกรัฐมนตรีร่วมกับประเทศอื่น ๆ อีก ๑๔ ประเทศ เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ หรือในช่วงปลายปีที่แล้ว โดยประเทศที่เข้าร่วมลงนามมีด้วยกันทั้งหมด ๑๕ ประเทศ ผลของการบรรลุข้อตกลงอาร์เซ็ป (RCEP) และการลงนามนี้ อาร์เซ็ป (RCEP) ก็จะกลายเป็นเอฟทีเอ (FTA) ที่ถือว่าใหญ่ที่สุดในโลก เพราะมีจีดีพี (GDP) รวมกันถึง

๑ ใน ๓ ของโลก และขณะเดียวกันประชากรในกลุ่มประเทศอาร์เซ็ป (RCEP) ๑๕ ประเทศนี้ ก็มีด้วยกันถึง ๒,๒๐๐ ล้านคน หรือคิดเป็น ๑ ใน ๓ ของประชากรโลกเช่นเดียวกัน ที่สำคัญก็คือมูลค่าการค้าของไทยกับประเทศอาร์เซ็ป (RCEP) คิดเป็นถึง ๒ ใน ๓ ของมูลค่าการค้าระหว่างไทยทั้งหมด ซึ่งตกเป็นมูลค่า ๘.๕ ล้านล้านบาท ประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับถ้าข้อตกลงอาร์เซ็ป (RCEP) มีผลบังคับใช้ ที่สำคัญก็คือว่าเราจะได้รับประโยชน์ทั้งในเรื่องของการค้าสินค้าและบริการ

สำหรับสินค้านั้น ก็จะประกอบด้วย สินค้าทางด้านการเกษตร อาหาร และสินค้าอุตสาหกรรม สำหรับสินค้าเกษตรที่เราจะได้รับประโยชน์ในการเปิดตลาดเพิ่มอีก ๑๔ ประเทศนั้น อย่างน้อยที่สุดก็ยกตัวอย่าง เช่น ในเรื่องของยางพารา เรื่องของ มันสำปะหลัง เรื่องของสินค้าประมง เป็นต้น

สำหรับอาหาร สิ่งไทยจะได้รับประโยชน์ในเรื่องของการส่งออกก็คือ หมวดยี่หวัดด้วยผัก ผลไม้ ทั้งผักสด ผลไม้สดแล้วก็แปรรูป ไม่ว่าจะเป็นน้ำส้ม น้ำมะพร้าว อาหารแปรรูป อาหารกระป๋อง เหล่านี้เป็นต้น และที่สำคัญไม่แพ้กันก็คือสินค้าอุตสาหกรรม ซึ่งจะประกอบด้วยอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าที่เราทำตัวเลขส่งออกเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ กระดาษ พลาสติก เคมีภัณฑ์ ชิ้นส่วนยานยนต์ เครื่องแต่งกาย และมอเตอร์ไซค์ เป็นต้น

สำหรับภาคบริการ ประเทศไทยก็จะได้ประโยชน์จากข้อตกลงอาร์เซ็ป (RCEP) อย่างน้อยที่สุดในเรื่องของธุรกิจก่อสร้าง ซึ่งปัจจุบันประเทศไทยถือว่าเป็นประเทศหนึ่งที่มีศักยภาพในเรื่องนี้ รวมทั้งธุรกิจในเรื่องของการค้าปลีกที่เราสามารถบุกตลาดอาร์เซ็ป (RCEP) แล้วก็ทำเงินเข้าประเทศได้ นอกจากนั้นก็ยังมีธุรกิจที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับสุขภาพ และที่ท่านอาจจะยังคาดไม่ถึงก็คือธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับดิจิทัล คอนเทนต์ (Digital Content) เช่น ภาพยนตร์ บันเทิง แอนิเมชัน (Animation) เหล่านี้เป็นต้น

อย่างไรก็ตามหลังจากที่ประชุมรัฐสภาถ้าให้ความเห็นชอบถัดจากนี้ไป หน่วยงานของรัฐก็ยังมีภารกิจอีก ๔ เรื่องเป็นอย่างน้อยที่จะต้องเร่งดำเนินการก่อนที่จะส่งเรื่องไปให้สัตยาบันกับเลขาธิการอาร์เซ็ป (RCEP) ที่กรุงจาการ์ตา ๔ เรื่องที่เราจะต้องทำหลังจากรัฐสภาให้ความเห็นชอบประกอบด้วย ๑. ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับภารกิจของกรมศุลกากร นั่นก็คือ

๑. จะต้องมีการปรับพิกัดอัตราศุลกากรจากเอชเอส ๒๐๑๒ (HS 2012) ให้ไปเป็นเอชเอส ๒๐๑๗ (HS 2017) รวมทั้งต้องไปออกประกาศกระทรวงการคลัง เพื่อยกเว้นอากรและลดอัตราอากรศุลกากรภายใต้ความตกลงอาร์เซ็ป (RCEP)

เรื่องที่ ๒ ก็คือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดหลักเกณฑ์และพิธีการศุลกากร ให้สอดคล้องกับข้อตกลงอาร์เซ็ป (RCEP) รวมทั้งไปดำเนินการออกประกาศคำสั่งทั้งหลาย ให้ครบถ้วน

และในประการที่ ๓ เกี่ยวข้องกับกรมการค้าต่างประเทศ นั่นก็คือว่า กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ ถัดจากนี้ไปก็มีหน้าที่ที่จะต้องไปหารือกับกลุ่มประเทศสมาชิก ในเรื่องแนวปฏิบัติของการออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า หรือที่เรียกกันว่าใบซีโอ (C/O) และปรับแนวปฏิบัติให้สอดคล้องกับข้อตกลงในเรื่องนี้

ประการที่ ๔ สุดท้าย ก็คือสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมจะต้องไปออกประกาศกระทรวงเรื่องเงื่อนไขการนำเข้าชิ้นส่วนยานยนต์ที่จะนำเข้ามาผลิตรถยนต์ ๑๒๕ รายการ

ซึ่งอันนี้ก็เป็นภารกิจ ๔ เรื่องที่หน่วยงานของรัฐจะต้องไปดำเนินการ หลังจากการประชุมรัฐสภาให้ความเห็นชอบ หรือจะมีมติถัดจากนี้ไป หลังการดำเนินการ ๔ เรื่องจบอย่างทีกระผมกราบเรียนเมื่อสักครู่ ประเทศไทยก็จะได้ดำเนินการยื่นการให้สัตยาบันต่อเลขาธิการอาร์เซ็ป (RCEP) ที่กรุงจาการ์ตา เมื่อได้ยื่นแล้วก็ถือว่าจบกระบวนการให้สัตยาบันของประเทศไทย เงื่อนไขกติกาของข้อตกลงอาร์เซ็ป (RCEP) ว่าภายหลังจากที่ประเทศต่าง ๆ ให้สัตยาบันแล้วจะมีผลบังคับใช้เมื่อไรนั้น ไม่จำเป็นที่จะต้องให้สัตยาบันครบทั้ง ๑๔ หรือ ๑๕ ประเทศ แต่ถ้าในกลุ่มประเทศอาเซียน (ASEAN) ๑๐ ประเทศ มี ๖ ประเทศให้สัตยาบัน และกลุ่มนอกประเทศอาเซียน (ASEAN) อีก ๕ ประเทศนั้น ให้สัตยาบัน ๓ ประเทศ รวมกับอาเซียน (ASEAN) ๖ ประเทศ เป็น ๙ ประเทศ ก็ถือว่าให้ข้อตกลงอาร์เซ็ป (RCEP) มีผลบังคับใช้ได้ ทั้งหมดนี้ก็คือข้อมูลเบื้องต้นที่ขออนุญาตกราบเรียนต่อท่านประธานและเพื่อนสมาชิก ถัดจากนี้ไปก็ขอให้ที่ประชุมได้กรุณาพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชวน หลีกภัย ประธานรัฐสภา ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณนะครับ มีท่านสมาชิกเข้าชื่อมาแล้ว เดิมเราตกลงวาระนี้กันไว้ว่าประมาณ ๑ ชั่วโมง แต่ผมคิดว่าอนุโลมท่านสมาชิกได้อภิปรายนะครับ มีสมาชิกได้เสนอเข้ามาขณะนี้พรรคฝ่ายค้านคุณวรภพ วิริยะโรจน์ ขอไว้ ๗ นาที นางสาวจิราพร สินธุไพร ๑๓ นาที -----

พรรคฝ่ายรัฐบาล ดอกเตอร์อิสระ เสรีวัฒนวุฒิ ๗ นาที ศาสตราจารย์พิสิฐ ลี้อาธรรม ๗ นาที คุณเกียรติ สิทธิอมร ๗ นาที วุฒิสมาชิก ๖ ท่าน ท่านละ ๕ นาที นางอภิรดี ตันตราภรณ์ นายสถิตย์ ลิ้มพงศ์พันธุ์ นายแพทย์เจตน ศิริธรานนท์ นายรณวริทธิ์ ปริยฉัตรตระกูล นายเจน นำชัยศิริ นายชลิต แก้วจินดา ผมจะอนุญาตสลับไปตามลำดับนะครับ ขอท่านแรก คุณวรภพ วิริยะโรจน์ ขอเชิญครับ

นายวรภพ วิริยะโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม วรภพ วิริยะโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ข้อตกลงอาร์เซ็ป (RCEP) เป็นข้อตกลงเศรษฐกิจการค้าขนาดใหญ่ ที่ผมก็เชื่อว่าเป็นประโยชน์กับเศรษฐกิจไทย ในภาพรวมครับ แต่ผมคิดว่าประโยชน์โดยตรงอาจจะไม่มาก เพราะว่าประเทศไทย มีข้อตกลงเอฟทีเอ (FTA) กับประเทศทั้งหมดในอาร์เซ็ป (RCEP) อยู่แล้ว แต่สิ่งที่ผมกังวล และขอตั้งเป็นข้อสังเกตครับ คือรัฐบาลยังไม่ได้วิเคราะห์แล้วก็ชี้แจงให้กับภาคเอกชนไทย ได้เตรียมรับมือผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นของอาร์เซ็ป (RCEP) อย่างเพียงพอครับ ผมคิดว่า โดยเฉพาะผลกระทบทางอ้อมที่จะเกิดขึ้นกับภาคเอกชนไทยครับ เพราะผลที่จะเกิดขึ้น จากการเกิดขึ้นของอาร์เซ็ป (RCEP) คือประเทศคู่ค้าสำคัญของไทย อย่างทั้งญี่ปุ่น จีน เกาหลีใต้ ที่ก่อนหน้านี้ไม่เคยมีเอฟทีเอ (FTA) กันเองมาก่อนนะครับ ก็จะกลายเป็นว่า เหมือนมีข้อตกลงการค้าเสรีผ่านข้อตกลงอาร์เซ็ป (RCEP) นี้ครับ ดังนั้นเมื่อคู่ค้าของไทย ที่สำคัญอย่าง ๓ ประเทศนี้เข้าร่วมอาร์เซ็ป (RCEP) ก็ย่อมหมายถึงมันคือโอกาสที่เอกชนไทย จะถูกแย่งธุรกิจไปได้ครับ จากการที่ ๓ ประเทศนี้มีข้อตกลงการค้าเสรีกันเอง คือคู่ค้า ของไทยที่ญี่ปุ่นก็สามารถเปลี่ยนไปซื้อสินค้าจากประเทศเกาหลีหรือประเทศจีนแทนที่ สินค้าไทยได้ง่ายขึ้นครับ จากการลดลงภาษีนำเข้าระหว่างกันของประเทศคู่ค้าเหล่านี้ นี่คือตัวอย่างที่ผมอยากจะตั้งเป็นข้อสังเกตว่ารัฐบาลยังไม่ได้วิเคราะห์แล้วก็ชี้แจงให้ ภาคเอกชนไทยเตรียมรับมือผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากอาร์เซ็ป (RCEP) อย่างเพียงพอ ถึงความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นได้กับภาคธุรกิจไทย

อีกประเด็นหนึ่งที่สำคัญของอาร์เซ็ป (RCEP) คือเรื่องรูล ออฟ ออริจิน (Rule of Origin) คือกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าที่กำลังจะเป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างนัยสำคัญของการค้าการผลิตของประเทศไทยครับ อธิบายง่าย ๆ คือสินค้าที่ผลิตในไทยจะสามารถส่งซื้อชิ้นส่วนต่าง ๆ จากประเทศในอาร์เซ็ป (RCEP) แล้วก็ส่งออกไปยังประเทศในอาร์เซ็ป (RCEP) และได้สิทธิประโยชน์ตามข้อตกลงของอาร์เซ็ป (RCEP) ได้เลย ถือว่าเป็นเมด อิน อาร์เซ็ป (Made in RCEP) ครับ ซึ่งก็จะทำให้ห่วงโซ่การผลิตขยายขอบเขตได้มากกว่าเดิมที่ไทยมี คือเมด อิน อาเซียน (Made in ASEAN) และกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดนี้ละครับ ที่ผมมองว่ามันคือดาบสองคม คือในมุมหนึ่งก็ทำให้อุตสาหกรรมไทยสามารถส่งซื้อชิ้นส่วนจากประเทศในอาร์เซ็ป (RCEP) ได้ และได้สิทธิประโยชน์ตรงนั้น แต่ในขณะเดียวกัน คู่ค้าของเราก็อาจจะเปลี่ยนที่จากเดิมซื้อชิ้นส่วนจากไทย ไปซื้อชิ้นส่วนจากประเทศอื่นในอาร์เซ็ป (RCEP) ด้วยกันเองได้ครับ และยิ่งเมื่อคู่ค้าสำคัญก็มีข้อตกลงการค้าเสรีด้วยกันเป็นครั้งแรกอย่างที่ผมกล่าวไว้ ผมว่ามันหมายถึงการแข่งขันทางการค้า การแข่งขันด้านอุตสาหกรรมของไทยในตลาดอาร์เซ็ป (RCEP) จะเข้มข้นขึ้นครับ อุตสาหกรรมไทยต้องมีการเตรียมความพร้อม ต้องยกระดับความสามารถในการแข่งขันมากยิ่งขึ้น นี่ก็เป็นอีกข้อตัวอย่างของข้อห่วงกังวลของผมที่รัฐบาลยังไม่ได้เตรียมความพร้อมแล้วก็ชี้แจงให้เอกชนไทยเตรียมรับมือผลกระทบตรงนี้เลย ผมคิดว่าภาครัฐต้องเร่งพัฒนาศักยภาพการแข่งขันของภาคธุรกิจไทยให้มากขึ้นครับ ที่ไม่ใช่แค่ดึงดูดแค่แข่งขันกันในอาเซียน (ASEAN) แล้ว มันหมายถึงต้องทำให้ประเทศไทยมีความน่าสนใจในการลงทุนไม่น้อยกว่าการลงทุนหรือการย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศอื่นในอาร์เซ็ป (RCEP) ซึ่งมันก็คงหมายถึงการปรับเปลี่ยนกฎเกณฑ์ กฎ ระเบียบต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อภาคธุรกิจ หรือที่มีการศึกษามาแล้วคือเรกูลาทอรี กิลโลทีน (Regulatory Guillotine) อันนี้ต่างหากที่ภาครัฐก็ยังไม่ได้หยิบยกต่อยอดขึ้นมา เพื่อให้การทำธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกมากขึ้น แล้วก็สอดคล้องกับหลักการลงทุนสากลมากขึ้น หรือแม้แต่การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่ต้องคิดถึงความต้องการของภาคธุรกิจในโลกใหม่ ในเทคโนโลยีใหม่ ๆ แล้วก็รองรับระเบียบการค้าใหม่อย่างอาร์เซ็ป (RCEP) ซึ่งทั้งหมดที่ผมกล่าว ผมก็ยังไม่ได้เห็นในการทำงานของรัฐบาลชุดนี้

ดังนั้นผมก็เลยคิดว่าอยากจะให้รัฐบาลให้ความสำคัญกับการปรับปรุงภาครัฐให้แข่งขันกับ
เวลาให้เร็วขึ้น ทันเวลามากขึ้น เพื่อรองรับอาร์เซ็ป (RCEP) โดยเร็วขึ้นครับ ขอขอบคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ ต่อไปคุณอิสระ
เสรีวัฒนวุฒิ

นายอิสระ เสรีวัฒนวุฒิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายอิสระ เสรีวัฒนวุฒิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตใช้เวลาสภาแห่งนี้อภิปรายความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค หรือที่เราเรียกชื่อเล่น ๆ ว่าอาร์เซ็ป (RCEP) ท่านประธานครับ เริ่มจากชื่อครับ ถ้าท่านประธานสังเกตจะเห็นว่าไม่มีคำไหนเลยในข้อตกลงนี้ที่ระบุว่าเป็นส่วนใดของโลก เป็นประเทศไหน เป็นภูมิภาคไหน ก็เลยเป็นที่มาของชื่อเล่น ๆ ของอาร์เซ็ป (RCEP) ว่าดีล (Deal) ระดับโลก ที่ว่าดีล (Deal) ระดับโลก ก็อย่างที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีได้กล่าวไปนะครับว่าไม่ว่าจะเป็นในแง่ของประชากรหรือในแง่ของจีดีพี (GDP) ก็ใหญ่ถึง ๑ ใน ๓ ของโลก หรือในแง่ของมูลค่าการค้าก็สูงถึงเกือบ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ของโลก ดังนั้นอาร์เซ็ป (RCEP) นี้จึงมีความสำคัญมากกับเศรษฐกิจไทย ดังนั้นผมจึงขออนุญาตให้ข้อมูลประกอบการให้สัตยาบันในวันนี้ เพื่อที่จะได้ชี้ให้เห็นถึงประโยชน์แล้วก็ข้อควรระวังของอาร์เซ็ป (RCEP) ครับ

ท่านประธานครับ ก่อนอื่นเลยผมต้องขอชื่นชมท่านรองนายกรัฐมนตรี และท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ท่านจุรินทร์ ลักษณะวิศิษฐ์ ที่ทำเรื่องนี้จนเป็นผลสำเร็จ ต้องบอกว่าไม่ใช่เรื่องง่ายครับ ที่บอกว่าไม่ใช่เรื่องง่าย เรื่องนี้ตั้งทำมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๔ เสร็จจากันมา ๗๐๐ กว่ารอบนะครับ มาสำเร็จในยุคท่านจุรินทร์ จนกระทั่ง ๑๕ ประเทศได้ลงนามร่วมกันเมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายนที่ผ่านมา ๑๕ ประเทศที่ว่าก็มี ๑๐ ประเทศของอาเซียน (ASEAN) แล้วก็อีก ๕ ประเทศคู่เจรจา ซึ่งก็คือมหาอำนาจทางเศรษฐกิจที่อยู่รายล้อมอาเซียน (ASEAN) ไม่ว่าจะเป็นประเทศจีน ประเทศญี่ปุ่น ประเทศเกาหลีใต้ ประเทศออสเตรเลีย ประเทศนิวซีแลนด์ นี่ก็คือ ๑๕ ประเทศที่มาลงนามร่วมกัน ทีนี้ขั้นตอนหลังจากที่ลงนามร่วมกัน แต่ละประเทศก็จะต้องไปให้สัตยาบันในประเทศตัวเอง ซึ่งก็เป็นที่มาของญัตติในวันนี้ จนกว่า ๖ จาก ๑๐ ในอาเซียน (ASEAN) แล้วก็ ๓ จาก ๕ ในคู่เจรจาลงนามครบ ข้อตกลงนี้ก็จะมีผลบังคับใช้ เมื่อสักครู่ผมบอกว่าไม่ง่าย แล้วต้องชื่นชมท่านรองนายกรัฐมนตรีจุรินทร์ นั่นก็เพราะว่าเหตุผล ๓ ประการที่ผมจะพอสรุปอย่างนี้

เหตุผลแรกนะครับ เนื่องจากข้อตกลงอาร์เซ็ป (RCEP) นี้ขับเคลื่อน แล้วก็ มีอาเซียน (ASEAN) เป็นตัวตั้งตัวตี อาเซียน (ASEAN) เองมีแนวทางของอาเซียน (ASEAN) ที่เรียกว่าอาเซียนเวย์ (ASEAN Way) ที่จะไม่ก้าวกาย ไม่แทรกแซงกิจการของกันและกัน ดังนั้นกว่าจะเจรจาอะไรจบเรื่องหนึ่งก็ต้องหมูปะโหม่กันหลายรอบครับ

เรื่องที่ ๒ คือ ๑๕ ประเทศนี้มีความแตกต่างกันของขนาดเศรษฐกิจอย่างมาก การที่เอาคนฐานะต่างกันมากมานั่งโต๊ะเจรจากัน ความต้องการก็แตกต่างกัน กว่าจะตกลงอะไรเสร็จเรื่องหนึ่งก็ซับซ้อนพอควรครับ

และเหตุผลสุดท้ายที่บอกว่าไม่ง่าย นั่นก็เป็นเพราะว่า ๑๕ ประเทศนี้ บางประเทศก็มีความขัดแย้งกันในประเด็นต่าง ๆ ดังนั้นเจรจาไปพลางก็ทะเลาะไปพลาง ต้องมีการพักยกเจรจา เกือบจะล้มโต๊ะก็หลายรอบ ดังนั้นนี่จึงเป็นสิ่งที่ผมขอชื่นชม ทั้งท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ แล้วก็ทั้งคณะทำงาน ที่สามารถทำเรื่องนี้จนเป็นผลสำเร็จ

อย่างไรก็ดีครับท่านประธาน การที่อาร์เซ็ป (RCEP) อยู่รอดพัฒนามาตั้งแต่ ปี ๒๕๕๔ จนถึงตอนนี้เปลี่ยนมาที่รัฐบาลก็ไม่เคยถูกปิดตกไป ผมคิดว่าตรงนี้เป็น การต่อยอด ข้อเท็จจริงถึงประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับจากอาร์เซ็ป (RCEP) ฉบับนี้ ซึ่งผมขออนุญาต สรุปเป็น ๔ มิติแบบนี้ครับ ๔ มิติที่ว่าก็คือ ขยับตลาดขาย ขยายตลาดซื้อ จับมือต่อรอง ปลดล็อกของไทย ผมไล่ไปที่ละมิตินะครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิดฟรีเซนเทน)

นายอิสระ เสรีวัฒนวุฒิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : ขยับตลาดขาย ก็คือการเข้าเป็นภาคีสมาชิก เราก็มียุทธศาสตร์ที่เพิ่มขึ้นอีก ๑๔ ตลาดที่จะส่งของ ไปขายได้ แล้วนอกจากตลาดขายนะครับ

ประเด็นที่ ๒ ขยายตลาดซื้อ นั่นก็คือเราเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการไทย ในการที่จะผลิตของขึ้นหนึ่ง มีที่ที่จะเลือกซื้อวัตถุดิบที่คุณภาพดี ราคาถูกได้ ๑๔ ที่ ใช้สิทธิ ประโยชน์ทางภาษีของอาร์เซ็ป (RCEP) นี้มาผลิตของที่สามารถแข่งขันได้ในตลาด

มติที่ ๓ นั่นก็คือในเรื่องของการจับมือต่อรอง หมายความว่า เมื่ออาร์เซ็ป (RCEP) รวมตัวกัน ๑๕ ประเทศ ก็จะมีพลังที่เข้มแข็ง เสียงที่ดังในการต่อรองกับประเทศอื่น ๆ

และประเด็นสุดท้าย คือพลตลาดของไทย การเข้าเป็นภาคีสมาชิกนี้ก็เป็นโอกาสอันดีที่ประเทศไทยจะได้ส่งของที่อยู่ในอดีตถูกกีดกันหลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็น ตัวอย่างเช่น มะพร้าว ผลไม้แปรรูป หรือพริกไทย ส่งไปในประเทศสมาชิกอาร์เซ็ป (RCEP) ได้นี้ก็เป็นข้อดีครับ

แต่ที่นี้ท่านประธานครับ ทุกการเจรจาก็คงไม่มีอะไรที่เราจะได้อย่างเดียว ถ้าเราบอกว่าจะเอาอย่างเดียวก็คงไม่มีใครเจรจากับเรา มันก็ต้องเป็นการแลกเปลี่ยน เป็นเรื่องปกติของการเจรจา ดังนั้นจึงปฏิเสธไม่ได้ครับว่าก็ต้องมีธุรกิจที่ได้รับผลกระทบจากการแลกเปลี่ยนนั้น ซึ่งผมพอที่จะให้ข้อมูลจากอุตสาหกรรมที่ได้รับข้อมูลมาจากการศึกษาของผม แล้วก็จากการเข้าร่วมสัมมนาประชาพิจารณ์ที่จัดโดยกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ พอที่จะสรุปเป็นอุตสาหกรรมหลัก ๆ ที่อาจได้รับผลกระทบทั้งหมด ๓ อุตสาหกรรม ที่จะขอใช้เวลาสภาแห่งนี้พูดถึงนะครับ

อุตสาหกรรมแรก คือเครื่องใช้ไฟฟ้า ปฏิเสธไม่ได้ครับว่าหลายประเทศที่เป็นสมาชิกของอาร์เซ็ป (RCEP) เป็นยักษ์ใหญ่ในวงการเครื่องใช้ไฟฟ้า เมื่อเราบรรลุข้อตกลงนี้ ประเทศยักษ์ใหญ่พวกนี้ก็มีกำลังการผลิตสูงกว่า มีเทคโนโลยีที่สูงกว่า ต้นทุนก็ต่ำกว่า ดังนั้น อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าของไทยก็อาจจะได้รับผลกระทบโดยตรง ซึ่งตรงนี้เองก็ต้องขอชื่นชมกระทรวงพาณิชย์อีกนะครับ ที่ได้รับทราบมาว่าได้มีการดำเนินการในการที่จะเยียวยาแก้ไขปัญหานี้ โดยการพิจารณาที่จะลดต้นทุน ลดภาษีวัตถุดิบในการนำเข้ามา เพื่อที่จะช่วยสนับสนุนผู้ประกอบการไทยในเรื่องนี้ ก็ต้องขอชื่นชมไว้ตรงนี้ครับ

อุตสาหกรรมที่ ๒ คือปลาน้ำจืด จริงอยู่ปลาน้ำจืดอาจจะไม่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากอาร์เซ็ป (RCEP) เพราะไม่ได้อยู่ในอาร์เซ็ป (RCEP) แต่ปลาทะเลอยู่ในอาร์เซ็ป (RCEP) พอปลาทะเลสามารถเข้ามาด้วยราคาที่ถูกลง ผมเปรียบเทียบให้เห็นภาพง่าย ๆ อย่างนี้ครับ เมื่อก่อนคนกินปลาน้ำจืดเพราะปลาทะเลแพงกว่า ถ้าวันหนึ่งแซลมอนเกิดราคาเท่ากับปลาช่อน ปลาตุ๊ก ใครจะกินปลาช่อน ปลาตุ๊กครับ เจ้าของบ่อก็ได้รับผลกระทบ ดังนั้นยุทธศาสตร์ปลาน้ำจืดของรัฐบาล ตรงนี้ต้องทำให้เกิดเป็นรูปธรรม จริงจัง จับต้องได้ เกิดเป็นผลอย่างแท้จริง

อีกอุตสาหกรรมหนึ่งที่อาจจะได้รับผลกระทบนั้นก็คือชิ้นส่วนยานยนต์ ตรงนี้ก็ต้องชื่นชมทีมงานเจรจาของกระทรวงพาณิชย์ว่าที่พยายามลดขอบเขตของสิทธิในส่วนชิ้นส่วนยานยนต์นี้ให้จำกัดอยู่เพียงแค่บางประเภท อย่างเช่นในเรื่องของรถที่ใช้ในสนามบิน ซึ่งท่านประธานครับ สนามบินในเมืองไทยก็กำกับโดยภาครัฐ ตรงนี้ผมเชื่อว่ารัฐก็สามารถที่จะมีกลไกที่จะไปขันนอตในตอนจัดซื้อจัดจ้างให้สามารถที่จะใช้ชิ้นส่วนในประเทศเท่านั้น

อีกประการหนึ่งที่สำคัญที่อยากจะขออภิปรายในสภาแห่งนี้ ด้วยธรรมชาติของเศรษฐกิจในโลกเสรีที่มีลักษณะที่ว่าปลาใหญ่กินปลาเล็ก แนนอนที่สาคูอาร์เซ็ป (RCEP) ก็จะต้องเกิดประโยชน์กับทุกฝ่าย แต่กัปตันไม่ได้ที่จะเกิดประโยชน์อย่างสูงกับธุรกิจขนาดใหญ่ คนรวยก็จะรวยยิ่งขึ้น ดังนั้นจึงขออนุญาตฝากไว้ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องว่าเรากำลังไปสร้างช่องว่างของเอสเอ็มอี (SME) ไปกวตลัดของเขาก็คือตลาดในประเทศ ซึ่งอาจจะไม่ได้รับผลประโยชน์จากอาร์เซ็ป (RCEP) เท่าที่ควร ตรงนี้ก็อยากจะขอฝากภาครัฐให้ช่วยพิจารณาในเรื่องของนโยบายต่าง ๆ ที่ทำให้เขายืนอยู่ได้

สุดท้ายครับท่านประธาน อาร์เซ็ป (RCEP) มีประโยชน์มากก็จริง แต่ไม่ใช่คำตอบสำหรับทุกอย่าง เนื่องจากมีคู่แข่งมาก บางครั้งเราก็ต้องลดสิทธิประโยชน์ลงมา เพราะฉะนั้นข้อตกลงบางอย่างที่เซ็นไว้ก่อนหน้านี้มีประโยชน์กว่าอาร์เซ็ป (RCEP) ผู้ประกอบการต้องเลือกใช้ให้ถูก เหมือนกับเลือกโปรโมชั่น (Promotion) โทรศัพท์ครับ แพคเกจ (Package) ไหนดี มีประโยชน์ ก็เลือกใช้อันนั้น เพื่อที่ว่าไม่ให้อาร์เซ็ป (RCEP) เป็นเพียงแค่ข้อตกลง ๑๔,๐๐๐ กว่ารายการเท่านั้น ก็ขอฝากเอาไว้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณนะครับ ท่านวุฒิสมาชิก ๒ ท่านเลยนะครับ ท่านอภิรดี ตันตราภรณ์ หลังจากนั้นก็เป็นท่านสถิตย์ ลิ้มพงศ์พันธุ์ ครับ ขอเชิญครับ

นางอภิรดี ตันตราภรณ์ สมาชิกวุฒิสภา (สรรหา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา และสมาชิกรัฐสภาทุกท่าน ดิฉัน นางอภิรดี ตันตราภรณ์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา และประธานคณะกรรมการการพาณิชย์และการอุตสาหกรรม วุฒิสภา ดิฉันขอสนับสนุนการเข้าเป็นภาคีความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาคหรืออาร์เซ็ป (RCEP) ปัจจุบันโลกเรากำลังก้าวไปข้างหน้าอย่างรวดเร็ว ความเชื่อมโยงของปัจจัยต่าง ๆ ทำให้โลกของเราเกิดการเปลี่ยนแปลงในทุกมิติ ส่งผลให้ห่วงโซ่อุปทานของโลกเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว สถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัวลงในช่วงของสงครามการค้าที่ผ่านมาเกิดความท้าทายอย่างรุนแรง และส่งผลกระทบต่อการมี การนำมาตรการกีดกันและการปกป้องทางการค้ารูปแบบต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองอุตสาหกรรมและการจ้างงานภายในประเทศ ปัจจุบันนี้สถานการณ์ทางเศรษฐกิจโลกไม่ได้ขึ้นอยู่กับเพียงการค้าสินค้า การค้าบริการและการลงทุนอีกต่อไป แต่ยังครอบคลุมการค้าในรูปแบบใหม่ ได้แก่ รูปแบบการค้าแบบดิจิทัล (Digital) และยังรวมถึงผลกระทบของการแพร่ระบาดของโรคที่ทวีความรุนแรงขึ้น ทำให้ประเทศต่าง ๆ เดินหน้าสู่การรวมกลุ่มการค้าแบบภูมิภาค เพื่อสร้างพันธมิตรทางเศรษฐกิจการค้า และสนับสนุนการสร้างห่วงโซ่การผลิตในภูมิภาคให้มากขึ้น

ท่านประธานที่เคารพ ดิฉันขอเรียนว่าเวลานี้เป็นเวลาที่เหมาะสมที่สุด ที่ความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาคหรืออาร์เซ็ป (RCEP) จะมีผลบังคับใช้ เนื่องจากความตกลงฉบับนี้มีเนื้อหาที่ทันสมัย มีมาตรฐาน และมีคุณภาพสูงบนพื้นฐานของผลประโยชน์ร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน นอกจากนี้ความตกลงอาร์เซ็ป (RCEP) ยังมีเนื้อหาครอบคลุมประเด็นทางการค้าที่กว้างขวาง รวมทั้งมีการขยายหรือต่อยอดในเรื่องต่าง ๆ จากข้อตกลงเขตการค้าเสรีที่ไทยเคยมีมาในอดีต เช่น

๑. เรื่องการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งถือเป็นการค้ารูปแบบใหม่ที่เป็นที่นิยมอย่างมากในขณะนี้ ความตกลงฉบับนี้จะช่วยอำนวยความสะดวกทางการค้า และเสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจให้มากขึ้น

๒. เรื่องของทรัพย์สินทางปัญญา ความตกลงฉบับนี้กำหนดหลักเกณฑ์การคุ้มครองและการบังคับใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาของสมาชิกทุกประเทศให้มีมาตรฐานเดียวกัน และสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกในการป้องปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาในรูปแบบต่าง ๆ เพราะฉะนั้นแม้ว่าในส่วนนี้ความตกลงอาร์เซ็ป (RCEP) จะกำหนดให้ประเทศสมาชิกซึ่งรวมถึงประเทศไทยต้องเข้าเป็นภาคีความตกลงระหว่างประเทศด้านทรัพย์สินทางปัญญาเพิ่มเติมอีก ๒ ฉบับ คือสนธิสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก และสนธิสัญญาว่าด้วยการแสดงและสิ่งบันเทิงเสียงขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก โดยมีระยะเวลาในการปรับตัวถึง ๓ ปี ซึ่งขณะนี้ร่างแก้ไขกฎหมายลิขสิทธิ์ในประเด็นนี้อยู่ระหว่างกระบวนการพิจารณาของรัฐสภาแห่งนี้ด้วยเช่นกัน และที่สำคัญ ข้อบทเรื่องทรัพย์สินทางปัญญาในความตกลงอาร์เซ็ป (RCEP) ยังคงยืนยันสิทธิของประเทศไทยที่จะใช้มาตรการเพื่อแก้ไขปัญหาทางด้านสาธารณสุขของประเทศ หรือเรื่องของการบังคับใช้สิทธิบัตรยา ดิฉันเชื่อว่าความตกลงอาร์เซ็ป (RCEP) จะเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยเพิ่มพูนมูลค่าการค้าของไทยอย่างมีนัยสำคัญ จากเดิมในปี ๒๕๖๒ การค้าของไทยกว่าครึ่งพึ่งพาตลาดขนาดใหญ่ของสมาชิกอาร์เซ็ป (RCEP) ของ ๑๕ ประเทศ จำนวน ๒.๗๕ แสนล้านเหรียญสหรัฐ หรือคิดเป็นร้อยละ ๕๗ ของการค้ารวมของประเทศไทย โดยไทยส่งออกไปยังสมาชิกอาร์เซ็ป (RCEP) จำนวน ๑.๓๓ แสนล้านเหรียญสหรัฐ หรือร้อยละ ๕๔ ของการส่งออกของไทยไปตลาดโลก และไทยยังนำเข้าจากสมาชิกอาร์เซ็ป (RCEP) จำนวน ๑.๔๑ แสนล้านเหรียญสหรัฐ หรือคิดเป็นร้อยละ ๖๐ ของการนำเข้าของไทยจากโลก ซึ่งจากสถิติการค้าที่กล่าวมาข้างต้นแสดงให้เห็นถึงโอกาสที่มาพร้อมกับประโยชน์ทั้งในด้านการลดต้นทุนและการเพิ่มประสิทธิภาพในภาคการผลิตและการส่งออก และจะช่วยส่งเสริมบทบาทของไทยในฐานะห่วงโซ่การผลิตที่สำคัญของภูมิภาคนี้ด้วย ดิฉันขอเรียนว่ารัฐบาลได้มีมาตรการช่วยเหลือ

ผู้ได้รับผลกระทบจากการเปิดเสรีทางการค้า ทั้งด้านของกองทุนสนับสนุนประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร และทางด้านการค้าภาคการผลิตและภาคการบริการ ดิฉันจึงขอสนับสนุนการเข้าเป็นภาคีความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคต่อไปค่ะ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ ต่อไปท่านสตีตย์ ลิมพงศ์พันธุ์ ครับ

นายสตีตย์ ลิมพงศ์พันธุ์ สมาชิกวุฒิสภา (สรรหา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม สตีตย์ ลิมพงศ์พันธุ์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ตั้งแต่กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน (ASEAN) ได้ทำความตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN) หรือที่เรียกว่าอาฟตา (AFTA) เมื่อปี ๒๕๓๕ ปรากฏว่าการค้าระหว่างอาเซียน (ASEAN) ได้ขยายตัวไปอย่างมาก การส่งออกของไทยไปยังกลุ่มประเทศอาเซียน (ASEAN) ได้เติบโตถึงร้อยละ ๒๔ ของการส่งออกทั้งหมด แชนหน้าการส่งออกประเทศขนาดใหญ่ที่สำคัญอย่างสหรัฐอเมริกาและสาธารณรัฐประชาชนจีน ไม่เพียงแต่เท่านั้น อาเซียน (ASEAN) เองได้พยายามขยายกรอบการค้าเสรีไปยังประเทศอื่น ๆ ในเอเชียตะวันออก กล่าวคือญี่ปุ่น สาธารณรัฐประชาชนจีน สาธารณรัฐเกาหลี รวมทั้งออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ โดยได้ทำความตกลง ๒ ฝ่าย ระหว่างอาเซียน (ASEAN) กับประเทศดังกล่าวเหล่านั้น -----

ปรากฏว่าเมื่อนับรวมการค้าของอาเซียน (ASEAN) บวกกับ ๕ ประเทศดังที่กล่าวแล้ว การส่งออกของไทยไปยังประเทศเหล่านั้นได้ขยายตัวถึงร้อยละ ๕๓ ซึ่งถือว่าการตกลงในเรื่องการค้าเสรีได้ดำเนินการไปในทางที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งออกของประเทศไทยเป็นอย่างมาก อย่างไรก็ตาม ณ วันนี้ความตกลงทวิภาคีระหว่างอาเซียน (ASEAN) กับ ๕ ประเทศดังกล่าวได้นำมาสู่การตกลงในรูปของพหุภาคี คือการตกลงหลายฝ่ายร่วมกันอาเซียน (ASEAN) ๑๐ ประเทศ และอีก ๕ ประเทศดังที่ได้กล่าวแล้ว ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวนี้จะยิ่งทำให้การค้าของอาเซียน (ASEAN) รวมถึงไทยได้ขยายตัวออกไปอย่างมาก เพราะจากการเปลี่ยนการทำความตกลงแบบทวิภาคีหรือ ๒ ฝ่ายระหว่างอาเซียน (ASEAN) กับ ๕ ประเทศดังกล่าวนี้ มาสู่ความตกลงการค้าที่เป็นเขตการค้าเสรีร่วมกัน จะทำให้แหล่งกำเนิดสินค้าเป็นมาตรฐานเดียวกัน การสะสมวัตถุดิบที่เป็นถิ่นกำเนิดสินค้าของแต่ละประเทศก็จะขยายตัวออกไปมากขึ้น จาก ๑๐ ประเทศ เป็น ๑๕ ประเทศ และเมื่อเป็นเช่นนี้ ก็จะทำให้การส่งออกของไทยจะขยายตัวออกไปมากขึ้น จากการคาดการณ์นั้นอาจจะขยายตัวไปถึง ๒ ใน ๓ ของการส่งออกทั้งหมดของประเทศไทย การตกลงเขตการค้าเสรีระดับภูมิภาค ๑๕ ประเทศดังที่กล่าวนี้ ก็จะทำให้เขตการค้าเสรีนี้เป็นแหล่งดึงดูดที่สำคัญของการลงทุนของโลก ทัวโลกเมื่อคิดถึงการลงทุนจะหันมาลงทุนในเขตการค้าเสรีนี้ อย่างแน่นอน นอกเหนือไปจากนั้นความตกลงนี้ยังได้ผนวกการค้าบริการทางการเงิน ซึ่งรวมทั้งธนาคาร หลักทรัพย์ และประกันภัย อันจะส่งผลสำคัญให้การแข่งขันในเรื่องการค้าบริการทางการเงินในประเทศเข้มข้นขึ้น ซึ่งเป็นผลดีต่อผู้บริโภคโดยรวม เพราะผู้บริโภคสามารถที่จะเลือกใช้บริการทางการเงินได้ดีและเป็นประโยชน์มากยิ่งขึ้น ยิ่งไปกว่านั้น ก็จะทำให้มีการเพิ่มทักษะ เพิ่มความรู้ เพิ่มเทคโนโลยีของภาคธุรกิจการเงินในประเทศให้เข้มแข็งขึ้น อันจะนำไปสู่ความสามารถในการที่จะส่งออกบริการทางการเงินของธุรกิจในประเทศไปยังกลุ่มประเทศเหล่านี้ได้อีกด้วย และที่สำคัญก็คือว่าความตกลงในระดับภูมิภาคนี้จะทำให้ขนาดเศรษฐกิจของความตกลงของประเทศสมาชิกเหล่านี้เติบโตเป็นอย่างมาก และจะนำไปสู่ความสามารถในการที่จะท้าทายการปกป้องทางการค้า ความสามารถในการที่จะขยายการค้าและการลงทุนระหว่างกัน และที่สำคัญที่สุดก็คือว่า

ในเรื่องนี้เท่าที่ติดตามการเจรจา ปรากฏว่ากรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ ได้เตรียมการอย่างรอบคอบเป็นอย่างดี หากหรือทั้งภาคเอกชนและภาครัฐเพื่อให้รับทราบ ให้ความคิดเห็นในการเจรจา พร้อมทั้งเตรียมพร้อมในการที่จะนำไปสู่ภาคปฏิบัติเป็นอย่างดี กระผมจึงขอสนับสนุนความตกลงฉบับนี้ครับ ขอบพระคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ต่อไปนางสาวจิราพร สินธุไพร หลังจากนั้นก็เป็นศาสตราจารย์พิสิฐ ลี้อาธรรม แล้วจะเป็นนายแพทย์เจตนศิริธรานนท์ และนายรณวริทธิ์ ปริยฉัตรตระกูล ขอเชิญนางสาวจิราพรครับ

นางสาวจิราพร สินธุไพร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน จิราพร สินธุไพร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด เขต ๕ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นดิฉันต้องขอขอบคุณท่านรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ที่ได้แถลงต่อรัฐสภาถึงข้อมูลของความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค หรือที่เราเรียกสั้น ๆ ว่าอาร์เซ็ป (RCEP) อย่างไรก็ตามดิฉันมีข้อสังเกตบางประการต่อความตกลงฉบับนี้ค่ะ

ประเด็นแรก ดิฉันมีข้อสังเกตว่าแม้ว่าความตกลงอาร์เซ็ป (RCEP) จะมีการลงนามไปแล้ว แต่การเจรจาของสมาชิกอาร์เซ็ป (RCEP) ได้ดำเนินการเจรจาที่ครบถ้วนสมบูรณ์แล้วหรือยัง ท่านประธานที่เคารพคะ สิ่งที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้แถลงต่อสภา ระบุว่าหลังจากที่รัฐสภาให้ความเห็นชอบเรียบร้อยแล้ว หน่วยงานของไทยต้องดำเนินการอะไรบ้าง แต่นั่นคือสิ่งที่ประเทศไทยต้องดำเนินการภายในประเทศ แต่หลังจากที่ดิฉันได้ไปสืบค้นข้อมูลจากสำนักงานเลขาธิการอาเซียน พบว่าสมาชิกอาร์เซ็ป (RCEP) ยังมีบางประเด็นที่เจรจากันยังไม่แล้วเสร็จ นั่นก็คือเรื่องการออกหนังสือพิธีการศุลกากรและการปรับเปลี่ยนตารางพิกัดศุลกากรให้ทันสมัยทุก ๕ ปี ซึ่งทั้ง ๒ ประเด็นนี้อยู่ภายใต้บทว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าหรืออาร์โอโอ (ROO) ซึ่งกำลังจะมีการประชุมกันในวันที่ ๑-๒ มีนาคม ๒๕๖๔ นี้ คาดว่าในเรื่อง ๒ เรื่องนี้กว่าจะเจรจากันแล้วเสร็จก็คงเป็นช่วงปลายปีนี้ ตามสมมุติฐานที่ว่าความตกลงอาร์เซ็ป (RCEP) จะมีผลใช้บังคับในราวต้นปีหน้า ดังนั้นแม้ว่าไทยจะเร่งรีบให้สัตยาบันไปตอนนี้ แต่ว่าความตกลงก็ยังไม่สามารถใช้บังคับได้อย่างสมบูรณ์ ดิฉันจึงมีข้อสงสัยว่าทำไมรัฐบาลต้องรีบนำเอาความตกลงอาร์เซ็ป (RCEP) ฉบับนี้เข้าสู่การประชุมรัฐสภาเพื่อเร่งรัดการให้สัตยาบัน หรือนี่คือการเร่งสร้างผลงานของรัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ เพื่อเอาไว้แก้ต่างก่อนที่จะมีการอภิปรายไม่ไว้วางใจในอาทิตย์หน้า ดิฉันเรียนค่ะว่าการที่รัฐบาลเร่งรีบนำเสนอให้รัฐสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อให้สัตยาบันโดยขาดความรอบคอบจะกลายเป็นผลเสียต่อประเทศไทย เพราะหากสมาชิกอื่น ๆ ดูว่าไทยพร้อมให้สัตยาบันความตกลงอาร์เซ็ป (RCEP) แล้ว ไทยจะหมดอำนาจในการเจรจาในเรื่องที่ค้างอยู่ทันที ท่านอย่าอ้างนะค่ะว่าเรื่องที่ค้างอยู่เป็นประเด็นเทคนิค ไม่มีผลต่อประโยชน์ทางการค้า เพราะถ้ามันง่ายหรือเป็นเรื่องเล็กน้อยขนาดนั้น ทำไมจนมีการลงนามความตกลงแล้วยังมีการเจรจากันไม่จบอีก ดังนั้นขอให้รัฐบาลอย่าได้พยายามเอาผลประโยชน์ทางการค้าของชาติไปสร้างกระแสความนิยมให้ตัวเองก่อนที่จะมีการเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจในสัปดาห์ที่จะถึงนี้

ท่านประธานที่เคารพคะ ดิฉันเรียนว่าความตกลงอาร์เซ็ป (RCEP) ไม่ใช่ผลงานของรัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา การเจรจาอาร์เซ็ป (RCEP) เริ่มต้นจาก

รัฐบาลสมัยท่านนายกรัฐมนตรีหญิงคนแรกของประเทศไทย ท่านยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ซึ่งเป็นรัฐบาลที่มาจากเลือกตั้ง และได้รับการยอมรับจากประชาคมโลก ในขณะนั้นรัฐบาลท่านยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ร่วมกับผู้นำอาเซียน (ASEAN) ผลักดันให้มีการตั้งเขตการค้าเสรีที่ใหญ่ขึ้นกว่าที่อาเซียน (ASEAN) มีอยู่ โดยเสนอให้คู่เจรจาเอฟทีเอ (FTA) ของอาเซียน (ASEAN) ๖ ประเทศ ซึ่งก็คือ จีน อินเดีย ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ รวมทั้งหมด ๑๖ ประเทศ เข้าร่วมเจรจาความตกลงอาร์เซ็ป (RCEP) ฉบับนี้ และในที่สุดก็สามารถผลักดันให้มีการเจรจาครั้งแรกในเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๖ และอย่าลืมนะคะว่าในช่วงนั้นเองที่รัฐบาลท่านนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ก็ได้ผลักดันจนให้มีการเริ่มเจรจาเพื่อจัดตั้งเขตเสรีทางการค้า หรือเอฟทีเอ (FTA) ไทย-สหภาพยุโรป ขณะนั้นการเจรจามีความคืบหน้าไปมากค่ะ แต่ก็ถูก พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา และคณะ ทำการรัฐประหารยึดอำนาจ ทำให้สหภาพยุโรประงับการเจรจาเอฟทีเอ (FTA) กับไทย และจนทุกวันนี้การเจรจาก็ยังไม่มีความคืบหน้า

ท่านประธานที่เคารพคะ ในส่วนความสำเร็จของการเจรจาจัดทำความตกลงอาร์เซ็ป (RCEP) ฉบับนี้ ก็เป็นผลงานของข้าราชการคณะผู้แทนไทยที่ทำงานกันเป็นระยะเวลายาวนานเกือบ ๙ ปีที่ผ่านมา ปัจจุบันก็ยังมีเจรจากันอยู่ในบางประเด็น และประเด็นสำคัญ ความสำเร็จในการเจรจาอาร์เซ็ป (RCEP) ครั้งนี้ เกิดจากการผลักดันร่วมกันของ ๑๔ ประเทศเป็นระยะเวลายาวนาน จึงไม่ควรมาอ้างว่าความสำเร็จจากการเจรจาความตกลงอาร์เซ็ป (RCEP) เป็นผลงานของรัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา รัฐบาลเดียว

ประเด็นที่ ๒ ความตกลงอาร์เซ็ป (RCEP) มี ๒๐ บท มีภาคผนวกด้านกฎเกณฑ์และภาคผนวกข้อผูกพันการเปิดตลาดอีกจำนวนมาก ทั้งหมดรวมกันดิฉันดูคร่าว ๆ ไม่น้อยกว่า ๑๐,๐๐๐ หน้าค่ะ ดังนั้นด้วยระยะเวลาในการพิจารณาที่มีค่อนข้างจำกัด การสรุปสาระสำคัญเพื่อให้รัฐสภาพิจารณาจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมาก -----

ท่านประธานที่เคารพคะ สารสำคัญที่ควรปรากฏอย่างละเอียดในเล่มที่สรุปเนื้อหา ความตกลงฉบับนี้ คือรายละเอียดเกี่ยวกับประโยชน์ที่ไทยจะได้จากความตกลงฉบับนี้ว่ามีมากหรือน้อยอย่างไร ซึ่งในเล่มสรุปสาระสำคัญของความตกลงอาร์เซ็ป (RCEP) ฉบับนี้ กลับปรากฏเพียงรายละเอียดคร่าว ๆ ไม่ชัดเจน และเมื่อดิฉันตรวจสอบในเล่มความตกลงที่แปลอย่างไม่เป็นทางการฉบับเต็มนะค่ะ เล่มนี้ค่ะ ก็ปรากฏว่าไม่ได้แนบตารางข้อผูกพันต่าง ๆ เช่น ตารางข้อผูกพันการลดภาษี ตารางข้อผูกพันการค้าบริการ ตารางข้อผูกพันการสงวนการลงทุน และตารางข้อผูกพันเฉพาะในการเคลื่อนย้ายชั่วคราวของบุคคลธรรมดาของประเทศสมาชิกอาเซียน (ASEAN) ทั้ง ๑๔ ประเทศ ซึ่งดิฉันก็เลยต้องไปไล่ดูในเล่มความตกลงฉบับภาษาอังกฤษฉบับเต็ม ถึงได้เห็นว่าได้มีการแนบตารางข้อผูกพันต่าง ๆ มาในรูปแบบของคิวอาร์โค้ด (QR Code) เพื่อให้สมาชิกได้สแกน (Scan) แล้วก็ดาวน์โหลด (Download) ไปดูเนื้อหาได้ แต่เนื้อหาแนบเน็กซ์ (Annex) หรือภาคผนวกนั้น ก็เป็นภาษาอังกฤษทั้งหมดค่ะ นี่แสดงให้เห็นว่ารัฐบาลไม่ได้เอาใจใส่ในรายละเอียดเนื้อหาที่เป็นหัวใจสำคัญของความตกลงอย่างภาคผนวกซึ่งจะมีตารางข้อผูกพันต่าง ๆ ที่ทำให้สมาชิกรัฐสภาสามารถรับรู้รับทราบได้ว่าไทยจะได้ประโยชน์มากหรือน้อยหรือเสียประโยชน์เพียงใดจากข้อผูกพันการเปิดตลาดของสมาชิกอาร์เซ็ป (RCEP) ทั้ง ๑๔ ประเทศ ดิฉันจึงมีข้อสังเกตค่ะว่าด้วยระยะเวลาที่จำกัดเช่นนี้ และรายละเอียดประโยชน์ และผลกระทบความตกลงที่ไม่ชัดเจนเช่นนี้ สมาชิกรัฐสภาจะพิจารณาและให้ความเห็นชอบความตกลงอาร์เซ็ป (RCEP) ได้อย่างไร

ประเด็นที่ ๓ รัฐบาลได้เปิดเผยข้อมูลในความตกลงที่ลงนามแล้ว ย้ำว่าความตกลงที่ลงนามแล้วนะค่ะ และได้อธิบายให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรับทราบอย่างทั่วถึงเพียงพอหรือไม่ ดิฉันเรียนว่าการดำเนินการของกระทรวงพาณิชย์ในการนำความตกลงเข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภาแสดงถึงการดำเนินการที่ค่อนข้างเร่งรีบโดยไม่จำเป็น ความตกลงอาร์เซ็ป (RCEP) เพิ่งลงนามไปเมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๓ และนำเข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภาในวันนี้ คือวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ดังนั้นเท่ากับว่าหน่วยงานใช้ระยะเวลาเพียงแค่ ๒ เดือนในการเผยแพร่ความตกลงอาร์เซ็ป (RCEP) ที่ลงนามแล้ว แล้วก็มีมีความหนา

นับหมื่นหน้าให้กับสาธารณชนได้รับทราบ แล้วก็ยังเป็นฉบับภาษาอังกฤษที่แปลได้ไม่ครบด้วยนะค่ะ ท่านประธานที่เคารพคะ ด้วยระยะเวลาที่สั้นเพียงแค่ ๒ เดือน ดิฉันเชื่อว่าแม้กระทั่งนักกฎหมายระหว่างประเทศหรือผู้เชี่ยวชาญก็ไม่อาจจะสามารถทำความเข้าใจกับกฎเกณฑ์และพันธกรณีที่มิ้นหมื่นหน้านี้ได้ทัน ดังนั้นการตัดตอนกระบวนการที่มีส่วนร่วมของประชาชนให้มีระยะเวลาที่สั้นขนาดนี้ รัฐบาลต้องอธิบายค่ะว่าทำไมต้องเร่งรัดขนาดนี้ดำเนินการไปเพื่อผลประโยชน์อะไร ทั้ง ๆ ที่สมาชิกอาร์เซ็ป (RCEP) วางเป้าหมายให้ความตกลงมีผลใช้บังคับในต้นปี ๒๕๖๕ หรือถ้าอย่างเร็วก็คือภายในปลายปีนี้ นอกจากนี้ประเทศสมาชิกอื่น ๆ ก็ใช้เวลาในการดำเนินการภายในประเทศไม่ต่ำกว่า ๖ เดือน เพื่อให้มีการให้สัตยาบัน ดิฉันจึงคิดว่ารัฐบาลสามารถขยายระยะเวลาให้ทุกภาคส่วนได้มีโอกาสในการศึกษาอย่างเพียงพอ โดยไม่ได้ส่งผลกระทบใด ๆ แต่กลับจะเป็นผลดีต่อประชาชนทั้งประเทศเสียอีก

ประเด็นที่ ๔ ประเด็นสำคัญค่ะ รัฐบาลได้ตรวจสอบรายละเอียดความตกลงอาร์เซ็ป (RCEP) อย่างรอบคอบ ถี่ถ้วน ก่อนนำเข้าสู่รัฐสภาแล้วหรือยังคะ ท่านประธานที่เคารพคะ ความตกลงอาร์เซ็ป (RCEP) เริ่มขึ้นเมื่อปี ๒๕๕๖ แล้วได้มีการขออนุมัติกรอบเจรจาจากรัฐสภา ตามมาตรา ๙๐ ของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ แล้วก็เป็นการเจรจาต่อเนื่องมาจนกระทั่งไทยมีรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ประเด็นสำคัญก็คือว่าถึงแม้มาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๖๐ จะไม่ได้กำหนดให้ต้องเสนอกรอบเจรจาเพื่อให้รัฐสภาอนุมัติก่อน แต่ปรากฏว่าภายหลังที่มีการใช้บังคับรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๖๐ แล้ว กรมทรัพย์สินทางปัญญากะทรวงพาณิชย์ ได้เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อขอความเห็นชอบในประเด็นภายใต้บทว่าด้วยเรื่องทรัพย์สินทางปัญญา โดยมีเหตุผลว่าบทดังกล่าวมีประเด็นที่เกินกว่ากรอบการเจรจาที่เคยขอไว้ แต่ปรากฏว่าจากการตรวจสอบความตกลงแล้ว ดิฉันพบบทที่เกินกว่ากรอบเจรจาที่เคยขอไว้ไม่น้อยกว่า ๒ เรื่อง แต่ไม่ได้มีการเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบก่อนที่จะไปเจรจาเพิ่มเติมเหมือนที่กระทรวงพาณิชย์ได้ดำเนินการ

เรื่องที่ ๑ เป็นเรื่องหลักการทาร์ฟ ดิฟเฟอเรนเชียล (Tariff Differential) ประเทศไทยได้ไปยอมรับหลักการนี้ในบทการค้าสินค้า ทั้ง ๆ ที่กรอบเจรจาไม่ได้ระบุหลักการนี้ไว้ และไม่เคยมีการนำเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรีเพื่อให้เห็นชอบ ถ้าเราไปดูในกรอบเจรจา ข้อ ๑ เรื่องการเข้าสู่ตลาดสินค้า ย่อหน้าที่ ๘ มีการระบุชัดเจนว่า เรื่องการเข้าสู่ตลาดสินค้าต้องกำหนดกฎเกณฑ์ที่ชัดเจน มีการบังคับใช้อย่างโปร่งใส และเท่าเทียม ชิดเส้นใต้คำว่า เท่าเทียม นะคะ แต่ถ้าเราไปดูในหลักการทาร์ฟ ดิฟเฟอเรนเชียล (Tariff Differential) ซึ่งเป็นหลักการที่อนุญาตให้สมาชิกอาร์เซ็ป (RCEP) ไม่จำเป็นต้องเปิดตลาดให้กับทุกประเทศสมาชิกอย่างเท่าเทียม แต่สามารถเลือกได้ว่าจะเปิดตลาดให้ใคร หรือจะไม่เปิดให้ประเทศใดก็ได้ ซึ่งหลักการนี้ไทยไม่เคยยอมรับมาก่อนในทุกเอฟทีเอ (FTA) ที่ไทยมีมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน รวมทั้งหลักการนี้ไม่มีในองค์การการค้าโลก หรือดับเบิลยูทีโอ (WTO) ด้วย เช่นนี้ถือว่าเป็นการเจรจาที่เกินกว่ากรอบหรือไม่

เรื่องที่ ๒ เป็นเรื่องบทบาทด้วยพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ หรืออีคอมเมิร์ซ (e-Commerce) เนื่องจากในกรอบเจรจาที่เคยขออนุมัติไว้ระบุชัดเจนว่าให้มีความร่วมมือในการส่งเสริมการค้าผ่านระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ แต่ในความตกลงอาร์เซ็ป (RCEP) กลับมีการกำหนดพันธกรณีมากมายที่ไทยต้องปฏิบัติตามในอนาคต อาทิ เช่น คัสตอม ดิวตี้ส์ (Custom Duties) โลเคชัน ออฟ คอมพิวติง ฟาซิลิตีส์ (Location of Computing Facilities) ครอส บอร์เดอร์ ทรานสเฟอร์ ออฟ อินฟอร์เมชัน บาย อิเล็กทรอนิกส์ มีนส์ (Cross-Border Transfer of Information by Electronic Means) ขออนุญาตท่านประธาน ใช้ภาษาต่างประเทศนะคะ และยังมีอีกหลายประเด็นที่ประเทศสมาชิกอาร์เซ็ป (RCEP) รวมถึงไทยมีพันธกรณีที่ต้องผูกพันและดำเนินการตามนั้น นอกจากนี้แม้ว่าบทนี้ยังไม่ถูกนำมาใช้ร่วมกับบทบาทด้วยการระงับข้อพิพาททางการค้า แต่สมาชิกและไทยได้ไปตกลงยอมรับให้มีการทบทวน เพื่อให้บทพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์สามารถนำไปดำเนินการเพื่อนำมาใช้ร่วมกับบทบาทด้วยการระงับข้อพิพาททางการค้า ซึ่งนี่คือการดำเนินการที่เกินกว่ากรอบ เพราะการค้าที่สมาชิกอาร์เซ็ป (RCEP) และประเทศไทยไปผูกพันว่าจะยินยอมใด ๆ ก็ตามในอนาคต ถือเป็นการดำเนินการที่เกินกว่ากรอบที่เคยขอไว้ ซึ่งมีเฉพาะประเด็นความร่วมมือเท่านั้นค่ะ

ท่านประธานที่เคารพคะ ทั้ง ๒ บทนี้คือตัวอย่างที่เป็นการเจรจาเกินกว่า
กรอบที่เคยขออนุมัติไว้ แต่ไม่ได้มีการนำเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรีก่อนที่จะไป
เจรจา คำถามคือแล้วทำไมหน่วยงานที่รับผิดชอบถึงไม่ได้ดำเนินการนำทั้ง ๒ เรื่องดังกล่าว
ขออนุมัติกรอบเจรจาเพิ่มเติมจากคณะรัฐมนตรีเหมือนที่กระทรวงพาณิชย์ได้ดำเนินการไว้
ที่สำคัญคะ ก่อนที่จะนำความตกลงเข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภาให้รับรู้รับทราบ รัฐบาล
ได้เคยตรวจสอบหรือไม่ว่าสิ่งที่ปรากฏอยู่ในความตกลงอาร์เซป (RCEP) ฉบับนี้เป็นสิ่งที่
เกินกว่ากรอบเจรจาที่เคยขอไว้หรือไม่ ถ้าท่านได้ตรวจสอบอย่างถี่ถ้วนแล้ว ดิฉันขอให้
ท่านยืนยันกับสมาชิกรัฐสภาว่าคณะรัฐมนตรีได้ตรวจสอบอย่างรอบคอบแล้วว่ามิประเด็น
ใดบ้างที่เป็นไปตามกรอบเจรจา และมีประเด็นใดบ้างที่เจรจาเพิ่มเติมเกินกว่ากรอบที่เคย
ขอไว้ รวมทั้งขอให้แจ้งต่อสมาชิกรัฐสภาว่าใครหรือหน่วยงานใดเป็นผู้ตรวจสอบเทียบเคียง
กรอบเจรจาความตกลงอาร์เซป (RCEP) ทั้งหมด ประเด็นของดิฉันก็คือว่านี่คือความบกพร่อง
ของรัฐบาลที่ไม่มีการตรวจสอบผลการเจรจาอย่างรอบคอบ และไม่ดำเนินการตามกฎหมาย
อย่างเป็นขั้นตอนด้วยความโปร่งใส

สุดท้ายคะ ดิฉันขอเน้นย้ำนะคะว่าทั้ง ๔ ประเด็นข้างต้นที่ดิฉันได้อภิปรายไป
เป็นประเด็นที่สำคัญที่ต้องการคำตอบและคำชี้แจงชัดเจนจากรัฐบาล ถ้าไม่สามารถให้
คำตอบหรืออธิบายต่อรัฐสภาได้อย่างชัดเจน ดิฉันอาจต้องขอหารือท่านประธานผ่านไปยัง
ท่านรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ให้พิจารณานำความตกลง
อาร์เซป (RCEP) ฉบับนี้กลับไปตรวจสอบให้รอบคอบ ถี่ถ้วน และขยายระยะเวลาเพื่อให้มี
การเปิดเผยความตกลงต่อสาธารณชนอย่างเหมาะสม ทัวถึง ก่อนที่จะนำมาให้รัฐสภา
พิจารณาใหม่คะ ขอขอบคุณคะ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ ต่อไปศาสตราจารย์พิสิฐ
ลีอาธรรม ครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิสิฐ ลี้อาธรรม สมาชิกสภา พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ผมขอกล่าวขอบคุณท่านรองนายกรัฐมนตรีครับ ผมทราบดีครับว่า ท่านรองนายกรัฐมนตรีได้ผลักดันเรื่องนี้เป็นอย่างมากเมื่อตอนเข้ามารับตำแหน่งในปี ๒๕๖๒ เมื่อตอนที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพอาเซียน (ASEAN) ท่านประธานในฐานะประธานรัฐสภาที่ดี หรือท่านรองนายกรัฐมนตรีก็ดีนะครับ ก็ได้หารือกันในเรื่องของการทำงานในกรอบอาเซียน (ASEAN) หลายเรื่องด้วยกัน หนึ่งในนั้นที่ผมทราบว่าท่านรองนายกรัฐมนตรีจุนทรได้ให้ความสำคัญมากก็คือเรื่องของอาร์เซ็ป (RCEP) เพราะว่าอาร์เซ็ป (RCEP) ได้มีการริเริ่มมาเป็นเวลาร่วม ๑๐ ปี แต่ไม่มีความก้าวหน้า แต่ว่าเมื่อท่านเข้ามาท่านได้พยายามเจรจา โชคไม่ดีครับ ที่ประเทศหนึ่งทางตะวันตกของเอเชีย (Asia) ไม่ยอมรับ เพราะฉะนั้นเลยทำให้กรอบข้อตกลงของอาร์เซ็ป (RCEP) ขาดประเทศนี้ไป ซึ่งก็เป็นที่น่าเสียดาย แต่ก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่าในเวลาอันใกล้ ประเทศนี้จะได้มีการเข้าร่วม เพราะว่าเขาก็แน่นอนต้องคำนึงถึงประโยชน์ของประเทศเขาในเรื่องนี้ ซึ่งอาร์เซ็ป (RCEP) ก็เป็นดินแดนที่อย่างที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีได้กล่าววนะครับว่ามีอาณาเขตที่ใหญ่โตที่สุดในแง่ของพื้นที่ และในแง่ของจำนวนตัวเลขของประชากรและตัวเลขของจีดีพี (GDP) จึงเป็นที่น่าสนใจของชาวโลก เป็นดินแดนที่มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจสูงที่สุดในบรรดาประเทศต่าง ๆ ในโลก เพราะฉะนั้นการมีข้อตกลงนี้ก็เท่ากับว่าทำให้ตลาดมีความตื่นไห้ได้มากขึ้น เป็นที่น่าสนใจของการลงทุน ก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นที่มาของความรุ่งเรืองต่อไปของเอเชีย (Asia) แน่นอนครับ บรรดาประเทศในกลุ่มอาร์เซ็ป (RCEP) ทั้งหมด ๑๔-๑๕ ประเทศ ก็คงจะมีประเทศยักษ์ใหญ่ทางเหนือของเราที่จะได้ประโยชน์สูงสุด เพราะเขาจะไม่มีข้อจำกัดในเรื่องของการมีถิ่นกำเนิดสินค้า สามารถอาศัยประโยชน์ของพวกเราไปได้ เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็เป็นอันสงส์ที่ได้จากเรื่องของอาร์เซ็ป (RCEP) มีผลทำให้ประเทศยักษ์ใหญ่ทางเหนือของเอเชีย (Asia) ๒ ประเทศ ที่อาจจะไม่ค่อยมีประวัติศาสตร์ที่ดีต่อกันนัก ก็ได้มีโอกาสทำเอฟทีเอ (FTA) ต่อกันโดยปริยาย ก็ทำให้การค้าในส่วนนั้นน่าจะมีความเฟื่องฟูมากขึ้น แต่ท่านประธานครับ ผมอยากจะขอท้วงติงนิดหนึ่งว่า

ในเรื่องของอาร์เซ็ป (RCEP) หรือเรื่องของเอฟทีเอ (FTA) เหล่านี้ก็ดี เราไม่ควรจะดูแต่เฉพาะ เรื่องของการค้า เรื่องของการลงทุน หรือเรื่องของจีดีพี (GDP) เท่านั้น ผมอยากจะฝาก เป็นประเด็นให้ผู้เกี่ยวข้องได้ไปศึกษาวิเคราะห์ถึงผลทางด้านของการจ้างงาน ผลทางด้าน ของการกระจายรายได้ และที่สำคัญที่สุดก็คือเรื่องของสิ่งแวดล้อมด้วย ถ้าหากเราทำเรื่องนี้ ไปแล้ว หากมีข้อมูลที่ปรากฏชัดว่ามันมีผลกระทบในเรื่องของการจ้างงาน ในเรื่องของ การกระจายรายได้ รัฐบาลก็ต้องพยายามหาทางเยียวยาดูแลในเรื่องนี้ ตัวอย่างของ สหรัฐอเมริกาก็จะเป็นตัวอย่างที่ดีว่าในรอบหลายสิบปีมานี้สหรัฐอเมริกาได้พยายาม จะปลูกปั่นในเรื่องของเสรีการค้า สุดท้ายก็มีปัญหาในเรื่องของอุตสาหกรรมของเขาที่มี ปัญหาเรื่องการจ้างงาน จนกระทั่งมีปัญหาการเมืองทุกวันนี้ เพราะฉะนั้นผลด้านเศรษฐกิจ ด้านอื่นอยากจะให้ทางรัฐบาลได้มีการศึกษาวิเคราะห์ประกอบไปด้วย นอกเหนือจาก เรื่องของทางด้านจีดีพี (GDP) หรือเรื่องของการมีการค้าเกิดขึ้น

เรื่องของการค้านั้น ผมก็อยากจะขอตั้งประเด็นครับว่าเราอาจจะไปดู เรื่องของการค้าที่เป็นสินค้าเป็นอย่างมาก ดูเรื่องของพิธีการต่าง ๆ เรื่องศุลกากร แต่การค้า ที่สำคัญอันหนึ่งที่เราไม่ควรมองข้ามและต้องให้ความสำคัญมากขึ้นก็คือเรื่องของการค้า ภาคบริการ ผมก็เห็นว่าในข้อตกลงนี้มีเรื่องของการค้าภาคบริการอยู่พอสมควร แต่ที่ ผมอยากท้วงติงไว้ก็คือว่าเราไปใช้เรื่องของการถือหุ้นเป็นตัวกำหนด เป็นตัวใช้ในการปกป้อง คล้ายกับเรื่องของภาษีในเรื่องของการค้าสินค้า ซึ่งประเทศไทยของเราทุกวันนี้ผมมีข้อมูลว่า ทางเราผ่อนปรนมากในเรื่องของการถือหุ้น เพราะฉะนั้นก็เปิดโอกาสให้ต่างชาติ สามารถที่จะใช้นอมินี (Nominee) ในการตั้งกิจการแล้วก็มาทำธุรกิจด้านบริการได้ ทั้งที่ กฎหมายไม่เปิดช่องให้ก็ตาม ตรงนี้อยากจะให้ท่านได้ลองตรวจสอบดูว่าประเทศในอาเซียน (ASEAN) อื่น ในอาร์เซ็ป (RCEP) หรือประเทศที่เราตกลงด้วยเขาใช้มาตรฐานเดียวกับเรา หรือเปล่า มิฉะนั้นแล้วก็จะทำให้เราเสียเปรียบได้ แล้วขณะเดียวกันผมก็อยากจะให้เรา ได้ดูแลในเรื่องของการขายภาคบริการ -----

เพราะฉะนั้นภารกิจของเราในเรื่องของอาร์เซ็ป (RCEP) คงไม่ใช่งานเฉพาะหน้าที่ต้องไปทำเรื่องพิธีการศุลกากร หรือเรื่องของอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรมหรือกระทรวงพาณิชย์เท่านั้น จริง ๆ แล้วคงต้องเป็นเรื่องของการดูแลเศรษฐกิจโดยรวมว่าภารกิจของกระทรวงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของภาคการผลิตทั้งสินค้าและบริการมีอะไรบ้างที่เป็นอุปสรรค มีอะไรบ้างที่ทำให้เราไม่สามารถแข่งขันได้ ตัวอย่างเช่นอุตสาหกรรมที่เป็นอุตสาหกรรมปลายน้ำ ทุกวันนี้เขาก็จะมีข้อปัญหาว่าเขาจะแข่งขันลำบาก เพราะว่าสินค้าวัตถุดิบที่เขาเอาเข้ามามีภาระภาษีเกิดขึ้น ในขณะที่เรามีเอฟทีเอ (FTA) เปิดเสรีการค้าสินค้าสำเร็จรูปจากต่างประเทศไม่มีภาระภาษี เหล่านี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นก็คงต้องมีการไปตรวจสอบดูแล้วก็ดูข้อร้องเรียนเหล่านี้ แล้วก็การทำงานของกระทรวงที่เกี่ยวข้องก็คงต้องมีความกระชับแล้วก็รวดเร็ว

ประเด็นสุดท้ายที่อยากจะขอเรียน ก็คือประเทศไทยทุกวันนี้เราอาจจะมีเอฟทีเอ (FTA) พอสมควร แต่ก็ยังน้อยเมื่อเทียบกับนานาประเทศ โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้าน เช่น เวียดนาม หรือมาเลเซีย เป็นต้น ก็ทำให้เราเสียเปรียบ เพราะฉะนั้นเราควรต้องเร่งดูแลเรื่องนี้ แล้วก็ผมเชื่อว่างานนี้คงจะต้องนำไปสู่เรื่องของซีพีทีพีพี (CPTPP) ต่อไป เพราะว่าสหรัฐอเมริกาก็คงจะมองในเรื่องนี้ แล้วแน่นอนมาตรฐานในเรื่องของซีพีทีพีพี (CPTPP) มีอีกมาก แล้วอุปสรรคข้อหนึ่งก็คือเรื่องของระบบราชการเรายังไม่มีความพร้อม อันเนื่องมาจากข้อจำกัดทางงบประมาณ อันนี้ก็ขออนุญาตฝากเป็นประเด็นนะครับว่างานนี้ไม่ควรจะหยุดยั้งเฉพาะแต่งงานพิธีการ แต่คงต้องไปดูเรื่องของการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของแผนปฏิรูปที่ดี หรือจะยุทธศาสตร์ชาติก็ดี ควรจะต้องเอาเรื่องของผลทางด้านการเปิดเสรีการค้ามาเป็นศูนย์กลางมาทางดูครับว่าเราจะต้องแก้ไขเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง เพื่อปฏิรูปให้เศรษฐกิจไทยมีความสามารถในการแข่งขันได้ต่อไปครับ ขอบพระคุณมากครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ต่อไปนายแพทย์เจตนศิริธรานนท์ แล้วก็ท่านรณวริทธิ์ ปริยฉัตรตระกูล นะครับ เชิญเลยครับ

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภา (สรรหา) : กราบเรียนท่านประธาน
รัฐสภาที่เคารพ กระผม นายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา
ท่านประธานครับ ถ้าผมพูดเกินเวลาไปนิดหน่อยก็ขอภัยด้วย เพราะผมมองนาฬิกาจับเวลา
ไม่เห็น ตัวมันเล็กมากนะครับ ท่านประธานครับ ก่อนอื่นผมขอแสดงความยินดีกับทาง
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ที่ท่านสามารถผลักดันนำอาร์เซ็ป (RCEP) เข้ามา แล้วก็
น่าจะให้สัตยาบันได้ในสมัยนี้นะครับ เมกะ เทด ดีล (Mega Trade Deal) หรือเมกะ
เอฟทีเอ (Mega FTA) ตามที่ท่านพูดก็คือว่ามันใหญ่ที่สุดในโลกที่ไทยเข้าไปร่วมนะครับ
ผมมีคำถามต่อว่าในปีที่แล้ว แล้วก็ใน ๒-๓ ปีที่ผ่านมา สงครามการค้ามันทวีความรุนแรงขึ้น
โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกา กับ จีน ประเทศไทยเราคงหนีไม่พ้นที่เราจะต้องพึ่งพັນมิตรในเรื่อง
ของพหุภาคี เราคงไม่สามารถที่ไปเจรจาวิภาคีได้ เพราะว่าตัวเรามันเล็ก อยากจะถาม
ความคืบหน้าในเรื่องของการเจรจาการค้ากับซีพีทีพีพี (CPTPP) แล้วก็เอฟทีเอ (FTA)
กับอียู (EU) ว่านโยบายของกระทรวงพาณิชย์จะไปอย่างไร ไปทางไหน และขณะนี้
เอาอย่างไรแน่นะครับ

ในประเด็นที่ ๒ เนื่องจากผู้ชี้แจงทาง อย. ของกระทรวงสาธารณสุข ผมก็ตั้ง
คำถามซึ่งอาจจะไม่แน่ใจว่าท่านจะตอบได้หรือไม่ได้ ถ้าตอบไม่ได้ผมก็ไม่ติดใจและไม่ได้
คาดหวัง ขอให้จัดส่งเอกสารไปให้แล้วกัน ที่ผมจะถามคือเรื่องมาตรการสุขอนามัย
และสุขอนามัยพืช ก็คือซานิทารี แอนด์ ไฟโตซานิทารี เมเชอร์ (Sanitary and
Phytosanitary Measures) หรือเอสพีเอส (SPS) ท่านประธานครับ ทำไมจึงจะต้องมี
มาตรการนี้ ก็เพราะว่าเป็นมาตรการที่ใช้การจำกัดการนำเข้าสินค้าเกษตรเป็นสำคัญ
มีเหตุผลทางสุขอนามัยเพื่อคุ้มครองชีวิตและสุขภาพของมนุษย์กับสุขภาพสัตว์หรือพืช
ภายในประเทศ ความเสี่ยงอาจจะเกิดขึ้นจากการเข้ามาหรือแพร่ระบาดของแมลงเชื้อโรค
สิ่งมีชีวิตที่เป็นพาหะของโรค หรือสิ่งมีชีวิตที่ก่อให้เกิดโรค หรือสารปรุงแต่ง หรือสิ่งเจือปน
สารพิษ หรือสิ่งมีชีวิตที่ทำให้เกิดโรคในอาหาร เครื่องดื่ม หรืออาหารสัตว์ -----

มันเกี่ยวข้องกับการปนเปื้อนในอาหารและเครื่องดื่ม การออกไปรับรองความปลอดภัยและอาหาร การตรวจสอบกักกันพืชและสัตว์ สารตกค้างจากยาฆ่าแมลงในอาหาร และสารปรุงแต่งอาหาร เป็นต้น ท่านประธานครับ คือมันจะมีความสมดุลระหว่างการดูแลสุขอนามัยของพี่น้องประชาชนกับเรื่องของเศรษฐกิจการค้า มันจะต้องเกิดความสมดุล

ที่นี้ประเด็นที่ผมจะซักถามก็คือว่าข้อย่อย ๒ (๔) เขาเขียนว่าผู้นำเข้าจะต้องเลือกทางเลือกที่ไม่ก่อให้เกิดการจำกัดทางการค้าที่มากเกินไป คำว่า มากเกินไปที่จำเป็นนี่ละคือเป็นข้อที่ผมสงสัย แล้วก็ในเรื่องของข้อ ๔ ในข้อ ๕.๗ เมื่อประเทศอื่นอนุญาตให้นำเข้าแล้วเราจำเป็นต้องทบทวนมาตรการเอสพีเอส (SPS) อันนี้เป็นการบีบบังคับเราใช่หรือไม่ แล้วถ้าหากว่าอยู่ระหว่างทบทวนมาตรการ ทำไมเราถึงจะระงับการนำเข้าชั่วคราวระหว่างดำเนินการไม่ได้ อันนี้คือคำถาม แล้วก็ข้อ ๔ ในข้อ ๕.๘ ข้อกำหนดในการรับรองถูกนำมาใช้เฉพาะที่จำเป็นเพื่อปกป้องชีวิตหรือสุขภาพ มนุษย์ สัตว์หรือพืช เฉพาะที่จำเป็นมันคืออะไร มันแค่ไหนถึงบอกว่าเฉพาะที่จำเป็น ทำไมครับท่านประธาน มีตัวอย่างในเดือนกันยายน ปี ๒๐๑๘ ๓ ปีที่แล้ว มีชาวสหรัฐอเมริกา สหรัฐอเมริกาไม่ได้อยู่ในอาร์เซ็ป (RCEP) แต่เขาขู่ว่าตัดสิทธิจีเอสพี (GSP) ไทย ขู่ให้แก้มาตรฐานแรงงาน ๗ ข้อ บีบให้นำเข้าเนื้อหมูที่มีสารเร่งเนื้อแดง ชิ้นส่วนหมู หัว ขา เครื่องใน ที่คนสหรัฐอเมริกาไม่กิน และเป็นชิ้นส่วนที่มีการตกค้างของสารเร่งเนื้อแดงมากที่สุด สารเร่งเนื้อแดงคือแรคโตพามีน (Ractopamine) ที่นี้ในประเทศไทยมีประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ห้ามใช้สารเร่งเนื้อแดงเป็นส่วนผสมในการผลิตอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๕ และประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่องมาตรฐานอาหารที่มีการปนเปื้อนสารเคมีกลุ่มบีตา-อะโกนิสต์ (Beta-agonist) พ.ศ. ๒๕๔๖ ท่านประธานครับ ตรงนี้เป็นหน้าที่ของกระทรวงสาธารณสุขที่จะต้องดูแลสุขภาพพี่น้องประชาชนคนไทยนะครับ

ถัดไปในเรื่องของความตกลงทริปส์ (TRIPs) ต้องขอบคุณกระทรวงพาณิชย์หรือกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ที่ท่านยืนยันสิทธิของไทยในการใช้มาตรการบังคับใช้สิทธิเหนือสิทธิบัตรยาหรือซีแอล (CL) คือซีแอล (CL) ยังใช้ได้อยู่ แล้วก็ไม่ต้องเข้าเป็นภาคีสัญญายูพอฟ ๑๙๙๑ (UPOV 1991) หรือความตกลงระหว่างประเทศเพื่อคุ้มครอง

พันธุ์พืชใหม่ ซึ่งตรงนี้เป็นข้อที่มีการเผยแพร่ในสื่อค่อนข้างเยอะ มีการต่อต้าน ต่อสู้ในเรื่องของเอสพีเอส (SPS) แล้วก็จะไปไม่ทำความตกลงแบบนี้ แต่เราจะต้องแลกมาด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์ของดับเบิ้ลยูซีที (WCT) และดับเบิ้ลยูพีพีที (WPPT) และแก้ไขกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาทั้ง ๒ ฉบับนั้น และดำเนินการกับสินค้าที่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา ตรงนี้ก็เลยอยากจะให้ทางผู้ชี้แจงพูดถึงเรื่องของสิ่งที่เราจะต้องแลกเปลี่ยนตรงนี้ให้ชัดเจนสักนิดหนึ่ง ผมคิดว่าในเรื่องนี้เป็นข้อที่สำคัญ

สุดท้าย ที่ผมคิดว่าในเรื่องของข้อตกลงยอมรับร่วมคุณสมบัตินักวิชาชีพอาเซียน (ASEAN) หรือเอ็มอาร์เอ (MRA) ซึ่งจะมี ๘ สาขาวิชาชีพ วิศวกรรม พยาบาล สถาปัตยกรรม ตำรวจ แพทย์ ทันตแพทย์ บัญชี การท่องเที่ยว อันนี้ก็จะเป็นเรื่องที่เราจะทำการเคลื่อนย้ายวิชาชีพเหล่านี้ในประเทศอาเซียน (ASEAN) ซึ่งทำอยู่แล้ว แต่ว่าตอนนี้บวก ๖ ลบ ๑ ก็คือลบอินเดียออกไป ก็คือบวก ๖ นั่นละ ที่นี้เราก็มีการเคลื่อนย้ายใน ๕ ประเทศได้เพิ่มขึ้น แต่เดิมอาเซียน (ASEAN) เราก็มมีปัญหา ยกตัวอย่างเช่นแพทย์ แพทย์ก็มีการเคลื่อนย้ายแพทย์ แต่ว่าที่เป็นอยู่ในทุกวันนี้เขาทำชั่วคราว ใบอนุญาตชั่วคราวยังไม่สามารถผลักดันให้เกิดใบอนุญาตถาวรได้ จึงไม่สามารถที่จะย้ายไปทำงานเป็น ๑ ปี ๒ ปี ๓ ปีอะไร ทำได้แต่เพียงชั่วคราว เพราะฉะนั้นคือมีปัญหา แต่ที่ผ่านมามาประเทศไทยรับเข้าน้อยมาก ปี ๒๕๖๓ ถึงพฤศจิกายน ไทยรับแพทย์ชั่วคราว ๒๙ ราย เป็นกลุ่มอาเซียน (ASEAN) เพียง ๒ ราย จากเมียนมาและฟิลิปปินส์ ปี ๒๕๖๒ ไทยรับ ๔ ราย ปี ๒๕๖๑ ไทยรับ ๑๐ ราย จากสิงคโปร์ ๕ ราย แต่ประเทศอื่น ๆ เขารับไปเยอะ ถึงแม้เขาจะเป็นไลเซนส์ (License) ชั่วคราวก็ตาม ก็เลยจะฝากทางผู้เกี่ยวข้องด้วยว่าท่านจะต้องพยายามผลักดัน เพราะว่ามันจะมีลักษณะของต่างตอบแทน ถ้าเรารับเขาน้อยเขาก็จะรับเราน้อยแล้วถ้าหากว่ามีการบวกจากอาเซียน (ASEAN) เข้าไปบวกอีก ๕ ก็จะมีประเทศที่พัฒนาแล้วเราก็จะมีการเคลื่อนย้ายวิชาชีพ ๘ วิชาชีพนี้ไปทำงานในประเทศต่าง ๆ เหล่านี้ -----

ซึ่งก็จะเกิดคุณูปการ เกิดประโยชน์ต่อวิชาชีพต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นประโยชน์ต่อประเทศไทย
แน่นอน ก็ฝากเป็นประเด็น เป็นข้อสังเกตไว้ว่าก็ควรจะเปิดกว้าง แล้วอย่าให้มันมีข้อจำกัด
อย่างที่เป็นอยู่ในขณะนี้ ผมคิดว่ามันก็ทำให้เกิดลักษณะปกป้องตัวเอง ก็เป็นเอ็นทีบี (NTB)
อย่างหนึ่ง ขอบคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ต่อไปคุณรณวฤทธิ์ครับ
ขอเชิญ ควบคุมเวลาด้วยตัวเองนะครับ

นายรณวฤทธิ์ ปริยฉัตรตระกูล สมาชิกวุฒิสภา (กลุ่มอาชีพกสิกรรม) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม รณวฤทธิ์ ปริยฉัตรตระกูล สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะ
สมาชิกรัฐสภาครับ ท่านประธานครับ ในเรื่องของอาร์เซ็ป (RCEP) ผมจะขอพูดสั้น ๆ
เฉพาะในด้านที่เกี่ยวกับการเกษตรเท่านั้นครับ ท่านประธานครับ เพื่อให้สะดวก ผมจะแบ่ง
ออกเป็นหัวข้อ ๆ แล้วก็รวดเร็วภายในเวลาที่กำหนดครับ

ด้านที่ ๑ คือด้านลงทุน ด้านลงทุนด้านธุรกิจ เราจะเห็นว่าในข้อตกลง
อาร์เซ็ป (RCEP) ไทยได้เปิดเสรีให้กับนักลงทุนของภาคีเข้ามาประกอบธุรกิจในเมืองไทยได้
โดยถือหุ้นไม่เกินร้อยละ ๔๙ ของสาขาเกษตร ๒ สาขาย่อยครับท่านประธาน สาขาแรกก็คือ
เรื่องของการเพาะพันธุ์เมล็ดหัวหอมใหญ่ และการเลี้ยงโค กระบือ ม้า แพะ แกะ
นอกจากนั้นไม่เกิน ๕๑ เปอร์เซ็นต์ คือให้ถือหุ้นได้ไม่เกิน ๕๑ เปอร์เซ็นต์นั้นใน ๒ สาขา
ใหญ่ ๆ นะครับ ๒ สาขาย่อย ก็คือการเพาะเลี้ยงปลาทูน่าในกระชังน้ำลึก และการเลี้ยง
กุ้งมังกร ๖ สายพันธุ์ ท่านประธานครับ สาขาที่เปิดให้นักลงทุนของคู่ค้าในอาร์เซ็ป (RCEP)
ที่เข้ามาลงทุนได้จะไม่ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการไทยครับท่านประธาน เนื่องจากว่า
ระดับการผูกพันการเปิดเสรีของไทยในอาร์เซ็ป (RCEP) นั้นไม่เกินกรอบกฎหมายเดิม
ที่กำหนดไว้อยู่แล้ว ไม่กระทบกระเทือน แต่เป็นการขยาย เป็นการเปิดกว้าง เพิ่มเติม
การลงทุนให้มากยิ่งขึ้น ซึ่งทุกประเทศนั้นไทยมีเอฟทีเอ (FTA) อยู่แล้ว ไม่ว่าจะเป็นจีน
เกาหลี ญี่ปุ่น นิวซีแลนด์ ออสเตรเลีย และมีอีกข้อหนึ่งที่น่าสังเกตและเป็นข้อดี ก็คือว่า
มันเป็นการอนุญาตให้เคลื่อนบุคลากรใน ๒ ลักษณะ เป็นบุคคลธรรมดา ก็คือผู้เยี่ยมชม
ทางธุรกิจ หรือบิสิเนส วิสิเตอร์ (Business Visitor) อนุญาตให้เข้ามาพำนักรในเมืองไทยได้

รอบละ ๙๐ วัน คือไม่เกิน ๙๐ วัน การโอนย้ายภายในบริษัท คือผู้อำนวยการ ผู้เชี่ยวชาญ
ผู้บริหารของบริษัท ได้ครั้งแรกไม่เกิน ๑ ปี และขยายเวลาได้ ๓ ครั้ง ครั้งละไม่เกิน ๑ ปี
ตรงนี้จะประโยชน์กับประเทศไทยมาก เราจะเห็นว่า ๒-๓ วันที่ผ่านมามีติดแฮชแท็ก
(Hashtag) กัน ลาแล้วภูเก็ต ลาแล้วพัทยา ถ้าอาร์เซ็ป (RCEP) ประสบความสำเร็จจะรับ
บุคคลเหล่านั้นจะกลับมา คนเราก็จะมีงานทำ มีรายได้ครบถ้วนประธาน

ในเรื่องที่ ๒ ก็คือประโยชน์ต่อคนไทย ในเรื่องนี้เป็นเรื่องที่มีประโยชน์ต่อ
คนไทยโดยตรงเลย ก็คือว่าเกิดการนำเอายุทธศาสตร์การตลาดนำการผลิตมาใช้ ใช้อย่างไร
โอกาสของสินค้าไทยที่จะขยายตลาดเพิ่มเติมมีมากมายก่ายกองโดยเฉพาะสินค้าเกษตร
อย่างเช่นเกาหลี เราจะมีผัก ผลไม้แปรรูปและไม้แปรรูป น้ำมันพืช ของปรุงแต่งจากพืช
แป้งมันสำปะหลัง สินค้าประมง ถ้าญี่ปุ่น เราก็จะมีสินค้าประมง ผลไม้ ลูกนัทปรุงแต่ง
แป้งสาคุ น้ำมันถั่วเหลือง กาแฟคั่ว น้ำมันผลไม้ ผักปรุงแต่ง อย่างจีน เราก็จะมีพริกไทย
สับปะรดแปรรูป น้ำมันมะพร้าว อย่างนี้เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้มันจะเป็นตัวชี้วัดให้เห็นว่าสินค้า
เกษตรไทยจะก้าวไกลสู่ครัวโลกได้อย่างชัดเจน อย่างเป็นรูปธรรม จากข้อตกลงนี้นะครับ

ท่านประธานครับ ประการสุดท้าย เรื่องที่ ๓ ก็คือผลกระทบที่จะมีต่อ
ภาคเกษตรไทย เนื่องจากว่ามันเป็นการขยายตลาดสินค้าเกษตรอย่างมหาศาลพันธึกันะครับ
ผมจะยกตัวอย่างให้เห็นว่าเกาหลี ใน ๔๑๓ รายการ มีสินค้าแปรรูปการเกษตรอยู่ในนั้น
มากมาย ญี่ปุ่น ๒๐๗ รายการ จีน ๓๓ รายการ สิ่งเหล่านี้มันจะเกิดขึ้นกับคนไทย
ประการที่ ๒ ในหัวข้อที่ ๓ นั่นคือว่าเกิดการพัฒนามาให้มีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในประเทศไทย
อย่างเห็นได้ชัดนะครับ ไม่ว่าจะเป็นการเพาะเลี้ยงปลาทูน่า เพาะเลี้ยงกุ้งก้ามกราม
๖ สายพันธุ์ -----

จะเป็นการยกระดับการประมงให้เกิดขึ้น แต่ก็ไม่ได้มองว่ามันจะเป็นข้อดีเสียทั้งหมด ข้อเสียทางกระทรวงพาณิชย์ก็ได้คาดการณ์ไว้เช่นเดียวกัน แล้วก็ได้มีมาตรการรองรับไว้หน้าครับ ท่านประธานครับ ไม่ว่าจะเป็นกองทุนปรับโครงสร้างการผลิตภาคการเกษตร หรือว่าโครงการช่วยเหลือเพื่อการปรับตัวภาคการผลิตและภาคบริการที่ได้รับผลจากการเปิดอาร์เซ็ป (RCEP) ในครั้งนี้ จะเห็นว่าสิ่งเหล่านี้ที่เกิดขึ้น รัฐบาลไทย ประเทศไทย จะมีประโยชน์ จะมีผลได้มากกว่าผลเสีย ผมย้ำอีกครั้งหนึ่งนะครับ มันเป็นการเปิดโอกาสให้สินค้าเกษตรไทยก้าวไกลสู่ครัวโลกครับท่านประธาน กราบขอบพระคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณนะครับ ต่อไปคุณเกียรติ สิทธิอมร แล้วจากนั้นก็เป็นผู้สมัชชิกอีก ๒ ท่าน คุณเจน นำชัยศิริ คุณชลิต แก้วจินดา กรุณารักษาเวลانะครับ เพราะว่าร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติรออยู่ เชิญเลยครับ

นายเกียรติ สิทธิอมร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายเกียรติ สิทธิอมร แบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภานะครับ ก็ขอร่วมอภิปรายประเด็นเรื่องความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาคหรืออาร์เซ็ป (RCEP) จริง ๆ แล้วเรื่องนี้ทุกคนต้องภูมิใจ เพราะใหญ่ที่สุด ยากที่สุด แต่ใกล้ตัวเราที่สุดด้วย แล้วเราต้องไม่คิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องของรัฐบาลชุดใดชุดหนึ่งนะครับ เพราะการเจรจามันยาวนานมาก ทุกรัฐบาลของทุกพรรคการเมืองเกี่ยวข้องหมดในช่วงใดช่วงหนึ่งในประวัติศาสตร์ ๒๐ ปีที่ผ่านมา ที่จริงแล้วถ้าท่านประธานจำได้ครับ ตอนท่านประธานเป็นนายกรัฐมนตรี ครั้งที่ ๒ ได้มีการตั้งคณะขึ้นมา กลุ่มวิสัยทัศน์เอเชียตะวันออกเฉียง ดูเรื่องอาเซียน+๓ (ASEAN+3) จะบวกอย่างไร แล้วตอนนั้นเองก็คุยกันไปจนถึงว่าบวกสามก็ไม่พอ ต้องบวกหกด้วย ต้องรวมไปถึงออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ อินเดียด้วย และแนวทางจะเป็นอย่างไร ตอนนั้นพอดีผมได้มีโอกาสมีส่วนร่วมในกระบวนการนั้น ก็จึงทราบนะครับ เพราะฉะนั้นจริง ๆ แล้วเป็นความภูมิใจของทุกคน ทุกฝ่าย ไม่ใช่รัฐบาลใด รัฐบาลหนึ่ง หรือคนใดคนหนึ่ง หรือพรรคใดพรรคหนึ่ง จริง ๆ แล้วเป็นความสำเร็จที่มาจากความร่วมมือของฝ่ายการเมืองและฝ่ายข้าราชการประจำที่ทำงานด้วยกัน เพราะถ้าไม่ทำงานประสานกันคงสำเร็จไม่ได้หรอกท่านประธานครับ ก็ฝากในประเด็นนี้ไว้

ที่นี้คำอธิบายจริง ๆ ที่ง่าย ๆ ทำให้คนได้เห็นภาพว่าอาร์เซ็ป (RCEP) มันคืออะไร จริง ๆ แล้วเรายกกันตั้งแต่สมัยโน้น ตั้งแต่ปี ๒๕๔๓ ปี ๒๕๔๔ โน้นครับ อธิบายให้คนเข้าใจได้อย่างไรว่ามันคืออะไร แล้วมันเป็นประโยชน์อย่างไร เขาก็คิดขึ้นมาอย่างนี้ครับว่า ถ้าอาเซียน (ASEAN) เป็นศูนย์กลาง อาเซียน+๑ (ASEAN+1) อาเซียน+๒ (ASEAN+2) อาเซียน+๓ (ASEAN+3) อาเซียน+๔ (ASEAN+4) อาเซียน+๕ (ASEAN+5) อาเซียน+๖ (ASEAN+6) ก็คือบวกจีน เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และอินเดีย คือสี่ล้อ อาร์เซ็ป (RCEP) ก็คือให้ประเทศ ๖ ประเทศมารวมกัน มีข้อตกลงร่วมกัน ก็คือเป็นขอบล้อ ล้อนี้ถึงจะเป็นล้อที่เดินทางได้ไกล เดินทางได้เร็ว ก็คือการขยายตัวทางเศรษฐกิจจะเป็นไปได้ อย่างมีประสิทธิภาพสูงที่สุดเพราะมันเกี่ยวข้องกับหลายประเทศ ฉะนั้นขั้นตอนในการที่จะเดินไปสู่ความเป็นล้อที่มีสมรรถภาพสูง มันต้องเริ่มจากศูนย์กลาง ไปต่อด้วยสี่ล้อ และไปต่อด้วยขอบล้อ ตรงนี้จะทำให้เราพอจะมองเห็นภาพที่ชัดเจนมากขึ้นนะครับ แต่ผมอยากเรียนอย่างนี้ครับท่านประธาน วันนี้การให้สัตยาบัน การให้ความเห็นชอบ มันเป็นเพียงจุดเริ่มต้นแน่นอนครับ ที่ผ่านมา ๑๐ ปี ๒๐ ปี คือการเจรจาจนไปถึงการบรรลุข้อตกลง แต่จะได้ประโยชน์หรือไม่ อย่างไร หรือจะได้ประโยชน์เต็มที่หรือไม่ วันนี้เป็นวันที่นับหนึ่ง เพราะว่าการกิจของการที่จะได้ประโยชน์จากข้อตกลงลักษณะนี้ไม่ใช่ภารกิจของกระทรวงใด กระทรวงหนึ่งครับ กระทรวงพาณิชย์คนเดียวก็ทำไม่ได้ ต้องหลายกระทรวง และรัฐบาลเองก็ต้องมีนโยบาย แล้วก็ต้องมีความชัดเจนในเชิงยุทธศาสตร์และงบประมาณที่เกี่ยวข้องในการที่จะทำให้เราได้ประโยชน์สูงที่สุดจากความตกลงลักษณะเช่นนี้ ซึ่งเดี๋ยวผมจะลงรายละเอียดสักเล็กน้อยต่อไปนะครับ ประโยชน์ตอนนี้ที่เราเห็นชัด ๆ ก็คือที่ลดภาษีกันไปเลย อันนี้เราเห็นครับ พอได้บ้าง มันแปลความเป็นอย่างไรครับ มันก็จะทำให้ประเทศไทยส่งออกเพิ่มขึ้นได้ประมาณเกือบ ๖,๐๐๐ ล้านดอลลาร์ ถ้าปฏิบัติตามข้อตกลงนี้เต็มที่ ๖,๐๐๐ ล้านดอลลาร์ ถ้า ๑๕ ประเทศรวมกัน ไม่รวมอินเดีย ก็คงจะส่งออกได้เพิ่มขึ้นประมาณ ๙๐,๐๐๐ ล้านดอลลาร์ เมื่อทุกคนใช้เต็มที่ -----

ที่นี้คำถามมันมีอยู่ว่าถึงจุดไหนที่ทุกคนจะใช้เต็มที่ ไม่ใช่รัฐบาลครับ คือเอกชน และประชาชนที่เกี่ยวข้อง เพราะฉะนั้นจริง ๆ แล้วเราเตรียมความพร้อมมากน้อยแค่ไหน หรือเข้าใจมากน้อยแค่ไหนที่จะใช้ประโยชน์จากความตกลงลักษณะดังกล่าว

ในเรื่องของถิ่นกำเนิดสินค้า ผมอยากจะหยิบขึ้นมาสักนิดหนึ่งเพราะว่าเป็น เรื่องสำคัญที่สุดในเรื่องนี้ในแง่ของภาคการผลิตนะครับ มีการคำนวณชัดเจนนะครับว่า การปรับโครงสร้างของซัพพลายเชน (Supply Chain) ให้มีการสะสมได้ ถิ่นกำเนิดสินค้านี้ รวมไปถึงอีก ๕ ประเทศ มันจะทำให้ลดต้นทุนได้สูงสุดถึง ๖ เปอร์เซ็นต์ สูงสุดถึง ๖ เปอร์เซ็นต์ภาคการผลิต แต่อย่างไรถึงจะได้ตรงนี้ อันนี้คือปัญหา ผมอยากจะเรียนว่า ในทางทฤษฎีกับในทางปฏิบัติมันต่างกันพอสมควรนะครับ ทฤษฎีคำนวณกันไปคำนวณ กันมา คำนวณง่ายครับ แต่ปฏิบัติยากมากเลยครับ ตรงนี้คือความท้าทาย และเป็นโอกาส ที่รัฐบาลเองโดยทุกหน่วยงาน ไม่ใช่เฉพาะกระทรวงพาณิชย์ ทุกกระทรวงต้องร่วมมือกัน ทำความเข้าใจและเร่งดำเนินการในการปรับโครงสร้างภายในประเทศ ปัญหาหนึ่งที่เป็น อุปสรรคที่จะทำให้เราได้ประโยชน์น้อยก็คือว่าภาคเอกชนไม่รู้ หรือรู้แล้วปรับได้ไม่ทัน ปรับได้ไม่เร็วพอ เพราะว่ามีอุปสรรคด้านอื่น ๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็นระเบียบราชการ หรือแม้กระทั่งต้นทุนที่จะต้องใช้ในการปรับโครงสร้างการผลิตของตัวเอง ตรงนี้ครับ ถ้ารัฐบาลไม่มีโครงการเข้าไปดูแล ก็จะได้ประโยชน์ตามที่ทฤษฎีมันบอกหรือการคำนวณ มันบอกในขณะนี้ ถ้ากระบวนการมันยุ่งยาก ซับซ้อน ต้นทุนสูง เขาก็ไม่ทำครับ ท่านก็ทราบดี อาเซียน (ASEAN) มีความตกลงตั้งแต่ปี ๑๙๙๒ จนถึงวันนี้ใช้ก็เปอร์เซ็นต์ ยังไม่ถึง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์นะครับ ห่วงไกลพอสมควร เพราะอะไร เพราะความยุ่งยาก ตรงนี้เป็นโจทย์ ต่อไปที่เราต้องช่วยกัน ทุกฝ่ายต้องช่วยกันในการที่รวบรวมข้อมูลหารือกัน เจรจาแล้วก็ ปรับปรุงกฎ ระเบียบ แม้กระทั่งในส่วนของเราเองในประเทศ มีต้นทุนที่ต่ำที่สุด รวดเร็วที่สุด และความวุ่นวายน้อยที่สุด เรายังมีโครงสร้างภายในอีกหลายประเด็นหลายเรื่องที่ยังไม่เอื้อ คริบท่านประธาน เรายังไม่ปรับโครงสร้างภาษีเลยครับ ที่ไม่เอื้ออำนวย ทำไมวันนี้เราเป็น ประเทศที่เป็นประเทศผลิตประเทศหนึ่ง แต่การนำเข้าวัตถุดิบและวัตถุดิบสำเร็จรูปซึ่งเป็น ส่วนหนึ่งของการผลิต ภาษียังไม่เป็น ๐ ถ้าเป็นอย่างนี้แข่งกับเขายากครับ ไม่ว่าจะเป็นไปเช่น

ก็เอฟทีเอ (FTA) ก็แข่งไม่ได้ อันนี้เราต้องแก้ แต่ไม่ใช่แก้โดยกระทรวงพาณิชย์โดยลำพัง กระทรวงการคลังก็ต้องมีส่วนร่วมรัฐบาลก็ต้องมีส่วนร่วมในการวางยุทธศาสตร์ตรงนี้ด้วย สิทธิประโยชน์ทางภาษีบางเรื่องเราไปผูกโยงกับการลงทุนในบางพื้นที่ อันนี้ก็เป็นการห้าม ตรงนี้ก็ต้องปรับนโยบายต่อไป

การกำกับดูแลการนำเข้า ผมมีอีกนิดหน่อยนะครับท่านประธาน การกำกับดูแลการนำเข้าเป็นเรื่องใหญ่มากเลยครับ ถ้าลองคิดดูนะครับ เราลดกำแพงภาษีวัตถุดิบสำเร็จรูป สินค้าสำเร็จรูปเข้ามา แต่มีคนนำวัตถุดิบหรือกึ่งสำเร็จรูปเข้ามาผ่านช่องทางใดช่องทางหนึ่ง ที่คุณภาพต่ำ ราคาต่ำ มากดราคาในไทย เราไม่มีมาตรการเลยนะครับ สักเรื่องหนึ่งเรายังไม่มีใครทำเรื่องนี้เลยครับ และเรื่องนี้คือจุดอันตราย อย่างนี้ครับ จะได้ประโยชน์จากเอฟทีเอ (FTA) หรือข้อตกลงเขตการค้าเสรีอย่างไม่ครบถ้วน ตรงนี้ต้องทำครับ และกระทรวงไหนบ้างครับ ไม่ใช่กระทรวงพาณิชย์ครับ กระทรวงสาธารณสุขเกี่ยวข้อง กระทรวงอุตสาหกรรมเกี่ยวข้อง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เกี่ยวข้อง อีกหลายกระทรวงเกี่ยวข้อง ตรงนี้เป็นเรื่องใหญ่ที่ผมคิดว่าต้องคุยกันให้ชัดว่ายุทธศาสตร์เราคืออะไร พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์มีคนพูดไปแล้วนะครับ โครงสร้าง ณ วันนี้เราก็กินทรานโดยธรรมชาติ มันจดทะเบียนอยู่ต่างประเทศอย่างนี้ครับ ทำอย่างไร แล้วกลายเป็นว่า ท่านประธานทราบไหมครับ วันนี้ถ้าจดทะเบียนในไทยเราเสียภาษีมากกว่าจดทะเบียนต่างประเทศ ถ้าเราไม่ปรับโครงสร้างภาษีตรงนี้นะคนก็หันไปจดทะเบียนในต่างประเทศนะครับ แล้วค้าขายกับประเทศตัวเอง อย่างนี้ครับ เป็นสิ่งที่จะเป็นอุปสรรค เรื่องภาคเกษตรก็ดี การวิจัยพันธุ์เกษตร เมล็ดพันธุ์ทั้งหลาย ยังไม่มีความชัดเจน ยังไม่มีงบประมาณที่ชัดเจน ในยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี เขียนว่าจะเป็ศูนย์กลางการผลิตเมล็ดพันธุ์ ซึ่งถ้าเป็นอย่างนั้นจริง ๆ ไปซีพีทีพีพี (CPTPP) ไม่มีปัญหา ไปยูพอฟ (UPOV) ไม่มีปัญหา แต่วันนี้ที่เกิดขึ้นจริงงบประมาณได้เพียง ๑๐๐ กว่าล้านบาท ไม่ได้ไปวิจัยในสิ่งที่ควรวิจัย ตรงนี้ครับ เป็นนโยบายของรัฐบาลซึ่งต้องแก้ไข ถึงจะทำให้เราใช้ประโยชน์จากเรื่องนี้ได้เต็มที่นะครับ พอดีในเอกสารท่านพูดถึงยูพอฟ (UPOV) ท่านพูดถึงซีพีทีพีพี (CPTPP) เยอะ -----

หลายคนอ่านแล้วเขาสับสน เขามาถามผมครับ ก็ต้องเดี๋ยวจึงให้ท่านตอบแล้วกันนะครับ เพราะจริง ๆ แล้วในกรณีของท่านบอกว่าเพราะไม่ต้องเข้าไปร่วมยูพอฟ (UPOV) เลยไม่เป็นปัญหา แสดงว่าเข้าซีพีทีพีพี (CPTPP) แล้วต้องร่วมยูพอฟ (UPOV) เป็นปัญหาใช่ไหม แล้วจะอย่างไร คนสับสนนิดหนึ่ง แต่ผมเรียนท่านประธานครับ ผมเองก็เป็นคนหนึ่งที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ ผมก็วางแนวว่าประเทศไทยต้องไปเจรจา เพราะยูพอฟ (UPOV) ในหลักการ ณ ปัจจุบันค่อนข้างที่จะเป็นปัญหาพอสมควรกับหลายประเทศนะครับ

สุดท้ายครับท่านประธาน จะได้ประโยชน์เต็มที่ ทุกคนต้องร่วมกันพาอินเดีย เข้ามาร่วมให้ได้ในที่สุด เราถึงจะได้เป็นบล็อกที่ใหญ่ที่สุดในโลก และมีประโยชน์สูงสุด แล้วในที่สุดแล้วมีหลายเรื่องที่เราเจรจากันเองไม่ได้ เราต้องมีทำที่ร่วมกันในฐานะบล็อกที่ใหญ่ที่สุดไปเจรจาในเวทีระหว่างประเทศและในเวทีพหุภาคีต่อไปครับ ขอบพระคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ผมขออภัยนะครับ เมื่อสักครู่นี้ ประกาศชื่อ ได้มีการเปลี่ยนแปลงของวุฒิสมาชิก เป็นท่านกิตติ วะสีนนท์ แล้วก็ท่านชลิต แก้วจินดา ขอเชิญนะครับ โดยที่แต่ละฝ่ายได้กินเวลาไปหมดแล้วนะครับ เพราะฉะนั้น ก็จะอนุโลมให้ท่านนิคม บุญวิเศษ คุณวีระกร คำประกอบ ซึ่งเสนอชื่อเข้ามาใหม่ ท่านละ ๓ นาทีนะครับ ขอเชิญท่านกิตติ วะสีนนท์

นายกิตติ วะสีนนท์ สมาชิกวุฒิสภา (สรรหา) : กราบขอบพระคุณท่านประธาน รัฐสภาครับ ผม นายกิตติ วะสีนนท์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก็ขออนุญาต ต่อจากที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีได้กรุณาเล่าให้ฟังว่ากรณีความตกลงอาร์เซ็ป (RCEP) มันเป็นการต่อยอดเอฟทีเอ (FTA) ที่อาเซียน (ASEAN) มี เดิมอาเซียน+๑ (ASEAN+1) กับทั้ง ๕ ประเทศ ตอนนี้ก็เป็นอาเซียน+๕ (ASEAN+5) เป็น ๑๐+๕ ๑๕ ประเทศ แต่แน่นอนกระผมก็มีประเด็นที่อยากจะฝากตรงนี้ไว้ ในเนื้อหาส่วนใหญ่ก็ได้มีการอภิปราย กันไปแล้ว

ประเด็นที่ผมอยากจะฝากทางรัฐบาลผ่านท่านประธานก็คืออาเซียน (ASEAN) มีหลักอยู่ประการหนึ่งคือการเป็นศูนย์กลาง หรือที่ภาษาอังกฤษ ขออนุญาตใช้ภาษาอังกฤษ เซนทรัลลิตี้ (Centrality) ในกรณีเอฟทีเอ (FTA) ต่าง ๆ เดิมเป็นอาเซียน+๑ (ASEAN+1)

บวก ๑ จะเยอะ ๆ ซึ่งอาเซียน (ASEAN) อยู่ตรงกลางมันก็เห็นชัด แต่ตอนนี้พอเป็น ๑๕ ประเทศแล้วทุกอย่างเท่ากัน เพียงแต่ว่าในกรณีของอาเซียน (ASEAN) เองก็มีเออีซี (AEC) อาเซียน อีโคโนมิก คอมมูนิตี (ASEAN Economic Community) หรือประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน ในหลักก็คือว่าเออีซี (AEC) จะต้องกว้างและลึกกว่าอาร์เซ็ป (RCEP) ซึ่งตอนนี้มันก็เป็นเช่นนั้นนะครับ ผมอยากจะขออนุญาตฝากว่าขอให้รักษาเรื่องนี้ไว้ เพื่อที่ว่า อาเซียน (ASEAN) ซึ่งเป็นเสาหลักของไทยจะเป็นตัวกลางต่อไป แน่นนอนผมเห็นด้วยในเรื่อง อาร์เซ็ป (RCEP) หรือแม้แต่การเจรจาเอฟทีเอ (FTA) กับประเทศอื่น ๆ รวมทั้งกรณีซีพีทีพีพี (CPTPP) ซึ่งถ้าเราเริ่มเจรจามันก็น่าจะเป็นประโยชน์ แต่อย่างไรก็ตามเหตุผลก็คือว่าเราต้อง ขยายฐานเศรษฐกิจ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการค้า การลงทุน การผลิต หรือแม้แต่เรื่องใหม่ ๆ เช่น เรื่องนวัตกรรม เรามีการเปิดการค้าเสรีที่กว้างแล้วก็ทันสมัย มันก็สามารถที่จะได้เปรียบในเชิง เศรษฐกิจระหว่างประเทศได้

ประเด็นที่ ๒ คุณเกียรติได้พูดไปแล้ว ขออนุญาตเอ่ยนามครับ ก็เรื่องอินเดีย คืออินเดียที่น่าเสียดายก็คือว่าเขาเข้าร่วมเจรจามาตั้งแต่ต้น เดิมจะเป็นอาเซียน+๖ (ASEAN+6) แต่ว่าในที่สุดแล้วเมื่อปีที่แล้วก็เปลี่ยนใจเนื่องจากเหตุผลหลายประการ ทั้ง ๆ ที่เราคู่เจรจาทั้งอาเซียน (ASEAN) และ ๕ ประเทศก็พยายามที่จะประนีประนอม ในประเด็นความห่วงกังวลของอินเดีย คืออินเดียเป็นประเทศที่น่าสนใจจริง ๆ ประชากรเขา ๑,๓๐๐ ล้านคน แล้วจีดีพี (GDP) ก็ ๒.๙ ล้านล้านเหรียญสหรัฐ ซึ่งเป็นที่ ๕ ของโลก ฉะนั้นแน่นอนทางอาร์เซ็ป (RCEP) เปิดทางไว้ว่าอินเดียพร้อมเมื่อไรก็มาเมื่อนั้น แต่อย่างไร ก็ตามผมก็คิดว่าไทยเองก็มีช่องทาง ซึ่งตอนนี้ไทยเองก็ได้ใช้ประโยชน์จากเอฟทีเอ (FTA) ระหว่างไทยกับอินเดีย ซึ่งมี ๘๓ รายการ เป็นรายการสินค้าที่เร่งลดภาษี ซึ่งก็สามารถที่จะ ขยายต่อไปได้ นอกจากนั้นก็มีบริษัทไทยเข้าไปลงทุนในอินเดียถึง ๓๘ บริษัท เท่าที่ผมเข้าใจ ผมขออนุญาตฝาก ๒ ประเด็น การเป็นศูนย์กลางของอาเซียน (ASEAN) แล้วก็เรื่องอินเดีย ขอบคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณนะครับ ต่อไปคุณชลิต แก้วจินดา ครับ

นายชลิต แก้วจินดา สมาชิกวุฒิสภา (กลุ่มผู้ประกอบการกิจการขนาดกลาง และขนาดย่อม) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายชลิต แก้วจินดา จะขอพูดถึงเรื่องสาระสำคัญของความตกลงอาร์เซ็ป (RCEP) ในหัวข้อ ๒.๖ เรื่องทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งมีวัตถุประสงค์หลัก ๆ ก็คือเรื่องประสิทธิภาพและความคุ้มครองการใช้สิทธิ แล้วก็ความโปร่งใสต่าง ๆ และมีการกล่าวถึงว่าทรัพย์สินทางปัญญาของไทยไม่ต้องเข้าเป็น ภาคีสความตกลงระหว่างประเทศเพื่อคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ ยูพอฟ ๑๙๙๑ (UPOV 1991) ซึ่งเป็นประเด็นที่ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญ แต่อย่างไรก็ดีไทยก็ต้องพิจารณา เข้าเป็นภาคีสสนธิสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์ขององค์กรทรัพย์สินทางปัญญาโลก และสนธิสัญญาว่าด้วยการแสดงและสิ่งบันทึกเสียงขององค์กรทรัพย์สินทางปัญญาโลก รวมทั้งปรับปรุงกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับความตกลง ทั้ง ๒ ฉบับดังกล่าว

มาประเด็นข้อที่ ๓ เรื่องผลกระทบ ข้อ ๓.๑ ข้อผูกพันของประเทศไทย ภายใต้ความตกลงอาร์เซ็ป (RCEP) ไม่มีผลให้ประเทศไทยต้องแก้กฎหมายภายในประเทศ เพิ่มเติม กล่าวไว้อย่างนี้นะครับ และไม่มีข้อบทที่ส่งผลกระทบต่อประเทศไทย ในหัวข้อที่เป็นข้อห่วงใยของภาคประชาสังคม ทั้งเรื่องการขยายระยะเวลาคุ้มครองสิทธิบัตร เพื่อชดเชยความล่าช้าในการจดทะเบียน การเข้าเป็นอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อคุ้มครอง พันธุ์พืชใหม่ ค.ศ. ๑๙๙๑ หรือยูพอฟ ๑๙๙๑ (UPOV 1991) ที่อาจส่งผลกระทบต่อราคา เมล็ดพันธุ์สำหรับการเกษตร แต่เรามาดูในหน้า ๑๙ บทที่ ๑๐ เรื่องของการลงทุน อีกครั้งหนึ่ง ในข้อ ๑๐.๕ เป็นเรื่องของการปฏิบัติต่อการลงทุน มีวงเล็บแนบท้ายไว้ว่า ให้ตีความตามภาคผนวกที่ ๑๐ เอ (10 A) ก็คือเรื่องของกฎหมายจารีตประเพณีระหว่าง ประเทศ อยากทราบว่าหมายความว่าอย่างไร เราสามารถจะเข้าใจสิทธิหรือหน้าที่ของเรา ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนตรงกันหรือไม่ หน่วยงานของภาครัฐและภาคเอกชนของไทย มีความเข้าใจที่สอดคล้องต้องกันอย่างไร และมีข้อบัญญัติที่เตรียมไว้อย่างไร การทำให้

ชัดเจนขึ้นก็จะเป็นประโยชน์กับความเข้าใจและปฏิบัติได้ สำหรับผลผลิตทางการเกษตรของไทยในด้านพืชไร่บางประเทศนอกอาเซียน (ASEAN) ก็ได้ปรับลดภาษีให้ตามอาร์เซ็ป (RCEP) แล้ว เช่นน้ำตาลจากอ้อย ออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ ปรับลดภาษีให้เป็น ๐ เปอร์เซนต์ จีน ไม่ปรับลดภาษี ๙ ปี ต่อจากนั้นก็ปรับภาษี ๐ เปอร์เซนต์

และขอถามเป็นประการสุดท้ายว่าผลหลังจากการเข้าร่วมอาร์เซ็ป (RCEP) แล้วประเทศไทยยังมีหน้าที่ต้องดำเนินการเข้าร่วมผูกพันในสนธิสัญญาอะไรเพิ่มเติมอีกหรือไม่ และได้มีการศึกษาผลกระทบต่อนั้นแล้วหรือไม่ หรือว่ามีเฉพาะที่ในรายงานฉบับนี้เท่านั้น ขอบพระคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ เชิญคุณนิคม บุญวิเศษ แล้วหลังจากนั้นเป็นท่านวีระกฤษณะครับ และหลังจากนั้นท่านรองนายกรัฐมนตรีกับผู้มาชี้แจงก็จะตอบครับ เชิญเลยครับ

นายนิคม บุญวิเศษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายนิคม บุญวิเศษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ หัวหน้าพรรคพลังปวงชนไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขออภิปรายความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาคหรืออาร์เซ็ป (RCEP) ในส่วนที่กระผมจะมองต่างนะครับท่านประธาน เพราะหลายท่านก็อภิปรายว่ามีผลประโยชน์อย่างไรที่เกิดขึ้นกับประเทศไทย โดยเฉพาะทางการค้าที่มีการขยายตัวเพิ่มมากขึ้น แต่ในมุมมองของผมมันมีดีแล้วก็มีเสียครับท่านประธาน คือถ้าการเจรจาเราได้ประโยชน์อย่างเดียว ผมเชื่อว่าประชาชนทั่วประเทศ โดยเฉพาะสมาชิกพุทธแทนเราย่อมเห็นด้วย -----

แต่ในทางกลับกัน ในสิ่งดีมันก็มีสิ่งเสียท่านประธานครับ ผมยกตัวอย่างเรื่องการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจ ด้านการค้าบริการ หรือการลงทุน โดยเฉพาะด้านแรงงาน ด้านการท่องเที่ยว ถ้ามีการค้าที่มีการขยายตัวมากขึ้น ก็จะมีการแย่งแรงงานท่านประธานครับ จะทำให้แรงงานในส่วนหนึ่งขาดแคลน ประเทศไทยเรามีความขาดแคลนด้านแรงงานมานานแล้ว อีกอย่างหนึ่งครับ ถ้ามีการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันเทคโนโลยีใหม่ ๆ ประเทศไทยเรายังไม่สามารถที่จะมีเทคโนโลยีใหม่ ๆ สู้ต่างประเทศได้ ธุรกิจต่าง ๆ ก็อาจจะเปลี่ยนมือเป็นของคนต่างชาติได้มากขึ้น อันนี้คือส่วนหนึ่งที่ผมมองว่าผู้ที่เป็นเจรจนาจะครับ เราคิดเห็นอย่างไรในประเด็นนี้ เรามีการป้องกันอย่างไร ในโอกาสการส่งออกเพิ่มขึ้นเนื่องจากการปรับลดภาษี อันนี้ส่วนหนึ่งผมเชื่อว่าคนที่ได้ประโยชน์ก็คือกลุ่มธุรกิจรายใหญ่ แต่ขณะเดียวกันการแข่งขันราคามันย่อมมีเอสเอ็มอี (SMEs) ที่มีขนาดเล็ก ซึ่งเขาขายสินค้าในราคาถูก ก็จะมีประเทศในอาร์เซ็ป (RCEP) ส่งสินค้าเข้ามาที่มีคุณภาพต่ำ ราคาถูกกว่า มีผลกระทบแน่นอนกับผู้ประกอบการเอสเอ็มอี (SMEs) โดยเฉพาะการทะลักเข้ามาของสินค้าทางด้านการเกษตร ซึ่งหลายครั้งหลายฤดูกาล เกษตรกรคนไทยเรายังไม่สามารถปรับตัวได้ เรายังทำการเกษตรแบบพึ่งธรรมชาติ ถูกไหมครับ ไม่มีการปรับปรุงทางด้านเกษตรสมัยใหม่ ฉะนั้นการผลิตทางด้านการเกษตรเรามีผลผลิตต่ำ จึงทำให้ต้นทุนเรามีสูงมาก ฉะนั้นสินค้าการเกษตรที่ทะลักเข้ามาจากประเทศอาร์เซ็ป (RCEP) นั้นย่อมส่งผลกระทบกับเกษตรกรไทยอย่างแน่นอนโดยที่เราไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ประเด็นนี้ท่านจะทำอย่างไร ท่านจะป้องกันอย่างไร

แล้วอีกประเด็นหนึ่งครับ ในเรื่องการจดลิขสิทธิ์ทางปัญญา เราเองยังไม่มีทุนในการวิจัย รัฐบาลไม่สามารถที่จะส่งเสริมทางด้านนี้ได้เรื่องการกักตุนต่าง ๆ ออกมาจากสมุนไพร หรือพืชต่าง ๆ เรายังไม่มีความชำนาญครับ หรือการขอสิทธิบัตรต่าง ๆ ในประเทศไทยเราเองก็ตามใช้เวลาขอ ๑ ปีครึ่ง ๒ ปี ซึ่งเรามีข้อด้อยตรงนี้ แล้วเราจะแข่งขันกับเขาได้อย่างไรครับ เราจะสามารถป้องกันสมุนไพรหรือพืชทางการเกษตรเราได้อย่างไร ผมอยากให้ท่านผู้ไปเจรจาช่วยอธิบายแล้วก็ให้ความมั่นใจหน่อยว่าถ้าเกิดเรามี

ความเสียเปรียบทางด้านนี้ ถ้าว่าเราไปเจรจาการค้ากับเขาแล้วเราไปยอมรับข้อตกลงแล้ว แต่สุดท้ายประเทศไทยเราไม่ได้อะไรเลยนะครับ โดยเฉพาะพี่น้องเกษตรกรรายย่อย หรือผู้ประกอบการรายเล็ก อยากจะขอความมั่นใจกับท่านด้วยครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ ท่านวีระกรเชิญครับ

นายวีระกร คำประกอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) : กราบเรียน ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม วีระกร คำประกอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครสวรรค์ พรรคพลังประชารัฐ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นต้องขอบคุณท่านรองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ และทีมการเจรจาทั้งหมดนะครับ นำโดยท่านอธิบดี กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ท่านอรมน แล้วก็ท่านผู้เกี่ยวข้องทุกคน อย่างน้อยก็เป็น ความพยายามที่ดีครับท่านประธานที่เคารพ ที่ประเทศไทยเริ่มที่จะขยับแล้วครับ จากเดิมที่เราหยุดว่างเว้นการเจรจาเอฟทีเอ (FTA) เป็นเวลาหลายปีครับ เรายังคงมีการทำเอฟทีเอ (FTA) กับแค่ ๑๘ ประเทศ ในขณะที่เวียดนามเขาไป ๕๓ ประเทศแล้ว การที่คนจะมาลงทุน ประเทศใดประเทศหนึ่งมันต้องคิดแล้วคิดอีกครับท่านประธาน ถ้าเรามาลงทุนในประเทศที่มี เอฟทีเอ (FTA) น้อย มันก็ไม่น่ามาลงทุนละครับ เพราะเหตุว่ามันจะได้เอฟทีเอ (FTA) อยู่ใน บรรดาประเทศสมาชิกแค่ ๑๘ ประเทศ นี่ก็เป็นก้าวแรก แม้ว่าประเทศส่วนใหญ่ทั้งหมด คือ ๑๕ ประเทศนี้ เราจะมีเอฟทีเอ (FTA) อยู่ด้วยทั้งนั้นละครับ แต่มันก็ยังใช้กันไม่หมด ถ้าหากในเรื่องนี้ทำอาร์เซ็ป (RCEP) แล้ว การขยายกรอบการลดภาษีซึ่งกันและกัน ก็น่าจะทำได้ เขากะว่าสูงสุดถึง ๙๙ เปอร์เซ็นต์ ต้องขอบคุณนะครับ เพราะอาร์เซ็ป (RCEP) ถ้าว่าไปก็มีประชากรรวมกันถึงประมาณ ๓,๕๐๐ ล้านคน ถ้านับอินเดียด้วยนะครับ ซึ่งผมก็มั่นใจว่าในที่สุดอินเดียซึ่งก็รั้งรออยู่เล็กน้อยก็คงจะร่วมด้วย ๓,๕๐๐ ล้านคน ไม่ใช่เล็กน้อยนะครับ ประมาณเกือบครึ่งหนึ่งของประชากรโลก ประมาณครึ่งหนึ่งของ ประชากรโลก แล้วก็จีดีพี (GDP) สูงถึง ๒๗,๕๓๐ ล้านบาท หรือ ๒๗ เปอร์เซ็นต์ ก็คงเป็น ความพยายาม แล้วก็ขอให้กำลังใจท่านรองนายกรัฐมนตรี แล้วก็ทางท่านอธิบดีอรมน -----

อย่าได้หยุดยั้งแค่อาร์เซ็ป (RCEP) นะครับ ไปต่อเลยครับ แต่คาดว่าซีพีทีพีพี (CPTPP) จะไปเร็วเกินไปหรือเปล่าไม่รู้ ทางเกษตรกรรมภาคอีสานส่งโทรศัพท์มาสายจะไหม้ครับ ในฐานะอดีตประธานซีพีทีพีพี (CPTPP) ว่าเขาจะเข้ากันแล้วหรือซีพีทีพีพี (CPTPP) ท่านไม่รู้เรื่องหรืออย่างไร ผมบอกว่ายัง เดี่ยวเขาเตรียมความพร้อม เพราะว่ามติคณะรัฐมนตรีเขาบอกแล้วว่าจะต้องเตรียมความพร้อมตามที่คณะกรรมการการเสนอ แต่กระทรวงรับไปดำเนินการ แต่ว่าแต่ละกระทรวงขณะนี้รับไปแล้วไม่กลับมา ก็เลยทำให้ต้องมีคณะกรรมการที่เขา กำลังพิจารณาอยู่เพื่อจะส่งกลับไปให้กับคณะรัฐมนตรีอีกรอบหนึ่งว่าแต่ละกระทรวงได้คืบหน้าอะไรไปแล้วบ้าง อยากจะกราบเรียนไปยังท่านรองนายกรัฐมนตรีนะครับว่า อย่างนี้นอนใจนะครับ การทำเอฟทีเอ (FTA) มันไม่ค่อยทำใคร เรายังคงจะต้องทำเอฟทีเอ (FTA) กับอียู (EU) อีก เออีซี (AEC) อีก อะไรต่อมิอะไร อย่าได้แพ้เวียดนามเขา นะครับ ถ้าแพ้เวียดนามเขาแล้วก็จะเสียใจนะครับ เพราะเหตุว่าในขณะนี้ถ้าท่านไปดูการลงทุนติดชายแดนจีน เวียดนาม ผมไปเห็นมาแล้วครับ นิคมอุตสาหกรรมมันสุดลูกหูลูกตาเลย ท่านประธานครับ ทั้งจีน ทั้งญี่ปุ่น ไปลงทุน เกาหลีด้วย ไปลงทุนกัน อุดมุดมด้นะครับ นี่คือผลที่ได้จากการทำเอฟทีเอ (FTA) เยอะ ๆ ครับ แต่ถ้าเอฟทีเอ (FTA) อยู่ ๑๘ เปอร์เซนต์ก็ได้แค่แหลมฉบังแค่นั้นแหละครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ เชิญท่านรองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์นะครับ เจ้าหน้าที่ที่จะชี้แจง เชิญนะครับ

นางอรมน ทรัพย์ทวีธรรม (อธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา และท่านสมาชิกรัฐสภาที่เคารพ ขออนุญาตตอบคำถาม และข้อสังเกตของท่านสมาชิกตามที่ได้รับมอบหมายจากท่านรองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ดังนี้

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : แนะนำตัวหน่อยครับ

นางอรมน ทรัพย์ทวีธรรม (อธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ) : ดิฉัน นางอรมน ทรัพย์ทวีธรรม อธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ขออนุญาตตอบคำถามและข้อสังเกตของท่านวรภพ วิริยะโรจน์ ท่านมีข้อสังเกตในประเด็นที่ว่า

หลายประเทศที่ไม่เคยมีเอฟทีเอ (FTA) แล้วจะมีเอฟทีเอ (FTA) กันในความตกลงอาร์เซ็ป (RCEP) อาจจะทำให้ไทยต้องถูกแยกตลาด ก็ขออนุญาตเรียนว่าจะมีอยู่ ๓ คู่ที่ไม่เคยมีเอฟทีเอ (FTA) กัน แล้วก็มีเอฟทีเอ (FTA) ในความตกลงอาร์เซ็ป (RCEP) นั่นก็คือ จีน-ญี่ปุ่น ญี่ปุ่น-เกาหลีใต้ และญี่ปุ่น-นิวซีแลนด์ แต่ว่าอย่างไรก็ดี ขออนุญาตเรียนว่าในการเจรจาอาร์เซ็ป (RCEP) ได้มีการพูดคุยกันแล้วว่าในการเจรจาหรือว่าเรื่องการเปิดตลาดประเทศอาเซียน (ASEAN) โดยเฉพาะสมาชิกคือไทยก็ได้ข้อเสนอที่ดีที่สุดในการเจรจาเปิดตลาด เมื่อเปรียบเทียบกับแล้วอัตราภาษีประเทศที่มีเอฟทีเอ (FTA) มีการลดให้กันรวมถึงไทยในฐานะสมาชิกอาเซียน (ASEAN) เราก็จะได้รับการลดและยกเลิกภาษีเป็นอัตรา ๙๐-๙๒ เปอร์เซ็นต์ของรายการสินค้าทั้งหมด ในขณะที่ประเทศที่ไม่มีเอฟทีเอ (FTA) ส่วนลดจะต่ำกว่า ก็คืออยู่ที่ ๘๐-๘๖ เปอร์เซ็นต์ และในข้อเท็จจริงถึงแม้ประเทศเหล่านี้จะไม่มี ความตกลงอาร์เซ็ป (RCEP) แต่เขาก็สามารถจะเจรจาทำเอฟทีเอ (FTA) กันได้ ในขณะเดียวกันกรณีที่ ๓ ประเทศเหล่านี้เข้ามามีส่วนร่วมในความตกลงเอฟทีเอ (FTA) ฉบับเดียวกับที่ไทยเป็นสมาชิกหรือความตกลงอาร์เซ็ป (RCEP) ประเทศไทยก็ได้ประโยชน์จากการเป็นห่วงโซ่การผลิตด้วย ซึ่งในเรื่องเหล่านี้ทางกระทรวงพาณิชย์ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็ได้พยายามที่จะมุ่งให้ความรู้ สร้างความเข้าใจกับผู้ประกอบการเพื่อให้ใช้ประโยชน์จากเอฟทีเอ (FTA) ได้อย่างเต็มที่

ข้อสังเกตที่ ๒ ของท่านวรภพ ในส่วนที่พูดถึงกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า อาจจะเป็นดาบสองคม ก็ขออนุญาตเรียนว่าการค้าในปัจจุบัน ประเทศต่าง ๆ จะได้รับประโยชน์เนื่องจากเข้าไปมีส่วนร่วมในห่วงโซ่การผลิตโลก ซึ่งความตกลงอาร์เซ็ป (RCEP) ถือว่าเป็นความตกลงแรกของไทยที่มีสมาชิกถึง ๑๕ ประเทศ และประเทศไทยโดยเฉพาะผู้ประกอบการจะได้รับประโยชน์จากการที่มีทางเลือกเพิ่มขึ้นในเรื่องกฎถิ่นกำเนิดสินค้า

สำหรับคำถามของท่านจิราพร ท่านตั้งข้อสังเกตอยู่ ๔ ประเด็น ขออนุญาตเรียนประเด็นแรก ที่บอกว่าในการแจกเอกสารอาจจะไม่ได้ใส่ใจในเรื่องภาคผนวก ก็ขออนุญาตนำเรียนว่าทางกระทรวงพาณิชย์ กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศเราก็มีความใส่ใจ ตั้งใจเต็มที่ในการจัดทำสรุปเอกสารแล้วก็แจกรายละเอียดของความตกลง โดยเนื้อหาความตกลงทั้งหมดมีประมาณ ๑๔,๐๐๐ กว่าหน้า ก็ได้มีการจัดทำเป็นรูปเล่มเพื่อแจกเผยแพร่แก่ท่านสมาชิกรัฐสภา รวมทั้งในส่วนของภาคผนวก จะมีเอกสารที่ลงรายละเอียดมาก จึงจำเป็นจะต้องใส่ไว้เป็นคิวอาร์โค้ด (QR Code) เพื่อให้ดาวน์โหลด (Download) จะได้อำนวยความสะดวกของท่านสมาชิกนะคะ ใช้เทคโนโลยีให้เป็นประโยชน์ ไม่อย่างนั้นอาจจะเป็นเอกสารที่หลายหน้ามากนะคะ แล้วในส่วนของการแปลเป็นภาษาไทย ก็จะมีการออกประกาศในส่วนของการลดอัตราภาษีศุลกากรต่าง ๆ ซึ่งก็อยู่ในระหว่างดำเนินการนะคะ

สำหรับข้อสังเกตที่ ๒ ที่พูดถึงว่าการเจรจาบางเรื่องยังไม่จบหรือเปล่า ก็ต้องขออนุญาตเรียนว่าการเจรจาจบแล้วนะคะ ในส่วน ๒ เรื่อง

เรื่องแรก คือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดรูปแบบของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า และระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับหนังสือรับรอง เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวิธีปฏิบัติ ซึ่งสมาชิกอาร์เซ็ป (RCEP) ก็ได้นัดที่จะประชุมหารือกันในเดือนมีนาคม ๒๕๖๔ แล้วก็คาดกันว่าจะสามารถทำให้เสร็จเพื่อออกเป็นฟอร์ม (Form) ในส่วนนี้ก็จะไม่ได้เกี่ยวข้องกับข้อบพของความตกลงซึ่งเจรจาเสร็จแล้วนะคะ

ในส่วนที่ ๒ จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการปรับพิกัดอัตราศุลกากรให้เป็นระบบฮาร์โมนไนซ์ ๒๐๑๗ (Harmonized 2017) ในส่วนนี้จะเป็นความรับผิดชอบของแต่ละประเทศในการนำความตกลงมาใช้ให้สอดคล้องกับระบบพิกัดอัตราภาษีศุลกากรในปัจจุบัน เนื่องจากขณะที่สมาชิกเจรจากันได้ตกลงที่จะใช้ระบบฮาร์โมนไนซ์ ๒๐๑๒ (Harmonized 2012) เมื่อเจรจาเสร็จแล้วก็ถือว่าจบสิ้น แต่ว่าเป็นการดำเนินการภายใน เป็นความรับผิดชอบของแต่ละประเทศที่จะต้องปรับอัตราภาษีศุลกากรทุก ๆ ๕ ปี ซึ่งเป็นไปตามพันธกรณีของสมาชิกประเทศต่าง ๆ ตามองค์การศุลกากรโลก หรือว่าดับเบิลยูซีโอ (WCO)

ในข้อสังเกตที่ ๓ เกี่ยวกับเรื่องการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ขออนุญาตนำเรียนว่าในการเจรจาตลอดทั้ง ๘-๙ ปีที่ผ่านมา ทุกกรอบที่คณะเจรจาเดินทางไปเจรจา ทั้งก่อนและหลังการเจรจาเรามีการจัดประชุมหารือภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ เอกชน และภาคประชาสังคม พอกลับจากการเจรจาแต่ละรอบก็มีการดีบรีฟ (Debrief) สรุปการประชุมให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ

ในส่วนข้อสังเกตที่ ๔ ในส่วนที่ว่ากรอบการเจรจา ไม่มีการขอรอบเจรจา ต้องขออนุญาตนำเรียนว่าในเรื่องของหลักการทาร์ฟ ดิฟเฟอเรนทิเอชัน (Tariff Differentiation) ในส่วนกรอบเจรจาในเรื่องการเจรจาเปิดตลาดการค้าสินค้า กรอบเจรจากำหนดว่าให้ไปเจรจาเพื่อลดหรือยกเลิกอากรศุลกากร ค่าธรรมเนียมและเงินอื่นใดที่เก็บจากการนำเข้า โดยให้ครอบคลุมการค้าระหว่างกันให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อภาพรวมเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งในเรื่องนี้คณะเจรจาซึ่งประกอบด้วยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็ได้ดำเนินการตามกรอบเจรจา

ในส่วนที่ท่านยกเรื่องเท่าเทียมกัน อันนั้นจะเป็นกรอบเจรจาที่ปรากฏในส่วนของการกำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการค้าสินค้า ก็จะต้องมีความชัดเจน โปร่งใส เท่าเทียมกัน ซึ่งเป็นการดำเนินการตามกรอบเจรจาที่ได้รับจากรัฐสภาตั้งแต่ปี ๒๕๕๒

ในส่วนอีคอมเมิร์ซ (e-Commerce) พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ที่เน้นในเรื่องให้มีความร่วมมือกันในการส่งเสริมการค้าผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ ก็ขออนุญาตเรียนว่าในพันธกรณีความตกลงอาร์เซ็ป (RCEP) ก็จะเน้นให้สมาชิกเสริมสร้างสภาพแวดล้อมความร่วมมือในเรื่องพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งก็จะไม่เกินกรอบเจรจา ส่วนในส่วนที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ก็จะมีการทบทวนทุก ๆ รอบ ๕ ปี

สำหรับท่านเจตน์ ท่านมีข้อสังเกตอยู่ ๓ ประเด็น ประเด็นแรก ในเรื่อง เอสพีเอส (SPS) การเข้ามาของสารปรุงแต่งปนเปื้อนอาหารจะรับรองความปลอดภัยอาหารอย่างไร ข้อย่อยในความตกลงได้ห้ามมากกว่าที่จำเป็นหมายความว่าอย่างไร ก็ขออนุญาตนำเรียนว่าการตรวจสอบการนำเข้าสินค้าอาหารของไทย เรายังสามารถดำเนินการได้ตามกฎ ระเบียบของประเทศไทย คือเป็นไปตาม พ.ร.บ. อาหารของ ไทย อยู่แล้ว นอกจากนี้ ประเทศไทยยังสามารถกำหนดข้อกำหนดต่าง ๆ ได้ และผู้นำเข้าก็ต้องปฏิบัติตาม ในส่วนหลักการของมาตรการเอสพีเอส (SPS) จะเน้นในเรื่องปกป้องสุขภาพประชาชนก่อน ขณะเดียวกันมาตรการนี้ก็ต้องไม่เป็นอุปสรรคทางการค้าระหว่างประเทศ ดังนั้นคำว่า เกินกว่าความจำเป็น จะหมายถึงมาตรการที่ประเทศสมาชิกกำหนด ต้องไม่มากไปกว่า มาตรฐานสากลที่กำหนดหรือว่าปราศจากหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งในส่วนความตกลง เอสพีเอส (SPS) ของอาร์เซ็ป (RCEP) จริง ๆ แล้วก็จะยึดหลักตามเอสพีเอส (SPS) ขององค์การการค้าโลก ก็จะสอดคล้องกัน

ประเด็นที่ ๒ ท่านตั้งข้อสังเกตในเรื่องไอพี (IP) ว่าไม่มียูพอฟ (UPOV) ไม่มีซีแอล (CL) แต่มีประเด็นเพิ่มเติมในเรื่องการเข้าเป็นภาคีความตกลงดับเบิลยูซีที (WCT) และดับเบิลยูพีพีที (WPPT) ประเด็นนี้ก็ต้องขออนุญาตเรียนว่าแม้จะไม่มี ความตกลงอาร์เซ็ป (RCEP) แต่เป็นนโยบายของประเทศไทยอยู่แล้วในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล (Digital) ที่เราจะปรับตัว แล้วก็เข้าเป็นภาคีความตกลงที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองลิขสิทธิ์บนเครือข่าย อินเทอร์เน็ต (Internet) และการคุ้มครองสิทธินักแสดงเครื่องบันทึกเสียงยุคดิจิทัล (Digital) ก็เป็นนโยบายที่ดำเนินการอยู่แล้ว ไม่ว่าจะมีความตกลงอาร์เซ็ป (RCEP) หรือไม่ ซึ่งก็ สอดคล้องพอดี เพราะว่าในความตกลงอาร์เซ็ป (RCEP) ก็จะเป็นแนวของอาเซียน (ASEAN) ที่ตั้งใจจะให้สมาชิกอาเซียน (ASEAN) เข้าเป็นภาคีดับเบิลยูซีที (WCT) และดับเบิลยูพีพีที (WPPT) นะคะ

สำหรับข้อสังเกตเรื่องเอ็มอาร์เอ (MRA) วิชาชีพที่ท่านให้ข้อสังเกตไว้ เรื่องนี้ จะเป็นระบบการรับรองคุณสมบัติวิชาชีพและการขึ้นทะเบียน ก็จะขอรับไปผลักดันกับ สภาวิชาชีพที่เกี่ยวข้องต่อไปนะคะ

ท่านชลิต แก้วจินดา ท่านถามถึงได้มีการศึกษาประโยชน์ของความตกลง
ดับเบิลยูซีที (WCT) และดับเบิลยูพีพีที (WPPT) หรือไม่ ก็ขออนุญาตเรียนว่าทางกรมทรัพย์สิน
ทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ ก็ได้มีการศึกษาประโยชน์ของการเข้าเป็นสมาชิก ๒ ความตกลงนี้
จะช่วยให้ผู้ประกอบการไทยที่เป็นผู้สร้างสรรค์งานลิขสิทธิ์บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (Internet)
ได้รับความคุ้มครองที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ซึ่งเป็นนโยบายที่รัฐบาลให้ความสำคัญ
และขณะนี้การแก้ไขกฎหมายก็อยู่ในขั้นการพิจารณาของคณะกรรมการสิทธิการของรัฐบาล
ด้วยค่ะ

จะมีอีกประเด็นของท่านนิคม บุญวิเศษ ท่านตั้งข้อสังเกตว่าประโยชน์ที่
ผู้ประกอบการขนาดเล็กและผู้ประกอบการภาคเกษตรจะได้รับจากการเจรจาความตกลง
อาร์เซ็ป (RCEP) แล้วมีกลไกรองรับหรือไม่ ต้องขออนุญาตนำเรียนว่าในการเจรจาจัดทำ
ความตกลงอาร์เซ็ป (RCEP) ครั้งนี้ ประเทศไทยสามารถเจรจาผลักดันให้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ประเทศ อย่างเช่น จีน เกาหลีใต้ และญี่ปุ่น เปิดตลาดสินค้าเกษตรเพิ่มเติมให้กับไทยนะคะ
ยกตัวอย่าง เช่น สินค้าผัก ผลไม้แปรรูป น้ำผลไม้ เป็นต้น ซึ่งรายการสินค้าเหล่านี้ประเมิน
แล้วก็มีหรือกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะกลุ่มเอสเอ็มอี (SMEs) ก็จะได้รับประโยชน์
จากการเปิดตลาดเหล่านี้ ขณะเดียวกันในส่วนผลกระทบหรือมาตรการรองรับ กระทรวง
พาณิชย์เองมีมาตรการที่เรียกว่ามาตรการปกป้องหรือว่าเซฟการ์ด (Safeguard) มาตรการ
ตอบโต้การทุ่มตลาด เพื่อดูแลในกรณีที่สินค้าทะลักเข้ามาในประเทศมาก หรือว่ากรณีที่
สินค้านำเข้าเข้ามาในประเทศมาก ก็สามารถที่จะใช้มาตรการเหล่านี้เพื่อขึ้นภาษีได้
ขณะเดียวกันก็จะมีกลไกเป็นลักษณะการอยู่ระหว่างดำเนินการเพื่อจัดตั้งกองทุนเอฟทีเอ
(FTA) เพื่อดูแลค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ท่านรองนายกรัฐมนตรีจะเพิ่มเติม
เชิญนะครับ

นายจรินทร์ ลักษณวิศิษฐ์ (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
พาณิชย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายจรินทร์ ลักษณวิศิษฐ์ รองนายกรัฐมนตรี
และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ผมขออนุญาตเพิ่มเติมจากที่ท่านอธิบดีได้ชี้แจง
เมื่อสักครู่ แล้วก็ที่ท่านยังไม่ได้ชี้แจงบางประเด็นสั้น ๆ เท่านั้นครับ

ประเด็นแรก ที่คิดว่าจำเป็นต้องทำความเข้าใจ ก็คือกรณีที่มีเพื่อนสมาชิก
ท่านหนึ่งมีความเห็นว่าทำไมรัฐบาลต้องเร่งรับนำเรื่องนี้เข้าสู่การประชุมของรัฐสภา ถือเป็น
การเร่งรีบโดยไม่จำเป็น จะเป็นการเร่งสร้างผลงานก่อนการอภิปรายไม่ไว้วางใจหรือไม่
ขออนุญาตกราบเรียนกับท่านประธานว่าผมก็คิดไม่ถึงว่าเรื่องนี้แทนที่จะกลายเป็นเรื่องบวก
กลายเป็นเรื่องคิดลบได้ขนาดนี้ เพราะว่าความจริงแล้วไม่ได้เกี่ยวกับเรื่องนี้เลยครับ รัฐบาล
เสนอเรื่องนี้มาตั้งแต่ยังไม่มีญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจที่ได้มีการเตรียมการ เพราะว่า
เจตจำนงร่วมกันกับทั้ง ๑๕ ประเทศ ที่ต้องการให้อาร์เซ็ป (RCEP) นั้นมีผลบังคับใช้โดยเร็ว
แล้วก็ทันทีที่มีการลงนามวันที่ ๑๕ พฤศจิกายนที่ผ่านมา ผมก็ได้สั่งการให้กรมเจรจาการค้า
ระหว่างประเทศได้รับดำเนินการในการนำเสนอเข้าสู่ที่ประชุม ขอความเห็นชอบจากรัฐสภา
เพราะยังมีภารกิจหลังจากที่ประชุมเห็นชอบแล้วอีก ๔-๕ เรื่องที่ผมได้กราบเรียนไปแล้ว
กว่าจะนำเสนอการให้สัตยาบันต่อเลขาธิการอาร์เซ็ป (RCEP) ที่จาการ์ตาได้ เพราะฉะนั้น
เรื่องนี้ก็เป็นเรื่องที่เป็นความพยายามที่ต้องการเห็นเรื่องนี้สำเร็จโดยเร็ว ไม่ได้มีประเด็นอื่น
ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องประเด็นทางการเมืองแต่อย่างใดทั้งสิ้น แล้วก็เพราะเห็นว่าเรื่องนี้
เป็นประโยชน์อย่างยิ่งกับประเทศอย่างที่ท่านอธิบดีได้ชี้แจงเมื่อสักครู่ เพื่อนสมาชิก
เป็นห่วงว่าจะไม่เป็นประโยชน์กับเกษตรกร แต่ผมขออนุญาตกราบเรียนว่าเกษตรกร
ได้ประโยชน์เต็ม ๆ เกี่ยวกับเรื่องนี้ โดยเฉพาะเกษตรกรไทย พืชเกษตรที่เรามีความสามารถ
ในการแข่งขัน ก็สามารถส่งออกไปยังอีก ๑๔ ประเทศในภาษีที่เป็น ๐ เปอร์เซนต์
เพราะฉะนั้นไม่ว่าจะเป็นแป้งมันสำปะหลัง สินค้าประมง สับปะรด ยาง ผัก ผลไม้แปรรูป
ซึ่งจำนวนไม่น้อยที่เป็นเอสเอ็มอี (SMEs) และเป็นเกษตรกรโดยตรง อันนี้ก็คือสิ่งที่

จะเป็นประโยชน์ แล้วก็ขออนุญาตทราบเรียนกับท่านประธานเพื่อให้เพื่อนสมาชิกได้รับความสบายใจ

สมาชิกท่านหนึ่งแสดงความเห็นใจว่าการเจรจานั้นดำเนินการมายาวนานหลายรัฐบาล แล้วก็ทราบดีว่าเป็นเรื่องยากมาก ผมก็ขอบคุณที่เข้าใจ เพราะว่าตลอดระยะเวลา ๑ ปีที่ผมเข้าไปดูแลกระทรวงพาณิชย์ เราทราบว่าเรื่องนี้ไม่ง่ายเลยครับ จึงต้องยาวนานมาหลายรัฐบาล แล้วก็เหนื่อยทั้งภาคข้าราชการประจำ เหนื่อยทั้งภาคการเมือง เพราะระดับข้าราชการประจำก็ต้องมีการเจรจาทั้งระดับเจ้าหน้าที่ ระดับเจ้าหน้าที่อาวุโส แต่ละเรื่องกว่าจะผ่านไปได้ เพราะฉะนั้นหลายรัฐบาลจึงกว่าจะผ่านทีละข้อบทมาได้ ๗ ข้อบท แล้วก็มาเร่งดำเนินการอีก ๑๓ ต้องใช้พลังมหาศาลในช่วงระยะเวลา ๑ ปี แล้วก็เป่าหมายด้วยที่เราคุยกันในรัฐบาลว่าปีที่แล้วเราเป็นประธานอาเซียน (ASEAN) เพราะฉะนั้นนี่คือศักดิ์ศรีประเทศไทย เราอยากให้อาร์เซ็ป (RCEP) จบให้ได้ในปีที่แล้ว ขณะที่เราเป็นประธานอาเซียน (ASEAN) โดยไม่ได้คิดว่าจะเป็นรัฐบาลไหน อย่างไรก็ตามแล้วสุดท้ายเราก็กดำเนินการจนสำเร็จเสร็จสิ้น การเจรจาโดยเฉพาะข้าราชการประจำก็เหนื่อยจริง ๆ พวกผมก็เหนื่อยนะครับ เพราะว่าขนาดวันรุ่งขึ้นจะออกแถลงการณ์ร่วมระดับผู้นำ คือนายกรัฐมนตรีทั้ง ๑๕ ประเทศจะต้องมาลงนามกัน แถลงการณ์ร่วมยังออกไม่ได้เพราะคินนั่นยังเจรจาไม่จบ ผมต้องนั่งเป็นประธานเจรจาดำเนินการจนกระทั่งนาทีสุดท้าย นี่ก็คือความยาก บางเรื่องต้องใช้มาตรการทางการเมืองในฐานะที่มีประสบการณ์ทางการเมือง ผมเรียนท่านประธานสั้น ๆ นิดเดียวก็ได้ ไม่ได้คุยหรืออะไร แต่หมายความว่าท่านจะได้เห็นบรรยากาศ -----

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : เรื่องนี้คณะรัฐมนตรีได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ต่อรัฐสภาเป็นเรื่องด่วน ซึ่งเป็นร่างพระราชบัญญัติที่ตราขึ้นเพื่อดำเนินการตามหมวด ๑๖ การปฏิรูปประเทศ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๗๐ โดยได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งได้มีการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติ มาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแล้ว คณะรัฐมนตรีจึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อรัฐสภาเพื่อพิจารณาต่อไป

ในการนี้ท่านรองนายกรัฐมนตรีเป็นผู้แทนคณะรัฐมนตรีมาชี้แจง ได้ขออนุญาตให้บุคคลดังต่อไปนี้เข้าร่วมชี้แจงต่อที่ประชุมนะครับ ๑. พลตำรวจเอก ปิยะ อุทาโย รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ๒. พลตำรวจตรี อนุชา รมยะนันท์ รองผู้บัญชาการสำนักงานกำลังพล ๓. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา คุณนพดล เกรีฤกษ์ กรรมการร่างกฎหมายประจำสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ขออนุญาตให้ทั้ง ๓ ท่านเข้ามาได้ครับ

(ผู้แทนจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และสำนักคณะกรรมการกฤษฎีกา เข้าชี้แจงต่อที่ประชุม)

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ผมขออนุญาตเรียนพวกเรานะครับว่า ขณะนี้มีผู้เข้าชื่อกันมาเพื่อขออภิปรายแล้วทั้งหมด ๓๘ ท่าน เพราะฉะนั้นใครที่ไม่อภิปรายอยากจะไปรับประทานอาหารอะไร ไปนอนเล่นอะไรก็มีเวลา กว่าจะลงมติก็ยาวครับ แต่ว่าทั้งหมดนี้เราตกลงกันว่าใช้เวลา ๕ ชั่วโมง โดยแบ่งเวลาว่าแต่ละฝ่าย ๑๐๐ นาทีครับ เพราะฉะนั้นแต่ละฝ่ายอย่าลืมนาทีที่ท่านได้รับไปนะครับ อย่าให้เกิน ที่เราผิดพลาดก็คือวาระที่ผ่านมา ๒-๓ วาระนั้นได้เกินเวลาไปมาก เลยทำให้ตามที่คาดหมายไว้แต่เดิมว่าญัตตินี้จะเข้าในตอนเย็นก็ทำไม่ได้ อย่างไรก็ตามก็รบกวนพวกเรารวันี้ เพราะว่าในช่วงสุดท้ายของการประชุมรัฐสภานะครับ ในการที่จะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ในสัปดาห์หน้าก็จะมีเรื่องญัตติอื่นนะครับ แล้วก็จะมีการรัฐธรรมนูญต่อไป เพราะฉะนั้นเรามีเวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่รัฐบาลเสนอผ่านรัฐสภามาวันนี้นีก่อนปิดสมัยประชุม ขอเชิญท่านรองนายกรัฐมนตรีเสนอครับ

นายวิชณุ เครืองาม (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ
คณะรัฐมนตรีขอเสนอร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. มายังที่ประชุมรัฐสภา
เพื่อกรณารับไว้พิจารณาตามขั้นตอนในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หลักการ
ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็คือ การปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยตำรวจแห่งชาติ เพื่อให้
การแต่งตั้งและโยกย้ายข้าราชการตำรวจ และการพิจารณำเนินความชอบมีหลักเกณฑ์
ที่ชัดเจน เป็นไปตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติไว้ ผมขออนุญาต
ท่านประธานใช้เวลาในช่วงนี้กราบเรียนถึงความเป็นมา เหตุผล และสาระสำคัญหรือหลักการ
สำคัญของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อจะเป็นแนวทางให้ท่านสมาชิกรัฐสภาได้กรุณา
พิจารณา

ในปัจจุบันเรามีกฎหมายว่าด้วยตำรวจแห่งชาติอยู่แล้วครับ ซึ่งใช้บังคับ
มานานจนถึงบัดนี้ประมาณ ๑๖ ปี แล้วในช่วงระยะเวลาประมาณ ๑๖ ปีนี้เอง ก็ได้มี
การแก้ไขปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยตำรวจแห่งชาติประมาณ ๑๐ ครั้ง การแก้ไขหลายครั้ง
จะทำให้เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงเหมือนจะกลับไปกลับมา เพราะเรื่องเดิมได้ยกขึ้นแก้ไข
ในครั้งหนึ่งแล้วก็มีการแก้ไขกลับมาในอีกครั้งหนึ่ง ทั้งหมดนี้นำมาซึ่งความเข้าใจคลาดเคลื่อน
ในการบังคับใช้ ทำให้เกิดความลักลั่น และที่สำคัญที่สุดก็คือหลายเรื่องซึ่งเป็นสาระสำคัญ
หรือควรจะเป็นสาระสำคัญในกฎหมาย แต่ได้ไปบัญญัติไว้ในอนุบัญญัติ ที่เราเรียกกันว่า
กฎ ก.ตร. กฎ ก.ตร. นั้นออกโดยไม่ได้ผ่านรัฐสภา กฎ ก.ตร. ผ่านไปโดยมติของคณะกรรมการ
ข้าราชการตำรวจ แล้วก็ประกาศใช้ ไม่ได้ผ่านคณะรัฐมนตรีด้วยซ้ำ เพราะฉะนั้นการที่เอา
หลักเกณฑ์หลายอย่าง เช่น การแต่งตั้ง โยกย้าย การจัดลำดับอาวุโส อันเป็นหัวใจสำคัญ
ในการบริหารงานบุคคลของตำรวจไปใส่เอาไว้ในอนุบัญญัติที่เรียกว่ากฎ ก.ตร. หรือแม้แต่
ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ จึงทำให้เกิดความเข้าใจผิด เกิดความไม่เป็นธรรม โดยเฉพาะ
ความไม่แน่นอนคงเส้นคงวาคงที่ในการบังคับใช้ในแต่ละยุคแต่ละสมัย ครั้นมาประจวบ
เข้ากับเมื่อเรามีการปฏิรูป มีแผนปฏิรูปประเทศ มียุทธศาสตร์ชาติ แล้วก็มีความต้องการ
เรียกร้องจากประชาชนที่ได้มองเห็นปัญหาในวงการตำรวจ จึงได้มีการเสนอให้มีการปรับปรุง
หรือปฏิรูปตำรวจ ซึ่งการที่จะปฏิรูปวงการตำรวจนั้น หลักหรือแก่นที่สำคัญประการหนึ่ง

ก็คือการจัดทำกฎหมายให้เป็นหลักเป็นฐานชัดเจน เป็นธรรม ทันสมัย แนนอน แค่นี้ก็คงไม่เพียงพอที่จะปฏิรูปตำรวจได้หรอกครับ จะต้องไปว่ากันในเรื่องของทัศนคติ จะต้องไปว่ากันในเรื่องของการปฏิบัติราชการ และอื่น ๆ อีกหลายเรื่อง แต่เท่าที่ได้กราบเรียนท่านประธานมานี้จะเห็นว่า ๑. กฎหมายตำรวจได้ใช้มาประมาณ ๑๖ ปี ๒. กฎหมายตำรวจได้แก้ไขประมาณ ๑๐ ครั้ง ๓. หลักเกณฑ์สำคัญหลายอย่างไปฝากเอาไว้ในอนุบัญญัติ ทำให้กลับไปกลับมา ไม่ชัดเจน ไม่คงเส้นคงวา ไม่แนนอน ๔. กระแสเรียกร้องการปฏิรูป และกระแสเรียกร้องของสังคมที่ใครจะเห็นตำรวจมีกฎเกณฑ์ กติกาที่เป็นธรรม ทันสมัย เป็นที่พึ่งพาของประชาชนได้อย่างแท้จริงนั้นสูงขึ้น ๆ เป็นลำดับ ที่สำคัญที่สุดก็มาอยู่ตรงประการที่ ๕ ครับท่านประธาน -----

เป็นเหตุผลที่ไม่สามารถจะนิ่งนอนใจ ไม่ทำอะไรได้เลย นอกจากต้องเสนอกฎหมายมาในวันนี้ นั่นก็คือการที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับปัจจุบัน ได้กำหนดไว้ว่า จะต้องมีการปฏิรูปตำรวจ แล้วเกรงว่าถ้าเขียนไว้แค่นี้จะไม่มีใครไปคิดต่อ ทำต่อ ดังนั้น ในขณะที่รัฐธรรมนูญได้กำหนดเรื่องการปฏิรูปเรื่องต่าง ๆ ไว้เป็นอันมาก แต่เฉพาะในส่วน ของเรื่องการปฏิรูปตำรวจนั้น รัฐธรรมนูญได้กำหนดขั้นตอนเอาไว้ด้วยซ้ำไปว่าจะต้องแต่งตั้ง คณะกรรมการขึ้นเพื่อยกร่างกฎหมายเกี่ยวกับการปฏิรูปตำรวจ กำหนดเอาไว้เลยว่าคนที่ จะมาเป็นประธานคณะกรรมการยกร่างนี้จะต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่ได้เป็นตำรวจ จะต้อง มี คณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยผู้ที่เป็นตำรวจและผู้ที่ไม่ได้เป็นตำรวจ จะต้องทำให้เสร็จ ใน ๑ ปี ซึ่งทั้งหมดนี้ก็ได้มีการดำเนินการไปจนกระทั่งผ่านมาถึงวันนี้ได้ ก็ขออนุญาต กราบเรียนท่านประธานต่อไปครับว่าจากจุดนี้เองคือจุดที่มาตรา ๒๖๐ ในรัฐธรรมนูญ ได้กำหนดขั้นตอนในการที่จะทำการยกร่างกฎหมายปฏิรูปตำรวจนั้น ได้มีการแต่งตั้ง คณะกรรมการขึ้นเมื่อประมาณ ๒ ปีเศษที่ผ่านมา โดยมี พลเอก บุญสร้าง เนียมประดิษฐ์ ได้กรุณาเป็นประธาน มีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นทั้งตำรวจแล้วก็ไม่ใช่ตำรวจ ใช้เวลา ยกร่าง ใช้เวลารับฟังความเห็นจากตำรวจและประชาชนอยู่ระยะหนึ่ง ยกร่างได้แล้วเสร็จทัน ภายในกำหนดเวลา ๑ ปี ตามที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๐ บัญญัติไว้ คณะกรรมการชุด พลเอก บุญสร้าง ขออภัยครับที่เอ่ยนาม เพราะบังเอิญท่านก็อยู่ในสภาแห่งนี้ในขณะนี้ ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ ที่ได้ยกร่างขึ้นใหม่เพื่อจะใช้แทนกฎหมายตำรวจ ฉบับเดิมมายังคณะรัฐมนตรี เรื่องนี้เข้าคณะรัฐมนตรีพิจารณากัน ครั้งที่ ๑ คณะรัฐมนตรี เห็นชอบรับหลักการส่งให้คณะกรรมการกฤษฎีกาไปตรวจพิจารณาและรับฟังความเห็น เพิ่มเติม โดยได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นเป็นชุดที่ ๒ ที่สำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกา ซึ่งมีคุณมิชัย ฤชุพันธุ์ เป็นประธาน มีหลายคนที่อยู่ในกรรมการชุดที่ ๒ นี้ ซึ่งเคยเป็นกรรมการชุดที่ ๑ เช่น พลเอก บุญสร้าง และท่านผู้ทรงคุณวุฒิอีกหลายคนด้วยกัน ขณะเดียวกันก็ยังมีผู้ทรงคุณวุฒิอื่นเข้าไปอยู่ในคณะกรรมการชุดที่ ๒ ชุดของคุณมิชัยนี้ อีกด้วย เช่น อัยการสูงสุด มีคนจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีครูบาอาจารย์ ศาสตราจารย์ ผู้ทรงคุณวุฒิ มีภาคประชาสังคม สื่อมวลชน ร่วมเป็นกรรมการคณะที่ ๒ นี้ด้วย

คณะกรรมการชุดที่ ๒ นี้รับฟังความคิดเห็นแล้วปรับปรุงแก้ไข จะเรียกว่าเป็นการแก้ไข
อย่างมากหรืออย่างใหญ่ก็ได้ จนแล้วเสร็จส่งไปยังคณะรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีก็พิจารณา
อีกเป็นครั้งที่ ๒ คือเข้าคณะรัฐมนตรีเป็นครั้งที่ ๒ คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วก็คิดว่าตำรวจ
เป็นผู้ที่มีส่วนได้เสียสำคัญ ขณะเดียวกันผู้ที่อยู่ในวงการกระบวนการยุติธรรม เช่น อัยการ
ศาล ราชทัณฑ์ หรือหน่วยสอบสวนคดีพิเศษ ก็เป็นหน่วยงานเกี่ยวข้องที่สำคัญ จึงส่งเรื่องนี้
ไปรับฟังความเห็นจากผู้เกี่ยวข้องเหล่านั้น ในที่สุดก็ได้ความเห็นกลับมา ซึ่งมีความเห็นที่
หลายข้อแย้งร่างพระราชบัญญัติฉบับที่ผ่านจากคณะกรรมการชุดคุณมีชัย หรืออาจารย์มีชัย
ฤชุพันธุ์ ว่ากันอันที่จริงแล้วเมื่อตอนที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้หักท้วงกลับมานั้น
มีข้อที่ขัดข้องอยู่มากมายเรียกว่าหลายสิบข้อ รัฐบาลก็ได้มอบให้ผมได้พิจารณาโดยเชิญ
ผู้เกี่ยวข้องมาหารือร่วมกันทุกฝ่าย -----

แล้วในที่สุดก็เห็นว่าสิ่งที่ตำรวจกังขาหรือขัดข้องหลายข้อน่าจะเป็นเรื่องที่ทำให้ผ่านไปได้ และหลายข้อควรที่จะไปแก้ไขกันในชั้นกรรมาธิการของสภาได้ หลายข้อตำรวจยินยอม ถอนข้อเสนอเหล่านั้น จนในที่สุดเหลือเพียงประเด็นปลีกย่อยเล็กน้อยไม่มากนัก จึงได้นำเข้า คณะรัฐมนตรีอีกครั้งหนึ่งเป็นครั้งที่ ๓ เมื่อเร็ว ๆ นี้เอง คณะรัฐมนตรีจึงได้มีมติให้ส่ง ร่างพระราชบัญญัติที่ได้ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วนั้นมายังรัฐสภาเพื่อกรรณาพิจารณา ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๐ จึงเป็นเหตุให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้นเข้ามายังสภาในวันนี้ ท่านประธานครับ สารสำคัญของกฎหมายตำรวจแห่งชาติฉบับใหม่ ที่ได้นำมาเสนอในวันนี้นั้น สรุปเป็นหลักการสำคัญได้ ๑๐ ประการ เพื่อความเข้าใจของท่านสมาชิกรัฐสภาว่าได้แก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงโครงสร้างและเรื่องใดบ้าง

ประการที่ ๑ ครับท่านประธาน ได้กำหนดให้ตำรวจนั้นแบ่งออกเป็นตำรวจ ที่มียศและตำรวจที่ไม่มียศ ตำรวจที่ไม่มียศก็คือพลเรือนธรรมดา เหมือนกับที่ทางทหาร เขาก็มีข้าราชการทหารที่มียศและไม่มียศ ในวันนี้เป็นตัวอย่างว่าคณะรัฐมนตรีก็ได้ให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติเรื่องของการข้าราชการทหารที่ไม่มียศ ต่อไปในกรณีของ ตำรวจที่ไม่มียศก็จะเกิดขึ้นในลักษณะอย่างเดียวกัน เรื่องนี้อาจจะเป็นหลักการที่มีมา ในกฎหมายตำรวจนานแล้ว แต่ก็ยังไม่ได้ปฏิบัติเป็นจริงเป็นจัง บัดนี้จะได้ปฏิบัติให้เป็นจริง เป็นจังชัดเจนมากขึ้น นี่เป็นหลักการประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ในเรื่องของวงการตำรวจ ซึ่งประกอบด้วยข้าราชการตำรวจ วันนี้มีอัตราอยู่ทั้งหมด ๒๙๐,๐๐๐ อัตรา เป็นอัตราที่มีคนครองบรรจุแล้ว ๒๑๐,๐๐๐ อัตรา อีกประมาณ ๘๐,๐๐๐ นั้นเป็นอัตราที่ว่างและยังไม่มียกประมาณ จึงยังไม่ได้มีการบรรจุ ตำรวจ ๒๐๐,๐๐๐ เศษนี้ท่านประธานครับ ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะแบ่งออกเป็น ๕ กลุ่มสายงานด้วยกันอย่างเป็นทางการเป็นครั้งแรก เอาตำรวจ ๒๑๐,๐๐๐ หรือต่อไป จะเป็น ๒๙๐,๐๐๐ ก็ตามที่ มาจัดแบ่งออกเป็น ๕ กลุ่มสายงาน กลุ่มที่ ๑ เรียกว่า กลุ่มอำนวยการ กลุ่มที่ ๒ เรียกว่ากลุ่มธุรการและงานสนับสนุน กลุ่มที่ ๓ เรียกว่า กลุ่มสอบสวน กลุ่มที่ ๔ คือกลุ่มป้องกันและปราบปราม และกลุ่มที่ ๕ คือกลุ่มวิชาชีพเฉพาะ เพราะฉะนั้นตำรวจต่อไปนี้ไม่ว่าประทวนหรือสัญญาบัตร จะต้องจัดอยู่ในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

ใน ๕ กลุ่มนี้ กลุ่มที่มีความสำคัญมากและได้จัดเป็นกลุ่มพิเศษเป็นครั้งแรกก็คือกลุ่มสายงานสอบสวน ซึ่งประกอบด้วยผู้ที่เป็นพนักงานสอบสวนแท้ ๆ ล้วน ๆ แล้วมีโอกาสเจริญเติบโตขึ้นไปตามลำดับ แต่ไม่ใช่เป็นการเลื่อนไหลเหมือนอย่างที่เคยมีมาในอดีต คนที่เป็นพนักงานสอบสวนจะต้องมีคุณสมบัติ มีคุณวุฒิ มีประสบการณ์พิเศษ จึงจะอยู่ในกลุ่มนี้ได้ และเพื่อเป็นการสงวนรักษาคนที่เป็นพนักงานสอบสวนไม่ให้เคลื่อนย้ายหลังไหลออกไปอยู่ที่อื่น เพราะว่างานสอบสวนเป็นงานที่หนัก คนที่ย้ายเข้ามาก็มักจะย้ายออกไป ก็ได้กำหนดเอาไว้ว่าผู้ที่อยู่ในกลุ่มสายงานสอบสวนนั้นอาจจะมีโอกาสเคลื่อนย้ายออกไปอยู่กลุ่มสายงานอื่นอีก ๔ กลุ่มได้โดยไม่ยากลำบาก แต่อีก ๔ กลุ่มสายงานจะโอนย้ายเข้ามาอยู่ในกลุ่มสายงานสอบสวนนั้นยาก มาได้ แต่ยาก เพราะว่าจะต้องผ่านคุณสมบัติหลายข้อ หลายอย่างด้วยกัน ทั้งนี้ก็เป็นการเก็บพนักงานสอบสวนเอาไว้ในกลุ่มสายงานนี้โดยเฉพาะ แล้วยังกำหนดเอาไว้ด้วยว่าถ้าหากว่าพนักงานสอบสวนเติบโตขึ้นไป จะมีโอกาสได้รับความดีความชอบ จะมีโอกาสได้รับเงินพิเศษอย่างใดเพื่อเป็นขวัญและกำลังใจแก่คนที่อยู่ในกลุ่มสายงานพนักงานสอบสวนนี้

ท่านประธานครับ หลักการข้อที่ ๔ ก็คือหลักการที่กำหนดเอาไว้เป็นครั้งแรก คือการรับรองสถานภาพของสถานีตำรวจ หรือที่เรียกว่าโรงพัก ซึ่งเป็นหน่วยงานตำรวจ ที่ใกล้ชิดประชาชนที่สุด ในอดีตที่ผ่านมาโครงสร้างในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือแม้แต่ว่า กรมตำรวจ จะแบ่งออกเป็นกองบัญชาการ กองบังคับการ ครั้งนี้จะแบ่งออกเป็น กองบัญชาการ กองบังคับการ และสถานีตำรวจซึ่งเป็นการรับรองสถานภาพเป็นครั้งแรก และข้าราชการตำรวจที่อยู่ที่สถานีตำรวจนั้นจะถูกส่งให้ไปช่วยราชการที่อื่น หรือปฏิบัติงาน อื่นไม่ได้ เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาจะจัดตำรวจอื่นมาเสริมแทนเพื่อไม่ให้กำลังตำรวจในสถานี ตำรวจหรือโรงพักขาดแคลน

ประการที่ ๕ ได้มีการกำหนดขึ้นว่าในกรณีที่หน่วยงานต่าง ๆ ในสำนักงาน ตำรวจแห่งชาตินั้น จะมีการปรับหรือเปลี่ยนจะต้องผ่านกฎเกณฑ์ กติกาอย่างไรบ้าง ซึ่งมี รายละเอียดมากมาย และที่สำคัญก็คือในส่วนของประการที่ ๕ นี้ ได้พบว่ามีงานหลาย อย่างที่นำมาฝากไว้ให้ตำรวจทำตั้งแต่โบราณโบราณครับท่านประธาน ซึ่งในอดีตอาจจะ เหมาะสม แต่เวลานี้เป็นการใช้กำลังหรืออัตราเจ้าหน้าที่ตำรวจโดยไม่จำเป็น หลายอย่าง ควรจะผ่อนถ่ายหรือโอนกลับไปยังหน่วยงานที่ควรจะได้รับภารกิจนี้ไปทำ เพราะฉะนั้นในวันนี้ ตำรวจ ๒๐๐,๐๐๐ กว่านาย มีตำรวจที่เป็นตำรวจป่าไม้ ตำรวจที่เป็นตำรวจรถไฟ หรือตำรวจที่ดูแลเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเอาเข้าจริงงานเหล่านี้ เป็นงานเทคนิคที่หน่วยงานอื่นน่าจะปฏิบัติได้ มาอาศัยตำรวจเพียงเพื่อที่จะไปจับ เพื่อที่จะ ไปสอบสวน เพื่อที่จะไปดำเนินคดี ซึ่งอันที่จริงก็เป็นหน้าที่ของตำรวจอยู่แล้ว ไม่ว่าตำรวจนั้น จะเป็นตำรวจป่าไม้ ตำรวจรถไฟ หรือตำรวจสิ่งแวดล้อม หรืออะไรอื่นใดก็ตาม เพราะฉะนั้น ก็จำเป็นต้องผ่อนถ่ายโอนกลับไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สิ่งที่ได้เคยมีมาในอดีตแล้วโอน กลับไปได้สำเร็จแล้วก็คือตำรวจดับเพลิง ตำรวจบรรเทาสาธารณภัย ซึ่งวันนี้ก็ไปอยู่กับ ท้องถิ่นแล้ว ฉะนั้นกรณีตำรวจอื่นที่ยังอยู่กับสำนักงานตำรวจแห่งชาติในวันนี้ เช่น ตำรวจ รถไฟ ตำรวจป่าไม้ ก็ได้กำหนดไว้ว่าจะต้องโอนกลับไปภายใน ๑ ปีบ้าง ๒ ปีบ้าง ซึ่งในช่วง เวลานี้จะได้ชักซ้อมความพร้อมกันต่อไป

หลักการข้อที่ ๖ ครบถ้วนประธาน ซึ่งหลายคนคิดว่าเป็นหัวใจของกฎหมายนี้ แล้วรัฐธรรมนูญเองก็ได้กล่าวถึงไว้เป็นพิเศษ คือเรื่องการบริหารงานบุคคล แต่งตั้ง โยกย้าย ดำรง ซึ่งเป็นต้นตอของปัญหาหลายปัญหาในสังคมเวลานี้ เราพูดกันมากถึงเรื่องการวิ่งเต้น เราพูดกันมากถึงเรื่องการซื้อขายตำแหน่ง ทั้งหมดนี้จะมีอยู่จริงหรือไม่จริง มากหรือไม่มาก ก็ตามที แต่มันเป็นปัญหา ปัญหาที่ดำรงเองก็มองเห็นและจำเป็นจะต้องมีการแก้ไข รัฐธรรมนูญได้เอาใจใส่ในเรื่องนี้มาก จนกระทั่งกำหนดไว้ว่าการแต่งตั้ง โยกย้ายดำรงนั้น จะต้องคำนึงถึงอาวุโส ความรู้ความสามารถ และความประพฤติ ไม่ได้กล่าวถึงอาวุโสแต่เพียง ประการเดียววนะครับ เพราะเป็นที่เข้าใจได้ว่าการแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการ ไม่ว่าดำรง ทหาร หรือพลเรือนก็ตาม ถ้าใช้อาวุโสเป็นเพียงเกณฑ์เดียวจะเกิดผลเสีย ครั้นไม่ใช้อาวุโส ไปใช้อย่างอื่น เช่น ประสิทธิภาพ ความรู้ความสามารถ -----

ก็อาจจะเป็นช่องทางปิดเบือนจนกระทั่งทำให้ตำรวจที่มีอาวุโสและมีความสามารถถูกข้ามไปได้ในนามของคำว่า ผู้น้อยมีความรู้ความสามารถมากกว่า ในที่สุดจึงต้องจัดให้สมดุลกันหรือทัดเทียมกันเท่าที่จะสามารถทำได้ หลักการข้อที่ ๖ นี้จึงได้กำหนดว่าการแต่งตั้งโยกย้ายตำรวจต่อจากนี้ไปจะต้องคำนึงถึงอาวุโส ความรู้ความสามารถ คำนึงถึงความประพฤติแล้วที่สำคัญก็นำเอาความรู้สึคนึกคิดของประชาชนที่มีการประเมินแล้วมาประกอบการพิจารณาด้วย ส่วนจะประเมินอย่างไร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ตร. จะไปกำหนดซึ่งคงต้องวิจัย วิจัยกันอีกนาน แต่ในขั้นต้นในเวลานี้ได้กำหนดเอาไว้เลยครับว่าตำรวจตั้งแต่ชั้นผู้น้อยสุดจนกระทั่งขึ้นไปถึงรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ไม่นับผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติซึ่งจะต้องมาด้วยวิธีที่แตกต่างออกไป เอาว่าเพียงแค่นั้น จากชั้นผู้น้อยสุดขึ้นไปจนกระทั่งถึงรองผู้กำกับ ให้ยึดหลักอาวุโสร้อยละ ๓๓ หรือ ๓๓ เปอร์เซ็นต์จากผู้บังคับการคือยศนายพล ขึ้นไปจนกระทั่งถึงผู้บัญชาการ คือพลตำรวจตรีจนถึงพลตำรวจโท ให้ยึดอาวุโส ๕๐ เปอร์เซ็นต์ หรือร้อยละ ๕๐ และในระดับผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติและรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ให้ยึดหลักอาวุโสไว้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ อาวุโสแปลว่าอะไร จะได้มีการนิยามไว้ชัดเจน สัดส่วนเปอร์เซ็นต์เหล่านี้หมายความว่าอย่างไร จัดกันอย่างไร ได้มีการกำหนดไว้ชัดเจน ความจริงตัวเลข ๓๓ เปอร์เซ็นต์ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์นี้ มีอยู่แล้วในอดีตและปัจจุบัน แต่มีอยู่ในกฎ ก.ตร. ครั้งนี้ก็เอามาใส่เอาไว้ในพระราชบัญญัติชัดเจน แล้วถ้าจะมีข้อยกเว้นประการใดโดยเหตุจำเป็นพิเศษก็มีได้ แต่จะต้องอาศัยความเห็นชอบของ ก.ตร. โดยมติเอกฉันท์ ซึ่งเอกฉันท์ในจำนวนคณะกรรมการ ก.ตร. ประมาณ ๒๐ คนนั้นไม่ใช่เรื่องง่ายเท่าไรนัก แต่ถ้ามันผ่านด่านเอกฉันท์นี้ไปได้ ยอมยกเว้นให้เถอะครับ

ประการที่ ๗ ท่านประธานครับ ปัจจุบันนี้ตำรวจมีคณะกรรมการพะรุงพะรังมากมายหลายชุด กรรมการชุดใหญ่ ๆ ก็คือคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ ซึ่งท่านประธานเองก็เคยเป็นประธาน เพราะว่ากฎหมายกำหนดให้นายกรัฐมนตรีเป็นประธานโดยตำแหน่ง ซึ่งเราเรียกกันว่า ก.ต.ช. แล้วขณะเดียวกันก็ยังกำหนดให้มีกรรมการอีกชุดหนึ่งในการบริหารงานบุคคล ที่เรียกว่า ก.ตร. คณะกรรมการข้าราชการตำรวจ

เมื่อมีกรรมการชุดใหญ่มากอยู่ ๒ ชุด อำนาจหน้าที่ก็เหลื่อมล้ำกัน และบางครั้งหนึ่งกัน ทำให้เรื่องราวมันล่าช้า กรรมการชุดหนึ่งเห็นชอบ อีกชุดหนึ่งไม่เห็นชอบ กรรมการชุดหนึ่งไม่ได้กำหนดเงื่อนไข อีกชุดหนึ่งไปตั้งเงื่อนไข คราวนี้ก็ได้ยุบกรรมการทั้งสองรวมกันเป็นกรรมการชุดเดียวกัน เรียกว่าคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ และมีอำนาจทั้งหมด

ประการที่ ๘ ในบรรดาข้าราชการอื่นในวันนี้คือข้าราชการพลเรือน जनขนาด แม้แต่ข้าราชการกรุงเทพมหานคร เขามีกรรมการชุดหนึ่งซึ่งเป็นที่พึ่งพาอาศัยให้เขาอยู่ได้ ที่เรียกกันว่า คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม ก.พ.ค. ถ้าหากมีการแต่งตั้ง โยกย้าย ข้าราชการในกระทรวงใด จะเป็นกระทรวงมหาดไทย จะเป็นกระทรวงศึกษาธิการ จะเป็น กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จะเป็นกระทรวงการต่างประเทศ หากข้าราชการคนใดรู้สึกว่าการแต่งตั้ง โยกย้ายตัวเองไม่ได้รับความเป็นธรรม การลงโทษทางวินัยโดยไม่ได้รับความเป็นธรรม -----

ยังสามารถร้องเรียนไปยัง ก.พ.ค. หรือกรรมการพิทักษ์คุณธรรมได้ และหลายเรื่อง คณะกรรมการพิทักษ์คุณธรรมก็ได้วินิจฉัยในทางที่เป็นคุณ เป็นประโยชน์แก่ข้าราชการ หรืออธิบายแก่ข้าราชการนั้นเองว่าคุณยอมรับเถอะ หลักเกณฑ์มันเป็นอย่างนี้ แต่ในกรณี ข้าราชการตำรวจนั้น ไม่มีคณะกรรมการพิทักษ์คุณธรรม เพราะฉะนั้นเมื่อเวลาที่ไม่พอใจ ผู้บังคับบัญชา ข้าราชการตำรวจจะทำได้ก็คืออุทธรณ์ ร้องเรียน แล้วฟ้องศาลปกครอง คดีตำรวจจึงขึ้นสู่ศาลปกครองมากยิ่งขึ้นกว่าคดีข้าราชการใด ๆ ทั้งหมด แพ้กันบ้าง ชนะกันบ้าง สุดแท้แต่ ครั้งนี้กฎหมายที่เสนอมานี้วันนี้จึงให้มีกรรมการพิทักษ์คุณธรรมของข้าราชการ ตำรวจเป็นครั้งแรก มีทั้งหมด ๗ คน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่ใช่ตำรวจ การคัดเลือกสรรหา จะมาจากท่านประธานศาลปกครองเป็นประธาน จะมาจากรองประธานศาลฎีกา และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นที่ไม่ใช่ตำรวจเป็นผู้คัด คัดแล้วได้มา ๗ คน จากผู้ที่มีคุณสมบัติ เช่น เคยเป็นผู้บัญชาการของตำรวจ เคยเป็นอัยการพิเศษ เคยเป็นผู้พิพากษาไม่ต่ำกว่าระดับ ศาลอุทธรณ์ เป็นต้น ๗ คนมาประกอบกันเป็นกรรมการพิทักษ์คุณธรรม พิจารณาเรื่อง การบริหารงานบุคคล รับเรื่องร้องเรียนจากตำรวจ พุดง่าย ๆ ตำรวจร้องตำรวจ ก็จะมาที่ ก.พ.ค. ชุดนี้เป็นครั้งแรกต่อจากนี้ไป

ประการที่ ๙ ในเวลาที่ผ่านมาเราเห็นเรื่องหลายเรื่องที่ประชาชน คราวนี้ ประชาชนจะเป็นฝ่ายร้องแล้วครับ ก.พ.ค. นั้นเป็นเรื่องตำรวจร้องตำรวจ แต่ประชาชน บางครั้งอยากจะร้องกล่าวหาตำรวจ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องบ่อน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องคดีบอส ที่เรารู้จักกันเป็นข่าวทางสื่อมวลชน ถ้าหากประชาชนรู้สึกว่าการตำรวจทำให้ตนมีความทุกข์ มีความเดือดร้อน ถามว่าในเวลาที่ผ่านมาประชาชนไปร้องที่ไหน ก็แน่นอนครับ ร้องกับผู้บังคับบัญชา ซึ่งก็เป็นผู้บังคับบัญชาของตำรวจนั่นเอง ทางอื่นที่เป็นที่พึงได้ ร้องกับผู้บัญชาการเมือง ที่พึงที่หลายคนใช้ร้องกับสภา ซึ่งทางสภาทั้ง ๒ สภาก็มีคณะกรรมการ ในเรื่องเหล่านี้อยู่ ครั้งนี้จะได้เปิดช่องให้มีการขึ้นอีกชุดหนึ่งในกฎหมายฉบับที่เสนอมานี้ในวันนี้ คือคณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องเรียนข้าราชการตำรวจ เรียกโดยย่อว่า กร.ตร. ประกอบด้วยบุคคลภายนอกทั้งนั้นครับ มีประธาน ๑ คน มีกรรมการอีก ๙ คน โดยเอา

จเรตำรวจแห่งชาติศพลตำรวจเอกมาเป็นเลขานุการ รับเรื่องร้องเรียนจากประชาชนที่จะกล่าวหากว่าวโฑษตำรวจว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรม คณะกรรมการเหล่านี้เชื่อว่าน่าจะเป็นกลาง เชื่อว่าจะทรงคุณวุฒิ และจะบำบัดทุกข์ให้แก่ประชาชนได้อีกสถานหนึ่ง

และประการสุดท้ายคือข้อที่ ๑๐ ก็คือการกำหนดให้มีกองทุนขึ้นในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กองทุนนี้มีมาแต่เดิม แต่เป็นกองทุนที่ใช้กับเรื่องสอบสวน ครึ่งนี้ก็ขยายขอบเขตกองทุนไปในเรื่องของการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมด้วย

ทั้งหมด ๑๐ ประการนี้ เป็นสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่เสนอมาในวันนี้ หลักการที่ได้เสนอท่านประธานและเสนอมานั้น จะเห็นได้ว่าเปิดกว้าง ๑ ว่าให้มีกฎหมายตำรวจแห่งชาติ ไม่ได้ล็อก ไม่ได้ตรึงว่าเป็นการแก้เรื่องนั้นเรื่องนี้ ซึ่งจะทำให้สภาอึดอัดไม่อาจแก้เรื่องอื่นได้ เมื่อหลักการเปิดกว้างไว้ทั้งหมด จึงทำให้สภาสามารถที่จะปรับปรุงแก้ไขได้ทั้งฉบับ หลายเรื่องเป็นเรื่องที่ได้มีการถกเถียงกันมานาน และมีข้อเสนอแนะแต่ต่อมามันก็ตกผลึกในการจัดทำกฎหมายโดยคณะกรรมการชุดต่าง ๆ ๒-๓ ชุดที่ได้กราบเรียนมานี้ว่าสิ่งที่ปรารภกันมาในอดีตหลายเรื่องว่าจะเป็นทางออกในการปฏิรูปนั้น อาจจะยังไม่เหมาะสมในปัจจุบัน จึงไม่ได้เลือกเอาเส้นทางเหล่านั้น มาเลือกเอาเส้นทางหลักการ ๑๐ ประการที่เสนอในวันนี้ -----

เส้นทางอื่นที่มีการพูดกันมาในอดีต เช่น เอาตำรวจไปขึ้นกับท้องถิ่น เช่น แยกตำรวจออกมาเป็นทบวงตำรวจไปสังกัดกระทรวงมหาดไทยสักแห่งหนึ่ง เช่น ให้ตำรวจมาจากการเลือกตั้ง และเช่น ให้แยกงานสอบสวนออกมาจากตำรวจเหมือนกับที่บางประเทศทำ สิ่งเหล่านี้มีการพูดกันมานานแล้วครับ แต่เมื่อได้มีการถกเถียงกันโดยคณะกรรมการหลายชุด ได้พิจารณาเห็นว่ายังไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการปฏิรูปช่วงแรกนี้ จึงได้นำเสนอมาโดยหลักการ ๑๐ ประการ ที่ได้กราบเรียนมานี้ จึงขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานเป็นเช่นนี้ครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณท่านรองนายกรัฐมนตรีครับ ผมเรียนสถานภาพของผู้ที่เสนอเข้ามาเพื่ออภิปรายนะครับ ดังที่ได้เรียนแล้วว่าในการตกลงกันเมื่อเช้านี้ ทางท่านผู้ควบคุมเสียงฝ่ายค้านท่านได้ขอ เดิมคิดว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะใช้เวลาสัก ๓ ชั่วโมงนะครับ ท่านขอเป็น ๕ ชั่วโมง ก็เลยตกลง ๕ ชั่วโมง ก็แบ่งกัน ๓ ฝ่าย ฝ่ายละ ๔๘ นาที ก็ ๑๐๐ นาทีนะครับ ๓ ฝ่าย ขณะนี้มีผู้เข้าชื่อแล้วเฉพาะฝ่ายค้าน ๑๓ ท่าน ท่านละ ๗ นาที ผมคำนวณแล้วก็ได้อยู่ในเกณฑ์ ๑๐๐ นาที ถ้าไม่พูดเกินเวลามากนะครับ ฝ่ายรัฐบาลเสนอผู้อภิปรายมา ๗ ท่าน ยังอยู่ในเวลาครับ แต่ว่าของท่านสมาชิกวุฒิสภาต้องเรียนว่าคำนวณเวลาที่เสนอมาแล้วทั้งหมด ๒๖ ท่าน เกินเวลาครับ เกินไปเยอะเลยครับ เพราะฉะนั้นต้องเรียนท่านผู้ควบคุมเสียงวุฒิสมาชิกช่วยกรุณาทบทวนนะครับ ไม่ให้เกินไปเรามีกฎหมายนอกเหนือจากนี้แล้วอีก ๑ ฉบับ ตอนดึก ผมกับท่านศาสตราจารย์พรเพชร ก็จะผลัดเปลี่ยนกันขึ้นมาทำหน้าที่นะครับ ขอความร่วมมือพวกเราได้อยู่กันเพื่อกฎหมายเหล่านี้ได้ผ่านไปนะครับ ได้ทำงานในช่วงปิดสมัยประชุมกัน ขอเรียนว่าจะขอให้อภิปรายสลับกันไป โดยในกลุ่มที่มีผู้เสนอชื่อมามากก็อาจจะเข้า ๒ ท่าน แล้วฝ่ายที่มีชื่อน้อยก็ ๑ ท่านนะครับ โดยชุดแรกจะเป็นชุดของ พลตำรวจตรี สุพิศาล ภักดีนฤนาถ เสร็จแล้วก็เป็นผู้คุณัญฐ์ชนน ศรีก่อเกื้อ และเป็นคุณหญิงพรทิพย์ โรจนสุนันท์ ชุดที่ ๒ ก็จะเป็นนายนิม เวชกามา นางสาวอนุสรีย์ ทับสุวรรณ คุณคำคุณ สิริธิตสมาน ชุดที่ ๓ ก็จะเป็น พลตำรวจเอก เสรีพิศุทธิ์ เตมียาเวส และจะเป็นคุณปานเทพ กล้าณรงค์ราญ โดยของรัฐบาลเนื่องจากมีผู้อภิปรายน้อยก็เว้นไปในบางชุดนะครับ อันนี้จะเป็นลำดับที่เรียนให้พวกเราได้เตรียมตัวครับ ท่านแรก พลตำรวจตรี สุพิศาล ภักดีนฤนาถ เชิญนะครับ

พลตำรวจตรี สุพิศาล ภักดีนฤนาถ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม พลตำรวจตรี สุพิศาล ภักดีนฤนาถ
จากพรรคก้าวไกล แบบบัญชีรายชื่อ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เริ่มอย่างนี้เลยครับ ผมมีเวลา
๗ นาทีเท่านั้น ผมมีสไลด์ (Slide) ด้วยครับ ช่วยเปิดให้ด้วยนะครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิดพรีเซนเทชัน)

พลตำรวจตรี สุพิศาล ภักดีนฤนาถ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
รัฐพึงมีตำรวจเพื่อรับใช้ มิใช่คุกคาม ต้องให้บริการที่ดี เอาใจใส่ตามความต้องการของ
ประชาชน รักษาการและดูแลท้องถื่นให้สงบสุข ท่านประธานครับ สไลด์ (Slide) ถัดไป
นี่คือปฐมบทของการปฏิรูปตำรวจครั้งแรกครับท่านประธาน ท่านรองนายกรัฐมนตรี
พลวงรัชยาภิบาลบัญชา ในรัชกาลที่ ๔ และรัชกาลที่ ๕ ลั่นเกล้าฯ ทั้ง ๒ พระองค์ได้โปรดตั้ง
เป็นหัวหน้ากองตำรวจและเปลี่ยนแปลงตำรวจมา และมีการประกาศไว้ในราชกิจจานุเบกษา
ที่เขียนข้อความที่น่าจะสดับตรับฟังนะครับ ให้เจ้าพนักงานผู้ปกครองท้องถื่นที่ทุกชั้น จงเป็น
ที่เข้าใจและแน่ชัดว่าการจับผู้ร้ายนั้นจะไม่ใช่ความชอบครับท่าน จะเป็นความชอบก็ได้
ทำให้บ้านเมืองหรือท้องที่อยู่ปกติสุขพอสมควรครับ สรุปได้ความเท่านี้เพราะเวลานี้น้อยครับ
ปัญหาครับ สไลด์ (Slide) ต่อไปครับ ปัญหาของพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้ที่เกิดขึ้นก็คือ
๓ พระราชบัญญัติ ๓ ประกาศ และคำสั่งหัวหน้า คสช. ๔ ให้ยกเลิกหรือบรรจุที่ของเก่าลงไป
เป็นคำสั่งเสียครับ -----

ในหลักการนี้ปรากฏว่าตามมาตรา ๒๙ แห่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ แห่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๒ แห่งรัฐธรรมนูญ และยังขาดเนื้อความในมาตรา ๒๕๘ ง. อีกครับ โดยเฉพาะ เรื่องของค่าใช้จ่ายในกระบวนการสอบสวนที่ราษฎรไม่ควรต้องจ่าย การไม่เลือกปฏิบัติ ในมาตรา ๗๖ ขอสไลด์ (Slide) ต่อไปครับ

เรามาดูครับว่าในอดีต คสช. เคยใช้อำนาจนี้ในการแต่งตั้งที่ผ่านมา เป็นข่าวมากครับเรื่องการแต่งตั้งนี้ ในวาระประจำปีของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มันถึงเป็น ที่มาของการปฏิรูปครั้งนี้ครับท่านประธาน โดยเฉพาะเรื่องของการใช้บัญชีในการแต่งตั้ง บุคคล แล้วก็เป็นที่มาของการโจษขาน มีการจะฟ้องร้องกัน จนกระทั่งต้องใช้ ม. ๔๔ เพื่อยุติ แล้วมันก็มีคำสั่งนั้นอยู่ สไลด์ (Slide) ต่อไปครับท่านประธาน

หลักการและเหตุผลในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๘ ง. มันมี ๔ วงเล็บครับ แต่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีแค่ (๔) วงเล็บเดียวครับท่านประธาน และอีก ๒ วงเล็บ คือ (๑) และ (๓) ซึ่งเกี่ยวข้องกับอะไรครับ เกี่ยวข้องกับเรื่องของการเป็นระบบยุติธรรม ที่มีความโปร่งใส ไม่เหลื่อมล้ำ หลักการนี้ใช้หลักการตำรวจผู้รับใช้ชุมชนครับท่านประธาน คอมมูนิตี โพลีซิง (Community Policing) ขอใช้ภาษาอังกฤษครับ ส่วน (๓) คือการสร้าง วัฒนธรรมองค์กรใหม่ โดยเฉพาะการก่อให้เกิดกลไกที่รัฐเองจะต้องใช้ในระดับสถานี ระดับกองบังคับการ กองบัญชาการ และสำนักงานตำรวจแห่งชาตินั้นมีหลักที่เรียกว่า หลักคล่องตัว อะไจล์ ออร์แกไนเซชัน (Agile Organization) หลักของการใช้รีไซเลียนซ์ (Resilience) คือความยืดหยุ่นในระดับกองบังคับการ หลักของการทดทวิ คือเอ็กซ์โพเนนเชียล ออร์แกไนเซชัน (Exponential Organization) ขอประธานโทษที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษครับ มาบริหารจัดการองค์กรสมัยใหม่ สไลด์ (Slide) ถัดไปครับท่านประธาน

แนวยุคสมัยใหม่ คือการบริหารแบบคล่องตัวที่ผมพูดไปแล้ว และกิจการ ตำรวจผู้รับใช้ชุมชน และสำคัญคือคอมมูนิตี โพลีซิง (Community Policing) ขณะนี้เรามี ตำรวจญาณทิพย์ ที่เรียกว่าพรีดิกทีฟ โพลีซิง (Predictive Policing) ที่เอามาใช้ ตำรวจ ยุคใหม่ต้องเน้นเรื่อง สไลด์ (Slide) ต่อไปเลยครับ

เรื่องตำรวจผู้รับใช้ชุมชน ซึ่งจะมีเทคโนโลยีนำเข้าไปสู่ แต่สิ่งสำคัญครับ เรื่องของคณะกรรมการ อย่าหลงลืมคณะกรรมการตรวจสอบและติดตามงานครับ ในนี้ไม่มี แต่ก็หวั่นแค่หลักเกณฑ์ครับท่านประธาน หลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ตร. กำหนดในมาตรา ๑๕ จะเขียนอย่างไรไม่รู้ครับ มักจะเป็นอย่างนี้ครับท่านประธาน กฎหมายไม่เคยเอามาให้ดูว่าเขียนอย่างไร ถัดไปครับ ใน ๑๔ ประเด็นที่ผมจะพูดนี้คือเรื่อง

ประเด็นที่ ๑ สิ่งสำคัญคือการบังคับใช้กฎหมายนี้มีใช้ทำอย่างเดียวนะครับ เพราะตำรวจมีผู้ใช้กำลังอย่างในอดีต ต้องเน้นบริการโปร่งใส มีความมีส่วนร่วมครับ ท่านประธาน และเหตุผลคือต้องบริการประชาชนเป็นหลัก มีหลักค้ำประกันในสิทธิเสรีภาพ ไม่อยู่ใต้อาณัติใครครับ ผมขอสไลด์ (Slide) ต่อไปเลยครับ

ในประเด็นนะครับ คือประเด็นเรื่องของกำลังพล ต้องเพียงพอ จะต้องมีการจ้าง มีลูกจ้าง มีจิตอาสาตำรวจ และแนวคิดใหม่ที่เรียกว่าโซเซียล แอส อะ เซอร์วิส (Social-as-a-Service) ให้เกิดกับหน่วยงานที่เรียกว่าสถานีตำรวจทุกแห่งทั่วประเทศ และการรายงานการปฏิบัติหน้าที่ที่รัฐสภาแห่งนี้ของกิจการตำรวจจะต้องมี การบริการ ต้องมากขึ้น ยกกระดับ ผบ.ตร. เป็นปลัดทบวงครับท่านประธาน เพราะองค์กรมันใหญ่มาก ๒๐๐,๐๐๐ กว่าคนครับ มีงบประมาณ ๑.๒ แสนล้านบาท ถัดไปครับ

การบริการประชาชนนั้นเป็นหัวใจสำคัญในเรื่องการจัดงบประมาณ และขอเพิ่มในเรื่องกรรมการ ก.ตร. ที่ส่วนสำคัญจะต้องมีปลัดดีอีเอส (DES) ปลัดดิจิทัล (Digital) และสังคม เลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติยังขาดไปครับ กระบวนการและขั้นตอนในการกระจายอำนาจที่ลงไปในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องชัดเจนมากกว่านี้ครับ เรื่องของงบประมาณ และสิ่งสำคัญ ขอสไลด์ต่อไปครับ ท่านประธาน

อันนี้ต้องตัดทิ้งโดยเด็ดขาด เพราะเป็นการใช้อำนาจของ ก.ตร. ที่จะลงมติว่า ตำแหน่งใดจะยกเว้นเป็นพิเศษในการแต่งตั้งระดับนายพล ซึ่งเคยมีมาก่อนแล้ว และเป็น ที่วิพากษ์วิจารณ์ทำให้รุ่นน้องกระโดดข้ามหัวเป็นนาย ถัดไปครับ

การคัดเลือกตำรวจที่เกี่ยวข้องกับการจัดอาวุธ จะต้องใช้หลักอาวุธ เป็นหลัก ๓๓ เปอร์เซนต์ เกือบทุกตำแหน่ง การจัดทำบัญชี อย่างน้อยต้องครองตำแหน่ง ๒ ปีครับ กราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

และสุดท้ายในเรื่องของการจัดอาวุธต่าง ๆ นั้นก็เรียกว่าสำคัญคือต้องเน้น การทำงาน การประพฤติตัว ไม่เหยียดหยาม ไม่กดขี่ และไม่คุกคามประชาชนครับ ท่านประธาน ขอบคุณครับ มีเวลาแค่นี้ครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ท่านสุพิศาลตรงเวลาเสมอนะครับ ต่อไปท่านณัฐชนน ศรีก่อเกื้อ

นายณัฐชนน ศรีก่อเกื้อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : กราบเรียน ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม ณัฐชนน ศรีก่อเกื้อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา เขตเลือกตั้งที่ ๗ อำเภอนาทวี สะบ้าย้อย สำนักแก้ว สำนักขาม ของอำเภอสะเดา พรรคภูมิใจไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานสภาที่เคารพครับ วันนี้สิ่งที่ผมต้องถาม แทนพี่น้องข้าราชการตำรวจ ถามแทนพี่น้องประชาชนว่าทำไมต้องปฏิรูปตำรวจ วันนี้ครับ เนื่องจากข้าราชการตำรวจไม่ได้รับความเป็นธรรม ไม่ได้รับความเป็นธรรมในเรื่องของการแต่งตั้ง โยกย้าย และความก้าวหน้าในการปฏิบัติหน้าที่ ประชาชนก็เช่นกันครับ มันมีความไม่พึงพอใจในการปฏิบัติงานของตำรวจในอดีตที่ผ่านมาและปัจจุบัน เลยต้องมีการปฏิรูปตำรวจ ท่านประธานครับ เมื่อสักครู่นี้ท่านรองนายกรัฐมนตรีวิษณุบอกว่าพี่น้อง ข้าราชการตำรวจทั้งหมด ๒๑๐,๐๐๐ คน ท่านรู้ไหมครับ เอาตำรวจชั้นสัญญาบัตรมาขึ้น ๑ คน และจะมีชั้นประทวนอีก ๓ คน อัตรา ๑ ต่อ ๓ ท่านประธานครับ นี่ก็คือตำรวจ วันนี้ข้าราชการตำรวจใช้เม็ดเงินในการบริหารจัดการองค์กร ดูแลทุกข์สุขของประชาชน ปีหน้าตั้งไว้เท่าไรครับ ๑๔๐,๐๐๐ ล้านบาท เป็นงบประมาณเกี่ยวกับค่าตอบแทน เงินเดือนของตำรวจ ประมาณ ๘๐,๐๐๐ ล้านบาท ท่านประธานครับ ตัวเลขนี้ก็คือ

๓.๗ เพอร์เซ็นต์ของงบประมาณประจำปี ๒๕๖๕ ตำรวจบอกว่าถ้าได้ ๔ เพอร์เซ็นต์
เขาจะบริหารจัดการได้ดีกว่านี้ ท่านประธานครับ นี่ก็คือองค์กรตำรวจที่ต้องปฏิรูป
แต่เราต้องไปดูในเรื่องของงบประมาณให้เขาด้วย วันนี้กำลังพลเหมือนที่ผมบอกว่าขาดอยู่
เท่าไรครับ ๘๐,๐๐๐ ครับ ผมเป็นโฆษกคณะกรรมการการตำรวจ ลงไปในพื้นที่
ท่านประธานครับ ทุกหน่วยงาน ทุกโรงพัก ท่าน ส.ส. ขาด เหลือแล้วเท่าไรครับ ๕๐ นาย
ต่อ ๑ โรงพัก ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นวันนี้ผมก็เลยบอกว่าการแก้ไข พ.ร.บ.
ตำรวจแห่งชาติ จากปี ๒๕๔๗ มาเป็นร่างนี้ สิ่งที่เราอยากทราบว่าก่อนจะมาถึงร่างฉบับนี้
เป็นร่างของ พลเอก บุญสร้าง เนียมประดิษฐ์ เป็นร่างของอาจารย์มิชัย ฤชุพันธุ์
หรือร่างกฤษฎีกา และเป็นร่างคณะรัฐมนตรี (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ) ทำไมผมใช้คำนี้ครับ
ท่านประธาน เดี่ยวท่านรองนายกรัฐมนตรีวิษณุต้องลุกขึ้นมาตอบว่าร่างของท่านบุญสร้าง
ร่างของท่านมิชัย และร่างของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ก่อนเข้า ครม. วันนี้เราเลยเรียกว่า
ร่างคณะรัฐมนตรี ท่านประธานครับ วันนี้เราก็คอยากรู้ว่าตกลงมันเป็นร่างไหนกันแน่
เดี๋ยวตำรวจก็ต้องลุกขึ้นมาตอบว่าเป็นร่างมิชัย ๙๐ เพอร์เซ็นต์ครับ ส่วนที่เหลือ
๑๐ เพอร์เซ็นต์ เป็นการเพิ่มเติม แต่สิ่งที่ท่านเพิ่มเติม ๑๐ เพอร์เซ็นต์ คือหัวใจของการปฏิรูป
เพราะฉะนั้นวันนี้มีคนถามว่าทำไมร่างฉบับนี้ต้องพิจารณาในรัฐสภา ทำไมครับ ทำไม
ไม่พิจารณา ส.ส. เสร็จ ส.ส. แล้วก็ไป ส.ว. ทำไมต้องมาพิจารณาร่วม ท่านประธานครับ
รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๖๐ ได้บัญญัติไว้ในหมวด ๑๖ เรื่องการปฏิรูปประเทศ มาตรา ๒๕๘ ง.
ด้านกระบวนการยุติธรรม ได้กำหนดไว้ชัดเจนครับว่ากระบวนการทั้งหมดในการปฏิรูป
ตำรวจ รัฐธรรมนูญได้เขียนไว้ชัดเจน เพราะฉะนั้นเนื้อหาสาระทั้งหมดเมื่อสักครู่นี้
ท่านรองนายกรัฐมนตรีวิษณุได้พูดไปทั้งหมด ๙ ข้อ -----

ไม่ว่าจะเป็นอำนาจของตำรวจ การจัดการระเบียบบริหารงานบุคคล ผมไม่ต้องไปพูดถึง เพราะฉะนั้นวันนี้มองว่าประโยชน์เกิดกับข้าราชการตำรวจและประชาชนจากกฎหมายฉบับนี้มากแค่ไหน ท่านประธานครับ วันนี้เราพูดถึง พ.ร.บ. ตำรวจ เป้าหมายคืออะไรครับ เพื่อแก้ปัญหาตำรวจ แต่สิ่งที่เราต้องคิดว่าอีกอย่างหนึ่งคือผลที่ตามมาก็คือพี่น้องประชาชน ดังนั้น พ.ร.บ. ฉบับนี้ต้องตอบโจทย์ข้าราชการตำรวจ ๒๐๐,๐๐๐ กว่าคน และต้องตอบโจทย์คนไทยเกือบ ๗๐ ล้านคน เพราะฉะนั้นวันนี้กฎหมายฉบับนี้เขียนไปเพื่อให้ตำรวจทำงานสะดวกสบาย มีงบประมาณ สามารถไหลลื่นได้ แต่ผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงาน พี่น้องประชาชนไม่ได้รับ ยังโดนขูดรีด ยังโดนข่มเหง พ.ร.บ. ฉบับนี้ก็ไม่มีประโยชน์ เพราะฉะนั้นขั้นตอนในการพิจารณาทั้งหมดเหมือนที่ผมเล่ามา ประสพการณ์ในการเป็นกรรมการการตำรวจ ท่านประธานครับ ผมเห็นข้าราชการตำรวจระดับนายพล นายพัน ระดับชั้นประทวน มานั่งตัวสั่นเลยครับ เพราะว่าอะไรครับ ในการปฏิบัติหน้าที่มันมีความล่าแหลมในการปฏิบัติ ผมเลยย้ำข้าราชการตำรวจว่าโดยเฉพาะพนักงานสอบสวนที่ท่านมีชัยพูดตลอดว่าต้องให้ออกาสเขา ท่านรู้ไหมครับ พนักงานสอบสวนเป็นพนักงานที่เสี่ยงติดคุกติดตะราง เพราะว่าอะไรครับ การใช้ดุลยพินิจในการทำหน้าที่ ตันธารในเรื่องของความยุติธรรม ผมบอกเสมอ นะครับว่าท่านอย่าใช้ดุลยพินิจลำเอียงในเรื่องของกฎหมาย เพราะฉะนั้นสิ่งที่เกิดขึ้นทั้งหมดวันนี้ พวกผมในฐานะที่เป็นสมาชิกรัฐสภา มีความตั้งใจอยากเห็นกฎหมายฉบับนี้ อาจารย์วิชฌนุบอกว่า เป็นสิบปีแล้วครับกว่าจะได้แก่ วันนี้ครับ โชคดี ถ้าเกิดเราแก่ ขอความคิดเห็นจากพี่น้องประชาชนหลังจากร่างฉบับนี้ผ่านไปยัง คณะกรรมการ ผมมั่นใจครับว่าสิ่งที่เกิดขึ้นวันนี้จะเป็นคุณประโยชน์ให้กับประเทศในเรื่องของวงการตำรวจ สุดท้ายนี้ครับ ก็ขอให้เพื่อนสมาชิกทุก ๆ คนที่นั่งอยู่ในที่นี้ พึงเหตุผลจากตัวแทนของรัฐบาล ฝ่ายค้าน ท่าน ส.ว. เพื่อเราจะตัดสินใจร่วมกัน ขอขอบคุณมากครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ ท่านรักษาเวลาไว้ดีครับ ต่อไปคุณหญิงพรทิพย์ โรจนสุนันท์ หลังจากนั้นจะเป็นท่านนิยม เวชกามา นางสาวอนุสรีย์ ทับสุวรรณ แล้วก็ท่านคำณูณ สิทธิสมาน ขอเชิญคุณหญิงครับ

คุณหญิงพรทิพย์ โรจนสุนันท์ สมาชิกวุฒิสภา (สรรหา) : เรียนท่านประธานสภา แพทย์หญิง คุณหญิงพรทิพย์ โรจนสุนันท์ ค่ะ เพื่อให้เข้าประเด็นในเวลาที่เหมาะสม พ.ร.บ. ตำรวจครั้งนี้คงเป็นกฎหมายใหญ่ครั้งแรกที่จะสร้างคุณูปการให้กับสังคม สิ่งที่เราเห็นอย่างแรกเลยก็คือบทบาทของตำรวจ ถูกกำหนดเอาไว้มี ๒ ส่วน ส่วนหนึ่งคือการดูแลสังคมให้สงบสุข กับอีกอันหนึ่งก็คือการอำนวยความสะดวก

ประเด็นแรก จะเห็นได้ว่าไม่ได้มีการเน้นเรื่องการอำนวยความสะดวกหรืองานสืบสวนสอบสวน ดังเช่นในลักษณะที่ ๑ มาตรา ๖ จะไม่มีการกล่าวถึงงานในหน้าที่เฉพาะของงานสืบสวนสอบสวน แล้วเราก็จะเห็นต่อไปในลักษณะที่ ๖ ที่พูดเรื่องยศ ก็ไม่ได้มีการเน้นว่างานสืบสวนสอบสวนนั้นเป็นงานที่มีความเฉพาะที่ควรได้รับการสนับสนุน แล้วเราก็จะเห็นไปอีกครั้งหนึ่งที่ลักษณะที่ ๘ ของ พ.ร.บ. นี้ นั่นก็คือว่าด้วยเรื่องกองทุนซึ่งงานสืบสวนสอบสวนถือเป็นต้นสายธารกระบวนการยุติธรรม รัฐควรจัดให้มีงบประมาณในการอำนวยความสะดวก ไม่ควรจะต้องใช้วิธีหาเงินมาเป็นกองทุน ซึ่งไม่ทราบว่าใครจะเป็นผู้บริหาร ที่สำคัญ ในการอำนวยความสะดวกในสิ่งเหล่านี้ เขาจะต้องมีความอิสระ เพราะฉะนั้นในประเด็นที่ ๑ ก็เห็นในเรื่องของการสนับสนุนหรือส่งเสริมงานสืบสวนสอบสวนให้เห็นสำคัญชัด ๆ มากกว่าที่ไม่มีในรายละเอียด

ประเด็นที่ ๒ ก็จะเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลง ก็คือการแยกกลุ่มที่มียศกับกลุ่มที่ไม่มียศ ประเด็นสำคัญคือกลุ่มที่ไม่มียศมันมีกลุ่มวิชาชีพ ถ้าเป็นโรงพยาบาลตำรวจ นั่นก็คงไม่มีใครไปยุ่ง แต่พิสูจน์หลักฐานถือเป็นกลุ่มที่ไม่มียศที่เป็นวิชาชีพ ในกลุ่มวิชาชีพเหล่านี้การหมุนเวียนโดยคำสั่งอาจจะ เป็นสิ่งที่ขัดต่อความเชี่ยวชาญ เพราะเขาจะต้องทำงานโดยการสะสมประสบการณ์ ต้องมีความอิสระ ต้องได้รับสนับสนุนงบประมาณ ที่สำคัญจะต้องทำให้เขาไม่ถูกสั่งห้ามหรือสั่งในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ดังจะเห็นจากคดีบอส จาก พ.ร.บ. นี้ไม่เห็นรายละเอียด เพราะดูเหมือนจะต้องรอ ก.ตร. ไปออก

ประเด็นที่ ๓ ก็คือประเด็นเรื่อง ก.ตร. ก.ตร. นั้นอาจจะดูเหมือนไม่มีอะไร แต่ที่น่าจะเป็นคณะกรรมการที่ใหญ่สุด แต่เรียนด้วยความเคารพว่าที่ผ่านมาเราจะเห็นอิทธิพลของตำแหน่ง ผบ.ตร. จึงทำให้แม้ว่าจะเป็นกรรมการ ก็คงไม่สามารถที่จะใช้เสียงใช้สิทธิ หรือเสนอ หรือจะทำอะไรได้มากเท่าไร สิ่งที่สำคัญสำหรับ ก.ตร. ก็คือว่าทำอย่างไร จะให้มีการเกิดความเป็นธรรมในองค์กรตัวเอง และเมื่อตำรวจได้รับความเป็นธรรม ตำรวจก็จะไปทำให้เกิดความเป็นธรรมในสังคม

ประเด็นที่ ๔ ที่มาของตำรวจ ในอดีตที่ผ่านมาเราสร้างในแบบทหาร แต่ในสภานั้นเขาเป็นโรงเรียนคนละแบบ ถามว่าทำไม ก็คงเพราะว่าบทบาทหน้าที่คนละเรื่อง และอาชญากรรมในปัจจุบันนั้นก็มีความเปลี่ยนแปลงไปมาก สิ่งที่เราได้เห็นก็คือการที่เป็นลักษณะการเติบโตมาแบบทหาร เราก็จะเห็นการลอกระเบียบของทหารมาอย่างเช่นมาตรา ๑๐๖ ถ้าท่านไปดู ก็คือผู้บังคับบัญชาอาจจะลงโทษผู้ใต้บังคับบัญชาแล้วก็ไม่ต้องรับผิดชอบ อย่างนี้เป็นต้น รวมถึงเรื่องของตำแหน่งอื่น ๆ เช่น ตำรวจที่ย้ายมาจากหน่วยอื่น ตำรวจที่รับมาจากสาขาอื่นที่ไม่ได้รับจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ซึ่งอาจจะมีโอกาสเติบโตได้ไม่เท่ากัน นั่นก็เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ ๔

เรื่องสุดท้าย ก็คงเป็นเรื่องกองทุนค่ะ อีกครั้งหนึ่งที่ยากจะเรียนว่า กองทุนในเรื่องของการอำนวยความสะดวก ดูแล้วมันน่าจะเป็นหน้าที่ของรัฐมากกว่าจะเป็นการรวบรวมหรือจัดหากองทุนขึ้นมา กองทุนเหล่านี้จะต้องทำให้งานสืบสวนสอบสวนหรืองานที่ดูแลความสงบสุขสามารถเดินได้ เพราะสิ่งเหล่านี้จะนำไปสู่ข้อสรุปค่ะ ทำอย่างไร พ.ร.บ. นี้ ข้อสรุปก็คือจะทำให้มีการพัฒนา หรือทำให้กระบวนการสืบสวนสอบสวนซึ่งเป็นต้นสายธารกระบวนการยุติธรรมดีขึ้น เรื่องนี้ยังเห็นไม่ชัด กับเรื่องที่ ๒ ซึ่งก็เป็นเรื่องที่ไม่ชัด ทำอย่างไรจะให้ตัดเรื่องของการต้องวิ่งเต้นเพื่อตำแหน่ง การวิ่งเต้นเพื่อตำแหน่งยังไม่พอ ยังต้องวิ่งเต้นเพื่อรักษาตำแหน่ง ก็เป็นที่เราทราบกันอยู่ ถ้าเขาต้องวิ่งเต้นเพื่อหาตำแหน่งใหม่หรือเพื่อรักษาตำแหน่ง ส่วยก็ไม่มีทางหมดไป เพราะฉะนั้น ๒ เรื่องนี้น่าจะเป็นเรื่องใหญ่ที่ยังเห็นไม่ชัดใน พ.ร.บ. นี้ กราบขอบพระคุณค่ะ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณคุณหญิงครับ ตรงเวลา ต่อไป
ท่านนิคม เวชกามา ครับ

นายนิคม เวชกามา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : กราบเรียน
ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นิคม เวชกามา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร
เขต ๒ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ร่างพระราชบัญญัติตำรวจ
ฉบับนี้ไม่ใช่ฉบับแรก ผมนั่งฟังรองนายกรัฐมนตรี ท่านวิชณุ เครืองาม ออกมาชี้แจงในประเด็น
๑๐ ข้อ ผมเองก็เคลือบเงาท่านประธาน คาดหวังว่าถ้าเป็นอย่างที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีวิชณุพูด
บ้านเมืองนี้คงจะสูงขึ้นกว่านี้ท่านประธาน แต่นั่นผมก็คงไม่คาดหวังขนาดนั้น ผมก็พยายาม
ไปเปิดดูในหลายมาตรา ซึ่งพระราชบัญญัติฉบับนี้มี ๑๗๒ มาตรา ผมยังไม่เห็นมาตราไหน
ที่เน้นเรื่องคุณธรรม ถึงแม้ว่าในพระราชบัญญัติฉบับนี้จะมีข้อบังคับ กติกาขึ้นมาใหม่
คือ ก.พ.ค.ตร. ก็คงดัดแปลงมาจาก ก.ตร. ละท่านประธาน คือเรียกว่าคณะกรรมการพิทักษ์
คุณธรรม ฟังดูแล้วมันเป็นเรื่องที่ยิ่งใหญ่ แต่ผมก็หวังนะท่านประธาน ก็อยากให้มันตั้งนานแล้ว
เรื่องปฏิรูปตำรวจนี้ เพราะตัวตำรวจเองก็เจ็บปวด โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนยิ่งเจ็บปวด
มากกว่านั้นท่านประธาน เพราะเป็นที่รู้กันว่าตำรวจนี้เป็นต้นน้ำแห่งกระบวนการยุติธรรม ---

ถ้าตำรวจซึ่งเป็นต้นน้ำกระบวนการยุติธรรมบิดเบี้ยว อย่างอื่นเบี้ยวหมดครับ ไปถึงอัยการ ศาล เพราะข้อมูลเริ่มต้นมันไม่ดี ผมเองเป็นประชาชน ไม่ใช่เป็นตำรวจ ไม่เคยเป็นตำรวจ เป็นประชาชนที่อยู่กับชาวบ้าน แต่ก็คลุกคลีอยู่กับตำรวจพอสมควร เพราะ ๒๐ กว่าปีที่ทำข่าวในพื้นที่ คลุกคลีตำรวจ เห็นสภาพ สิ่งที่ต้องบอกท่านนายกรัฐมนตรีซึ่งมาแทน นายกรัฐมนตรีเลยวันนี้ คือถ้าตัดเรื่องคุณธรรม มีคุณธรรมมากขึ้น โดยเฉพาะการโยกย้าย การขอตำแหน่ง ถ้าท่านทำได้เมื่อไร คือการไม่ซื้อขายตำแหน่ง ถ้าท่านทำได้เมื่อไร นั่นละคือ กระบวนการของตำรวจซึ่งจะได้รับการปฏิรูป เพราะท่านทำมาตั้งแต่ คสช. แล้ว ท่าน พลเอก บุญสร้าง เนียมประดิษฐ์ เป็นประธาน ซึ่งเป็นนายทหาร แต่มาทำปฏิรูปตำรวจ มันถึงออกมาในรูปนี้ ถึงแม้ตอนหลังท่านก็อ้างว่าท่านมีชัยอะไรบ้างก็แล้วแต่ แต่ในความคิด ผมบอกว่ามันเป็นเรื่องยาก ถ้าปล่อยให้กระบวนการซื้อขายตำแหน่ง ท่านจะบอกว่าไม่มี ไม่จริง กล่าวหา ท่านครับ ไปถามนายตำรวจขึ้นมาเผื่อจะได้เป็นผู้กำกับ ผู้การ จ่ายคนละเท่าไร เรื่องจริงซึ่งมันเกิดขึ้นแล้ว มันมีจริง ๆ ในบ้านในเมืองนี้สำหรับประเทศไทย

ท่านประธานครับ สิ่งที่ผมต้องฝากวันนี้คือกระบวนการลดการใช้ดุลยพินิจของผู้บังคับบัญชา ผมเห็นด้วยที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีวิษณุพุด บอกว่าคนจะมาสู่ตำแหน่งนี้ ตอนนี้มีอาวุโส ๓๓ ๕๐ อะไรนี้ แต่โดยความเป็นจริงมันไม่เป็นตามนั้น เพราะฉะนั้น กระบวนการที่จะเข้าสู่ตำแหน่งต้องให้มันชัดเจน ชัดเจนจนเป็นเงื่อนไขที่จะมาบิดเบี้ยวไม่ได้ ท่านประธานเพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่าในการลดการใช้ดุลยพินิจของผู้บังคับบัญชา สิ่งไหนทำได้ ทำไปเลย ใช้ระเบียบ กฎเกณฑ์ที่มันชัดเจน ผมเองอ่านดูในหลักการที่สถาบันพระปกเกล้า ทำมา ถ้าทำได้แบบนี้ท่านประธาน ผมว่าเป็นเรื่องสุดยอด รู้ลึก รู้รอบ รู้จริงในงานที่ทำ แล้วท่านก็บอกว่าเป็นคนดี มีคุณธรรม อันนั้นการเขียนในตัวหนังสือ แต่ในความเป็นจริง ท่านประธาน ทุกวันนี้ก็เป็นทุกวันนี้ ผมเองก็อยากเห็นการปฏิรูปเป็นรูปธรรมอย่างจริงจัง ผมนี้ถ้าได้เป็นผู้แทนราษฎร งวดนี้เลือกตั้งเข้ามาผมไปแจ้งความตั้งแต่วันที่ ๒๓ มีนาคม เป็น ส.ส. นะครับท่านประธาน จนถึงวันนี้คดีผมยังไม่ไปถึงไหน ข้อหาหมิ่นประมาท ที่ใส่ร้ายผม พรรคการเมืองในนี้ละเอาไปออกทีวี (TV) แล้วออกทีวี (TV) อีก บอกว่า ต้องถูกใบแดง เพราะผมถือหุ้น ความจริงผมจบ เลิกมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ พร้อมกับ พ.ร.บ.

ฉบับนี้ เพราะฉะนั้นหลักฐานตรงนี้ยังอยู่ในมือผม แจ้งอยู่ที่ สภ. เมืองสกลนคร วันนี้ยังไม่ถึง
ไหนเลย ผมเลยสงสัยว่าคดีผมเป็นอย่างไร เขาเรียกหรือเปล่า วันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๒
ผมไม่บอกว่าใครเป็นคนรับแจ้ง รู้กันว่าเป็นวันที่ ๒๓ ก็ตรวจสอบ นี่ละผมว่าต่อไปผมไม่อยาก
ให้เห็นแบบนี้เกิดขึ้น คนเป็นผู้แทนราษฎรยังขนาดนี้ แล้วประชาชนจะเป็นอย่างไร

ส่วนประเด็นที่ผมต้องบอกนิดหน่อย คือประเด็นเรื่อง เพราะโครงสร้าง
ส่วนใหญ่ในการปฏิรูปคราวนี้ไปเน้นที่โครงสร้างเป็นหลัก ซึ่งการเน้นที่โครงสร้าง ผลกลับมา
อาจจะไม่เป็นอย่างที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีพูด ผมจึงเป็นห่วงเป็นใยฝากให้คณะกรรมการ
ชุดนี้ไปดูในหลายเรื่อง โดยเฉพาะเรื่องโรงพักที่ท่านพูด เรื่องกระบวนการนายตำรวจที่เป็น
พนักงานสอบสวน ผมเห็นด้วยนะครับ ถ้าทำได้อย่างที่พูด ให้สายสอบสวนสอบสวน
เป็นกระบวนการที่เกิดจิตสำนึกของผู้สอบสวนมีคุณธรรม โรงพักในกฎหมายท่านมีแค่
๒ นะครับ แต่ท่านมาชี้แจงบอกว่า ๓ ไม่ใช่ ผมจึงเห็นว่าโรงพักอยู่จุดไหนให้มันมีนาย
หมายความว่าผู้กำกับ กำกับดูแลเป็นขั้นเป็นตอน ให้ประชาชนมีส่วนเข้าถึงตำรวจให้มาก
ที่สุดครับ ขอขอบคุณท่านประธาน เวลาสั้น ๆ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชวน หลีกภัย ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณมากครับ ต่อไปท่านอนุสรณ์ ทับสุวรรณ ครับ

นางสาวอนุสรณ์ ทับสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวอนุสรณ์ ทับสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรครวมพลังประชาชาติไทย สมาชิกรัฐสภา ดิฉันและพรรครวมพลังประชาชาติไทย รอคอยพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. นี้มาหลายปีค่ะ ในวันนี้ดิฉันจึงขอสนับสนุนต่อพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยความดีใจ เพราะในที่สุดรัฐสภาก็ได้มีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งเส้นทางที่ผ่านมาทำให้อดหวั่นใจไม่ได้ค่ะว่าจะทำได้สำเร็จหรือไม่ เพราะแต่เดิมสำนักงานตำรวจแห่งชาติก็ดูจะไม่เห็นด้วยกับร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ที่เริ่มจากชุดของคณะกรรมการของท่าน พลเอก บุญสร้าง เนียมประดิษฐ์ ขอภัยที่ต้องเอย่ยนาม ที่ท่านยกร่างขึ้นมาเป็นฉบับแรก จนมาถึงคณะกรรมการของท่านมีชัย ฤชุพันธุ์ ขอภัยที่ต้องเอย่ยนาม ที่ท่านก็ได้ปรับปรุงต่อมา จนในที่สุดท่านผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และคณะข้าราชการตำรวจ ก็ได้ร่วมกันคิดพิจารณาให้ความเห็นต่อ พ.ร.บ. ตำรวจแห่งชาติ ฉบับนี้จนสำเร็จ ซึ่งดิฉันเห็นว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ควรได้รับการสนับสนุนด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้ค่ะ

ประการแรก เป็นข้อเรียกร้องที่มาจากประชาชน ประชาชนเรียกร้องให้มีการปฏิรูปตำรวจมานานแล้ว และในการชุมนุมเคลื่อนไหวทางการเมืองของมวลมหาประชาชน กปปส. ในปี ๒๕๕๖-๒๕๕๗ ประชาชนผู้ชุมนุมเรียกร้องให้มีการปฏิรูปประเทศในด้านต่าง ๆ อย่างเช่น การปฏิรูปการเมืองที่ให้มีการเลือกตั้งเป็นไปโดยความบริสุทธิ์ยุติธรรม ให้ได้คนดีมาทำงานการเมือง ให้บ้านเมืองเป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ โดยเป็นระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข การปฏิรูปเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในสังคม การปฏิรูปเพื่อระบบการบริหารราชการ เพื่อให้มีการพัฒนาประเทศเจริญไปพร้อมกันทุกจังหวัด

รวมถึงการป้องกันปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันให้ได้ผล แต่การปฏิรูปตำรวจเป็นข้อเรียกร้องที่สำคัญประเด็นใหญ่ที่สุดประเด็นหนึ่งที่ประชาชนเรียกร้อง ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงเป็นการตอบโจทย์ที่ประชาชนเรียกร้อง

เหตุผลในการสนับสนุนประการที่ ๒ ก็คือจากการเรียกร้องของประชาชนในประเด็นเรื่องการปฏิรูปตำรวจ ก็ได้ปรากฏตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ในบทบัญญัติมาตรา ๒๕๘ ง. ด้านกระบวนการยุติธรรม ที่กำหนดให้มีการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายตำรวจทั้งในเรื่องอำนาจหน้าที่ การบริหารงานบุคคล เรื่องความเป็นธรรมในการโยกย้าย แต่งตั้ง และการพิจารณาความดีความชอบ ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้จึงเป็นการปฏิรูปตำรวจตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน

เหตุผลในการสนับสนุนข้อที่ ๓ ก็คือความเป็นธรรมในการโยกย้าย และการให้ความใส่ใจในเงินเดือนและค่าตอบแทน ตำรวจถูกครหาว่าอยู่ใต้อาณัติ คำบงการของผู้มีอิทธิพล โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักการเมือง การเติบโตก้าวหน้าอยู่ที่ว่าเป็นคนของใคร ทั้ง ๆ ที่ตำรวจควรเป็นตำรวจของประชาชน ตำรวจที่ดีดีฉันเชื่อว่ามีจำนวนมากที่พร้อมดูแลและบริการประชาชน แต่เขาก็ขาดขวัญกำลังใจในการทำงาน พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดให้ใช้ระบบคุณธรรมในการพิจารณาในส่วนของความดีความชอบของการแต่งตั้ง โยกย้าย โดยมีคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมข้าราชการตำรวจ ซึ่งถ้าตำรวจรายใดไม่ได้รับความเป็นธรรมในการแต่งตั้ง หรือในการทำบัญชีรายชื่อเรียงลำดับอาวุโสไม่เป็นธรรม ก็สามารถร้องเรียนต่อคณะกรรมการชุดนี้ได้

ท่านประธานรัฐสภาคะ เรื่องแต่งตั้ง โยกย้ายตำรวจเป็นปัญหามาตลอดแต่อย่างไรก็ตามใน พ.ร.บ. ฉบับนี้ มาตรา ๖๙ ก็มีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งเลื่อนยศ เลื่อนตำแหน่ง โดยกำหนดระยะเวลาในการครองตำแหน่ง เช่น ถ้าตำรวจจะเป็นผู้บังคับการได้ ก็ต้องเป็นรองผู้บังคับการมาไม่น้อยกว่า ๔ ปี หรือตำรวจที่จะเป็นผู้นำกำกับการได้ก็ต้องเป็นรองผู้กำกับไม่น้อยกว่า ๔ ปีเช่นกัน

นอกจากนี้ก็ยังมีการพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการตำรวจในทุกระดับที่มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณา ตั้งแต่ระดับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ระดับกองบัญชาการ

ระดับกองบังคับการ แล้วก็มีกำหนดหลักเกณฑ์ในมาตรา ๗๐ ด้วยว่าเกณฑ์การพิจารณา
การให้คะแนนก็คือประวัติการรับราชการ อาวุโส ความรู้ความสามารถ ผลงาน ความประพฤติ
และผลการประเมินความพึงพอใจในการบริการที่ประชาชนได้รับจากสถานีตำรวจ
หรือกองกำกับการ ถือว่าการบริการประชาชนก็เป็นคะแนนสำคัญด้วย แต่ที่น่าสนใจที่สุด
ของขั้วญ่กำลังใจตำรวจก็คืออยู่ที่มาตรา ๑๔๘ -----

ที่มีการจัดตั้งกองทุนเพื่อการสืบสวน สอบสวน การป้องกันปราบปรามกระทำความผิดทางอาญา ก็เพื่อที่ตำรวจจะได้ไม่ต้องใช้จ่ายเงินส่วนตัวในการสืบสวน สอบสวน ติดตามคนร้าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งพนักงานสอบสวน ดิฉันเห็นใจมาก เพราะอะไรคะ เพราะอัตราค่าตอบแทนในคดีอาญา หลายท่านคงไม่ทราบว่าอัตราค่าตอบแทนการทําสํานวนคดีอาญาที่มีอัตราโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี จะได้ค่าตอบแทนไม่เกินคดีละ ๕๐๐ บาทค่ะ ถ้าอัตราโทษคดีเกิน ๓ ปี แต่ไม่เกิน ๑๐ ปี ก็จะได้ค่าตอบแทนคดีละไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท คดีลหุโทษหรือคดีที่มีโทษปรับสถานเดียวก็ไม่ให้เบิกจ่าย และถ้าคดีที่รู้ตัวผู้กระทำความผิดแต่จับกุมไม่ได้ก็เบิกค่าตอบแทนได้ครั้งเดียว กองทุนนี้ถือว่าเป็นกองทุนที่สร้างขวัญกำลังใจนะค่ะ

เหตุผลที่ดิฉันสนับสนุนประการที่ ๔ ก็คือเพราะเป็นร่างพระราชบัญญัติที่กำหนดให้ตำรวจให้ความสำคัญในภารกิจประชาชนเป็นหลัก ปรากฏอยู่ในมาตรา ๗ ที่กำหนดให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติต้องจัดระบบบริหารการปฏิบัติงานด้านการป้องกันปราบปรามการกระทำความผิดทางอาญา การรักษาความสงบเรียบร้อยและรักษาความปลอดภัยให้ประชาชนให้เหมาะสมกับความจำเป็นของแต่ละท้องถิ่นและชุมชน โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรเอกชนเข้าไปมีส่วนร่วมทั้งในส่วนนโยบายงบประมาณ และการปฏิบัติงานของตำรวจ และนอกจากนี้ในมาตรา ๓๕ หากประชาชนเดือดร้อน ไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการกระทำของตำรวจที่ประพฤติตนไม่เหมาะสม ประชาชนก็ร้องเรียนต่อคณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องเรียนตำรวจได้

สุดท้ายประการที่ ๕ ที่ดิฉันอยากจะให้เหตุผลสนับสนุน ก็คือเรื่องอัตรากำลังที่ไม่พอ มาตรฐานเกณฑ์ที่ดีที่สุดจากมติคณะกรรมการตำรวจแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๓๓ กำหนดความหนาแน่นของประชากรในชุมชนกับเขตตรวจด้วยอัตราประชากร ๔,๐๐๐ คนต่อ ๑ เขตตรวจ และเพื่อให้ตำรวจเข้าถึงพื้นที่เกิดเหตุภายในเวลา ๕ นาทีเป็นไปได้ยากมากค่ะ แต่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แก้ปัญหาด้วยการโอนงานที่ไม่ใช่ภาระหน้าที่หลักของตำรวจไปให้หน่วยงานเจ้าของภารกิจ เช่น ตำรวจรถไฟ ป่าไม้ จราจร เพื่อนำกำลังไปทำงานในสถานี่ตำรวจก่อน เพื่อให้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจเพียงพอในการดูแลประชาชน ซึ่งถือว่าตอบโจทย์ ดิฉันเกินเวลาไปนิดหนึ่ง แต่ขอพูดในส่วนที่อยากจะนำเสนอ

ท่านประธานรัฐสภาผ่านไปยังคณะกรรมการธิการนี้ด้วย ดิฉันอยากเสนอท่านประธานรัฐสภาผ่านไปยังกรรมการธิการว่าขอให้พิจารณาเรื่องการนำเทคโนโลยีมาช่วยในการตรวจตราติดตามคนร้าย เช่นการใช้โดรน (Drone) เป็นสายตรวจ หากกรณีซึ่งงบประมาณในเรื่องยานพาหนะ เชื้อเพลิง ต้องใช้งบประมาณมาก กองทุนที่ตั้งขึ้นมาใหม่นี้น่าจะมีการพิจารณาด้วย รวมทั้งอย่างยิ่งคือกองบัญชาการปราบปรามอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ที่ตั้งมาใหม่นั้น ท่านขาดบุคลากรที่มีความสามารถเท่าทันกับอาชญากรคอมพิวเตอร์หรือเปล่า พระราชบัญญัติฉบับนี้เปิดช่องทางสำหรับตำรวจที่ไม่มียศให้มาทำงานด้านวิชาชีพนี้ โดยเฉพาะ กองบัญชาการตำรวจไซเบอร์ (Cyber) น่าจะพิจารณาในส่วนนี้

สุดท้ายค่ะ ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กว่าร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติฉบับนี้จะผ่านมาถึงรัฐสภา ท่านนายกรัฐมนตรี ตลอดจนท่านผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และข้าราชการตำรวจ และคณะกรรมการทุกส่วน ต้องใช้ความพยายามอย่างหนักที่ต้องตั้งคณะกรรมการขึ้นมาหลายชุด ใช้ระยะเวลาหลายปี จนมีวันนี้ที่มีการปฏิรูปตำรวจได้เริ่มต้นขึ้นแล้ว สันติสุขจะมีในสังคมไทยเมื่อผู้พิทักษ์สันติราษฎร์เป็นคนของประชาชน แต่การปฏิรูปตำรวจจะสำเร็จตามเป้าหมายไม่ได้อยู่ที่ตำรวจเท่านั้น ต้องเป็นความร่วมมือกันของสังคมประชาชนกับตำรวจ และที่ประชุมรัฐสภาแห่งนี้ด้วย ที่จะต้องสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ การปฏิรูปตำรวจจึงจะเกิดขึ้นได้จริงค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปเชิญท่านคำณูณ สิทธิสมาน ครับ

นายคำณูณ สิทธิสมาน สมาชิกวุฒิสภา (สรรหา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม คำณูณ สิทธิสมาน สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมเห็นด้วยกับหลักการในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นะครับ แล้วก็ต้องขอบคุณทางรัฐบาลที่กรุณาเขียนหลักการไว้ค่อนข้างเปิดกว้าง นั่นก็หมายความว่า การแปรรูป การขอแก้ไขในชั้นวาระที่สอง ในชั้นกรรมาธิการ สามารถที่จะกระทำได้ -----

กล่าวโดยเหตุผล โดยหลักการทั้งหมดที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีกล่าวมาอย่างงดงาม รวมทั้งสิ้น ๑๐ ประเด็นนั้น กระผมเห็นด้วยทั้งหมดครับ แล้วเมื่อฟังแต่เฉพาะหัวข้อ ก็ต้องบอกได้ว่าดี มันโดนใจ แต่ว่าในรายละเอียดที่จะเจาะลงไปในไส้ใน ผมคงไม่มีเวลาที่จะอภิปรายทั้งหมด แต่ว่าก็เป็นเรื่องที่ทางคณะกรรมการธิการที่จะจัดตั้งขึ้น หรือเพื่อนสมาชิกที่จะเสนอ คำแปรญัตติ ถ้าหากยึดหลักใน ๑๐ ข้อ ที่ท่านนายกรัฐมนตรี ท่านรองนายกรัฐมนตรีนำเสนอ แล้วเราพยายามที่จะปรับปรุงแก้ไขให้เป็นไปตามหลักการ ๑๐ ข้อนี้ให้มากที่สุด ผมเชื่อว่า เราจะได้กฎหมายที่ดีฉบับหนึ่ง รวมทั้งในขั้นกรรมาธิการก็ควรที่จะต้องมีการรับฟัง ความคิดเห็นของพี่น้องประชาชนและข้าราชการตำรวจทุกระดับด้วย ท่านประธานครับ ในบรรดาหลักการทั้ง ๑๐ ข้อ ทวนไปก็เสียเวลา ๗ นาที กระผมขอเน้นประเด็นที่สำคัญที่สุด และเป็นหัวใจของรัฐธรรมนูญ และที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีกล่าวมาก็คือในประเด็นที่ ๖ การแต่งตั้ง โยกย้าย การบริหารงานบุคคล อันเป็นต้นตอของปัญหา คือการวิ่งเต้น การซื้อขายตำแหน่ง ไม่ว่าจะจริงหรือไม่ จะต้องเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ ง. (๔) คือต้องคำนึงถึงอาวุโสและความรู้ความสามารถประกอบกันในการพิจารณาแต่งตั้ง และโยกย้าย ท่านประธานครับ กระผมขอใช้สไลด์ (Slide) แผ่นที่ ๓ ขอใช้แผ่นที่ ๓ เลยนะครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิดพรีเซนเทชัน)

นายคำณูณ สิริธิตสมาน สมาชิกวุฒิสภา (สรรหา) : ประเด็นที่เราจะต้อง พิจารณากันก็คือความในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ ง. (๔) คำว่า ในการพิจารณาแต่งตั้ง และโยกย้ายต้องคำนึงถึงอาวุโสและความรู้ความสามารถประกอบกัน นี่แปลว่าอะไร ผีงซ้าย ของสไลด์ (Slide) หรือผีงขวา ผมอธิบายง่าย ๆ ครับว่าผีงซ้ายก็คือว่าสมมุติมีตำแหน่งว่าง ๑๐ ตำแหน่ง หรือ ๑๐๐ ตำแหน่งนี่นะครับ ทุกตำแหน่งที่จะได้รับการเลื่อนขึ้นไป กินตำแหน่งนั้น ๆ จะต้องประกอบด้วยอาวุโสและความรู้ความสามารถ รวมทั้งอาจจะ มีหลักอื่นประกอบอยู่ด้วยอยู่ในตัวบุคคลคนเดียวของข้าราชการตำรวจที่จะขึ้นไปดำรง ตำแหน่งนั้น ใช่หรือไม่ครับท่านประธาน หรือว่าจะเป็นไปดังสไลด์ (Slide) ในสีขวาว ที่กระผมลองทำให้ดูว่าเรามีตำแหน่งว่าง ๑๐ ตำแหน่ง เราแบ่งออกเป็น ๒ กอง กองหนึ่ง

๓ ตำแหน่ง เอาไปเลย อาวุโสอย่างเดียว เรียงตามลำดับอาวุโส ไม่ต้องพิจารณาอย่างอื่น อีก ๗ ตำแหน่ง จึงจะพิจารณาอาวุโสประกอบกับความรู้ความสามารถ ในกรณีตามสไลด์ (Slide) นี้ ถ้าท่านประธานจะกรุณาตามผมทัน ก็ถือว่าอาวุโสคือสีด้า ความรู้ความสามารถ และรวมทั้งความเหมาะสมอื่น ๆ ก็คือสีเหลือง อันนี้เป็นประเด็นสำคัญที่สุดครับว่า ความในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๘ ง. (๔) นี้ความหมายเป็นอย่างซ้ายหรือเป็นอย่างขวา อย่างขวาก็คือระบบที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน เพียงแต่อยู่ในกฎ ก.ตร. ผมไม่เชื่อว่ารัฐธรรมนูญ จะเขียนให้เป็นไปอย่างในปัจจุบัน นักกฎหมายที่กระผมไปหาหรือมา หลายคนจะเห็นตรงกันว่า จะต้องเป็นไปอย่างซ้าย ก็คือในทุกตำแหน่งที่จะเลื่อนขึ้นไปนั้น บุคคลที่จะขึ้นไปดำรง ตำแหน่งนี้จะต้องมีทั้งอาวุโสประกอบกับความรู้ความสามารถบวกอยู่ในตัวคนเดียว ไม่ใช่ แบ่งกองแบบซีกขวาแบบที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ขอสไลด์ (Slide) แผ่นที่ ๔ ครับ แผ่นสุดท้าย

และนี่ก็คือความในมาตรา ๗๔ ของร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติฉบับนี้ ที่ชัดเจนว่าเป็นความสำคัญที่สุดที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีกล่าว ซึ่งผมเห็นด้วยครับ มาตรา ๗๔ สร้างระบบขึ้นมา ๓ ระดับ ระดับบนสุด มาตรา ๗๔ (๑) ใช้อาวุโส ๑๐๐ เพอร์เซ็นต์ ระดับรองลงมาหน่อย มาตรา ๗๔ (๒) ใช้อาวุโส ๕๐ เพอร์เซ็นต์ และระดับที่กว้างขวางที่สุด ซึ่งก็ใช้อยู่ในปัจจุบันเป็นหลักก็คืออาวุโส ๓๓ เพอร์เซ็นต์ ท่านประธานครับ แม้ว่าจะมีการปรับไปจากกฎ ก.ตร. ปัจจุบัน แต่ว่าโดยธรรมชาติ โดยตัวตนของระบบนี้ก็คือระบบเดิมที่ใช้กันอยู่ มีการปรับนิดหน่อย และยังคงเป็นระบบที่เรียกกันในภาษาในหมู่คนที่รู้กันว่าระบบแบ่งกอง คืออาวุโสเอาไปกองหนึ่ง อาวุโสบวกความรู้ความสามารถและความเหมาะสมอื่น ๆ เอามาอีกกองหนึ่ง ท่านประธานครับ ประเด็นนี้เป็นประเด็นสำคัญที่สุดที่เราจะต้องพิจารณากันในขั้นกรรมาธิการ หรือเพื่อนสมาชิกจะแปรญัตติ กระผมมีอีกหลายประเด็นที่จะพูด แต่ว่าก็ไม่อยากที่จะอยู่ถึงข้ามวันข้ามคืนนะครับ จึงขอจบลงแต่เพียงแต่เท่านี้ ในประเด็นสำคัญที่สุด และผมเชื่อว่าในชั้นวาระที่สองนั้น ถ้ากระผมขอแปรญัตติและสงวนคำแปรญัตติไว้ หรือในกรณีที่เป็นกรรมาธิการสงวนความเห็นไว้ น่าจะได้เวลามากกว่านี้ เพื่อที่จะอธิบายว่าในไส้ใน ในทุกมาตรา ในทุกรายละเอียด ที่จะรับใช้ ๑๐ หลักการที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีกล่าวมานั้นเราจะต้องดูแลให้ละเอียด แล้วกระผมหวังว่าเราจะร่วมกันทำกฎหมายที่ดีฉบับหนึ่งขึ้นมาให้ได้ กราบขอบพระคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ
ต่อไปเรียนเชิญ พลตำรวจเอก เสรีพิศุทธิ์ เตมียาเวส เชิญครับ

พลตำรวจเอก เสรีพิศุทธิ์ เตมียาเวส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม เสรีพิศุทธิ์ พรหมเสรีรวมไทยครับ ขออนุญาต เวลาน้อยนะครับท่านประธาน ขออนุญาตเข้าเนื้อหาสาระของมาตรา ๑๔ เลยเจ้าหน้าที่เชิญครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิดพรีเซนเทชัน)

พลตำรวจเอก เสรีพิศุทธิ์ เตมียาเวส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : มาตรา ๑๔ นี่เป็นเรื่องของคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ซึ่งประกอบด้วยใครบ้าง

ข้อแรก ก็คือนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ แล้วก็มีผู้บัญชาการ
ตำรวจแห่งชาติเป็นรองประธาน แล้วมีตำแหน่งโน้นตำแหน่งนี้รวมทั้งหมด ๑๙ ท่านด้วยกัน
ใน ๑๙ ท่าน เป็นตำรวจ ๑๐ ท่าน เป็นคนนอก ๙ ท่าน คนที่จะมาช่วยบริหารงานตำรวจ
กลับเป็นคนนอกเกือบเท่าคนในเลย แล้วจะเป็นอย่างไรครับ แล้วก็กราบเรียนท่านประธาน
ว่าตั้งแต่มีพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ ปี ๒๕๔๗ มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ
ข้าราชการตำรวจมาโดยตลอด จนมาถึงร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ ผมคิดว่าพี่น้องประชาชนมองดู
สำนักงานตำรวจแห่งชาติมันไม่มีอะไรดีขึ้นเลยนะครับ มีแต่ตกต่ำลง ตกต่ำลง ผมจะฝากเรียน
ท่านประธานผ่านไปยังท่านนายกรัฐมนตรีนะครับว่าท่านไม่มีงานอื่นทำแล้วหรือครับ
ในการเป็นนายกรัฐมนตรีที่จะต้องรับผิดชอบเศรษฐกิจ สังคม ประชาชนเดือดร้อนอะไรต่าง
ๆ มากมาย ไม่มีจะกิน อดอยาก ยากแค้น ท่านไม่มีจะทำเลย ท่านจะต้องมาเป็นประธาน
กรรมการข้าราชการตำรวจอยู่ตลอดเวลา ผมเรียนตรง ๆ ตำรวจมันไม่มีปัญญาจะปฏิบัติ
หรือก ไม่ต้องมาคุม ให้เขาทำเองได้ ท่านนายกรัฐมนตรีท่านปัจจุบัน จาก ผบ.ตร.
เป็นนายกรัฐมนตรีเลยใช้ไหมครับ แล้วจากอดีตผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติมันจะเป็น
ประธาน ก.ตร. บริหารราชการเองไม่ได้หรือ จำเป็นจะต้องใช้นายกรัฐมนตรีมาบริหารหรือ
แล้วที่ผ่านมาก็กราบเรียนข้อเท็จจริงนะครับ คนอื่นยังไม่ทราบ แต่ผมเป็นผู้ช่วยอธิบดี
กรมตำรวจ เป็นผู้ช่วย ผบ. เป็นรอง เป็นจเร เป็น ผบ. อยู่ในสำนักงานตำรวจแห่งชาติมา
๑๐ ปีเต็ม มองเห็นทุกสิ่งทุกอย่างตลอด นายกรัฐมนตรีที่มาจากการเลือกตั้งก็ดี หรือแม้
มาจากการเลือกตั้งแบบคุณประยุทธ์ก็ดี ไม่ได้แตกต่างกันหรอกนะครับ -----

ถึงเวลาก็ทำบัญชีแต่งตั้งส่งมาให้ ผบ.ตร. ชื่อก็ไม่เซ็นมาหรอก ส่งบัญชีเปล่า ๆ มาแล้ว ความจริงต้องให้นายกรัฐมนตรีมีหน้าที่แต่เพียงเป็นประธาน แล้วก็เสนอรายชื่อบุคคลที่จะเป็น ผบ.ตร. ให้ ก.ตร. พิจารณาเท่านั้นนะครับ ไม่ใช่ให้มาทำบัญชีเสนอแต่งตั้งนายพลเสนอ แต่ทำอะไรได้ละ นายกรัฐมนตรีที่มาจากการเลือกตั้ง ส.ส.ทั้งหลายก็อยากจะได้คนเป็นผู้บัญชาการ เป็นผู้การ เป็นพรรคพวกของตัวเอง รัฐมนตรีต่างกระทรวงก็อยากได้ แล้วจะไปวิ่งใคร วิ่ง ผบ. ก็ไม่ได้ ไม่รู้จัก ก็ต้องฝากบัญชีผ่านท่านนายกรัฐมนตรี ท่านนายกรัฐมนตรีจะอย่างไรละ นี่ก็ ส.ส. นั่นก็ลูกน้อง นั่นก็อยู่ตรงนี้ สังคมไทย มันก็เลยกลายเป็นว่านายกรัฐมนตรีที่มาเป็นประธาน ก.ตร. ไม่ได้ทำหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด ทำเกินเยอะ ส่งบัญชีมาให้ ผบ. ๕๐ เปอร์เซนต์ในการแต่งตั้งนายพล และยังสมัยที่พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ ขออนุญาตเอยนาม มาทำหน้าที่ประธาน ก.ตร. เหมามาหมดเลย เหมามากระทั่งระดับกองบัญชาการ เขาก็ไม่มีอำนาจตั้งข้าราชการตำรวจระดับรองผู้บังคับการลงไป เอามาระดับ ตร. แต่งตั้งหมด มันถึงวุ่นวายขนาดนี้เพราะการเมือง เพราะฉะนั้นเมื่อประธาน ก.ตร. ยังทำอย่างนี้ อนาคตไม่ทำหรือ มันก็ทำอย่างนี้ แล้วตำรวจจะดีได้อย่างไร

ประการต่อมา ในข้อ ๔ ปลัดกระทรวง ก.ตร. ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงยุติธรรม เลขาธิการ ก.พ. อัยการสูงสุด เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม มาเป็นกรรมการ มาเป็นทำไม ในเมืองงานในหน้าที่ของท่านเยอะแล้ว ไปทำหน้าที่ในกระทรวง ทบวง กรม ของท่านให้ดีที่สุด อย่ามายุ่งเกี่ยวกับกิจการตำรวจเลย กิจการทหาร เคยให้พลเรือนเข้าไปยุ่งบ้างไหม ไม่มี ทหารกุมอำนาจหมด ไม่ให้ใครเข้าไปยุ่ง เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าข้อ ๔ ที่เอาปลัดกระทรวงต่าง ๆ อะไรต่าง ๆ ไม่มีความจำเป็น เพราะอะไร

เพราะมีข้อ ๕ ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งไม่เคยเป็นข้าราชการตำรวจจำนวน ๓ คน เขาให้โอกาสอยู่แล้ว ให้คนนอก ๓ คนอยู่แล้ว และยังต้องมีบุคคลนอกตามข้อ ๒ อีก ๖ คน ตาย ตำรวจไม่ต้องทำอะไรกันนะครับ มันก็ควรจะต้องเสนอผ่านท่านประธาน ผ่านท่านวิษณุ ฝายกฎหมายไปพิจารณาดูสิมันเป็นอย่างไร มันต้องให้ตำรวจเขาเป็นประธาน ก.ตร. เอง ได้ไหม ผมกราบเรียนท่าน ในสมัยผมเป็น ผบ.ตร. ๑ ปีเต็ม มีประชุม ก.ตร. ๒๔ ครั้ง ท่านนายกรัฐมนตรีสุรยุทธ์ จุลานนท์ มาไม่ถึงครึ่งหรอก นอกนั้นผมก็ทำหน้าที่ประธาน

ก.ตร. หมด แล้วก็ทำได้ด้วยดีด้วยนะครับ ไม่ใช่ ผบ.ตร. ไม่มีความรู้ความสามารถนะครับ ก็เป็นตำรวจมา ๔๐ ปี แต่ตอนนี้ที่แสดงฤทธิ์ไม่ออกเพราะถูกควบคุมกำกับโดย นายกรัฐมนตรีนี่ละมันถึงทำงานไม่ได้

แล้วท่านมาอยู่ในพรรคท้าย มองเห็นหรือเปล่าไม่รู้ครับ เขียนไว้ว่ากรรมการ ตาม (๒) (๓) และ (๔) ก็คือผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ รอง ปลัดอะไรต่าง ๆ ต้องมาประชุม ด้วยตนเอง จะมอบหมายให้บุคคลอื่นใดมาประชุมแทนมิได้ เขียนทำไม ในเมื่อเขาแต่งตั้ง ตำแหน่ง เขาไม่ได้บอกว่า หรือผู้แทน นะครับ ไม่ใช่ปลัดกระทรวงมหาดไทยหรือผู้แทน ปลัดกระทรวงยุติธรรมหรือผู้แทน เขาบอกตำแหน่งตรง ๆ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดก็ต้องมา ท่านประธานเป็นนักกฎหมายต้องรู้อยู่แล้ว จะส่งผู้แทนมาได้อย่างไร แล้วเขียน อย่างนี้หมายความว่าประธาน ก.ตร. ส่งผู้แทนมาได้หรือครับ ก็ในเมื่อเขียนว่านายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการก็ต้องนายกรัฐมนตรีสิ เขาไม่ได้บอกว่าการายกรัฐมนตรีหรือผู้แทน เป็นประธานกรรมการ ก.ตร. นะครับ เพราะฉะนั้นฝากผ่านท่านวิษณุไปคิดมาใหม่นะครับ

ขออนุญาตมาตราที่เกี่ยวข้องติดกันเลย มาตรา ๒๓ การประชุม ก.ตร. บอกว่าในกรณีที่ประธานกรรมการไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการ ที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งซึ่งมิใช่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นประธาน ในที่ประชุม มาตรา ๒๓ เขียนเฉพาะเจาะจงไปเลย ถ้าประธานมาไม่ได้ให้เลือกกัน แล้วมาตรา ๑๔ เขียนทำไมว่า ผบ.ตร. เป็นรองประธาน ในเมื่อให้เขาเป็นรองประธาน แล้วประธานไม่อยู่รองประธานก็ทำหน้าที่สิครับ จะมาให้เลือกคนอื่นเป็นประธานแทน อีกหรือ เขียนกฎหมายอย่างไร ท่านวิษณุท่านอ่านหรือเปล่า ให้กฎหมายนี้ผ่านร่างเข้ามา ตรงนี้ได้อย่างไร นี่ถ้าผมมีเวลามากนะ ผมวิจารณ์ทั้ง ๑๗๒ มาตราเลยนะครับ

ไปมาตรา ๖๕ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจชั้นพลตำรวจ
ชั้นประทวน และชั้นสัญญาบัตร ให้บรรจุจากบุคคลผู้ได้รับคัดเลือกหรือสอบแข่งขันได้ โอ้โฮ
ท่านประธาน มันตัดคัดเลือกออกได้ใหม่ ให้เหลือแต่สอบแข่งขัน ลดความเหลื่อมล้ำให้พี่น้อง
ประชาชนระดับล่างได้มีโอกาสมาเป็นข้าราชการตำรวจบ้าง อันนี้มาเขียนว่าคัดเลือก
หรือแต่งตั้ง ท่านลองย้อนไปดูนะครับ อดีต ผบ.ตร. ทุกคน หรือแม้ ผบ.ตร. ปัจจุบัน อาจจะ
เพิ่งเริ่มทำงานนะครับ แต่งตั้งลูกหลานตัวเอง บุคคล ญาติพี่น้องเข้ามาเป็นข้าราชการตำรวจ
ทางลัดทั้งสิ้น เมื่อตัวเองทำแล้วเป็นอย่างไรครับ ลูกรอง ผบ.ตร. ก็ต้องให้ หลานรอง ผบ.ตร.
ก็ต้องให้เขา ไม่อย่างนั้นเขาโวย ก็ต้องให้ลูกผู้ช่วย ผู้บัญชาการ ให้ผู้การรุ่นเดียวกัน
พรรคพวกเพื่อนฝูงอีก ทางนายกรัฐมนตรีส่งมา รองนายกรัฐมนตรีส่งมา รัฐมนตรีส่งมา
เจ๊กแป๊ะส่งมาซื้อตำแหน่งกัน มันเข้าทางนี้ทั้งนั้น แล้วถ้าท่านเขียนกฎหมายเปิดช่องไว้อย่างนี้
ให้คัดเลือกได้ มันก็จะเอาตำแหน่งพวกนี้ไปซื้อไปขาย ไปแสวงหาผลประโยชน์กัน เสรีพิศุทธิ์
ไม่เคยมี เอาลูกเป็นตำรวจนะครับ ไม่เคยใช้ประโยชน์เพื่อการนี้ะครับ เพราะฉะนั้นท่านไป
พิจารณานะครับ ให้ตัดออกไปเสียคัดเลือกนี้ ให้มันสอบแข่งขันกัน ใช้ความรู้ความสามารถ
อย่างแท้จริง

ขออนุญาตเข้ามาตรา ๖๙ การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่ง
ให้แต่งตั้งตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
แต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจยศพลตำรวจเอกซึ่งดำรงตำแหน่งจเรตำรวจแห่งชาติ หรือรอง
ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ก็เปิดเอาไว้ละครับ ผมกราบเรียนตรง ๆ ว่าตั้งแต่ผมเป็น ผบ.ตร. แล้วเลื่อน
ขึ้นไปหลัง ๆ ก่อนผม เรียงตามอาวุโสหมด ผมได้เป็น ผบ.ตร. เพราะมีอาวุโสลำดับหนึ่ง
ก่อนหน้านั้นเขาไม่มีข้ามกันนะครับ แต่พอมาระยะหลังที่มาประธาน ก.ตร. เข้ามาอย่างนี้
เป็นอย่างไรครับ ข้ามอาวุโสกันหมด ไม่ยึดถือกฎ ไม่ยึดถือเกณฑ์แล้ว ผบ.ตร. บางคนออกมา
ให้สัมภาษณ์ว่างานตำรวจเป็นงานไซด์ไลน์ (Sideline) มันวิ่งเต้นมาโดยตลอด ไม่เคยทำงาน
คดีบอส อยู่วิทยา ยังไปวิ่งเต้นให้เขา ก็เสียมาตั้งเยอะ เกษียณตั้งนานยังไปวิ่งเต้นช่วยเหลือเขาอีก

นี้แสวงหาผลประโยชน์ เพราะเราได้ประธาน ก.ตร. ที่ไม่รู้เรื่อง เอาแต่ผลประโยชน์จะรับ หรือแม้กระทั่งอดีต ผบ.ตร. ที่เพิ่งเกษียณไปนะครับ ตอนผมเป็น ผบ.ตร. พลตำรวจเอก จักรทิพย์ ชัยจินดา เป็นผู้บังคับการ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขออนุญาตครับ

พลตำรวจเอก เสรีพิศุทธิ์ เตมียาเวส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : ในขณะที่ผมไม่ได้พูดให้เขาเสียหายนะครับ ในขณะที่ พลตำรวจเอก พงศพัศ พงษ์เจริญ พลตำรวจเอก เอก อังสนานนท์ เป็นผู้ช่วย ผบ.ตร. พลตำรวจโท เฉลิมเกียรติ ศรีวรขาน เป็นผู้บัญชาการ คุณจักรทิพย์ยังเป็นผู้การเลย มองดูอย่างไรนะครับ คุณจักรทิพย์ ไม่มีโอกาสที่จะไปแข่งหน้าทั้ง ๓ ท่านนั้นได้เลย แต่เป็นอย่างไรรครับ ในยุคที่มีนายกรัฐมนตรีมาจาก คสช. แต่งตั้งข้ามพวกนั้นไปหมด จนพวกนั้น ๒ คนต้องถูกโอนไปเป็นปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีบ้าง ยอมอะไรต่าง ๆ บ้าง

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) :

ท่าน พลตำรวจเอก เสรีพิศุทธิ์ครับ ครบเวลาของท่านแล้วนะครับ

พลตำรวจเอก เสรีพิศุทธิ์ เตมียาเวส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : ท่านครับ ในฐานะผมเป็น ผบ.ตร. ขออีกสัก ๒ นาทีครับ ไม่อย่างนั้นมันมากมายเหลือเกินนะครับ อันนี้ขออนุญาตกราบเรียนท่านนะครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : แต่อย่าพาดพิงถึงผู้อื่นนะครับ

พลตำรวจเอก เสรีพิศุทธิ์ เตมียาเวส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : เอาสั้น ๆ แค่นี้ละ ส่วนระดับ ๒ รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เดิมเขาเขียนไว้ดีแล้วนะครับว่าคนนี้จะมาเป็นรองสารวัตร ทำงานเลื่อนขึ้นมาเป็นสารวัตร เป็นผู้กำกับ เป็นผู้การ เป็นผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เขามีความรู้ความสามารถ ผ่านประสบการณ์มาเยอะแยะมากมาย -----

เพราะฉะนั้นเดิมเขาจะเขียนว่าระดับผู้ช่วย ผบ.ตร. ขึ้นไป ให้พิจารณาเรียงตามลำดับอาวุโส คือไม่มีข้ามขั้นได้ เพราะฉะนั้นมันก็วิ่งเดินไม่ได้ ยัดเงินยัดทองไม่ได้ แต่ท่านมาเขียนอย่างนี้ ไม่น้อยกว่า ๑ ปี สมมุติผมเป็นผู้ช่วย ๓ ปีแล้ว ๑ ปีมันก็วิ่ง อ้าวก็ได้ไปแล้ว เข้ากฎเกณฑ์ เข้ากติกาอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ เพราะฉะนั้นผมอยากจะให้ท่านไปคิดใหม่ อีกนิดเดียวจะครับ

ในมาตราเดียวกัน วรรคที่เท่าไรไม่รู้ มันยาว สุดท้ายแล้วจะครับท่าน กรณีที่มีเหตุจำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ก.ตร. จะมีมติลดระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง ในการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับผู้บังคับการขึ้นไปเฉพาะบุคคลใดเป็นกรณี ๆ ไป เป็นการเฉพาะให้แตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งก็ได้ มติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียง เป็นเอกฉันท์ มีไว้ทำไม มีไว้วิ่งเดินเส้นสายกันหรือ เพราะฉะนั้นคนมีเงินมันจะขึ้นตามนี้แล้ว ขอยกเว้น ๆ แล้วก็จ่ายเงินกันไปสิ เวลาจ่ายเงินมันไม่มีคนเห็นหรือ ผมเรียนท่านตรง ๆ ในศาลท่านมีไหม ผมรับรองไม่มีนะครับ ศาลนี้เรียงตามลำดับอาวุโส แล้วจะไม่มีเรื่องวุ่นวาย ต่าง ๆ เหล่านี้เลย เพราะอะไร เพราะไม่มีประธานอย่างนี้เข้าไป ประธานศาลฎีกาก็คือ เป็นประธาน ก.ต. ถูกไหมครับ เพราะฉะนั้นจะเอาใครไปวุ่นวายได้ ลองเข้าไปวุ่นวายอย่างนี้ ศาลก็อยู่ไม่ได้เหมือนกัน เพราะฉะนั้นเมื่อเอานายกรัฐมนตรีเป็นประธาน ก.ตร. มันก็วุ่นวาย อย่างนี้ ผมจึงบอกว่าการนายกรัฐมนตรีคุณกลับบ้านไปเถอะ ไปทำหน้าที่ในตำแหน่งหน้าที่ ของคุณให้ดีที่สุด ไปดูแลชีวิตความเป็นอยู่ของพี่น้องประชาชน อย่าให้มันตกทุกข์ได้ยาก ให้มันมีกิน มีอยู่ มีใช้ วัคซีนก็ซื้อมาให้ได้เสียที อย่าให้เป็นอย่างนี้นะครับ เลิกยุ่งกับ ตร. เสียที ให้ ตร. เขาบริหารกันเองก็ได้ นะครับ ขอบพระคุณครับ สวัสดีครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ต่อไปขอเชิญท่านปานเทพ กล้านรงค์ราญ นะครับ

นายปานเทพ กล้านรงค์ราญ สมาชิกวุฒิสภา (สรรหา) : กราบเรียน ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายปานเทพ กล้านรงค์ราญ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะ สมาชิกรัฐสภา ผมขออภิปรายร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ ซึ่งกฎหมายฉบับนี้ เป็นกฎหมายปฏิรูปซึ่งตามกฎหมายจะต้องนำเข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภาแห่งนี้ ซึ่งตาม พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติฉบับนี้ จะมีความเกี่ยวข้องกับการปฏิรูปประเทศ

ด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ในส่วนของกิจกรรมที่ ๔ คือ
เกี่ยวกับกฎหมายที่ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลภาครัฐในระบบคุณธรรม ซึ่งบัญญัติไว้ตาม
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๖ วรรคสอง ซึ่งกำหนดว่าต้องมีมาตรการการป้องกันการแทรกแซง
การบริหารงานบุคคลภาครัฐ นอกจากนั้นการปฏิรูปตำรวจมีความจำเป็นต้องคำนึงถึงปัญหา
๒ ประการด้วยกัน ปัญหาอันที่ ๑ คือปัญหาของประชาชน และปัญหาที่ ๒ ก็คือปัญหา
ของตำรวจเอง ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับ ๒ เรื่องที่พูดกันมาก ก็คือเรื่องการซื้อขายตำแหน่ง
กับการทุจริตในการปฏิบัติหน้าที่

ท่านประธานที่เคารพครับ สำหรับกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๖
วรรคสอง ได้ระบุถึงความสำคัญของภาครัฐที่จะต้องพัฒนาระบบการบริหารราชการแผ่นดิน
ทั้งราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น ตลอดงานของรัฐบาล
ในส่วนอื่นให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยหน่วยงานของรัฐต้อง
ร่วมมือกันในการที่จะบริหารหน้าที่ เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินมีความโปร่งใส
และมีประสิทธิภาพ เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนเป็นสำคัญ รวมทั้งควรจะมีการพัฒนา
เจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีจิตอาสาเป็นผู้ให้บริการแก่ประชาชน
โดยไม่เลือกปฏิบัติ และเป็นธรรม -----

นอกจากนี้รัฐจะต้องพึงดำเนินการให้มีกฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลในระบบคุณธรรม เพื่อป้องกันมิให้ผู้ใดใช้อำนาจหรือการกระทำโดยมิชอบที่จะเป็นการก้าวก่ายหรือแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ หรือกระบวนการแต่งตั้งโยกย้าย หรือการพิจารณาความดีความชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ท่านประธานครับ และตามแผนการปฏิรูปประเทศที่มีผลต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ ที่เราเรียกกันว่าบิ๊กล็อก (Big lock) นั้น กำหนดให้รัฐบาลจะต้องเสนอร่างกฎหมายดังกล่าวนี้ต่อรัฐสภาภายในปี ๒๕๖๔ ซึ่งขณะนี้ผมทราบว่าหน่วยงานหลักก็คือ ก.พ. เป็นหน่วยงานที่กำลังดำเนินการในเรื่องนี้อยู่ในขณะนี้ ซึ่งผมหวังว่าจะเป็นกฎหมายที่จะช่วยส่งเสริมและเอื้อประโยชน์ที่จะทำให้ร่างพระราชบัญญัติของตำรวจแห่งชาติมีความสมบูรณ์และมีความเหมาะสม และแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่เป็นปัญหาของประชาชน และเป็นปัญหาของตำรวจได้อย่างตรงจุดต่อไปครับ ขอขอบคุณมาก ท่านประธานครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปผมขอประกาศรายชื่อชุดใหม่ะครับ ท่านชวลิต วิชยสุทธิ์ ท่านนิกร จำนง และท่านเฉลิมชัย เฟื่องคอน นะครับ เชิญท่านชวลิต วิชยสุทธิ์ ครับ

นายชวลิต วิชยสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายชวลิต วิชยสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ได้ฟังหลักการและเหตุผลของร่าง พ.ร.บ. ตำรวจแห่งชาติแล้ว กระผมเห็นว่าเป็นถ้อยคำที่ตำรวจและประชาชนมีความหวัง ถ้าสามารถปฏิบัติตามหลักการและเหตุผลได้ ซึ่งในรายละเอียดคงจะต้องไปพิจารณากันในชั้นกรรมาธิการ โดยจะขอยกตัวอย่างบางประเด็นในเวลาอันจำกัด เช่น

๑. องค์ประกอบของคณะกรรมการ ก.ตร. ซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๔ ฟังมาจากทางตำรวจนะครับ บอกว่าการบริหารงานบุคคลของตำรวจก็ควรเป็นเรื่องของตำรวจ คนนอกหน่วยจะไปรู้อะไรดีไปกว่าคนในหน่วย กระทรวงมหาดไทย กระทรวงยุติธรรม ก.พ. สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานศาลยุติธรรม คงจะไม่ทราบข้อมูลอะไรลึกซึ้งไปกว่าบุคลากรในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผมไม่เคยเห็นการแต่งตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด

อัยการ หรือศาล จะต้องฟังความเห็นจากบุคลากรนอกหน่วย ดังนั้นจึงไม่ควรนำบุคลากรนอกหน่วยมาเป็น ก.ตร.

๒. ตำแหน่งข้าราชการตำรวจตามมาตรา ๕๓ ได้แบ่งออกเป็น ๕ กลุ่มสายงาน ในสายงานที่ ๓ กลุ่มสายงานสอบสวน ทางสายตำรวจได้บอกมาว่าควรเพิ่มเป็นกลุ่มสายงานสืบสวนสอบสวน เพราะสืบสวนกับสอบสวนควรไปด้วยกัน

ท่านประธานที่เคารพครับ ในประเด็นที่ ๓ คงจะเป็นคำถามที่กระผมขอถามท่านรองนายกรัฐมนตรีที่ดูแลด้านกฎหมาย คืออาจารย์ดอกเตอร์วิชญ์ เครืองาม กล่าวคือสภาผู้แทนราษฎร ในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ มีมติเห็นชอบกับรายงานการพิจารณาศึกษาเรื่องการทบทวนกระบวนการพิจารณาคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการ ซึ่งรายงานดังกล่าวจัดทำโดยคณะกรรมการการกฎหมาย การยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน สภาผู้แทนราษฎร ซึ่งมีกระผมเป็นประธานคณะอนุกรรมการการกฎหมาย เป็นต้นเรื่องในการเสนอรายงานดังกล่าวต่อสภาผู้แทนราษฎร สาระโดยสรุปของรายงานก็คือ ก่อนการรัฐประหารในวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ อำนาจการให้ความเห็นแย้งคำสั่งไม่ฟ้องในคดีอาญาของพนักงานอัยการ เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดตาม ป. วิ. อาญา มาตรา ๑๔๕ ซึ่งเป็นหลักการถ่วงดุลอำนาจในการอำนวยความยุติธรรมแก่ประชาชน แต่หลังการรัฐประหารในวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ -----

ได้มีประกาศ คสช. ฉบับที่ ๑๑๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เรื่อง เปลี่ยนแปลงอำนาจการพิจารณาคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการเสียใหม่ โดยในกรุงเทพมหานครยังเป็นอำนาจของ ผบ.ตร. เช่นเดิม แต่ในต่างจังหวัดได้เปลี่ยนจากผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค หรือรองผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ในการเปลี่ยนแปลงหลักการสำคัญดังกล่าว สมาชิกแทนราษฎรเห็นว่าขัดกับหลักการถ่วงดุลอำนาจ เพราะพนักงานสอบสวนก็ตำรวจ ผู้มีอำนาจในการพิจารณาให้ความเห็นแย้งคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการก็ตำรวจ ประการสำคัญ หากประชาชนจะร้องขอความเป็นธรรมในคดีจากเดิมจะต้องร้องที่ศูนย์ดำรงธรรมในอำเภอหรือในจังหวัดซึ่งสะดวกในการเดินทาง แต่ประกาศ คสช. ดังกล่าว ประชาชนต้องเดินทางไปยังกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค นับเป็นการสิ้นเปลืองอย่างยิ่ง ดังนั้นสมาชิกแทนราษฎรจึงมีมติเห็นชอบกับรายงานของคณะกรรมการสิทธิการการกฎหมาย การยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน โดยให้กลับไปใช้ ป. วิ. อาญา มาตรา ๑๔๕ ซึ่งแต่เดิมใช้มาแต่โบราณได้วางหลักการถ่วงดุลอำนาจไว้ดีแล้ว และให้เพิ่มเติมทำในรูปคณะกรรมการ เพื่อความคล่องตัวในการอำนวยความยุติธรรมแก่ประชาชน

ท่านประธานที่เคารพครับ จากการติดตามมติของสมาชิกแทนราษฎรดังกล่าว กระผมทราบว่ากรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ได้เสนอร่างกฎหมายแก้ไข ป. วิ. อาญา มาตรา ๑๔๕/๑ ผ่านขั้นตอนการรับฟังความเห็นประชาชนตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๗ และได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแล้ว ขณะนี้รอเข้าพิจารณาในคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบตามขั้นตอนก่อนเสนอเข้าสภาต่อไป จึงขอถามอาจารย์ดอกเตอร์วิชฌู เครืองาม รองนายกรัฐมนตรี ผู้รับผิดชอบด้านกฎหมายของรัฐบาลใน ๒ ประเด็น

ประเด็นแรก ในฐานะที่ท่านดูแลด้านกฎหมายของรัฐบาล ท่านเห็นสอดคล้องกับมติของสมาชิกแทนราษฎรที่ยึดหลักการถ่วงดุลอำนาจในการพิจารณาคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการ เพื่ออำนวยความยุติธรรมและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนหรือไม่

ประการต่อมา ก็คือถ้าท่านเห็นสอดคล้องกับมติของสมาชิกแทนราษฎร จะสนับสนุนให้ร่างกฎหมายดังกล่าวอยู่ในร่าง พ.ร.บ. ตำรวจแห่งชาติ ในชั้นกรรมาธิการได้หรือไม่ หรือจะเสนอแยกแก้ไข ป. วิ. อาญา ต่างหาก ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ
ต่อไปเชิญท่านนิกร จำนง ครับ

นายนิกร จำนง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ ผม นิกร จำนง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทยพัฒนา
ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขออภิปรายการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ
พ.ศ. เกี่ยวกับการปฏิรูปตำรวจ ท่านประธานครับ ผมพิจารณาร่างนี้โดยละเอียดแล้ว
ทั้งหลักการและเหตุผล และเนื้อหา และติดตามมาก่อนหน้านี้ ผมมีความเห็นว่า
ร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ฉบับนี้มีหลักการและเนื้อหา บทบัญญัติ
ที่ไม่เพียงพอต่อการปฏิรูปตำรวจที่พึงประสงค์ ท่านประธานครับ ไม่ว่าจะเป็นการพิจารณา
โดยการปฏิรูปเพื่อประชาชนที่ควรเป็น หรือการปฏิรูปตามรัฐธรรมนูญว่าด้วยการปฏิรูป
หมวด ๑๖ การปฏิรูปประเทศ มาตรา ๒๕๘ ง. (๔) ท่านประธานครับ ผมมีเหตุผลในการให้
ความเห็นอย่างนั้นครับ

ประเด็นแรก ตำรวจของเราเองจริง ๆ แล้วเราผิดพลาดมาตั้งแต่ต้น เราไม่ได้
กลับไปตรงนั้นที่ควรจะเป็นเลยนะครับ คือที่ผิดพลาดเป็นแบบนี้ครับท่านประธาน
ในขณะนั้นเรามีการยึดอำนาจ ปี ๒๕๓๕ แล้วในขณะนั้นเองอำนาจที่มีเป็นอำนาจของทหาร
เราก็เลยมีการออกแบบโครงสร้างของตำรวจเป็นแบบทหาร ลักษณะของแบบทหารหรือเป็น
มิลิทารี อัลไลอันซ์ (Military alliance) เป็นแบบนี้เลยนะครับ -----

หลักการก็คือว่าท่านประธานสังเกตจะเห็นได้ชัดว่าอำนาจจะอยู่ที่ส่วนบน แล้วก็ลงไปข้างล่าง เป็นตามลำดับ เป็นพีระมิด ที่นี้ไม่เหมือนกันท่านประธานครับ ลักษณะของทหารเอง โครงสร้างของทหาร ปลายสุดก็คือว่าทหารเกณฑ์หรือทหารราบ อย่างผู้บัญชาการ นายพล อะไรพวกนี้อยู่ข้างบน คนที่อยู่ใกล้สุดตรงนี้ อยู่ปลายสุดจะเจอกับอริราชศัตรู หมายความว่า ไปรบ ไปฆ่า ไปทำลาย หรือไปเอาชนะ แต่ทางโครงสร้างของตำรวจท่านประธานครับ ที่ปลายสุดของแขนในเชิงอำนาจเป็นประชาชน ไม่ใช่ศัตรู ดังนั้นลำดับของการบัญชาการ ตรงนี้จะเน้นแต่จากข้างบนลงมาข้างล่าง มันเป็นการกลับด้าน ดังนั้นในความเห็นของผม ก็คือว่าระบบตำรวจที่ควรเป็นควรจะเน้นระบบสากล ระบบสากลที่เป็นในประเทศไทยที่ พัฒนาแล้วท่านประธานครับ เขาเน้นจากข้างล่างขึ้นไปข้างบน ไม่ใช่ข้างบนลงข้างล่าง ท่านจะเห็นว่าตำรวจที่สำคัญมากที่สุดสำหรับต่างประเทศที่พัฒนาแล้วคือสายตรวจ ท่านประธานครับ คือสายตรวจที่เดินพบปะประชาชนตามท้องถนนนี่ละ คือสิบเวร และร้อยเวรที่อยู่สำนักงานตำรวจ หมายถึงว่าอยู่ที่โรงพัก คือนับอย่างนี้ครับ คนที่สำคัญที่สุดคือคนที่อยู่ใกล้กับประชาชนที่สุดนั่นคือคนสำคัญที่สุด แต่ของเราไม่ใช่อย่างนั้น ดังนั้น เราจะเห็นว่าเราจะมีคำสั่งการสั่งคดีจากข้างบนลงมาข้างล่างได้ ซึ่งเป็นลักษณะที่กลับหัว กลับหาง ตรงนี้เราไม่ได้มีการปฏิรูปตรงส่วนนี้เลย เราทำตามกันมา ๗๐-๘๐ ปีก็เป็นแบบนี้ ผมไม่เห็นตรงนี้นะครับ ควรจะมีการปรับปรุงแก้ไขเป็นอย่างมากนะครับ ในร่างกฎหมาย ฉบับนี้เป็นการเน้นเรื่องบุคลากรในส่วนบนเกือบทั้งสิ้น ส่วนใหญ่เราจะเห็นว่าเป็นระดับ นายพล เป็นระดับโครงสร้างข้างบนล้วน ๆ ไม่มีการพูดถึงระดับนายสิบ หรือระดับล่าง หรือระดับประทวนเลยนะครับ ผมก็เลยถือว่าเป็นการปฏิรูปที่ไม่พึงประสงค์ลักษณะแบบนี้ ก็คือว่าไม่เป็นการปฏิรูปในหลักการที่จะเป็นตำรวจที่ดีสำหรับประชาชน

ท่านประธานที่เคารพครับ ในเหตุผลที่ว่าไม่ได้เป็นการปฏิรูปตำรวจ ตามหมวด ๑๖ ว่าด้วยการปฏิรูปในมาตรา ๒๕๘ ง. หลักการตรงนี้มีอยู่หลายส่วนนะครับ แต่มีส่วนสำคัญที่เขียนว่าการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ของราชการตำรวจให้เกิดประสิทธิภาพ คำว่า ประสิทธิภาพ ต้องดูลักษณะของพื้นที่ ที่ให้บริการ จะเห็นได้ว่าลักษณะของพื้นที่ที่บริการมีความเหลื่อมล้ำกันมาก เพราะฉะนั้น

การออกแบบตรงนี้นั้นต้องสัมพันธ์กับพื้นที่ ว่าพื้นที่ลักษณะแบบนี้เป็นลักษณะที่ว่าเป็นเมือง ต้องมีการออกแบบอย่างหนึ่ง เป็นชนบทต้องมีการออกแบบอย่างหนึ่ง แต่เราจะไม่เห็น คือเราก็มียุคโครงสร้างทั่วไป หลักการที่ควรจะเป็นก็คือว่าผู้ใดเป็นผู้ใช้ ผู้นั้นต้องร่วมจ่าย ก็คือยู อีส ยู เพย์ (Who is who pay) หลักการก็คือว่าภายในพื้นที่ที่เป็นพื้นที่เมือง ขนาดใหญ่ ต้องการตำรวจมาก ต้องการตำรวจ ๒๔ ชั่วโมง ตรงนี้เราก็ดูกำลังตำรวจ หรือกำลังพลมาจากพื้นที่ที่ห่างไกลมาใช้ตรงนี้เสียหมด แต่ว่าการดูแลประชาชนที่เป็น ลักษณะแบบนี้ก็ได้เปรียบ ท่านประธานครับ มันเป็นการใช้ที่ไม่สอดคล้องกับพื้นที่นะครับ เราก็ไม่ได้มีการปฏิรูปตรงนี้ มีการยกเลิกตำรวจรถไฟไป มีการยกเลิกตำรวจเรื่องท่องเที่ยวไป ที่จะดำเนินการตรงนี้นะครับ แต่ว่าลักษณะของการจัดการตำรวจให้สอดคล้องกับพื้นที่ที่ไม่มี

ท่านประธานครับ ผมมีตัวอย่าง ผมได้ศึกษาหนังสือเล่มนี้ท่านประธานครับ ก็คือว่าโพลิช สตรีทคอร์เนอร์ โพลิตีเซียนส์ (Police: Streetcorner Politicians) ที่เน้นว่า ตำรวจที่ดีคืออะไร ท่านประธานครับ คำถามที่จะถามท่านประธานว่าตำรวจที่ดีคือตำรวจ ที่จับยาเสพติดได้มาก หรือตำรวจที่ดูแลพื้นที่จนไม่มียาเสพติด คำตอบของหนังสือเล่มนี้ที่มี การศึกษาที่เบิร์กลีย์ ที่โอ๊กแลนด์ ปรากฏว่าเขาไปตามตำรวจมา ๓-๔ เดือน แล้วปรากฏว่า คำตอบก็คือว่าตำรวจที่ดีคืออะไร ตำรวจที่ดีคือตำรวจที่เวลาประชาชนมีเรื่องเข้าไปหา ประชาชน ไปดูแลประชาชนเร็วที่สุด นั่นคือตำรวจที่ดี ดังนั้นหลักการที่ว่าเราควรจะให้ การพัฒนาตำรวจที่อยู่ใกล้ประชาชนให้มากที่สุด เป็นหลักการก็คือการปฏิรูปตำรวจ ท่านประธานครับ ส่วนหลักการที่ว่าสัมพันธ์กับพื้นที่ ผมยกตัวอย่าง อย่างเช่นพัทยา พัทยาเราต้องการตำรวจเยอะ เรามีรายได้จากนักท่องเที่ยว เราดูแล ๒๔ ชั่วโมง ตรงนี้ถ้าเรา ไปเอาตำรวจมาแล้วไปลงตรงนั้นมาก ๆ มันก็ไม่ใช่ธรรมชาติกับตำรวจในภูมิจังหวัดเล็ก ๆ

ดังนั้นจุดตรงนี้ทางพญาเองก็ต้องออกค่าใช้จ่ายมาช่วยบ้าง เป็นลักษณะที่ว่าใครใช้ใครก็จ่ายไปแบบนี้ถึงจะเป็นธรรม

ท่านประธานครับ ผมก็เลยสรุปข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะนะครับว่าผมเห็นชอบ ไม่ใช่ไม่เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติฉบับนี้ เพราะไม่มีร่างอื่นที่ดีกว่าให้เลือกในขณะนี้ครับ แต่ว่าอย่างไรก็ตามอยากให้พิจารณาว่าต้องไปพัฒนาระดับประทวน ระดับประทวนขณะนี้ประมาณ ๑๒๐,๐๐๐ กว่าคน ๖๑ เปอร์เซ็นต์ เราไม่มีอยู่ในโครงสร้างการพัฒนาเท่าที่ควรเลย ส่วนนี้อยู่ใกล้ประชาชน แล้วต่อจากนั้นเองอยากจะให้กระจายความรับผิดชอบอย่างเป็นธรรม ทั้งในประชาชนในเขตที่ต้องการกำลังตำรวจเยอะ ๆ โดยประสานกับทางท้องถิ่นนะครับ ผมก็เลยฝากประเด็นนี้ไว้ว่าเห็นชอบแต่แบบมีเงื่อนไข ท่านประธานที่เคารพครับ ขอบพระคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ
ต่อไปท่านเฉลิมชัย เฟื่องคอน เชิญครับ

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน สมาชิกวุฒิสภา (กลุ่มการบริหารราชการแผ่นดินและความมั่นคง) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพอย่างสูงครับ กระผม เฉลิมชัย เฟื่องคอน สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภาครับ วันนี้ก็ขออนุญาตอภิปรายร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งในหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่สำคัญก็คือปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยตำรวจแห่งชาติ เพื่อให้การแต่งตั้งและโยกย้ายข้าราชการตำรวจและพิจารณำาเห้นใจความชอบให้มีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๘ ง. (๔) ซึ่งมีสาระสำคัญของเหตุผลก็คือหน้าที่ อำนาจ และภารกิจของตำรวจ อำนาจหน้าที่ ปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ความเป็นธรรมในการแต่งตั้ง โยกย้าย ต้องมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน การพิจารณาแต่งตั้ง โยกย้าย ต้องคำนึงถึงอาวุโสและความรู้สามารถประกอบกัน อันนี้ก็เพื่อให้ข้าราชการตำรวจปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีอิสระ ไม่ตกอยู่ในอาณัติของบุคคลใด มีประสิทธิภาพ และภาคภูมิใจในการปฏิบัติหน้าที่ของตน ซึ่งทำไมถึงต้องปฏิรูปตำรวจสาเหตุที่ต้องปฏิรูปตำรวจเพราะว่าสิ่งที่ตำรวจอยากให้ปฏิรูปก็คือความเป็นธรรม

ในการแต่งตั้ง โยกย้าย ระบบอุปถัมภ์ ซื่อขายตำแหน่ง ขาดระบบหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้ง โยกย้าย ความก้าวหน้าของพนักงานสอบสวน ส่วนประชาชนที่อยากจะได้จากการปฏิรูป ก็คือความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ไม่มีอาชญากรรม ไม่มีบ่อนการพนัน ไม่เลือกปฏิบัติ ใช้อำนาจหน้าที่แสวงหาประโยชน์ อันนี้ต้องไม่มีนะครับ ผมขออนุญาตเจาะลงไป ใน บทบัญญัติของมาตราที่เกี่ยวข้องกับการแต่งตั้ง โยกย้ายเลยนะครับ

มาตรา ๖๙ เขากำหนดไว้เลยนะครับว่าการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ ให้ดำรงตำแหน่ง ให้แต่งตั้งตามหลักเกณฑ์ ดังนี้ คืออย่างรองสารวัตรจบจากโรงเรียน นายร้อย ๗ ปีถึงจะเป็นสารวัตร จากสารวัตรเป็นรองผู้กำกับ ๕ ปี จากรองผู้กำกับ เป็นผู้กำกับ ๔ ปี จากผู้กำกับเป็นรองผู้บังคับการ ๔ ปี จากรองผู้บังคับการเป็นผู้บังคับการ ๔ ปี รวมทั้งหมด ๒๔ ปี จากจบโรงเรียนนายร้อยตำรวจถึงจะมีโอกาสเป็นผู้บังคับการ จากผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดเป็นรองผู้บัญชาการ ๓ ปี จากรองผู้บัญชาการ เป็นผู้บัญชาการ ๒ ปี แล้วก็ถึงขั้นผู้ช่วยอีก ๑ ปี และรอง ผบ. อีก ๑ ปี รวมแล้วก็ ๓๑ ปี ถึงจะมีโอกาสเป็น ผบ.ตร. แต่พอไปดูในมาตรา ๖๙ วรรคสาม เป็นบทบัญญัติที่น่ารังเกียจ มากที่สุดนะครับ กรณีมีเหตุจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการ ก.ตร. จะมีมติดลระยะเวลา การดำรงตำแหน่งในการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับผู้บังคับการขึ้นไป เฉพาะบุคคลใด เป็นกรณีไป เป็นการเฉพาะให้แตกต่างไปจากบุคคลตามวรรคหนึ่งก็ได้ มติดังกล่าวต้องมี คะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ ท่านเขียนข้อยกเว้นไว้แบบนี้ อย่างนี้ตำรวจจะได้รับความเป็นธรรม ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๘ ง. (๔) ได้อย่างไร เรื่องนี้ตำรวจเขาร้องเรียน มานะครับ เขียนหลักเกณฑ์ไว้สวยหรูเป็นมาตรฐานทั่วไปที่ทุกคนต้องปฏิบัติตาม แต่กลับมี ข้อยกเว้นสำหรับบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตกลงตำรวจระดับผู้บังคับการขึ้นไปต้องกลับไปวิ่งเต้น ซื่อขายตำแหน่งอีกตามเคย เมื่อเสียเงินวิ่งเต้นเอาตำแหน่ง ก็ต้องไปหาเงิน ไปหาเงินก็ต้อง เปิดบ่อนผิดกฎหมาย เป็นวงเวียนชีวิตเช่นนี้ตลอดไป อย่าลืมนะว่าหลักการและเหตุผล ในการออกกฎหมายฉบับนี้คือให้ข้าราชการตำรวจได้รับความเป็นธรรมในการแต่งตั้ง และโยกย้าย จึงขอเรียนถามท่านรองนายกรัฐมนตรีวิษณุ นะครับว่ามีเหตุผลอะไรถึงได้ กำหนดบทบัญญัติข้อยกเว้นไว้เช่นนี้

อีกมาตรานะครับ มาตรา ๘๐ ก็เป็นเรื่องเกี่ยวกับเพื่อรักษาความเป็นธรรม ในการแต่งตั้ง โยกย้าย ให้ ก.ตร. ออกกฎ ก.ตร. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้ง และโยกย้ายข้าราชการตำรวจไว้ให้ชัดเจน เสร็จแล้วในวรรคสองท่านมีอีกนะครับว่า กรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ก.ตร. จะมีมติด้วยคะแนนเสียง เป็นเอกฉันท์เพื่อแต่งตั้งบุคคลใดให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการตำรวจแตกต่างไปจาก หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ก็ได้ หมวดนี้คือหมวด ๓ มีมาตรา ๖๓ ถึงมาตรา ๘๙ หลักการของพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติก็อย่างที่บอกแล้ว เป็นการปรับปรุงกฎหมายเพื่อให้แต่งตั้ง โยกย้าย ให้มีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน รัฐธรรมนูญ กำหนดให้ไปออกกฎหมาย เขากำหนดให้ท่านไปออกกฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์การแต่งตั้ง ให้ชัดเจน ไม่ใช่ให้ท่านไปเขียนร่าง พ.ร.บ. ตำรวจ ไปออกกฎ ก.ตร. ตกลงก็เลยไม่รู้ว่าคุณมี หลักเกณฑ์อะไรในการแต่งตั้ง โยกย้าย เขากำหนดให้เขียนหลักเกณฑ์ไว้ในกฎหมายนะครับ ผมย้ำ ไม่ใช่ไปเขียนในกฎ ก.ตร. เพราะกฎ ก.ตร. มันแก้ไขง่ายตามที่มีอำนาจต้องการ ที่ร้ายยิ่งกว่านั้น หลักเกณฑ์ยังไม่คลอดออกมาเลยครับ มาตรา ๘๐ วรรคสอง มีข้อยกเว้น ตามมาอีกกรณีจำเป็นไม่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ แต่งตั้งบุคคลใดให้แตกต่างไปจาก หลักเกณฑ์ก็ได้ ผมถามหน่อยว่าท่านออกหลักเกณฑ์ไปทำอะไร ทำไมถึงต้องมีข้อยกเว้น แล้วอย่างนี้ตำรวจไม่มีเงิน ไม่มีพวกพ้อง แต่มีฝีมือในการปฏิบัติงาน จะได้รับความเป็นธรรม ได้อย่างไรนะครับ วันนี้ท่านรองนายกรัฐมนตรีมาท่านก็ลองตอบคุณครับ

อีกมาตราหนึ่งนะครับ มาตรา ๗๔ รัฐธรรมนูญกำหนดว่าการพิจารณาแต่งตั้ง โยกย้ายต้องคำนึงถึงอาวุโสและความรู้ความสามารถประกอบกัน อาวุโสและความรู้ความสามารถ ประกอบกันในการเลื่อนชั้น เลื่อนตำแหน่ง มาตรา ๗๔ นี้มีผู้อภิปรายหลายท่าน ถ้าแบ่งเป็น วงเล็บ (๑) ก็เรียกว่ากองที่ ๑ ใช้อาวุโส ๑๐๐ เปอร์เซนต์ รอง ผบ.ตร. ผู้ช่วย ผบ.ตร. รองจเร ตำรวจแห่งชาติ บอกว่าใช้อาวุโส ๑๐๐ เปอร์เซนต์ แต่อยู่ภายใต้บังคับมาตรา ๘๐ วรรคสอง ข้อยกเว้นอย่างที่ผมบอก เรียงอาวุโสก็จริง แต่ท่านก็สามารถที่จะเลือกใครมาก็ได้ในรอง ผบ.ตร. ๕ คน กับจเรตำรวจแห่งชาติ ๑ คน ก็เป็น ๖ คน เป็นแคนดิเดต (Candidate) เพราะฉะนั้น มาตรา ๘๐ วรรคสองมันเหมือนกับบทบัญญัติที่นิรโทษกรรมตัวเอง ทำอะไรก็ไม่ผิด

เพราะฉะนั้นคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมเดี๋ยวก็น่าจะเป็นสื่อกระดาษ เพราะเวลา
ออกคำสั่งท่านก็ไปออก อ้างมาตรา ๘๐ วรรคสอง กองที่ ๑ อาวุโส ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์
กองที่ ๒ อาวุโสไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ไม่ใช่ร้อยละ ๕๐ นะครับ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐
จะเป็น ๖๐ ๗๐ ๘๐ ผมลำดับอาวุโสที่ ๖๐ ผมก็ไปวิ่งเต้นเพื่อให้มันถึง ๖๐ เพราะฉะนั้น
กองที่ ๓ ร้อยละ ๓๓ ระดับรองผู้บังคับการลงมาถึงสารวัตร กองที่ ๔ ที่เหลือถึงจะอาวุโส
ความรู้ความสามารถประกอบกัน เพราะฉะนั้นผมอยากจะถามท่านรองนายกรัฐมนตรีวิชิตว่า
ที่กำหนดไว้อย่างนี้ในมาตรา ๗๔ ของกฎหมายฉบับนี้ไม่ได้กำหนดโดยใช้อาวุโสและความรู้
ความสามารถประกอบกันแต่อย่างใด น่าจะขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๕๘ ง. (๔) ได้ตรวจสอบในร่างพระราชบัญญัติที่ท่านมีชัยเป็นคนร่าง มาตรา ๗๔
ควรจะตัดออกไปแล้วก็เอาของท่านมีชัยใส่เข้ามา คือท่านมีชัยท่านเรียงคะแนน มีคะแนน
ประจำตัวของตำรวจเลยนะครับ คะแนนอาวุโส ๔๕ คะแนน คะแนนความรู้ความสามารถ
๒๕ คะแนน คะแนนความพึงพอใจของประชาชนที่ได้รับ ๓๐ คะแนน ท่านลองกลับไปดู
มาตรา ๗๓ มาตรา ๗๕ และมาตรา ๗๖ ของร่างท่านมีชัย แล้วลองเอามาครอบมาตรา ๗๔
ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติดูว่าอันไหนมันจะเจ๋งกว่ากันนะครับ ขอขอบคุณมากครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ชุตต่อไป
ท่านประเดิมชัย บุญช่วยเหลือ พรรคเพื่อไทย แล้วตามด้วยท่านธีรวัชรชัย พันธุมาศ พรรคก้าวไกล
แล้วมาท่านสาทิตย์ วงศ์หนองเตย พรรคประชาธิปัตย์ แล้วมา พลตำรวจเอก อุดุลย์ แสงสิงแก้ว
สมาชิกวุฒิสภา เชิญท่านประเดิมชัยครับ

นายประเดิมชัย บุญช่วยเหลือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติ กระผม นายประเดิมชัย
บุญช่วยเหลือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร เขต ๕ ดินแดง ห้วยขวาง
พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขออนุญาตท่านประธานในการที่จะได้แสดงความคิด
ความเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติตำรวจที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ทางคณะรัฐมนตรี
ได้นำเสนอมาสู่รัฐสภาแห่งนี้ในการที่จะได้พิจารณา ผมได้พยายามที่จะนั่งฟัง การชี้แจง
หลักการและเหตุผลของท่านรองนายกรัฐมนตรี ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านรองนายกรัฐมนตรี
วิษณุ เครืองาม ซึ่งในขณะนี้ไม่ทราบไปที่ไหนแล้วนะครับ พวกเราก็พยายามที่จะได้อภิปราย
เพื่อที่จะให้ท่านได้รับเอาข้อสังเกตของทางสมาชิกสภาแห่งนี้ไปปรับปรุงในเรื่องของ
กฎหมาย ผมฟังจนเคลิ้มท่านประธานครับ แล้วผมก็เชื่อว่าพี่น้องตำรวจถ้าได้ติดตาม
การถ่ายทอดและฟังการชี้แจงของผู้แทนรัฐบาลต่อร่างกฎหมายฉบับนี้ก็น่าที่จะเคลิ้มตาม
เปรียบเสมือนน้ำทิพย์ที่มาขโลมใจให้กับข้าราชการตำรวจทั่วประเทศ แต่หาว่าไม่รู้
ท่านประธานครับ ในเนื้อในของพระราชบัญญัติฉบับนี้สอดใส่ไปด้วยคมดาบและอาวุธร้าย
นานาชนิด ตราบใดที่คำว่าการปฏิรูปไม่มีการกำหนดบทบาทอย่างแท้จริง ผมคิดว่าวงการ
หรือว่าองค์กรตำรวจก็คงไม่สามารถที่จะแก้ไขปัญหาได้ การที่กำหนดไว้ในกฎหมายเพื่อที่
จะทำให้เปรียบเทียบการดูดีในเรื่องของการที่จะนำไปสู่การปรับปรุงองค์กร เพื่อที่จะให้เกิด
ความเป็นธรรมกับบุคลากรในองค์กร ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการเลื่อนขั้น ตำแหน่ง การดูแล
ในเรื่องของค่าตอบแทนที่จะทำให้พี่น้องข้าราชการตำรวจอยู่ได้ ผมคิดว่าตรงนั้นก็คงเป็น
ส่วนหนึ่งในเรื่องที่จะสร้างขวัญและกำลังใจให้กับข้าราชการตำรวจ แต่ถ้าเราจะปฏิรูป
กันอย่างแท้จริงแล้ว ผมคิดว่าผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบก็จะต้องกลับไปพิจารณาว่าโครงสร้าง
ตามที่ได้มีการเขียนมาในกฎหมายฉบับที่เรา กำลังพิจารณากันอยู่ในปัจจุบันนี้ นำไปสู่
การปฏิรูปอย่างแท้จริงหรือไม่ -----

ยกตัวอย่าง ท่านประธานครับ ในกรณีของประธาน ก.ตร. ยังคงอำนาจไว้อยู่ที่นายกรัฐมนตรีถามว่านายกรัฐมนตรีมีความจำเป็นอะไรที่จะต้องมานั่งเป็นประธานในการพิจารณาหรือว่าในการทำงานของตำรวจ บุคคลอื่นในประเทศนี้ บ้านนี้ เมืองนี้ ไม่มีความรู้ ไม่มีความสามารถหรือ คนที่มีหน้าที่ในการให้คุณให้โทษกับคนที่มียศบทบาทในการที่จะได้นำไปสู่การแก้ไขปัญหา โดยเฉพาะตำรวจถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการยุติธรรมในเรื่องของการที่จะสร้างความสงบสุขให้กับบ้านนี้ เมืองนี้ ตราบใดที่ผู้บัญชาการตำรวจยังอยู่ภายใต้การกำกับของนายกรัฐมนตรี ผมคิดว่าองค์กรนี้ไม่สามารถที่จะเดินไปได้ ฉะนั้นประเด็นนี้ผมคิดว่าทางคณะกรรมการสิทธิการวิสามัญจะมีการตั้งขึ้นมาในการศึกษา ก็อยากที่จะได้ฝากให้ไปทบทวน หาคนที่เป็กลาง หาคนที่มีความเหมาะสม หาคนที่ไม่สามารถที่จะให้คุณให้โทษกับเขาได้มาทำหน้าที่ในส่วนตรงนี้ มันก็เท่ากับเปรียบเสมือนว่าจะทำให้องค์กรนี้สามารถที่จะคานอำนาจกับหน่วยงาน ที่จะสามารถทำงานให้เกิดประโยชน์กับพี่น้องประชาชนได้ ผมขออนุญาตท่านประธานนะครับ ผมได้ดูในรายละเอียดของตัวร่างพระราชบัญญัติมีความพยายามที่จะเขียนไว้ในเรื่องของการที่จะให้หลายภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการที่จะทำงานร่วมกับตำรวจ โดยเฉพาะในมาตรา ๗ ที่เขียนในการที่จะให้มีตัวแทนขององค์กรต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกับตำรวจ ไม่ว่าจะเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน ที่จะให้เข้ามามีส่วนในการกำหนดในเรื่องของนโยบาย ในเรื่องของงบประมาณ และอาสาสมัคร ตลอดจนถึงติดตามตรวจสอบการปฏิบัติงานของตำรวจ ท่านประธานครับ ถ้าเราดูข้อเท็จจริงในปัจจุบัน เราก็จะเห็นโครงสร้างตรงนี้มีในระดับ ส.น. ที่เรียกว่า กต.ตร.สน. ซึ่ง กต.ตร.สน. ที่มีการตั้งกันนี้ะครับ มีการเลือกมาโดยผู้กำกับสถานีตำรวจนั้น ๆ ได้มีการพิจารณาในการเลือกคนที่ตัวเองอยากที่จะเลือกให้เข้ามาทำงาน ฉะนั้นคนที่ถูกเลือกเข้ามาส่วนใหญ่ ท่านประธานครับ ก็จะมีความเกรงใจกับผู้กำกับในสถานีนั่น ๆ เพราะว่าบางคนมีธุรกิจที่คาบเกี่ยวกับการที่จะต้องพึ่งพาอาศัยตำรวจ สิ่งตรงนี้จะครับ ท่านประธาน มันย่อมทำให้กระบวนการในการติดตาม ตรวจสอบการเสนอแนะนโยบาย มันเป็นไปได้ครับในการที่จะทำให้เกิดการพัฒนาในระดับพื้นที่ ในการที่จะดูแลให้เกิด

ประสิทธิภาพในส่วนของการทำงานของแต่ละพื้นที่ ฉะนั้นตรงนี้ก็ขออนุญาตนำเรียน
ท่านประธานและฝากเป็นข้อสังเกตถึงทางคณะกรรมการธิการที่จะพิจารณาในโอกาสต่อไป
ขอบคุณท่านประธานครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ
ต่อไปเชิญท่านธีรวัชชัย พันธุมาศ เชิญครับ

นายธีรวัชชัย พันธุมาศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกสภาผู้ทรงเกียรติ กระผม ธีรวัชชัย พันธุมาศ สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธาน
ที่เคารพครับ ประชาชนทั่วไปนั้นมีความหวังว่าอยากจะเห็นองค์กรตำรวจเป็นองค์กรที่มี
ความทันสมัย มีความเป็นประชาธิปไตย เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน แต่ พ.ร.บ. ฉบับนี้
ที่ผมได้ดูอยู่แล้วไม่ได้เกิดตรงนั้น แต่ยังมีความตรงข้าม นั่นก็คือ พ.ร.บ. ฉบับนี้ยังไม่ได้เป็น
การกระจายอำนาจ พ.ร.บ. ตำรวจฉบับนี้ยังไม่ได้ลดความเป็นทหารลง พ.ร.บ. ตำรวจฉบับนี้
ไม่มีการรับผิดชอบและขาดความโปร่งใส และยังเกี่ยวข้องกับการเมือง บทเรียนจาก
การปฏิรูปตำรวจจากประเทศต่าง ๆ จากแนวคิดขององค์กรสหประชาชาติ ต้องมี
กระบวนการ คือ ๑. ต้องมีการกระจายอำนาจ ลดความเป็นทหาร มีการรับผิดชอบ
และโปร่งใส ลดความเกี่ยวข้องกับการเมือง แต่เรามาดูในส่วนของ พ.ร.บ. ตำรวจที่มี
การแก้ไข มีการเปลี่ยนคณะถึง ๒ ชุด ที่คณะรัฐมนตรีเสนอนั้นเป็นอย่างไรบ้าง
ที่ไม่กระจายอำนาจ อันที่ ๑ ที่อยากจะดูก็คือ ๑. คณะกรรมการข้าราชการตำรวจหรือ ก.ตร.
ไม่เป็นอิสระทางการเมือง การแต่งตั้ง ผบ.ตร. สามารถโดนแทรกแซงจากการเมือง
ตามมาตรา ๗๐ นั้นหมายถึงว่ากฎเกณฑ์ต่าง ๆ ไม่มี ถึงแม้ว่าในมาตรา ๘๐ จะระบุว่าให้มี
กำหนดกฎเกณฑ์ แต่ไม่สามารถที่จะทำได้ สุดท้ายแล้วก็ถือว่าให้การเมืองเข้ามาแต่งตั้ง
๑๐๐ เปอร์เซนต์เหมือนเดิม รอง ผบ.ตร. มี ๖ ท่าน จเรตำรวจ ๑ ท่าน เหล่านี้ถูกการเลือก
โดยนายกรัฐมนตรีอย่างไรก็ได้ เสนอผ่าน กต.ตร. เท่านั้นเอง -----

ผมมีแนวคิดอย่างนี้นะครับ คือทำไมเราไม่ปล่อยให้ประชาชนไปต่อบ้าง ประเทศเรามีระดับผู้กำกับประมาณ ๑,๘๐๐ คน สูงกว่านั้นเป็นนายพลอะไรประมาณ ๔๐๐ คน ประมาณ ๒,๒๐๐ คน ใน ๒,๒๐๐ คนนี้เราให้ลงมติแบบประชาธิปไตยเลือกเองผู้กำกับ เลือกเจเรตตำรวจขึ้นมาเหลือ ๒ คน ให้นายกรัฐมนตรีเป็นฝ่ายเลือก อันนี้จะเป็นการสอดคล้องต่อประชาธิปไตยหรือไม่ และทำให้คนเป็น ผบ.ตร. นั้นไม่ไปรังแกลูกน้อง ให้ลูกน้องต้องไถ่ทำตัวเอง ต้องเกรงใจระดับผู้กำกับลงมา สิ่งเหล่านี้ไม่เคยมีความคิดในกรณีอย่างนี้ รวมอำนาจอยู่ที่นายกรัฐมนตรีเป็นหลัก ดังนั้นการเมืองแทรกแซงได้เสมอ ตำรวจสามารถเอาไว้ใช้กำลังในการปราบปรามม็อบ (Mob) โดยไม่ชอบธรรม แบ่งแยกฝักฝ่าย อันนี้ได้เสมอ นี่คือจุดอ่อนของการเมืองตรงนี้

อีกส่วนหนึ่งคือในส่วนของผู้ทรงคุณวุฒิที่เคยเป็นตำรวจมาก่อน ตามมาตรา ๑๔ (๕) ก็คือ ก.ร.ตร. นั่นเอง เป็นคนที่พ้นข้าราชการตำรวจพ้นไปแล้วไม่เกิน ๑ ปี อย่างนี้ไม่ใช่ครับ จริง ๆ แล้วมันจะต้องพ้นไม่น้อยกว่า ๕ ปี เพราะ ๑ ปีนั้นอำนาจบารมียังอยู่ ก็ยังไปใช้อิทธิพลอย่างนี้เข้าไป นั่นคือมันไม่เป็นการกระจายอำนาจในส่วนนี้นะครับ อีกทั้งในส่วนของผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่เคยเป็นตำรวจมาก่อนตามมาตรา ๑๔ (๕) ก็ไม่ได้เป็นตัวแทนภาคเอกชนจริง และมีสัดส่วนน้อยเกินไปคือเหลือ ๓ คน และให้ กต.ตร. เลือกให้เหลือ ๓ คน ตรงนี้มันไม่ใช่ครับ

อีกส่วนหนึ่ง ผมอยากจะเรียนต่อท่านประธานที่เคารพก็คือว่าคณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องเรียนของ ก.ตร. หรือตามมาตรา ๓๕ ถึงมาตรา ๔๕ ก็คือเรื่องเรียนเกี่ยวกับความเดือดร้อนหรือไม่เป็นธรรมของประชาชนจากการกระทำของตำรวจ คณะกรรมการนี้มาจาก ก.ตร. จำนวน ๓ คน เป็นการขัดแย้งผลประโยชน์ คือ ก.ตร. เป็นตัวหลักเองมา ๓ คน มาพิจารณาเรื่องร้องเรียนตัวเอง แล้วถามว่ามันจะร้องเรียนได้หรือไม่ครับ ไม่มีทางเป็นไปได้ กรรมการ ตร. ตามมาตรา ๓๕ (๔) เคยเป็นข้าราชการตำรวจ แต่ว่าไม่ได้ระบุถึงระยะเวลาที่พ้น จริง ๆ แล้วควรจะพ้นไป ๕ ปี และคณะกรรมการนี้ต้องไปฟังเจเรตตำรวจในงบประมาณเลขานุการ ไม่มีงบประมาณของตัวเอง แล้วจะไปตรวจสอบตำรวจด้วยตัวเองได้อย่างไร ตรงนี้อยากจะให้ท่านประธานฝากไปยังคณะกรรมการธิการที่ขึ้น นอกจากนั้น

ในการรายงานต่อรัฐสภา รายงานต้องเผยแพร่ต่อสาธารณะ ไม่มี แล้วการตรวจสอบที่จะมี องค์กรประชาชนยึดโยงประชาชนได้อย่างไร นี่คือการที่ ๒

ประการที่ ๓ ในเรื่องของการลดความเป็นทหาร ไม่ปรากฏกระบวนการ ลดความเป็นทหารนะครับ ตำรวจควรเป็นองค์กรที่เป็นประชาชน มีความเป็นพลเรือนสูง สามารถพบปะประชาชนได้ อย่างเมื่อสักครู່ที่ท่านนิกร จำนง ได้เคยพูดตรงนี้ ขออนุญาต เอ่ยนามนะครับ ต้องสามารถสัมผัสประชาชนได้ แต่การลงโทษต่าง ๆ ตามมาตรา ๑๐๖ เขาบอกอย่างนั้นครับ เมื่อมีความจำเป็นไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ เพื่อประโยชน์ในการรักษาวินัย และปราบปรามข้าราชการตำรวจผู้ก่อการกำเริบ หรือเพื่อบังคับข้าราชการตำรวจผู้ละทิ้งหน้าที่ให้กับหน้าที่ตน ผู้บังคับบัญชาอาจใช้อาวุธหรือกำลังบังคับได้ ถ้าได้ทำโดยสุจริต สมควรแก่เหตุแล้ว ผู้บังคับบัญชาหรือผู้ช่วยเหลือไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่ง ทั้งทางอาญา นี่คือให้ผู้บังคับบัญชานั้นสามารถใช้กำลังใช้อาวุธได้ ทำแบบทหาร แต่ตำรวจไม่ใช่ทหาร ตำรวจต้องสัมผัสประชาชน การฝึกวินัยต่าง ๆ การฝึกทหารแบบโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ที่จากเตรียมทหารมันไม่ควร มี ควรจบจากนิติศาสตร์ จบจากสาขาอื่นเข้าเป็นตำรวจ จะได้มีความรู้สึกเป็นพลเรือนและเข้าหาประชาชนได้ง่าย สิ่งเหล่านี้ไม่มีนะครับ ยังเป็นรวมศูนย์ แล้วมาเป็นแบบทหารอีก

ประการที่ ๔ ก็คือเรื่องข้าราชการตำรวจที่ไม่มียศตามมาตรา ๘ (๒) มาตรา ๘ (๒) ระบุถึงข้าราชการตำรวจที่ไม่มียศ เหมือนกับว่ามีความก้าวหน้าว่าไม่มียศได้ แต่ข้าราชการตำรวจไม่มียศนั้นมาตรา ๕๓ (๒) และ (๕) เขาระบุไว้ชัด เป็นเฉพาะ สายอำนวยการ กับสายสนับสนุน และพวกวิชาชีพเฉพาะเท่านั้นเอง นั่นก็คือตรงนี้ ควรจะเป็นพลเรือนที่ไปสัมผัสกับประชาชน แต่ว่าเอาไปอยู่เบื้องหลังทั้งนั้นเลย ไม่ใช่ พนักงานสอบสวน ไม่ใช่ตำรวจที่ต้องเจอประชาชนเพื่อลดความตึงเครียดหรือความที่ ประชาชนที่จะเกรง แต่เอาไปอยู่ผิดที่ผิดทาง ไม่ใช่ความก้าวหน้าเลยนะครับ -----

นอกจากนั้นในส่วนของการเป็นพลเรือนนี้ก็มีสิ่งที่จะต้องสนใจก็คือว่าไม่ได้มีระเบียบต่าง ๆ เลย แนวคิดตำรวจไม่มียศ คือไม่ได้มีว่าประชาชนได้ตำรวจอย่างไรบ้าง คือไม่มีเรื่องของประสิทธิภาพในการทำงาน คณะกรรมการตำรวจยังไม่ปรากฏบัญญัติสิ่งที่ประกันความก้าวหน้าของการถูกจำกัดการไม่มียศ ตรงนี้ทำให้เกิดความรู้สึกคนเข้านั้นมีความด้อยกว่า ประสิทธิภาพนั้นก็จะไม่เพิ่มขึ้น

อีกเรื่องหนึ่ง ขอแถมสักนิดหนึ่ง คือเรื่องของการใช้กำลัง หลักการใช้กำลังของทหารแบบข้าราชการตำรวจ หลักการใช้กำลังของตำรวจนั้นโดยหลักที่สำคัญก็คือว่าต้องมีกฎหมายระบุ คือความถูกต้องตามกฎหมาย ต้องมีหลักความจำเป็น จะต้องใช้กำลังเพื่อความจำเป็นในสถานการณ์ที่ไม่อาจเลี่ยงได้เท่านั้น และมีแบ่งเป็นสัดส่วน หมายถึงว่ากำลังนั้นจะใช้ต้องมีความเหมาะสม หลักไม่เลือกปฏิบัติ อันนี้สำคัญครับ ไม่ว่าจะมีความคิดศาสนา ความคิดทางการเมืองต่าง ๆ จะเลือกข้างไม่ได้ แต่ปัจจุบันตำรวจไทยนั้นเลือกข้าง ถ้าโต้แย้งเป็นฝ่ายปฏิปักษ์ตรงข้ามกับรัฐบาลนั้นจับ ดำเนินคดี ฝ่ายเดียวกับรัฐบาลนั้นไม่จับ ไม่ดำเนินคดี สิ่งนี้ไม่ควรเกิดขึ้น หลักป้องกันไว้ก่อนก็คือระมัดระวังไม่ให้ความรุนแรงเกิดขึ้นก่อน แต่ไม่ใช่เป็นผู้สร้างสถานการณ์เอง แต่ตำรวจไทยนั้นยังเป็นการสร้างสถานการณ์เองในการปราบปรามคุ่มม็อบ (Mob) ต่าง ๆ

หลักประการสุดท้าย ก็คือหลักเรื่องของความรับผิดชอบ คือต้องไม่ใช่กำลังเกินกว่าเหตุ การควบคุมฝูงชนต่าง ๆ นั้นไม่ควรที่จะไปลงมือทำ ใช้กระสุนจริง ใช้น้ำผสมสารเคมีไปฉีดอะไรอย่างนี้ หรือเรื่องอื่น ๆ ก็แล้วแต่ในส่วนนี้ สิ่งเหล่านี้ไม่มีปรากฏใน พ.ร.บ. ฉบับนี้ ผมจึงขอฝากทั้งคณะกรรมการให้การกรุณาไปตรวจสอบดูและแก้ไข เพื่อให้องค์กรตำรวจนั้นพัฒนาไปตามหลักสากล ได้รับการยอมรับและเป็นที่พึงของประชาชนอย่างแท้จริงครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปเชิญท่านสาทิติย์ วงศ์หนองเตย ครับ

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตริง) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สาทิพย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกสภาฯ ขณะนี้รัฐสภาของเราได้พูด ๒ เรื่องในเวลาเดียวกัน นั่นคือเรื่องการปฏิรูปตำรวจและเรื่องของพระราชบัญญัติสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผมเห็นด้วยอย่างที่ท่านรองนายกรัฐมนตรี ซึ่งได้เป็นผู้เสนอกฎหมายฉบับนี้ ได้กล่าวไว้ในตอนต้นว่าเรื่องของ การปฏิรูปตำรวจนั้นมีหลายเรื่องที่ต้องทำและเป็นเรื่องใหญ่ กฎหมายนั้นเป็นเรื่องหนึ่งเท่านั้นในการปฏิรูปตำรวจ แต่อย่างไรก็ตามขณะนี้ดูเหมือนว่าตัวพระราชบัญญัติสำนักงานตำรวจแห่งชาตินี้เป็นเครื่องมือเพียงอย่างเดียวเท่านั้นที่เรามีในขณะนี้ที่จะนำไปสู่การปฏิรูปตำรวจได้ ผมต้องเรียนท่านประธานว่าถ้าพูดถึงเรื่องปฏิรูปตำรวจ เราอาจจะกล่าวได้อย่างกว้างขวางมาก แล้วแต่ว่าใครที่จะมองจากมุมไหนก็ตาม มีอยู่ ๒ มุมที่ผมเห็นครับ

อันที่ ๑ เราพูดถึงเรื่ององค์กรตำรวจ ที่เราเชื่อว่าถ้าองค์กรดี คนทำงานในองค์กรนั้นขวัญกำลังใจดี การทำงานของเขาก็จะดีตามมาด้วย จึงเป็นที่มาของหลักคิดสำคัญในตัวร่างพระราชบัญญัติสำนักงานตำรวจแห่งชาติฉบับนี้ คือการปรับองค์กรภายในแต่ขณะเดียวกันมันมีอีกแนวคิดหนึ่ง ก็คือในเมื่อองค์กรอย่างตำรวจนั้นจะต้องสัมพันธ์กับคนตั้งแต่เกิดจนตาย เป็นเรื่องการใช้อำนาจให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของเขา เพราะฉะนั้นการกำหนดภารกิจของตำรวจที่จะต้องรับผิดชอบต่อพี่น้องประชาชนจึงเป็นเรื่องใหญ่ด้วย ผมอยู่ในส่วนทั้งส่วนที่ ๑ และส่วนที่ ๒ ครับ

พรรคประชาธิปัตย์ได้เคยพูดถึงเรื่องของนโยบายเกี่ยวกับเรื่องการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมเอาไว้ว่า พรรคประชาธิปัตย์เห็นว่าองค์กรตำรวจและองค์กรอัยการมีปัญหาหลายด้านที่ก่อให้เกิดความไม่เชื่อมั่นต่อกระบวนการยุติธรรม ทั้งการใช้อำนาจเกินขอบเขต ไม่โปร่งใส ขาดความรับผิดชอบต่อประชาชนและสังคม โครงสร้างการทำหน้าที่ไม่สอดคล้องกับสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ขณะเดียวกันครับ ผมเป็นคนหนึ่งที่เคยเข้าร่วมต่อสู้ในนามของมวลมหาประชาชน -----

ท่านที่ร่วมต่อสู้ด้วยกันคนหนึ่ง ประธานโทษเอ๋ยนามท่าน คือกำนันสุเทพ เทือกสุบรรณ ได้เคยกล่าวในเรื่องนี้เอาไว้ว่า การปฏิรูปตำรวจมีเสียงเรียกร้องให้ปฏิรูปมากที่สุด ที่ต้องการเห็นคือตำรวจมืออาชีพ ประชาชนเรียกร้องให้ตำรวจเป็นตำรวจของประชาชน ไม่ใช่ตำรวจของนักการเมือง หรือผู้มีอำนาจเป็นเครื่องมือของประชาชน ทั้ง ๒ ส่วนที่เป็น ความคิดดังกล่าวนี้ผมคิดว่าการปฏิรูปตำรวจเป็นเรื่องที่จะต้องวางหลักการว่าจะต้องเอา ตำรวจกลับมาเป็นตำรวจของประชาชน มีความเป็นมืออาชีพและรับผิดชอบต่อประชาชน เพราะฉะนั้นผมจึงไปพิจารณาตัวกฎหมายฉบับนี้ ในส่วนของการปรับกระบวนการภายใน องค์การนั้นผมไม่ได้มีปัญหาเลยครับ จะเรื่องกระบวนการแต่งตั้ง โยกย้ายอย่างไรก็ตาม ท่านวางหลักเอาไว้ค่อนข้างดี แต่หลักการเอาตำรวจกลับมาเป็นของประชาชนนั้น ต้องยอมรับว่าในกฎหมายฉบับนี้เขียนไว้ครับ อย่างน้อยที่สุด ๒ ส่วน คือในส่วนมาตรา ๗ และส่วนมาตรา ๑๒ แต่ผมคิดว่าเขียนเอาไว้ไม่ได้เป็นสภาพบังคับครับ เพราะฉะนั้น ๑. การทำตำรวจให้เป็นตำรวจของประชาชนนั้นจะต้องให้ตำรวจทำงานร่วมกับ ภาคประชาชนอย่างเท่าเทียม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำหนดแผนการดูแลความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สินร่วมกัน บังเอิญในกฎหมายที่ท่านเขียนในมาตรา ๗ ท่านเขียนเอาไว้ ในเรื่องว่าสำนักงานตำรวจต้องจัดระบบบริหารการปฏิบัติงานเรื่องป้องกันปราบปราม การกระทำผิดอาญา รักษาความสงบเรียบร้อยความปลอดภัย ท่านเขียนเอาไว้ว่าให้ ก.ตร. กำหนด แต่ก็ไปตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ตร. กำหนดซึ่งเราไม่รู้ว่าจะเป็นอย่างไรมาก่อน ในมาตรา ๑๒ ท่านเขียนเอาไว้เรื่องของแต่ละสถานีตำรวจ อาจจะมีเรื่องของการจัดให้มีแผน หรือมาตรการรักษาความสงบเรียบร้อย ปลอดภัยให้สอดคล้องกับความต้องการของแต่ละ ท้องถิ่นหรือชุมชน แต่เขียนไว้ในกฎหมายว่า ก็ได้ ปัญหาของ ก็ได้ นี่เกิดขึ้นมาตลอดครับ คือมันเกิดก็ได้ ไม่เกิดก็ได้ ผมจึงเรียกร้องว่าถ้าจะให้ตำรวจกลับมาเป็นของประชาชน การเขียนให้มีแผนแต่ละโรงพักเป็นสภาพบังคับ แล้วให้แต่ละกองบังคับการในจังหวัด เป็นคนรับผิดชอบต่อจังหวัดนั้น แผนนี้เมื่อทำร่วมกับประชาชน ภาคประชาชน ภาคประชาสังคมแล้ว ภายใน ๑ ปีจะต้องให้ประชาชนในจังหวัดนั้นเป็นคนประเมิน ผลสัมฤทธิ์นั้น แล้วมีผลต่อการแต่งตั้ง โยกย้ายทุกตำแหน่งในจังหวัดนั้น จะทำให้ตำรวจ

กลับมารับผิดชอบต่อประชาชน แทนที่จะรับผิดชอบต่อผู้แต่งตั้ง ผู้มีอำนาจ หรือฝ่ายการเมืองเท่านั้น นี่เป็นประเด็นสำคัญครับ

ในประการที่ ๒ การทำให้ตำรวจเป็นมืออาชีพนั้น จริง ๆ ในอำนาจหน้าที่ ก.ตร. ที่กำหนดเอาไว้อันหนึ่งที่หายไป ก็คือเรื่องของการพัฒนาคุณภาพของตำรวจ ท่านเขียนเอาไว้เป็นหลักการกว้าง ๆ แต่ทำอะไรที่เราจะทำให้มืออาชีพของตำรวจไทยเกิดขึ้น อย่างหลักการต่างประเทศ เช่นการฝึกทบทวนในแต่ละปี ซึ่งต้องกำหนดเอาไว้เลยว่า ต่อ ๑ คนในสายงานแต่ละสายงานนั้นต้องมีชั่วโมงในการฝึกทบทวนจำนวนเท่าไร อันนี้ในกฎหมายไม่มีการเขียนไว้ครับ เพราะการฝึกทบทวนในแต่ละปีจะทำให้เกิดทักษะที่ชำนาญขึ้น แต่ที่สำคัญคือการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและการปฏิบัติที่จะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติต่อประชาชนมากขึ้น เพราะยังทำงานไปนาน ท่านประธานครับ ความรู้สึกของคนที่แกวัดมากขึ้น มีการครอบงำ มีการยั่วยวนโดยามิสสินจ้างต่าง ๆ มันเปลี่ยนคนได้ ผมเชื่อว่าทุกองค์กร กระทั่งตำรวจมีทั้งคนดีและมีทั้งคนไม่ดี คนดีอาจเปลี่ยนเป็นคนไม่ดีได้ แต่คนไม่ดีก็อาจกลับมาเป็นคนดีได้ แต่โดยอุดมคติคือต้องเป็นคนดีที่รับผิดชอบต่อประชาชนทั้งหมด การฝึกทบทวนให้ตำรวจมีความเป็นมืออาชีพในแต่ละสายงานโดยกำหนดจำนวนชั่วโมงไว้ ผมคิดว่าเป็นเรื่องจำเป็นครับ

ข้อสุดท้ายของการให้ตำรวจกลับมาเป็นตำรวจของประชาชน ก็คือการเลือก ก.ตร. ซึ่งมาจากผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งไม่ใช่เป็นตำรวจ มีข้อวิจารณ์เยอะครับ ในสภานี้มีรายงานที่มาจากสถาบันพระปกเกล้า ที่เขียนเอาไว้ถึงที่มาของ ก.ตร. ว่ายังมีสภาพรวมศูนย์อยู่ แม้แต่กระทั่งการเลือกผู้ทรงคุณวุฒินั้น ผู้ที่สามารถเสนอชื่อได้ก็ยังเป็นส่วนกลาง แต่ที่สำคัญที่สุดก็คือว่าแม้ไปกำหนดคุณสมบัติของคนที่มา ๓ คน ๔ คน ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเอาไว้ว่ามาจากสัดส่วนใดก็แล้วแต่ แต่คนซึ่งมีสิทธิที่จะลงคะแนนเลือกผมยังคิดว่าเรากำหนดไว้โดยกฎหมายฉบับนี้คือตั้งแต่องค์ผู้กำกับขึ้นไป แต่ตำรวจชั้นผู้น้อยทั่วประเทศเป็นตำรวจชั้นประทวนอีกจำนวนนับเป็นแสนคนไม่มีสิทธิที่จะลงคะแนนเลือกคนที่เข้ามาเป็นผู้ที่จะกำหนดนโยบายหรือยุทธศาสตร์ของตำรวจทั้งหมดทั่วประเทศได้ การเป็นตัวแทน

ประชาชนใน ๓ คน ๔ คนนี้ที่ถูกเสนอโดยส่วนกลางก็ยังไม่ได้เป็นตัวแทนของประชาชนอย่างแท้จริงหลักคิดของผมจึงเป็นไปใน ๒-๓ เรื่องนี้

และสุดท้ายก็คือเมื่อรัฐสภาตั้งคณะกรรมการมาธิการขึ้นมา ผมยังคิดเลยครึบว่า คณะกรรมการมาธิการชุดนี้จะต้องเปิดให้มีการมีส่วนร่วมของพี่น้องประชาชนในการเสนอความคิดความเห็นต่อการพิจารณากฎหมายฉบับนี้ด้วย นั่นคือหลักการที่จะเอาตำรวจกลับมาเป็นตำรวจของประชาชนอย่างแท้จริง และเป็นหัวใจของการปฏิรูปตำรวจครับ ท่านประธานครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบขอบคุณท่านสาทิพย์ครับ ต่อไปเชิญ พลตำรวจเอก อุดุลย์ แสงสิงแก้ว ครับ

พลตำรวจเอก อุดุลย์ แสงสิงแก้ว สมาชิกวุฒิสภา (สรรหา) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกทุกท่านครับ กระผม พลตำรวจเอก อุดุลย์ แสงสิงแก้ว ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ผมเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยเหตุผล ๒ ประการ

ประการแรก ผมเห็นว่าประชาชนได้รับประโยชน์จากการคุ้มครองของกฎหมายนี้ตามมาตรา ๓๕ ที่มีคณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องเรียนตำรวจ อันนี้ก็ถือว่ามีความเชื่อถือ เชื่อมั่น ซึ่งคณะกรรมการนี้ ๑๐ ท่านก็มาจากผู้ทรงคุณวุฒิในสายงานต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของอัยการ ผู้พิพากษา ก็ทำให้ประชาชนได้รับการคุ้มครองครับ

ประการที่ ๒ ผมเห็นว่าตำรวจได้รับการคุ้มครองเช่นเดียวกัน จากการมีคณะกรรมการคุ้มครองด้านคุณธรรมในการร้องเรียนในเรื่องต่าง ๆ รวมทั้งมีการปรับปรุงหลายเรื่องครับ ไม่ว่าเรื่องการโยกย้ายหน่วยงานที่ไม่เกี่ยวข้องออกไปตามมาตรา ๑๕๕ มาตรา ๑๕๗ เป็นรถไฟ เป็นตำรวจป่าไม้ แล้วก็มีแบ่งกลุ่มสายงานที่ชัดเจนขึ้น รวมทั้งเกี่ยวกับการแต่งตั้ง โยกย้าย มีการกระจายอำนาจ และที่สำคัญคือมีกองทุนที่ให้ตำรวจมีงบประมาณมากขึ้น แล้วก็ท้องถิ่นเข้ามาช่วยสนับสนุนเรื่องงบประมาณครับ

อย่างไรก็ตามท่านประธานครับ ในกฎหมายก็มีการจำกัด อาจจะขาดความสมบูรณ์อยู่บ้าง ซึ่งผมอาจจะให้ข้อสังเกตอยู่ประมาณ ๕-๖ ประการด้วยกัน

ประการแรก มาตรา ๑๔ คณะกรรมการข้าราชการตำรวจหรือ ก.ตร. ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีความสำคัญ ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องของการแต่งตั้ง โยกย้าย การออกกฎ การคุมกฎ และการยกเว้นกฎ ผมดูแล้วตรงนี้มีคณะกรรมการค่อนข้างจะมากคือ ๑๙ ท่าน และที่สำคัญก็มาจากบุคคลภายนอกถึง ๘ ท่านด้วยกัน อันนี้ผมคิดว่าน่าจะพิจารณาทบทวนให้เกิดความคล่องตัวมากขึ้น รวมทั้งบุคคลอื่นอาจจะมีความเข้าใจต่อข้าราชการตำรวจน้อย รู้คนรู้ใจน้อย ก็คงจะฝากว่าอยากจะให้มีการพิจารณาให้มีความเหมาะสม

ประการที่ ๒ เกี่ยวกับการกระจายอำนาจในการแต่งตั้ง โยกย้าย ตามมาตรา ๗๐ มาตรา ๗๑ อำนาจนี้ก็อยู่ที่ ผบ.ตร. มาตรา ๗๐ แต่งตั้งระดับนายพลขึ้นไป แล้วก็ได้มอบหมายอำนาจไปสู่ผู้บัญชาการ มาตรา ๗๑ แต่งตั้งรองผู้การลงมานะครับ จริง ๆ แล้วผู้ที่ปฏิบัติงานในพื้นที่จริง ๆ คือผู้บังคับการจังหวัด ระดับผู้บังคับการ แล้วก็หัวหน้าสถานี อันนี้มีอำนาจในการดูแลผู้ใต้บังคับบัญชาน้อยมาก ผมเห็นว่าจะมีการเพิ่มอำนาจให้กับทางผู้บังคับการได้มีอำนาจให้คุณให้โทษในการปรับย้ายระดับรองผู้กำกับลงมา หรือหัวหน้าสถานีซึ่งอยู่กับลูกน้องก็จะต้องมีอำนาจในการปรับเกลี่ยระดับรองสารวัตรได้ เพราะว่าถ้าผู้นำหน่วยไม่มีอำนาจในการปรับย้าย ผู้ใต้บังคับบัญชาก็จะไม่เชื่อถือ ก็เป็นประเด็นที่ผมจะฝากไว้ที่จะพิจารณานะครับ

ประการที่ ๓ เกี่ยวกับด้านของการแบ่งกลุ่มสายงานตามมาตรา ๕๓ อันนี้ก็ ๕ สายงานตามที่กล่าวมาแล้วนะครับ ไม่ว่าจะเป็นสายงานบริหาร สายงานสนับสนุน สายงานด้านการสอบสวน ป้องกันและปราบปราม และวิชาชีพ อันนี้ก็ดีมาก ก็ชัดเจนขึ้น แต่ว่าในระดับปฏิบัติการ จะทำอย่างไรที่ให้สายงานนี้ได้เกื้อกูลในการปฏิบัติได้อย่างสอดคล้อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องงานสอบสวน งานสืบสวน งานป้องกันและปราบปราม อาชญากรรม การจราจรและหน่วยพิเศษ วิชาชีพเฉพาะ แล้วก็หน่วยที่ต้องไปบริการประชาชนหรืองานมวลชนสัมพันธ์ อันนี้ผมคิดว่าจะต้องเขียนให้ระดับปฏิบัติการได้ทำงานไม่เป็นแท่ง เพราะแต่ละสายงานต้องเกื้อกูลการปฏิบัติซึ่งกันและกัน

ประการที่ ๔ เกี่ยวกับเรื่องของการโอนหน่วยงานที่ไม่เกี่ยวข้องกับการกิจ
ตำรวจออกไป อันนี้เห็นด้วยครับ ในมาตรา ๑๖๕ มาตรา ๑๕๗ คือรถไฟแล้วก็ป่าไม้ นะครับ
แต่ในมาตรา ๑๕๘ ผมคิดว่าเรื่องจราจรเป็นภารกิจที่สำคัญจริง ๆ ครับ จริง ๆ แล้วภารกิจ
จราจรมีหน้าที่ของการอำนวยความสะดวกด้านจราจร อันนี้คือกดสัญญาณไฟ หน้าที่
ประการที่ ๒ คือเรื่องบังคับใช้กฎหมาย และประการที่ ๓ คือเรื่องของการให้บริการ
ประชาชน แต่ในภารกิจของตำรวจจริง ๆ ในพื้นที่ซึ่งเคลื่อนไหว มีทั้งสายตรวจ มีทั้งจราจร
มีฝ่ายสืบสวนต่าง ๆ ที่ให้ดูแลประชาชน จราจรเป็นหน่วยที่ประจำพื้นที่ที่เหมือนสายตรวจ
ประเภทหนึ่ง ในกรุงเทพมหานครมีทางแยกอยู่ที่ประมาณ ๓๙๕ ตู้จราจรที่ต้องกดสัญญาณไฟ
และยังมีประจำจุดอยู่กว่า ๒,๐๐๐ จุด จราจรเหล่านี้จะเป็นเหมือนสายตรวจที่ประจำพื้นที่
ที่จะดูแลจราจรด้วย แล้วก็เหตุการณ์เกิดขึ้นเขาจะเป็นหน่วยที่เข้าสกัดคนร้าย เป็นสายตรวจ
ประเภทหนึ่งในเรื่องของการป้องกันอาชญากรรม และควรจะเข้ามาเสริมการปฏิบัติเรื่องงาน
อาชญากรรมอย่างได้ผลนะครับ ทีนี้ถ้าโอนไปก็เสียดายว่าประชาชนอาจจะได้ประโยชน์
น้อยเกินไป รวมทั้งเรื่องของการเข้าสกัด สัญญาณไฟจะช่วยให้สกัดคนร้ายได้เช่นเดียวกัน
เมื่อจราจรกดสัญญาณไฟเป็นสีแดง ก็ทำให้การเดินทางของคนร้ายอาจจะทำให้เราสามารถ
จับคนร้ายได้ นี่ก็เป็นภารกิจของจราจรที่เข้ามาเสริมการปฏิบัติด้านอาชญากรรม

ประการที่ ๕ การส่งใช้กำลังระดับผู้บังคับการจังหวัดในพื้นที่ ตามมาตรา ๑๒ ถือว่าตำรวจที่เป็นตำรวจหลักคือตำรวจนครบาล ภูธร พื้นที่เป็นตัวหลัก แต่ในพื้นที่จริง ๆ ก็มีทั้งภูธร ทั้งตระเวนชายแดน ทั้งหน่วย ปส. ท่องเที่ยว สตม. อยู่ในพื้นที่ ตามมาตรา ๖๐ วรรคสอง ให้อำนาจเพียงผู้บังคับการจังหวัดกำกับดูแลเท่านั้นเอง ซึ่งผมคิดว่าถ้าใช้คำนี้แล้ว จะทำให้พลังหรือว่าอำนาจของการสั่งการอาจจะน้อยไปนะครับ ผมเห็นว่าน่าจะมีการเพิ่ม อำนาจให้กับภูธรพื้นที่หรือนครบาลพื้นที่ที่สามารถส่งกำลังหรือว่าให้กำลังเข้าเสริมปฏิบัติได้ ไม่ว่าจะเป็นทั้ง ตชด. ทั้งหน่วยพิเศษต่าง ๆ นะครับ

สำหรับสุดท้ายครับ ผมก็คิดว่าเรื่องที่สำคัญมากคือเรื่องของงบประมาณครับ งบประมาณนี้คือในกฎหมายนี้มีการเปิดช่องให้กับการมีกองทุนตามมาตรา ๗ แล้วก็มาตรา ๑๔๘ จริง ๆ แล้วถ้าพูดถึงว่าประสิทธิภาพของงานจะออกได้มันอยู่ที่งบประมาณ แล้วก็หลักการ สำคัญของการบริหารหรือวิจัยบอกว่า กำลังคนจะมีประสิทธิภาพได้คือต้องมีรายได้ ค่าตอบแทน สวัสดิการที่ดี การฝึกอบรม แล้วก็เกี่ยวกับการเงิน มีเงินทำงานนะครับ แต่ตำรวจเรานั้นมีข้อจำกัดมากคือฐานเงินเดือนของเราคิดเช่นพลเรือนนะครับ

ประการที่ ๒ โรงพักของเราซึ่งทำงาน ๒๔ ชั่วโมง บ้านพักควรจะมีอยู่ใกล้ โรงพักครับ แต่เรามีเพียง ๔๘ เพอร์เซ็นต์ คือ ๑๐๐,๐๐๐ หน่วย จริง ๆ แล้วควรจะมี ๗๐ เพอร์เซ็นต์ แล้วก็การฝึกของเราน้อยมากครับ เราได้งบประมาณปีนี้อยู่ที่ ๖๐๐ กว่าล้านบาท เราไม่สามารถที่ฝึกกำลังพลได้ในเรื่องของกฎหมาย ยุทธวิธี หรือยิงปืนได้เลยนะครับ อันนี้ ก็เป็นข้อจำกัด ท่านดูตัวเลขนิดหนึ่งว่าเกี่ยวกับเรื่องของการเสียชีวิตของตำรวจแต่ละปี ปี ๒๕๖๑ เราตายกว่า ๒๑ คนจากการปฏิบัติหน้าที่ แล้วก็มีการฆ่าตัวตาย ๔๐ คน ปี ๒๕๖๒ เสียชีวิตประมาณ ๕๒ คน แล้วก็ฆ่าตัวตาย ๓๓ คน ปี ๒๕๖๓ เสียชีวิต ๒๖ คน แล้วก็ฆ่าตัวตาย ๒๕ คน คือเสี่ยงแล้วยังเครียดด้วยนะครับ แล้วก็ดูทางภาคใต้ครับ สถานการณ์ภาคใต้ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ มาถึงปัจจุบันเราตายถึง ๔๒๒ คน และบาดเจ็บกว่า ๑,๗๑๗ คน แต่หลังจาก ที่เราได้มีการปรับการฝึก ตำรวจก็ตายน้อยลงไป ตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ ตาย ๖๐ คน หลังจาก ที่ฝึกแล้วก็เพิ่มต่าง ๆ ไปก็จะตายน้อยลงนะครับ ตำรวจเราที่มีข้อมูลว่าเฉลี่ยถูกไล่่ออกแต่ละปี ประมาณ ๓๐๐ กว่าคน ตั้งแต่ปี ๒๕๖๑ ก็ ๓๑๘ คน และปี ๒๕๖๒ ๓๐๖ คน ปี ๒๕๖๓

๔๐๐ คนนะครับ อันนี้ผมเรียนว่าก็มาจากที่เราขาดแคลนด้านงบประมาณ เราไม่สามารถให้
ผู้ได้บังคับบัญชาได้มีเงินค่าตอบแทน บ้านพัก ค่าฝึกอบรมได้อย่างเพียงพอครับ ซึ่งวันนี้
ที่กฎหมายเปิดให้แต่มาตรา ๗ คือให้ทางท้องถิ่นช่วยกับทางตำรวจก็ชัดเจนขึ้น แต่ผม
แนะนำว่าน่าจะมีการกำหนดเป็นเปอร์เซ็นต์นะครับว่า ๕ เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณ
ของท้องถิ่น ถ้าเขียนไว้อย่างนี้ก็จะชัดเจนขึ้น แต่ถ้าเป็นเรื่องสนับสนุนจะได้น้อยมากนะครับ

อีกข้อหนึ่งคือในมาตรา ๑๔๘ คือกองทุน ผมคิดว่าอันนี้ดีมาก คงจะต้องมี
การเพิ่มเติมเพื่อให้ตำรวจเรามีความคล่องตัวมากยิ่งขึ้นครับ

สุดท้ายครับ เป็นเรื่องของการปฏิรูป ผมคิดว่าจะเห็นผลได้มีอยู่ ๒ ข้อเองครับ
ประการแรก ระบบการแต่งตั้ง โยกย้ายที่เป็นธรรม มีความก้าวหน้าชัดเจน ประการที่ ๒
การสำรวจเรื่องงบประมาณให้ตำรวจเรามีงบประมาณอย่างเพียงพอ ตั้งแต่เรื่องของ
ค่าตอบแทน การฝึกอบรม สวัสดิการ บ้านพักนะครับ ผมเชื่อว่าจะทำให้ฝันของประชาชน
เป็นความจริงครับ สวัสดิ์ครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปผมขอ
เรียนแจ้งชุดต่อไป ๓ ท่านนะครับ ท่านเกษมสันต์ มีทิพย์ พรรคก้าวไกล แล้วตามด้วย
ท่านชุมพล จุลใส พรรคประชาธิปัตย์ แล้วก็มา พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์ สมาชิก
วุฒิสภาครับ เชิญท่านเกษมสันต์ครับ

นายเกษมสันต์ มีทิพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม นายเกษมสันต์ มีทิพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล จังหวัดพิษณุโลก ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอกราบเรียน ท่านประธานไปยังคณะรัฐมนตรี ต่อร่าง พ.ร.บ. ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ฉบับใหม่นี้ จากหลักการที่ระบุ ต้องเป็น พ.ร.บ. ที่สามารถแก้ไขปัญหาการแต่งตั้ง โยกย้ายข้าราชการ ตำรวจให้มีหลักเกณฑ์ที่แน่นอน ชัดเจน เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อองค์กรตำรวจเอง และพี่น้อง ประชาชนที่จะได้รับผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นจากร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้โดยตรง สาระสำคัญที่ผมได้เห็นในร่าง พ.ร.บ. ตำรวจแห่งชาติฉบับใหม่นี้ เห็นจะมีหลัก ๆ อยู่ คือ

๑. การกำหนดข้าราชการตำรวจออกเป็นข้าราชการตำรวจที่มียศ และข้าราชการตำรวจที่ไม่มียศ ในสายงานกลุ่มอำนวยการและวิชาชีพ ต่อไปจะไม่มียศ กล่าวคือ ฝ่ายธุรการ นักวิทยาศาสตร์ แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล และนักวิชาชีพต่าง ๆ ที่ผมยังกล่าวถึงไม่หมด ใครเคยได้ยศอะไรก็จะให้สิทธิคงยศเดิมที่เคยได้ แต่ไม่มีการพิจารณา เลื่อนยศเมื่อร่าง พ.ร.บ. นี้ประกาศใช้ โดยให้ใช้เหมือนข้าราชการพลเรือน ซึ่งผมมีความสงสัยว่าโครงสร้างหน่วยงานหลัก อย่างเช่น สำนักงานพิสูจน์หลักฐานตำรวจ โรงพยาบาลตำรวจที่มีฐานะเทียบเท่ากองบัญชาการ จะเป็นโครงสร้างที่มีข้าราชการตำรวจ ที่ไม่มียศทั้งโครงสร้างหรือไม่ ถ้าใช่ จะสามารถแก้ไขการกินหัวเอาตำแหน่งได้หรือไม่ หากมีการโยกย้ายข้าราชการตำรวจที่มียศเข้ามารับตำแหน่งในสายงานที่ไม่มียศ จะมีโอกาสเกิดขึ้นหรือไม่ นั้นยังไม่รวมถึงสายงานธุรการที่มีอยู่ในโครงสร้างระดับสถานีตำรวจ กองบังคับการ กองบัญชาการ สำนักงานผู้บัญชาการทั้งหมดจะถูกเปลี่ยนไปเป็นตำแหน่งที่ไม่มียศทั้งหมด ใช่หรือไม่ ไม่ว่าจะเป็นยศตั้งแต่ระดับชั้นประทวน รองสารวัตร สารวัตร รองผู้กำกับการ ผู้กำกับการ รองผู้บังคับการ ผู้บังคับการ และตำแหน่งอื่นที่เป็นฝ่ายอำนวยการ จะถูกเปลี่ยนไปเป็นตำแหน่งที่ไม่มียศใช่หรือไม่ และตำแหน่งเหล่านี้จะมีการเจริญเติบโตในสาย หน้าที่การงานอย่างไร จะเกิดปัญหาใหม่ขึ้นอีกหรือไม่

๒. การกำหนดข้าราชการตำรวจตามสายงานป้องกันและปราบปราม งานสืบสวน งานสอบสวน ซึ่งเดิมก็เป็นแบบนี้อยู่แล้ว ที่สำคัญและน่าจะเป็นห่วงมากที่สุดคือ

สายงานสอบสวน เพราะเกี่ยวข้องและกระทบต่อพี่น้องประชาชนโดยตรง เพราะเป็น เรื่องที่เกี่ยวข้องกับคดีความ ซึ่งต้องใช้ความรู้ความสามารถด้านกฎหมาย ซึ่งเป็นต้นน้ำ ของกระบวนการยุติธรรม แต่ไม่มีใครอยากเป็น มีแต่คนอยากย้ายออก ปัญหาเกิดขึ้น จากอะไร ผู้บังคับบัญชาระดับสูงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติคงรู้ดี และหวังว่าจะสามารถ แก้ไขปัญหาตรงนี้ได้

๓. สถานีตำรวจเหลืออยู่เพียงสถานีตำรวจระดับกองกำกับการระดับใหญ่ และกองกำกับการระดับเล็ก ไม่ใช่ขนาดนครรับ ในร่าง พ.ร.บ. เขียนไว้ว่าเป็นระดับ ซึ่งผมไม่รู้วาระดับที่ระบุไว้นี้หมายถึงอะไร และสถานีตำรวจในระดับรองผู้กำกับการ หรือเทียบเท่า ซึ่งน่าจะหมายถึงระดับสารวัตรใหญ่ โดยที่สถานีตำรวจที่มีหัวหน้าสถานี ระดับสารวัตรหายไป ซึ่งตรงนี้มีทั้งข้อดีและข้อเสีย ข้อดี หากสถานีตำรวจที่มีหัวหน้าสถานี ระดับสารวัตร ได้รับการยกฐานะเป็นสถานีตำรวจที่มีระดับรองผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่ เป็นหัวหน้าสถานี ก็จะมีการเปิดตำแหน่งต่าง ๆ ให้ข้าราชการตำรวจมากขึ้น แต่สามารถ ยกเป็นสถานีตำรวจในระดับรองผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่เป็นหัวหน้าสถานีได้ทุกที่ จริงหรือไม่ ปริมาณ ภาระงาน จำนวนคดี ความเหมาะสม ที่จะยกฐานะหรือไม่ สถานีตำรวจ ที่มีหัวหน้าเป็นระดับสารวัตรที่ไม่สามารถยกฐานะได้จะถูกยุบหรือไม่ บางทีอาจจะอยู่ใน สภาวะที่ลำบากใจที่จะยกสถานะ ลำบากใจที่จะยุบสถานี เพราะบางสถานีก็มี ความจำเป็นต้องคงไว้ เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับพี่น้องประชาชนในพื้นที่ห่างไกล จึงอยากจะให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณายกฐานะ หรือยุบสถานะที่ไม่มีความสามารถ ในการยกสถานะให้เป็นคุณประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชนให้ได้มากที่สุด

๔. การพิจารณาเลื่อนตำแหน่ง อยากให้มองสมดุลระหว่างการเลื่อนตำแหน่งจากความอาวุโสและความรู้ความสามารถให้อยู่ในสัดส่วนที่เหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเลื่อนตำแหน่งในระดับสารวัตรไปจนถึงรองผู้บังคับการ ที่ผ่านมาสัดส่วนความรู้ความสามารถก็ถูกครหาว่าเป็นช่องเปิดให้เกิดการวิ่งเต้น ในสัดส่วนอาวุโสก็จะถูกครหาว่าไม่ตื่นตัวในการทำงาน ไม่ตอบสนองต่อความทุกข์ร้อนของพี่น้องประชาชน เพราะอย่างไรก็ได้ขึ้นเพราะอาวุโส ซึ่งในร่าง พ.ร.บ. ที่ระบุมานในสัดส่วนตำแหน่งตั้งแต่สารวัตรถึงรองผู้บังคับการ ได้เลื่อนตำแหน่งสัดส่วนอาวุโส ๓๓ เปอร์เซ็นต์ หรือประมาณ ๑ ใน ๓ ของตำแหน่งที่ว่างในแต่ละระดับ คนที่มีลู่ขึ้นแบบอาวุโสก็อาจจะมองว่ามีสัดส่วนที่น้อยไป อยากจะให้มีสัดส่วนมากกว่านี้ ส่วนคนที่มั่นใจว่ามีความรู้ความสามารถเหมาะสมที่จะเลื่อนตำแหน่งก็อาจจะมองว่ามีสัดส่วนที่มากเกินไป ในชั้นกรรมาธิการอาจจะต้องพิจารณาเรื่องนี้อีกรอบหนึ่ง

๕. การกำหนดจำนวนปีที่สามารถเลื่อนตำแหน่งไว้ชัดเจนสำหรับข้าราชการตำรวจที่มียศ ซึ่งเป็นเรื่องดีครับ สำนักงานตำรวจแห่งชาติย่อมมองเห็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากการไม่ระบุใน พ.ร.บ. ให้ชัดเจนเหมือนร่าง พ.ร.บ. ที่นำเข้าให้รัฐสภาแห่งนี้พิจารณาอยู่ แต่เป็นกฎที่ออกจาก ก.ตร. ซึ่งมีการเปลี่ยนไปมาและได้สร้างปัญหาเกิดความปั่นป่วนให้กับข้าราชการตำรวจ โดยเฉพาะสายงานสอบสวนที่แทบจะไม่มีขวัญกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ เพราะแทบมองไม่เห็นความเจริญเติบโตในหน้าที่การงาน ผมมีเรื่องเรียนท่านประธานผ่านไปยังคณะรัฐมนตรีและกรรมาธิการที่กำลังจะตั้งขึ้นให้สามารถแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้แต่เพียงเท่านี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ
ต่อไปเชิญท่านชุมพล จุลใส พรรคประชาธิปัตย์นะคะ

นายชุมพล จุลใส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายชุมพล จุลใส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขออภิปรายสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติฉบับนี้

เหตุผลประการแรกครับท่านประธาน ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้เป็นไปตามข้อเรียกร้องของประชาชน เพราะประชาชนต้องการเรียกร้องให้ปฏิรูปตำรวจมานานแล้ว กระผมมีประสบการณ์ในเรื่องนี้ท่านประธานครับ ในการชุมนุมเคลื่อนไหวทางการเมืองหรือหลาย ๆ คนเรียกว่า กปปส. ในปี ๒๕๕๖ ปี ๒๕๕๗ นั้น ประชาชนผู้ชุมนุมเรียกร้องให้ปฏิรูปประเทศในด้านต่าง ๆ และการปฏิรูปตำรวจเป็นข้อเรียกร้องที่สำคัญประเด็นใหญ่ที่สุดประเด็นหนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงเป็นการตอบโจทย์ที่ประชาชนเรียกร้อง

ประการที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สอดคล้องเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้มีบทบัญญัติในมาตรา ๒๕๘ ง. (๔) ให้ดำเนินการปฏิรูปประเทศด้านกระบวนการยุติธรรมให้เกิดผลโดยกำหนดให้แก้ไขปรับปรุงกฎหมายตำรวจทั้งในเรื่องอำนาจหน้าที่ เรื่องการบริหารงานบุคคล เรื่องความเป็นธรรมในการโยกย้าย แต่งตั้ง และพิจารณาความดีความชอบ จึงนับได้ว่าร่าง พ.ร.บ. ตำรวจแห่งชาติฉบับนี้เป็นการปฏิรูปตำรวจตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน

เหตุผลประการที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ ตำรวจจะได้รับเงินเดือนค่าตอบแทนที่เหมาะสมยิ่งขึ้น ท่านประธานครับ ตำรวจจะไม่ต้องตกอยู่ภายใต้อาณัติคำสั่งการของใคร มีอยู่ในช่วงยุคหนึ่งสมัยหนึ่งมีการกล่าวกันในวงการตำรวจว่ามีวันนี้เพราะพี่ให้ พ.ร.บ. ตำรวจแห่งชาติฉบับนี้ออกมาจะต้องไม่มีเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้น ตำรวจจะได้รับความเป็นธรรมในการโยกย้าย แต่งตั้ง เลื่อนยศ เลื่อนตำแหน่ง เพราะร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ใช้ระบบคุณธรรมในการพิจารณาความดีความชอบในการโยกย้าย แต่งตั้ง โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมข้าราชการตำรวจทำหน้าที่ดูแลเรื่องนี้โดยเฉพาะ อันนี้เป็นเรื่องที่ดีครับ

ท่านประธานครับ การแต่งตั้ง โยกย้าย เลื่อนตำแหน่ง เป็นปัญหามาโดยตลอดครับ ในร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ได้วางกำหนดการเลื่อนยศ เลื่อนตำแหน่งไว้อย่างชัดเจน ไม่มีการชักบันไดหนีกันอีกแล้วครับ ที่ผ่านมานั้นมีการชักบันไดหนีมาโดยตลอดในบางยุคบางสมัย ผมดูในมาตรา ๖๙ ครับท่านประธาน มาตรา ๖๙ นี้บอกว่า ผู้ที่จะเป็นผู้บัญชาการต้องเป็นรองผู้บัญชาการมาไม่น้อยกว่า ๒ ปี ใครที่จะเป็นผู้บังคับการจะต้องดำรงตำแหน่งรองผู้บังคับการมาไม่น้อยกว่า ๔ ปี ใครจะเป็นผู้กำกับต้องเป็นรองมาไม่น้อยกว่า ๔ ปี ทั้งยังได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้เหมาะสมที่จะได้เลื่อนตำแหน่งในมาตรา ๗๐ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ ทำหน้าที่ตรวจสอบคุณสมบัติ ความเหมาะสมจัดทำเป็นข้อมูลประกอบการแต่งตั้ง ที่สำคัญที่สุดครับท่านประธาน มาตรา ๗๒ ห้ามไม่ให้โยกย้าย แต่งตั้งตำรวจข้ามกองบัญชาการ เพื่อน ๆ ข้าราชการตำรวจฟังไว้นะครับ อันนี้สำคัญครับ ต่อไปนี้ไม่มีอีกแล้วครับ เป็นผู้กำกับ สก. เมืองชุมพรจะย้ายไปเลื่อนตำแหน่งเป็นรองผู้บังคับการแม่ฮ่องสอน อย่างนี้ไม่มีแล้ว ไม่มีอีกแล้วครับ รองผู้กำกับในกรุงเทพฯ จะได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้กำกับในต่างจังหวัด

ท่านประธานครับ เรื่องที่เป็นประโยชน์ เรื่องที่ดีที่สุดอีกเรื่องหนึ่งก็คือ มาตรา ๑๔๘ บัญญัติให้จัดตั้งกองทุนเพื่อการสืบสวน สอบสวน ป้องกันปราบปรามการกระทำความผิดทางอาญา อันนี้เป็นเรื่องที่ดีมากครับ ด้วยเหตุผลอะไรครับ เพราะในอดีตที่ผ่านมาตำรวจต้องใช้จ่ายเงินส่วนตัวในการออกไปดำเนินการสืบสวน สอบสวนติดตามคนร้ายในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ต่อไปปัญหานี้จะหมดไป แต่อย่างไรก็ตามผมขอฝากเรื่องนี้ให้คณะกรรมการธิการที่รัฐสภาแต่งตั้งให้ช่วยแปรญัตติเพื่อสามารถใช้จ่ายเงินจากกองทุนนี้สำหรับช่วยเหลือการต่อสู้คดีของตำรวจ อันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ด้วยครับ ถ้าได้เงินช่วยเหลือจากกองทุนนี้ ตำรวจดี ๆ ที่ปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริตจะต้องไม่เดือดร้อนต่อไป

ท้ายที่สุดครับท่านประธาน แม่นว่าบทบัญญัติในร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้จะยังขาดความสมบูรณ์อยู่บ้าง แต่กระผมมั่นใจว่าคณะกรรมการธิการจะได้พิจารณาแก้ไขให้สมบูรณ์ต่อไป กระผมทราบดีว่ากว่าจะจัดทำร่าง พ.ร.บ. ตำรวจแห่งชาติฉบับนี้ได้สำเร็จ

ท่านนายกรัฐมนตรีท่านได้ใช้ความพยายามอย่างหนักตั้งคณะกรรมการขึ้นหลายชุด พิจารณา
กันหลายปี แต่ในสุดท้ายก็ทำสำเร็จ นับเป็นการเริ่มต้นการปฏิรูปตำรวจที่สมควรแก่
การยกย่องและชื่นชมเป็นอย่างยิ่ง กระผมขอทำหน้าที่แทนประชาชน แสดงความชื่นชม
และขอบคุณท่านนายกรัฐมนตรีในความสำเร็จครั้งนี้ กระผมขอแสดงความชื่นชมไปถึง
ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติและตำรวจทุกท่าน ที่ได้ร่วมกันคิดพิจารณาให้ความเห็น
ในการจัดทำร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติฉบับนี้ได้สำเร็จ ในฐานะผู้แทนปวงชน
ชาวไทย กระผมขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และจะร่วมมือกับคณะกรรมการ
ในชั้นแปรญัตติเพื่อให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สมบูรณ์ต่อไป ขอขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ
ต่อไปเชิญ พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์ สมาชิกวุฒิสภา

พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์ สมาชิกวุฒิสภา (สรรหา) : กราบเรียน ท่านประธานรัฐสภา กระผม พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์ ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ต้องเรียนอย่างนี้ครับว่าในส่วนตัวและในฐานะประธานคณะกรรมการการกฎหมาย การยุติธรรมและการตำรวจ ของวุฒิสภา หรือสมาชิกวุฒิสภา เรามีความเห็นกันมาโดยตลอดว่าเราสนับสนุนเรื่องการปฏิรูปตำรวจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลายท่านเป็นอดีตข้าราชการ ตำรวจ จะมีความรู้สึกเหมือนกับว่าจะไม่ค่อยให้ความสำคัญกับเรื่องของการปฏิรูปตำรวจ เราได้ให้ความสำคัญกับการปฏิรูปตำรวจมาโดยตลอดตั้งแต่ในช่วงที่ทำหน้าที่เป็น คณะกรรมการปฏิรูปตำรวจ แล้วก็ได้ติดตามร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติมาโดยตลอด เพียงแต่ว่ายังไม่เป็นที่ยุติ จนกระทั่งมาเป็นร่างที่ยุติและนำเข้าสู่สภาในวันนี้ ผมเรียนนะครับว่า ในการปฏิรูปตำรวจมีการพูดกันว่าการดำเนินการในการร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ที่กำลังเข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภาในวันนี้เป็นกฎหมายปฏิรูปหรือไม่ แล้วก็ เป็นไปตามรัฐธรรมนูญหรือไม่ ซึ่งรายละเอียดในสิ่งเหล่านี้ผมคิดว่าท่านรองนายกรัฐมนตรี ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านวิษณุ เครืองาม ได้นำเสนอต่อที่ประชุมรัฐสภา แล้วก็เชื่อว่าเป็นที่ยุติ แล้วก็ทุกคนเห็นตรงกันนะครับว่าเป็นกฎหมายปฏิรูป แล้วก็ก็มีเนื้อหาที่สอดคล้อง ตามประเด็นของการปฏิรูปที่ต้องการเห็นการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจ และภารกิจของตำรวจ เป็นกฎหมายที่ปรับปรุงเรื่องการบริหารบุคคล มีหลักประกันว่า ข้าราชการตำรวจจะได้รับค่าตอบแทน ได้รับความเป็นธรรมในการแต่งตั้ง โยกย้าย ทั้งหมด เหล่านี้มีอยู่ในร่าง พ.ร.บ. ตำรวจแห่งชาติฉบับนี้นะครับ แต่ประเด็นอยู่ที่ว่ารายละเอียด ในเนื้อหาที่อยู่ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะตอบ ใช้คำว่า ตอบโจทย์ หรือตอบประเด็น ต่าง ๆ ตามที่อยู่ในรัฐธรรมนูญหรือไม่ อันนี้เป็นอีกประเด็นหนึ่ง แล้ววันนี้ท่านสมาชิกวุฒิสภา ท่านได้อภิปรายในหลายประเด็นนะครับ

จุดประสงค์หรือเป้าหมายของการปฏิรูปตำรวจตามรัฐธรรมนูญ ที่บอกว่า เป็นการปฏิรูปด้านกระบวนการยุติธรรม เพื่อให้เกิดผลในการดำเนินการบังคับใช้กฎหมาย อย่างมีประสิทธิภาพ อันนี้ก็คือเป็นจุดประสงค์หรือเป้าหมาย แต่จุดประสงค์หรือเป้าหมาย ที่สำคัญที่สุดก็คือต้องการให้ข้าราชการตำรวจนั้นปฏิบัติหน้าที่ตามวิชาชีพได้อย่างมีอิสระ

ไม่ตกอยู่ในอาณัติของบุคคลใด มีประสิทธิภาพและภาคภูมิใจในการปฏิบัติหน้าที่ของตน
ผมวันนี้คือใช้คำว่าคีย์เวิร์ด (Keyword) หรือไฮไลต์ (Highlight) ร่างพระราชบัญญัติ
ตำรวจแห่งชาติฉบับนี้จะตอบโจทย์นี้ได้หรือไม่ จะทำให้ตำรวจนั้นสามารถจะเป็นตำรวจ
ที่ปฏิบัติงานตามวิชาชีพได้อิสระจริงหรือเปล่า เราเคยมีวิสัยทัศน์ของตำรวจที่บอกว่า
เป็นตำรวจมืออาชีพเพื่อความผาสุกของประชาชน นั้นหมายถึงว่าสิ่งที่อยู่ในรายละเอียด
หรือเนื้อหาที่อยู่ในร่างพระราชบัญญัติตำรวจฉบับนี้นั้นจะตอบประเด็นนี้ได้หรือไม่
สามารถที่จะทำงานได้ตามวิชาชีพได้อิสระหรือไม่ ไม่ตกอยู่ในอาณัติของบุคคลใด
มีความภาคภูมิใจในการปฏิบัติหน้าที่หรือไม่ อันนี้คือสิ่งที่เป็เนื้อหาของกฎหมาย
ซึ่งมีรายละเอียดอยู่มากมายหลายประเด็น ผมคงจะไม่ใช้เวลาอภิปรายในทุกประเด็น
เพราะว่าเวลามีจำกัด เพราะนี่เป็นเรื่องของการอภิปรายในวาระที่หนึ่งคือขั้นรับหลักการ
แต่รายละเอียดนั้นผมคิดว่าคงต้องมีการพูดคุยอีกมากในกรรมาธิการ เพราะฉะนั้น
การอภิปรายของท่านสมาชิกทุกท่านที่อยู่ในที่ประชุมรัฐสภานี้ก็คงจะเป็นประโยชน์
ต่อการทำงานของกรรมาธิการต่อไปในอนาคต ผมขออภิปรายอยู่ ๓ ประเด็นครับ

ประเด็นแรก คือเรื่องหน้าที่และอำนาจของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ในมาตรา ๖ (๒) ที่บัญญัติว่า ดูแล ควบคุม และกำกับการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ
ซึ่งปฏิบัติการตาม ป. วิ. อาญา และกฎหมายอื่น ประเด็นอยู่ตรงนี้ครับ แต่เดิมนะครับ
พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ หรือว่าในพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการ จะพูดถึงหน้าที่
และอำนาจของตำรวจไว้ว่าให้ปฏิบัติหน้าที่ตาม ป. วิ. อาญา หรือประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความอาญา -----

แต่ว่าในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีเติมคำว่า และกฎหมายอื่น ผมเข้าใจเจตนารมณ์ครึบว่า
ทำไมถึงเติมคำว่า กฎหมายอื่น เพราะมันไปพ่วงกฎหมายอีกฉบับหนึ่ง คือพระราชบัญญัติ
การสอบสวน ซึ่งเป็นที่ทราบนะครึบว่าเรื่องเกี่ยวกับการสอบสวนไม่ได้มีเฉพาะองค์กรตำรวจ
องค์กรเดียว เพราะฉะนั้นการจะมีกฎหมายออกมาเพื่อจะใช้กับตำรวจองค์กรเดียวนั้น
น่าจะไม่ต้อง อันนั้นก็ว่าไป แต่คำว่า มีกฎหมายอื่นเข้ามา อาจจะทำให้แปรเปลี่ยนไป
หรืออาจจะไม่ตรงตามเจตนารมณ์ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ได้ เพราะในร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้จะเห็นว่ามีหลายมาตราที่ต้องการที่จะลดหน้าที่และอำนาจ ลดภารกิจของตำรวจ
เราจะเห็นได้จากการที่มีการพูดถึงเรื่องการโอนงาน การยุบหน่วย เช่น ยุบตำรวจรถไฟ
โอนเรื่องงานจราจร และรวมไปถึงการยุบตำรวจที่ทำหน้าที่ในการป้องกันและปราบปราม
การกระทำผิดเกี่ยวกับเรื่องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นั้นหมายถึงว่าโดยเจตนา
จริง ๆ แล้วเราต้องการให้ภารกิจในสิ่งเหล่านี้ไปตกอยู่กับหน่วยงานที่เขามีหน้าที่และอำนาจ
และมีภารกิจอยู่แล้ว อันนี้ผมเห็นด้วยครึบ แต่ผมเห็นว่าควรที่จะพูดถึงหน้าที่และอำนาจ
และภารกิจของตำรวจนั้น ที่ควรที่จะลดลงไปได้มากกว่านี้ เพื่อตำรวจจะได้กลับมาทำงาน
ในภารกิจและหน้าที่ของตำรวจตรง ๆ ก็คือการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม
เพราะฉะนั้นการที่พูดถึงการลดหน้าที่และอำนาจ แล้วก็ภารกิจของตำรวจโดยการบัญญัติ
ไว้ในกฎหมาย ยุบตำรวจรถไฟ โอนงานต่าง ๆ ที่ผมได้อภิปรายเมื่อสักครู่แล้ว ผมยังคิดว่า
ยังมีอีกหลายงานครึบ ยังมีอีกหลายภารกิจครึบ ที่วันนี้กฎหมายได้บัญญัติไว้แล้วให้มี
พนักงานเจ้าหน้าที่ ให้มีเจ้าหน้าที่ในกฎหมายอีกหลายฉบับ แล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่
หรือเจ้าหน้าที่เหล่านั้นมีสถานะเป็นเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ คือทำหน้าที่
อย่างตำรวจนั่นละ พุดง่าย ๆ ถ้าพุดง่าย ๆ แบบชาวบ้านคือวิธีการจับในการค้น แต่เรื่อง
สอบสวนจะมีหรือไม่นั้นอาจจะมีเฉพาะในบางหน่วย นั้นหมายความว่าวันนี้มีกฎหมาย
อยู่แล้วนะครึบ เพราะฉะนั้นเมื่อมีกฎหมายอยู่แล้ว ภารกิจก็มีอยู่แล้วในหน่วยงานเหล่านั้น
ควรจะให้หน่วยงานเหล่านั้นหันกลับมาดูหน้าที่และอำนาจและภารกิจนั้น ๆ แล้วทำหน้าที่
ของเขาโดยไม่ต้องใช้ข้าราชการตำรวจ ผมพูดอย่างนี้ไม่ได้หมายความว่าตำรวจจะปิด
ความรับผิดชอบ ปิดภารกิจ ปิดหน้าที่ออกไป ไม่ใช่ แต่การที่ผมอภิปรายตรงนี้หรือพูดตรงนี้

มันจะสอดคล้องกับตัวร่างพระราชบัญญัตินี้ที่ปรากฏให้เห็นอยู่แล้ว เช่น เรื่องของตำรวจรถไฟ เรื่องของตำรวจทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพราะฉะนั้นในกรณีที่เราพูดถึง เรื่องการที่พยายามจะให้หน่วยงานอื่นซึ่งมีการกิจและมีหน้าที่ และมีอำนาจต้องทำอยู่แล้ว ในหน่วยงานนั้น ๆ ลูกขึ้นมาทำหน้าที่ของตัวเอง การที่วันนี้อะไร ๆ ก็ตำรวจ แล้วพอมา อะไร ๆ ก็ตำรวจ ตำรวจก็กลายเป็นคนเตี้ยอ้วนค่อม การกิจตรง ๆ ที่ควรจะทำก็คือกับพี่น้อง ประชาชน เราต้องการเห็นตำรวจทำงานกับประชาชน ดูแลพี่น้องประชาชน ประชาชน อยากเห็นตำรวจช่วยเรื่องอะไร ส่วนใหญ่ก็คือเรื่องที่เขาประสบหรือเขาพบ ก็คือเรื่อง ที่มันเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นปลัก วัง ชิง ปล้น การยกยอก ทั้งหลายที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ตำรวจควรจะ ดูแลในคดีอาชญากรรมหรือการกระทำผิดทางอาญาในเรื่องเหล่านี้ ในเรื่องของการป้องกัน ไม่ให้เกิด เกิดแล้วไปสู่การปราบปราม ไม่ว่าจะเป็นการสืบสวน ตรวจค้น จับกุม และนำมาสู่ การสอบสวน ถ้าเกิดตำรวจตีกรอบแคบลงมาให้ชัดว่าตำรวจทำหน้าที่เฉพาะตรงนี้ หน้าที่อื่น ไม่ต้องพูดถึงการถ่ายโอน ไม่ต้องพูดถึงการยุบ แต่ปลูกที่เขาทำหน้าที่และอำนาจ อยู่แล้วให้เขาทำหน้าที่ของเขาให้เต็มที่ สิ่งที่เกิดขึ้นในอดีตที่ผ่านมามันมักจะให้ตำรวจทำ โดยอ้างว่าไม่มีคน ไม่มีงบประมาณ คนของตัวเองไม่มีความสามารถ คือขาดการฝึกอบรม กลับไปทบทวนสิครับ กลับไปย้อนดูในพระราชบัญญัติที่มีโทษทางอาญาทั้งหลาย ที่บัญญัติ พนักงานเจ้าหน้าที่ ที่บัญญัติคำว่าเจ้าพนักงาน และให้ทำงานอย่างเจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง ตำรวจ ถ้ากลับไปย้อนดูมันเป็นร้อยฉบับนะครับ แล้วถ้าเกิดหน่วยงานที่เขารับผิดชอบ ในกฎหมายเหล่านั้นเขาหันกลับมาปรับปรุงบุคลากรของเขา -----

มีไม่พอของงบประมาณกลับมาจัดการให้มี แล้วก็มีการฝึกอบรมให้เขามามีหน้าที่ ไม่ใช่แค่มีหน้าที่ เขามีอยู่แล้วตามกฎหมาย ให้เขามาทำหน้าที่ตามภารกิจ ผมว่าตรงนี้จะช่วยลดงานของตำรวจไปได้อีกเยอะเลยครับ นั่นหมายความว่าผมอภิปรายนี้ ผมกำลังจะบอกว่าตำรวจไม่ได้ต้องการอำนาจนะครับ ตำรวจไม่ต้องการหน้าที่ ไม่ต้องการภารกิจในสิ่งเหล่านี้หรอกครับ แต่ถูกยึดเยียดให้

ท่านประธานครับ พ.ร.บ. ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ท่านประธานทราบไหมครับว่าในกฎหมายฉบับนี้ให้ข้าราชการตำรวจส่วยตำรวจตรีทุกคนเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อไปดูในเรื่องกฎหมายแอลกอฮอล์ ขณะที่เขาต้องทำหน้าที่ในเรื่องของการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม ต้องทำงานในหน้าที่ตรง ๆ ที่เกี่ยวข้องประชาชน ต้องเข้าไปหาประชาชน ต้องให้ประชาชนเป็นที่พึ่งได้ในยามที่เขาทุกข์ร้อน เรื่องเหล่านี้ไม่ใช่เรื่องเป็นสาระที่ทางตำรวจจะต้องเข้าไปดูแล มันควรจะเป็นเรื่องของหน่วยไหนละครับ ลองไปดูนะครับในกฎหมายที่เกี่ยวข้อง นี่ผมยกเป็นตัวอย่างครับ เรื่องบ่อนการพนัน เรื่องสถานบริการ ท่านประธานครับ กฎหมาย ๒ ฉบับนี้ง่าย ๆ เลย คืออยู่ในความรับผิดชอบหรือในฐานะของผู้รักษากฎหมายคือทางกระทรวงมหาดไทย มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษากฎหมายในกฎหมายฉบับนี้ มีเจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง ซึ่งเป็นผู้ที่ออกใบอนุญาต เขาควรจะมีหน้าที่เข้ามาตรวจตรา เข้าไปดูแล ถ้าพบการกระทำผิดก็จับกุมปราบปราม ซึ่งก็มีอำนาจตามกฎหมายอยู่แล้ว ทำไมวันนี้จับบ่อนการพนันต้องย้ายตำรวจสถานบริการถูกจับต้องย้ายตำรวจ มันอะไรครับ เพราะบอกว่าตำรวจนั้นมีหน้าที่และอำนาจเพราะดำเนินการตาม ป. วิ. อาญา แล้วมาเขียนกฎหมายอื่นเข้าไปอีก เขาบอกว่าคุณมีหน้าที่ตามนี้ด้วย ผมคิดว่าถ้าเกิดปรับบทบาทภารกิจของตำรวจว่าคุณไม่ต้องไปดูในสิ่งเหล่านี้ให้คนที่ทำหน้าที่ทำเขาไปทำ ถามว่าสถานบริการมันจะทำผิดกฎหมายได้ไหม บ่อนการพนันมันจะเปิดอยู่ได้ไหม บอกว่าถ้าเกิดตำรวจไปเปิด ตำรวจไปมีส่วนเกี่ยวข้อง ไปได้รับผลประโยชน์ จับ ดำเนินการบังคับใช้กฎหมายอย่างเต็มที่ มันจะเปิดอยู่ได้ไหม มันจะทำต่อได้ไหม เขาก็ทำไม่ได้หรอกครับ จ่ายแล้วเปิดไม่ได้ จ่ายแล้วทำผิด จ่ายแล้วเปิดเกินเวลาไม่ได้ จ่ายแล้วเปิดบ่อนไม่ได้ ใครจะมาจ่ายครับ มันจะเป็นการฟ้องไปในตัวด้วย เพราะฉะนั้น

ผมเรียนท่านประธานครับว่าผมเองไม่ใช่แค่อยากให้ยุบตำรวจรถไฟ ไม่ใช่แค่อยากให้โอน ตำรวจเรื่องจราจร ไม่อยากพูดถึงการยุบตำรวจทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คือ ปทส. นะครับ แค่นั้นครับ ผมอยากให้มันถ่วงเรื่องภารกิจ หน้าที่ และอำนาจของตำรวจ ที่มีในกฎหมายอื่น ๆ ออกไปให้หมด ให้ตำรวจหันกลับมาดูประชาชน ทำหน้าที่ป้องกันปราบปรามอาชญากรรมโดยตรง แต่ไม่ได้บอกว่าจะไม่ทำอะไรเลย นี่ดูตายไม่ใช่ครับ นั่นหมายความว่าในกรณีถ้าเกิดหน่วยงานอื่นต้องการใช้ตำรวจ ต้องการที่จะเอาตำรวจ มาร่วมกันในการปฏิบัติ ในการโอเพอเรชั่น (Operation) ในการออกปฏิบัติการ ตำรวจยินดี พร้อมเสมอครับที่จะร่วมทำงานด้วย แต่ไม่ใช่เป็นเรื่องที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าตำรวจ มีหน้าที่ตาม ป. วิ. อาญา เพราะฉะนั้นคุณทำได้ในกฎหมายทุกเรื่อง ทุกฉบับ ผมว่าอันนี้เป็นเรื่องที่ทำให้ตำรวจวันนี้ไม่ชัดเจนครับ เบลอร์ (Blur) ใช้คำว่า เตี้ยอุ่มค่อม ที่ผมกล่าวเมื่อสักครู่นี้ เพราะฉะนั้นเป็นไปได้ไหมครับ ที่ควรจะทำอย่างไรรที่ต้องบัญญัติไว้ในกฎหมาย ฉบับนี้ ถ้าไม่มีเนื้อหาอยู่ในกฎหมายฉบับนี้ ในร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติฉบับนี้ บัญญัติไว้ให้ชัดเจนครับ แล้วถ้าเกิดบอกว่าหน้าที่และอำนาจ ภารกิจอยู่กับหน่วยงานอื่นแล้ว ให้หน้าที่และอำนาจของตำรวจนั้นเป็นอันสิ้นสุด หรือเป็นอันที่ว่ายูติไม่สามารถดำเนินการได้ เขียนตัดอำนาจเลยครับ ผมเชื่อว่ากฎหมายเขียนได้ เพราะอะไรครับ ในร่างพระราชบัญญัติ ตำรวจแห่งชาติฉบับนี้มีมาตราที่บัญญัติตัดอำนาจตำรวจไว้อยู่แล้ว เช่น กรณีการอนุญาต การจดทะเบียน ถ้าไม่ดำเนินการโอนให้กับคนอื่นทำ เขาบอกว่าให้หน้าที่ของตำรวจนั้น เป็นอันสิ้นสุด แสดงว่าบัญญัติกฎหมายได้ใช่ไหมครับ บัญญัติกฎหมายตัดอำนาจได้ ใช่ไหมครับ เพื่อจะแบ่งอำนาจกันให้ชัดเจน อันนี้คือสิ่งที่พูดถึงเรื่องภารกิจ พูดถึงหน้าที่ และอำนาจ และภารกิจของตำรวจกับหน่วยงานภายนอก

หันกลับมาที่ตำรวจเองครับ ท่านทราบใช่ไหมครับท่านประธาน ท่านสมาชิก คงจะทราบว่าวันนี้ตำรวจด้วยตัวเองเวลาพูดถึงการแบ่งส่วนราชการเป็นพระราชกฤษฎีกา ซึ่งต่อไปจะเป็นกฎกระทรวง วันนี้ก็มีอยู่ในร่างกฎหมายฉบับนี้นะครับ ร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ -----

ในมาตรา ๑๑ วรรคสอง ว่าในการแบ่งส่วนราชการนั้นให้กำหนดหน้าที่และอำนาจไว้ด้วยการกำหนดหน้าที่และอำนาจไว้ในมาตรา ๑๑ วรรคสอง เขาบอกว่าให้ปฏิบัติหน้าที่ตาม ป. วิ. อาญานะครับ สิ่งที่เกิดขึ้นครับท่านประธาน ตำรวจก็จะใช้อำนาจไม่ใช่ในกรอบขอบเขตภารกิจของตัวเองเท่านั้น การใช้อำนาจในความเป็นเจ้าพนักงานตำรวจตาม ป. วิ. อาญา ไปใช้อำนาจในการบังคับใช้กฎหมาย ถ้าไปในทางดีท่านประธานครับ ไม่มีปัญหาครับ ช่วยกันในการจับกุมปราบปรามผู้กระทำความผิด เจอความผิดซึ่งหน้าดำเนินการตามกฎหมาย แต่มันไม่ใช่ท่านประธานครับ มันใช้อำนาจหน้าที่เข้าไปหาประโยชน์ เข้าไปหาผลประโยชน์เพราะอ้างว่าตัวเองนั้นเป็นอะไรครับ มีหน้าที่และอำนาจตาม ป. วิ. อาญา คงเคยได้ยินนะครับ ตำรวจน้ำขึ้นมาจับลิขสิทธิ์บนบก อะไรครับ หน้าที่ของเขาใช้หรือเปล่า มันไม่ใช่ เพราะฉะนั้นถ้าเกิดเราออกพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการตำรวจ ออกกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการตำรวจ ระบุหน้าที่และอำนาจและภารกิจให้ชัดว่าคุณทำหน้าที่อะไร ถ้าเรื่องลิขสิทธิ์เป็นเรื่องของอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ เรื่องคนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองเป็นเรื่องของตำรวจตรวจคนเข้าเมือง ถ้าระบุมาให้ชัด ชัด ชัดให้หมดแล้วสิ่งเหล่านี้มันจะไม่เกิดการคร่อมกันครับ วันนี้ท่านก็บอกว่าถามว่าเรื่องสถานบริการมีตำรวจกี่หน่วยเข้าไปเกี่ยวข้อง เขาบอกว่าประมาณเกือบ ๒๐ หน่วย ยังไม่รวมถึงหน่วยนอกหน่วย อันนี้โดยเฉพาะแค่ตำรวจอย่างเดียว เพราะฉะนั้นผมอภิปรายตรงนี้จะเห็นภาพว่าทั้งกรณีของหน้าที่และอำนาจ และภารกิจของนอกหน่วยให้เขาทำของเขาให้เต็มที่ ตัดอำนาจตำรวจ

อันที่ ๒ ตำรวจเองแบ่งหน้าที่และอำนาจ และภารกิจในองค์กรของตัวเองในแต่ละกองบัญชาการ ในแต่ละกองบังคับการให้ชัดเจน ผมคิดว่าตรงนี้จะป็นมรรคเป็นผลเป็นประโยชน์กับข้าราชการตำรวจ ตำรวจที่อยู่สถานีตำรวจเขาจะได้ทำหน้าที่ของเขาอย่างเต็มกำลังความสามารถในการดูแลพี่น้องประชาชน ในการทำหน้าที่ในการป้องกันแล้วก็ปราบปรามอาชญากรรม รวมทั้งวันนี้เรารับมอบเรื่องภารกิจคือเรื่องการสอนผมเรียนว่างานสอบสวนไม่ใช่งานหลักของตำรวจ งานหลักของตำรวจคือเรื่องของการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมเพื่อการรักษาความสงบเรียบร้อย ให้สังคมมีความสุข แต่เรื่องของการสอบสวนนั้นเป็นผลพวงมาว่ากฎหมายบัญญัติให้เขามีหน้าที่ด้วย

ตามมาตรา ๑๘ เพราะฉะนั้นเมื่อเอาเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของภารกิจหน้าที่ตำรวจก็ต้องทำครับ แต่ถามว่าถ้าเกิดว่าเลือกได้คนอยากจะทำไหมในเรื่องสอบสวน ไม่มีใครอยากครับ เพราะงานสอบสวนมันเป็นงานที่ไม่ได้ง่าย ถ้าเข้ามาควบคุม เข้ามากำกับ เข้ามาสั่ง ง่ายครับ แต่ถ้าเข้าไปลงมือปฏิบัติเองตั้งแต่การรับคำร้องทุกข์กล่าวโทษ ตรวจที่เกิดเหตุ รวบรวม พยานหลักฐาน แสวงหาความจริงและหลักฐาน นำไปสู่การรวบรวมพยานหลักฐาน เป็นสำนวนการสอบสวน บันทึกลงเป็นดาว ขึ้นจากสิ่งที่แค่มีคนมาพูดด้วยปากเรียกว่า ร้องทุกข์ด้วยปาก หรือร้องทุกข์เป็นหนังสือ จนกระทั่งทางออกมาสู่การเป็นสำนวน การสอบสวนส่งพนักงานอัยการ ไม่ถนัดครับ ไม่มีใครอยากได้หรอกครับที่จะไปทำจริง ๆ ต้องการอำนาจเข้ามาแค่เพียงเพื่อทำไมเท่านั้นเองครับ เพื่อใช้อำนาจในการควบคุม กำกับ เพื่อจะมาสั่ง มาโน่น มานี้ มานั่น บางกรณีไม่กล้าตัดสินใจด้วยครับ เวลาไปขอให้ทำโน่น ทำนี้ ทำนั่น ไม่กล้าตัดสินใจครับ ให้คุณไปทำตามอำนาจหน้าที่ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมอภิปราย ในข้อ ๑ นี้ครับ ดูประเด็นเล็กน้อยครับท่านประธาน แต่เป็นเรื่องใหญ่ และเป็นเรื่องที่เสริม มากกว่าที่อยู่ในตัวร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยซ้ำไป ก็คือการพูดถึงเรื่องหน้าที่และอำนาจ และรวมถึงภารกิจซึ่งอยู่ในประเด็นที่ ๑ ของการปรับปรุงกฎหมายเพื่อให้เกิดผล ในการดำเนินการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เลิกพูดกันที่ครับ ตำรวจคุมบ่อน ตำรวจคุมสถานบริการ ให้ตำรวจกลับมาทำหน้าที่ของตำรวจในการป้องกันและปราบปราม อาชญากรรม ผมว่าตำรวจจำนวนไม่น้อยเขาพอใจครับ เลิกเสียที่ที่บอกว่าต้องไปหาเงิน ตามบ่อน ตามสถานบริการเพื่อมาทำหน้าที่ในการสืบสวน จับกุม ปราบปราม เลิกครับ เรามีเงินกองทุน มีโน่น มีนี่ มีนั่นเยอะ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าตรงนี้ผมเสนอและผมอภิปราย เพื่อที่จะนำเรียนท่านประธาน เพื่อให้ทางกรมการไปดูในรายละเอียดว่าจะเพิ่มเติม ลงได้ไหมในสิ่งเหล่านี้ นั่นคือเรื่องที่ ๑

เรื่องที่ ๒ เรื่องการแบ่งตำแหน่งข้าราชการตำรวจเป็น ๕ กลุ่มสายงาน
ใน ๕ กลุ่มสายงานนี้ท่านประธานครับ ผมเรียนว่าเป็นเรื่องที่ผมเห็นด้วยนะครับท่านประธาน
ไม่ใช่ไม่เห็นด้วย แต่ในกลุ่มสายงานหนึ่งที่ผมคิดว่าควรจะต้องปรับนิดหนึ่งในเรื่องชื่อ
เพื่อให้สื่อไปสู่ความรับผิดชอบ ก็คือกลุ่มสายงานสอบสวน กลุ่มสายงานสอบสวนนี้ครับ
ชื่อไม่สื่อครับ ไม่สื่อเพราะว่าวันนี้ถ้าพูดถึงสอบสวนเมื่อไร พนักงานสอบสวนที่อยู่ใน
สถานีตำรวจ หรือคนที่รับผิดชอบงานสอบสวนส่วนใหญ่จะบอกว่าเขาไม่มีหน้าที่
ในการสืบสวน เขาบอกว่าสืบสวนเป็นเรื่องของฝ่ายสืบสวน สืบสวนเป็นเรื่องของงานสืบสวน
เขามีหน้าที่สอบสวนอย่างเดียว เพราะฉะนั้นคนมาแจ้งความที่โรงพักคือมาร้องทุกข์
กล่าวโทษ เขาก็จะบอกว่าเขาได้ทำหน้าที่ร้องทุกข์กล่าวโทษ แต่การจะไปสืบหาคนร้าย
การจะไปสืบหาว่าทรัพย์สินที่หายไปนั้นอยู่ที่ไหน อย่างไร เขาบอกว่าไปห้องสายสืบ
ให้สายสืบนั้นเป็นคนไปดำเนินการ มันใช่หรือครับ มันเป็นหน้าที่ของเขา แต่ถ้าเกิด
เขาไม่มีคน ไม่มีใครที่จะมาช่วยเพราะต้องทำหน้าที่เข้าเวร ออกเวร ต้องทำสำนวน
การสอบสวนให้เสร็จสิ้น ไม่อย่างนั้นล่าช้า ถูกตั้งกรรมการอีก เขาไม่มีคนช่วยครับ
ต้องจัดคนเข้าไปช่วยเขาครับ เพราะฉะนั้นความรู้สึกที่เขาควรจะมีในตัวเขาก็คือมีหน้าที่
ทั้งเรื่องอะไรครับ สืบสวนแล้วก็สอบสวน เพราะฉะนั้นกลุ่มสายงานนี้ควรจะเปลี่ยนชื่อเป็น
กลุ่มสายงานสืบสวนสอบสวน ได้แก่งานอะไรบ้างครับ ก็ได้แก่งานสืบสวนในการสอบสวน
เรื่องงานผู้ช่วยพนักงานสอบสวน เพราะฉะนั้นจะมีอีกหลายงานเลยครับ งานใกล้เคียง
ข้อพิพาทในชั้นการสอบสวน เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้มันจะอยู่ในกลุ่มสายงานสอบสวนได้หมด
เพราะฉะนั้นตรงนี้แต่ไม่ได้ใช้ว่ากลุ่มสายงานสอบสวน ใช้คำว่า กลุ่มสายงานสืบสวน
สอบสวน อันนี้ก็อาจจะบอกว่าชื่อนั้นสำคัญไฉน ท่านประธานครับ แต่สำคัญครับ
เพราะความรู้สึกวันนี้มันไม่มีครับ พนักงานสอบสวนที่ทำหน้าที่สอบสวนไม่ค่อยได้สนใจ
เรื่องสืบสวน เพราะฉะนั้นทำอย่างไรก็ให้กลับมาสนใจ ผมเรียนท่านประธาน
ด้วยความเคารพครับว่าตอนที่ผมจบมาจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจใหม่ ๆ ตำแหน่งที่ผมลง
ครั้งแรกเลย ตำแหน่งในเวลานั้นเวลาเขาเรียกชื่อตำแหน่งนะครับ เขาเรียกว่าตำแหน่ง
รองสารวัตรสืบสวนสอบสวนนะครับท่านประธาน แต่ปี ๒๕๒๘ เป็นต้นมา มาแบ่งเป็น

รองสารวัตรสืบ รองสารวัตรสอบ รองสารวัตรสอบก็เลยทำหน้าที่สอบโดยไม่สนใจสืบ
รองสารวัตรสืบก็ทำหน้าที่สืบไม่สนใจสอบ ต่างคนต่างอยู่มีหัวของตัวเอง มีรองผู้กำกับ
รับผิดชอบในหัวของตัวเอง เราก็บอกว่าอันนั้นต้องไปรวบโดยมีผู้กำกับหรือหัวหน้าสถานี
เข้ามานั่งหัวโต๊ะแล้วดูทั้งสืบทั้งสอบ แต่มันอยู่คนละห้องครับ สอบสวนอยู่บนโรงพัก สืบสวน
บางทีไปมีห้องกันไว้ข้าง ๆ อยู่ใต้ถุนแฟลต เพราะนี่คือสิ่งที่มันแยกกันอยู่ มันคนละห้อง
มันต้องอยู่ห้องเดียวกัน แต่ถ้าบอกว่าเอาละสืบมันมีทั้งสืบก่อนเกิดเหตุ แล้วก็สืบหลังเกิดเหตุ
ที่ว่าสืบสวนสอบสวน ถ้าสืบก่อนเกิดเหตุ แน่นนอนครับ มันอาจจะไปอยู่ในฝ่ายป้องกัน
ปราบปราม ไปทำหน้าที่ในการสืบ แสวงหาข้อเท็จจริงหลักฐานก็ว่าไป ไปจับกุม เจ้าหน้าที่รัฐ
เป็นผู้เสียหาย อันนั้นก็ว่าไปนะครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นในมาตรา ๕๓ (๓) ควรจะแก้
เป็นกลุ่มสายงานสืบสวนสอบสวน ได้แก่งานสืบสวนในการสอบสวน พูดถึงงานอื่น ๆ อีก
ที่เกี่ยวข้อง อันนี้ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ทำได้นะครับ แล้วสิ่งที่สำคัญที่สุดไม่มีในร่างกฎหมาย
ฉบับนี้ ก็คือการทำมีบทบัญญัติว่าทำอย่างไรให้พนักงานสอบสวนมีความเป็นอิสระ
ขาดการครอบงำ ถูกสั่งการหรือแทรกแซงการใช้ดุลยพินิจจากฝ่ายป้องกันปราบปราม
ถ้าพูดง่าย ๆ นะครับ คือฝ่ายจับกับฝ่ายสอบต้องมีระบบการถ่วงดุล เช่นเดียวกับที่บัญญัติ
ไว้ในกฎหมายนี้ในมาตรา ๗ วรรคท้าย ที่พูดถึงเรื่องเจ้าหน้าที่ของพิสูจน์หลักฐานว่าถ้าเกิด
ต่อไปจะเป็นตำรวจไม่มียศ ให้มีการออกพระราชกฤษฎีกา พระราชกฤษฎีกานั้นให้ระบุ
ไว้เลยครับว่าการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการพิสูจน์หลักฐานนั้นต้องเป็นเรื่องของกรณีที่มี
ความเป็นอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ เพราะฉะนั้นในเรื่องของการสอบสวน การปฏิบัติหน้าที่
ของพนักงานสอบสวน ยังไม่มีบทบัญญัตินี้อยู่ในกฎหมาย เพราะฉะนั้นในระหว่างที่
พนักงานสอบสวนนั้นทำโดยความเป็นอิสระ ถ้าไม่มีกฎหมายบัญญัติรองรับไว้ นั่นคือ
ส่วนหนึ่ง แต่ส่วนสำคัญที่สุดครับ ต้องมีระบบคิด ระบบวิธีการ ซึ่งตรงนี้ต้องไปว่าในชั้น
กรรมาธิการ มันจะต้องบัญญัติไว้อย่างไรในกฎหมายให้เขาสามารถที่จะใช้ดุลยพินิจของเขา
ได้อย่างอิสระ ปราศจากการแทรกแซง ครอบงำ สั่งการจากผู้บังคับบัญชา ตรงนี้เป็นเรื่อง
ต้องไปว่ากันในชั้นกรรมาธิการนะครับ แล้วสิ่งเหล่านี้ที่ผมพูดทั้งหมดก็จะสอดคล้องกับสิ่งที่
อยู่ในตัวร่างพระราชบัญญัติส่วนหนึ่งแล้ว

สุดท้ายครับท่านประธาน ก็คือพูดถึง ก.ตร. ก.ตร. นี่ครับท่านประธาน ผมคิดว่าหลายท่านอภิปรายแต่ว่าก็ยังเฉยๆไปเฉยๆมา ก.ตร. ในวันนี้บทบาทสำคัญก็คือ การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจชั้นนายพลทั้งหมด ตั้งแต่พลตำรวจตรีจนถึงพลตำรวจเอก เราพูดถึงอย่างไรจะทำให้ตำรวจนั้นปราศจากการแทรกแซงจากการเมือง ผมจึงเห็นว่า ก.ตร. นั้นไม่ควรที่จะให้ท่านนายกรัฐมนตรีมานั่งเป็นประธาน ก.ตร. ไม่ใช่ผมไม่ไว้วางใจ ท่านประยุทธ์ จันทร์โอชา ท่านนายกรัฐมนตรีในปัจจุบัน ผมไม่ได้ตำหนิต่านนายกรัฐมนตรีในอดีตที่ผ่านมา ไม่ได้เกี่ยวข้องอะไรกันทั้งนั้น แต่เราจะพูดถึงให้ตำรวจในสมัยนั้นปลอดจากการเมืองให้มากที่สุด ไม่ถูกแทรกแซงจากฝ่ายการเมือง เพราะฉะนั้น ก.ตร. เป็นองค์กรบริหารงานบุคคล ประธาน ก.ตร. ไม่ควรที่จะต้องมาจากฝ่ายการเมือง แต่จะมาจากใคร อย่างไร ถ้าจะไปเทียบเคียงกับทางอัยการ ศาล ไม่ใช่องค์กรตามรัฐธรรมนูญ แต่เป็นเรื่องของอีกสถาบันหนึ่ง ท่านก็มีประธานของท่าน มีประธานศาลฎีกา มีประธานศาลปกครอง ก็อาจจะเทียบกันไม่ได้ ถ้าจะไปเทียบกับทางอัยการก็มี ก.อ. ก.อ. ก็จะทำให้ไม่ใช่ นายกรัฐมนตรีไปนั่งเป็นประธาน ก.อ. มาจากไหน อย่างไร ก็ทราบอยู่แล้ว มาจากอดีต มีการเลือกตั้งขึ้นมา ส่วนตำรวจ ก.ตร. จะเป็นใคร อย่างไร นั้นไปว่าในรายละเอียด การแต่งตั้ง ผบ.ตร. ต้องแต่งตั้งโดยนายกรัฐมนตรีเท่านั้น แล้วก็แน่นอนที่สุดไม่มีที่ไหนในโลก ที่ ผบ.ตร. นั้นจะขาดจากการเมือง เพราะฉะนั้นการเมืองต้องแต่งตั้ง ผบ.ตร. อันนี้ชัดเจน การแต่งตั้ง ผบ.ตร. แต่งตั้งโดยตัวท่านนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วกราบบังคมทูลเลยก็ได้ ไม่ต้องมีคณะกรรมการเลยก็ได้ แต่ถ้าเผื่อจะให้ดูดีมีคณะกรรมการ ก็ต้องย้อนกลับไป กรรมการที่เคยมีในอดีตคือ ก.ต.ช. เพราะฉะนั้น ก.ตร. วันนี้ทำหน้าที่ทั้งเป็น ก.ต.ช. และ ก.ตร. ในขณะเดียวกัน เราบอกว่าที่ต้องยุบ ก.ต.ช. ไปเพราะปีหนึ่งไม่เคยประชุมเลย ประชุมวาระเดียว แต่งตั้ง ผบ.ตร. มันเป็นความผิดของกฎหมายหรือครับ มันเป็นความผิดของกฎหมายหรือความผิดของใครที่ไม่ต้องประชุม เพราะฉะนั้น ก.ต.ช. เดิมผมว่ามีดีอยู่แล้ว แล้วเอาเรื่องของการบริหารทั้งหลายที่เป็นเรื่องนโยบาย เรื่องอะไรทั้งหลายเอาไปใส่ไว้ในนั้น ท่านจะเอาใครใส่เข้ามาอีก จะเอารัฐมนตรีจากกระทรวงไหนเข้ามา เอาปลัดกระทรวงไหน เข้ามา ใส่เข้าไปในนั้น เป็นเรื่องงานนโยบาย เป็นเรื่องของการพูดถึงเรื่องยุทธศาสตร์

แต่ถ้าพูดถึงการบริหารงานบุคคลเมื่อไรตูมปู้บ ต้องเป็น ก.ตร. แล้ว ก.ตร. นี่ต้องปลอดจากการเมือง ๑๐๐ เปอร์เซนต์ เพราะฉะนั้น ก.ตร. จะต้องคุ้มครองคนที่เป็รรอง ผบ.ตร. จนถึงผู้บังคับการคือพลตำรวจตรี แล้วตัวผู้บัญชาการก็ไปแต่งตั้งคนในกองบัญชาการ แล้วสุดท้ายผู้บังคับการก็แต่งตั้งคนในกองบังคับการ ผมคิดว่าอันนี้มีความเป็นไปได้ อันนี้ผมอภิปรายฝากไว้ก่อนครับ เดี่ยวในตอนพูดถึงเรื่องการพิจารณาของชั้นกรรมาธิการค่อยกลับมาทบทวนว่า ก.ตร. ควรจะกลับไปอย่างร่างที่ท่านบุญสร้าง คณะของท่านบุญสร้าง เนียมประดิษฐ์ ขออนุญาตที่เอ่ยนามท่าน ได้เสนอไว้ ซึ่งก็แยกกลับไปเหมือนเดิม แต่ว่าองค์ประกอบค่อยไปว่ากันอีกทีหนึ่ง ทั้งหมดนี้คือประเด็นที่ผมคิดว่าเป็นการอภิปรายฝากนะครับ แล้วผมคิดว่าผมเองอาจจะเข้าไปเป็นกรรมาธิการในกฎหมายฉบับนี้ด้วย ก็คงจะนำสิ่งเหล่านี้ไปพูดไปคุยกันในคณะกรรมการ แล้วก็คงจะต้องรับฟังความคิดเห็นอย่างที่ท่านสาทิพย์ได้พูด ผมเห็นด้วยครับว่าพี่น้องประชาชนนั้นมีส่วนควรจะเข้ามาเกี่ยวข้อง ทำอย่างไรให้ตำรวจนั้นเป็นตำรวจของประชาชนแท้จริง ขอขอบคุณมากครับท่านประธาน

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุนครับต่อไปผมขอกำหนด ๒ ท่านนะครับ พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง นะครับ แล้วตามด้วยพลตำรวจตรี สุรินทร์ ปาลาเร่ เชิญ พลตำรวจเอก ทวี สอดส่อง ครับ

พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาชาติ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับร่าง พ.ร.บ. ตำรวจแห่งชาติ วันนี้เราได้มาพูดในสิ่งที่ประชาชนหรือคนทั้งประเทศมีความฝันรวมทั้งตำรวจด้วยที่ต้องการจะปฏิรูปตำรวจ ผมดีใจที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีได้นั่งอยู่ ผมเองก็อยากจะแสดงความเห็น -----

วันนี้ในร่าง พ.ร.บ. เราได้จั่วหัวหลักการและเหตุผลว่าจะปรับปรุงกฎหมายตำรวจเพื่อให้
การแต่งตั้ง โยกย้ายข้าราชการตำรวจ และการพิจารณาบำเหน็จความชอบมีหลักเกณฑ์
ชัดเจน เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่บัญญัติไว้ ท่านประธานที่เคารพครับ
การแต่งตั้ง วันนี้ตำรวจเป็นจำเลย แต่การแต่งตั้ง ตัวตำรวจไม่ใช่เป็นการแต่งตั้งตัวเอง
หลังจากรัฐประหาร ผมด้วยความเคารพนะครับ นายกรัฐมนตรีได้ออกคำสั่งมาตรา ๔๔
เริ่มต้นก็ทำลายระบบการแต่งตั้งตำรวจที่มีสะสมมานาน โดยทำลายหมด ให้อำนาจ
การแต่งตั้งมาอยู่กับ ผบ.ตร. อันนี้คือจุดเริ่มต้น เปิดฉากขึ้นมา ก็คือจะแต่งตั้งตามอำเภอใจ
ได้แล้ว กฎเกณฑ์ที่เกิดขึ้นก็ถูกทำลายหมด ท่านประธานที่เคารพครับ การอภิปรายครั้งนี้
มือดี ผบ.ตร. มือดีผู้บังคับบัญชา โดยเฉพาะที่ผ่านไปเมื่อสักครู่ ท่านชัชวาลย์
ซึ่งเหมือนเป็นครูอาจารย์นะครับ แต่เรามาดูรากเหง้าของปัญหา ในรอบ ๗ ปีนี้ผมคิดว่า
ตำรวจ ๑๐๐,๐๐๐ กว่าคนมีความเข้าใจว่าการแต่งตั้ง โยกย้ายในตำแหน่งในโรงพักที่จะมา
เป็นผู้กำกับโรงพัก หรือตำแหน่งต่าง ๆ ทุกตำแหน่งต้องเสียเงิน ทุกตำแหน่งต้องวิ่งเต้น
เพราะอะไรครับ เพราะนายกรัฐมนตรีได้ไปทำลายระบบการแต่งตั้งที่มีมา สามารถอยู่ที่
คนคนเดียว ท่านสมาชิกหลายท่านได้พูดไปแล้ว อย่างไรก็ตามเราจะเห็นว่าในปี ๒๕๕๙
ก็ไปออกคำสั่งหัวหน้า คสช. อีกว่าคำสั่ง คสช. มาตรา ๔๔ ต่าง ๆ ที่ผ่านมาให้ชอบด้วย
กฎหมาย ช่องทางเดียวที่พนักงานสอบสวนหรือตำรวจที่อยากจะไปขอความเป็นธรรม
คือศาลปกครอง เพราะไม่สามารถจะยื่นอยู่ในสังคมตำรวจได้ ก็ไปตัดอำนาจที่ศาลปกครอง
เอื้ออ้อมไม่ถึงโดยคำสั่งมาตรา ๔๔ และที่แย่ที่สุดก็คือออกคำสั่งทำลายแห่งสอบสวน
พนักงานสอบสวนคือผู้ที่จะให้ความเป็นธรรม สิ่งแรกที่เราสะสมสร้างมา คนเป็นพนักงาน
สอบสวนต้องได้รับความยุติธรรมก่อน ท่านนายกรัฐมนตรีได้ออกคำสั่งไปทำลาย
แห่งพนักงานสอบสวน คนที่เป็นพนักงานสอบสวนไปฟ้องอยู่ศาลปกครองชนะคดี ก็หมด
ไม่สามารถที่จะไปรับการเยียวยาได้เท่าที่ควร นี่คือปฐมบทรากเหง้าของ ๗ ปี
ที่ท่าน พลเอก ประยุทธ์ และอาจจะรวมถึงท่านรองนายกรัฐมนตรีด้วยที่มีส่วนสนับสนุน
มาตรา ๔๔ ได้ร่วมกัน ผมคิดว่าทำให้กรมตำรวจอยู่ในมุมมืด วันนี้เราจะมากล่าวหา
การแต่งตั้ง โยกย้าย มีการวิ่งเต้น คนที่มีอำนาจแต่งตั้ง โยกย้ายก็คือนายกรัฐมนตรี ผบ.ตร.

แล้วก็ตำแหน่งอีก ๒-๓ ตำแหน่ง ข้าราชการตำรวจเขาไม่สามารถแต่งตั้งตัวเองได้ ถ้าเราเริ่มจุดตรงนี้ก่อนเราจึงจะมาพูดกันนะครับ ผมเห็นด้วยกับการปฏิรูปตำรวจ แต่ท่านรองนายกรัฐมนตรีครับ ผมดูคำสั่งมาตรา ๔๔ ผมเองพอหลังจากปฏิวัติ ได้ถูกย้ายจากเลขาธิการ คอ.บต. มาทำเนียบรัฐบาล ไม่ใช่มาตรา ๔๔ ในอำนาจปฏิวัติ รวมทั้งท่านวุฒิสมาชิกบางท่าน ท่านอดุลย์ แสงสิงแก้ว ก็ถูกย้าย แต่ยังมีคนจำนวนมากที่ท่านจับไปอัดยัดเยียดไว้ที่ตึกทำเนียบรัฐบาลโดยคำสั่งมาตรา ๔๔ รวมถึงตำรวจบางคนที่ท่านใช้มาตรา ๔๔ ตามอำเภอใจ ซึ่งมาตรา ๔๔ มีกฎเกณฑ์ ซึ่งเขาไปฟ้องที่ศาลปกครอง บางคนก็ได้กลับมา เช่นรองอธิบดีดีเอสไอ (DSI) แต่บางคนยังฟ้องอยู่ ท่านรองนายกรัฐมนตรีครับ เขาเป็นคน เป็นมนุษย์คนหนึ่งที่ต้องการความเป็นธรรมในอาชีพ ถ้าท่านมีโอกาสท่านควรให้ความเป็นธรรมคนกลุ่มนี้ก่อน

เรื่องต่อมา ผมไม่มั่นใจตำรวจ ท่านจะกำหนดภารกิจอย่างไร ผมเองด้วยความเคารพนะครับ หลายคนที่ร่างขึ้นมาผมคิดว่าท่านมีความเชื่อ แต่ไม่รู้ว่าเป็นความจริงหรือเปล่า ถ้ามองภารกิจของตำรวจมีอะไร ปรากฏว่าสังคมไทยไม่เคยทำว่าภารกิจคืออะไร แต่ที่เห็นว่ามันจะชัดเจน ขออนุญาตนะครับ ก็คือในระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดีเล่มนี้เล่มที่ผมอ่านนี้ คำน่าอาจจะเป็นของพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ แต่ท่านให้ความไปถึงอดีตผู้ก่อตั้งตำรวจ ก็คือชาวอังกฤษที่มาก่อตั้งภารกิจเขาจะเขียนไว้ชัดเจนเลยว่ารักษาความสงบเรียบร้อยทั้งในและนอก เพื่อประโยชน์สุขแก่ประชาชน รักษากฎหมายที่เกี่ยวกับอาญา บำบัดทุกข์บำรุงสุข อันนี้สำคัญมาก เพราะจุดเริ่มต้นของตำรวจก็คือตำรวจ คือประชาชนที่มาทำหน้าที่ตำรวจ เมื่อวันอาทิตย์ ผมเพิ่งไปสุสานไปเคารพกับต้นเจมส์ผู้มาก่อนตั้งกองโพลิส (Police) คนแรก ท่านก็คือตำรวจที่มาวางปรัชญาไว้ ท่านประธานที่เคารพครับ วันนี้เรากำลังเอาภารกิจของตำรวจซึ่งถ้าในแคนาดาที่ผมได้มีโอกาสเข้าไปอบรม ก็จะพบว่าตำรวจแคนาดาเขาจะมีหน้าที่บริการสังคม บริการชุมชน ควบคุมสังคม ป้องกันภัย แล้วก็ป้องกันการบังคับใช้กฎหมาย ถ้าสหรัฐอเมริกาที่เคยไปอบรม ไปทำงาน ก็คือ ๑. บังคับใช้กฎหมาย ๒. รักษาความสงบเรียบร้อย ๓. บริการชุมชน ท่านชัชวาลย์ได้บอกแล้ว มีกฎหมายจำนวนมากที่ให้ตำรวจต้องบริการชุมชน แม้แต่ไม่ต้องมีกฎหมายบังคับ เช่น จูงเด็กข้ามถนน จัดการจราจร วันนี้เรากำลังคิดว่าจะให้มีตำรวจบริการชุมชนแล้วเอาตำรวจออกมา อันนี้ผมอาจจะฝากไว้ว่ามันทำได้หรือไม่ แล้วที่สำคัญอย่างยิ่งครับ เวลาค่อนข้างน้อย ผมอยากจะฝากกรรมการเขียนกฎหมายครั้งนี้ไม่มีประชาชนอยู่ในสมองของคนเขียนเลย ประชาชนต้องการได้รับความยุติธรรม ประชาชนต้องการได้รับความปลอดภัย แต่ไม่มีมุมมองของประชาชนเข้ามามีอยู่ที่จะกำหนดชะตาชีวิตตัวเองในตำรวจเลย แล้วที่สำคัญอย่างยิ่ง ท่านเขียนเพื่อข้าราชการที่เป็นนายพล เป็นนายตำรวจ ตำรวจอีกเกือบแสนคนที่เป็นสายตรวจถือเป็นกระดูกสันหลังของตำรวจแล้วก็ต้องอยู่กับประชาชน เป็นตำรวจสายสืบที่ถือเป็นเส้นเลือดของตำรวจ และพนักงานสอบสวน สายสืบ สายตรวจ ท่านไม่ให้ค่าเขาเลย ไปเขียนในตำแหน่งอยู่มาตรา ๖๙ กระทบ คนกลุ่มนี้ไม่สามารถที่จะเติบโตขึ้นมาเป็น ผบ.ตร. ได้เลย

แล้วผมยังไม่เห็นด้วยว่างานตำรวจทุกวันนี้มันจบที่โรงพัก เกินกว่าโรงพักนั่นก็คือเอาส่วยไปให้ ผมยังคิดว่าน่าจะจบที่กองบังคับการ กองบัญชาการควรจะยุบ แล้วมีหลายสิ่งผมคิดว่าในคณะกรรมการวิสามัญ เมื่อเรากล้าจะปฏิรูปตำรวจเราจะต้องทำตำรวจให้เป็นจุดเปลี่ยน อาจจะย้อนกลับไปอดีต ตำรวจคือประชาชน ผมเคยอบรมที่โรงเรียนนายร้อย เขาจะสอนว่าตำรวจเหมือนปลา ประชาชนเหมือนน้ำ ปลาขาดน้ำไม่ได้ฉนั้นใด ตำรวจก็จะขาดประชาชนไม่ได้ เราต้องทำเพื่อประชาชน ไม่ได้ทำเพื่อนายกรัฐมนตรีอย่างที่เขียนในอำนาจหน้าที่ครับ คงจะต้องมีงานใหญ่ที่ร่วมกันทำครับ ขอบพระคุณมากครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ
ต่อไป พลตำรวจตรี สุรินทร์ ปาลาเร่ ครับ

พลตำรวจตรี สุรินทร์ ปาลาเร่ (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา
ที่เคารพครับ กระผม พลตำรวจตรี สุรินทร์ ปาลาเร่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา
พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา พระราชบัญญัติตำรวจเป็นเรื่องสำคัญนะครับ
สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีบุคลากรทั้งสิ้น ๒๑๐,๐๐๐ คน มีกองบัญชาการ ๒๘ กองบัญชาการ
มีสถานีตำรวจ ๑,๔๘๒ สถานีตำรวจ ซึ่งดูแลอยู่ทุกมุมของประเทศไทย ผมเห็นด้วยกับ
ร่างพระราชบัญญัตินี้ แต่ผมติดใจในเรื่องเรื่องหนึ่ง ผ่านไปทางประธานรัฐสภาแจ้งมาถึง
ทางรองนายกรัฐมนตรีวิชณุ เครืองาม ว่าจริง ๆ แล้วปัญหาของตำรวจก็มีหลักอยู่ ๒ เรื่อง
เรื่องใหญ่ ๆ คือเรื่องแต่งตั้ง ซึ่ง พ.ร.บ. นี้ก็มีประโยชน์แต่ตรงนี้ ส่วนอีกเรื่องหนึ่งในเรื่องของ
งบประมาณ ตัวผมเองอยากฝันเห็นถึงกระทรวงตำรวจหรือกระทรวงความมั่นคงภายใน
ในปี ๒๕๔๑ ตามพระราชกฤษฎีกาโอนกรมตำรวจ จากกระทรวงมหาดไทยไปจัดตั้ง
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๑ และกำหนดให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีฐานะ
เป็นกรม ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีหรือทบวง โดยให้อำนาจเป็นการรักษาความมั่นคง
ภายใน ในส่วนเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม การตระเวนชายแดน
การรักษาความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อยของประชาชน และให้มีอำนาจหน้าที่อื่น
ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย โดยให้อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี คือไม่ได้ขึ้นกับ
สำนักนายกรัฐมนตรี ให้ขึ้นกับนายกรัฐมนตรี ประเด็นก็คือว่าต้องการให้ตำรวจพ้นจาก
การเมือง ประเด็นเลยออกจากกระทรวงมหาดไทย ทั้งที่ว่าตำรวจก็มีความสัมพันธ์กับ
กระทรวงมหาดไทย เพราะนายอำเภอ ผู้ว่าราชการจังหวัดที่อยู่ในจังหวัดก็อยู่ในสังกัด
กระทรวงมหาดไทย ถ้าตำรวจอยู่ในกระทรวงมหาดไทยก็ไปด้วยกันได้เลยในตรงนี้ แต่เรา
กลัวว่าการเมืองจะแทรก หลังจากโอนย้ายมาอยู่ที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เราให้
นายกรัฐมนตรีกำกับ แต่มาดูภารกิจของนายกรัฐมนตรี ๙ ข้อ ภารกิจของนายกรัฐมนตรี
ที่สำคัญ ๆ นะครับ ในข้อ ๓ บังคับบัญชาข้าราชการฝ่ายบริหารทุกตำแหน่งซึ่งสังกัด
กระทรวง ทบวง กรม และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากรม
คือนายกรัฐมนตรีมีอำนาจในตรงนี้แล้ว ก็ให้นายกรัฐมนตรีซึ่งมีภารกิจมากมายให้มาคุม
ตำรวจ ตรงนี้ครับ การแต่งตั้ง โยกย้าย ปรากฏว่าปัญหาที่เกิดขึ้นคืออะไรนะครับ

ไม่ดีกว่าเดิมเลย ที่ออกมาจากกระทรวงมหาดไทยไม่ดีกว่าเดิมเลยครับ ปัญหาแต่งตั้ง ผบ.ตร. ไม่ได้ ก็มีมาแล้วจนกระทั่งปลดเกษียณ ใช้เวลาประมาณ ๖ เดือน ผบ.ตร. ถูกโยกย้าย โดยฝ่ายนายกรัฐมนตรีก็นำมาแล้ว การแต่งตั้ง โยกย้ายครั้งที่แล้วใช้มาตรา ๔๔ ปรากฏว่าอย่างไรรู้ไหมครับ ผมอายุประชาชน แต่งตั้งคนที่ตายไปแล้วไปเป็นผู้กำกับ อย่างนี้ครับ ที่หนังสือพิมพ์ลง มันเสียหายมากครับ เพราะจริง ๆ แล้วตำรวจมันใหญ่เกินไป มีประชากรตั้ง ๒๑๐,๐๐๐ คน ทำไมที่จะถามถึงประธานรัฐสภาผ่านทางท่านรองนายกรัฐมนตรีก่อนทำไมไม่ตั้งเป็นกระทรวงตำรวจ หรือกระทรวงความมั่นคงภายใน ถ้าตั้งเป็นกระทรวงตำรวจ ก็เป็นกรม กรมนครบาลก็อยู่ในนครบาล กรมภูธรก็อยู่ในภูธร กรมสอบสวนกลางก็อยู่ในกรมสอบสวนกลาง กรม ตม. ก็อยู่ใน ตม. การวิ่งย้ายสับเปลี่ยนกรมอะไรต่าง ๆ การป้องกัน การแต่งตั้ง โยกย้ายไปในตัวด้วย ท่านทราบไหมครับว่าตำรวจ ตม. นี่ครับ ผมเคยเป็นตำรวจ ตม. ตำรวจ ตม. กลัวนะครับ เพราะว่าผู้บังคับบัญชาย้ายมาจากที่อื่นเอาลูกน้องมาตำแหน่งเต็มหมดต้องเอาออกไป ตำรวจขณะนี้ไม่อยู่กับเนื้อกับตัว ต้องใช้เวลาส่วนหนึ่งไปดูแลผู้มีอำนาจเพื่อหวังผลประโยชน์ในการแต่งตั้งในตรงนี้ เพราะเราต้องยอมรับว่าประเทศไทยเป็นระบบอุปถัมภ์ ผมคิดว่าหน้าที่ตำรวจของเราเป็นกระทรวง -----

ประการที่ดีที่สุดก็เพราะ ๑. การแต่งตั้งข้ามหน่วยยากหน่อย ประการที่ ๒ งบประมาณ
ท่านทราบไหมครับเราตั้งตำรวจมวลชนสัมพันธ์ เราส่งงบประมาณให้ปีละเท่าไรรู้ไหมครับ
๒๕,๐๐๐ บาททั้งปี สรุปแล้วเดือนหนึ่งก็ไม่ถึง ๓,๐๐๐ บาทในตรงนี้ แล้วตำรวจจะไปทำงาน
ได้อย่างไร เวลาจะไปทำงานไปสนับสนุนชาวบ้านก็ต้องไปขอมูลนิธิเขา ไปขอมูลนิธิ ขอถุงยังชีพ
๒๐๐ ถุง เพื่อไปแจก เพราะไม่มีงบประมาณในการดำเนินการ แต่มีภารกิจหน้าที่
ตรงนี้ละครับที่ว่าภารกิจหน้าที่ใหม่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติก็จะเพิ่มขึ้นมาในเรื่อง
การดูแลประชาชนในการพัฒนา ซึ่งเป็นหน้าที่ใหม่ ฉะนั้นความสำคัญผมก็คิดว่าสมควรแล้ว
ตำรวจมีประชากรถึง ๒๑๐,๐๐๐ คน ในขณะที่เราไปดูสิครับว่ากระทรวงต่าง ๆ ที่ยกขึ้นมา
มีบุคลากรน้อยมาก กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมหลังสุด มีบุคลากร
๒,๐๐๐ กว่าคน เป็นกระทรวง กระทรวงวัฒนธรรมมีบุคลากร ๓,๐๐๐ กว่าคน
เป็นกระทรวง แต่ทำไมกระทรวงตำรวจไม่เกิดขึ้นมา ตรงนี้ผมคิดว่าจะไปอ้างว่านักการเมือง
จะมาแทรกแซงตรงนี้นั้นฟังไม่ขึ้น เพราะอะไรต้องแจ้งให้เราได้รับทราบด้วยนะครับ
เพราะว่าตำรวจหลายคนอยากจะเห็นกระทรวงตำรวจ หรือไม่ก็กระทรวงความมั่นคงภายใน
ก็อยากจะฝากทางประธานรัฐสภาผ่านไปทางรองนายกรัฐมนตรีด้วยว่าผมเองก็ฝันอยากเห็น
กระทรวงตำรวจ เพราะเราอยู่ในคณะกรรมการงบประมาณ เรารู้ว่าเป็นกรมแล้ว
ของงบประมาณได้ แต่ตอนนี้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ๒๑๐,๐๐๐ คน ของงบประมาณ
สำนักงานตำรวจแห่งชาติเท่านั้น แต่ถ้ารอกกรม ๕ กรม ขอได้ทั้ง ๕ กรมในตรงนี้
สำนักปลัดกระทรวงก็มี อะไรก็มี ตรงนี้ผมคิดว่าคิดใหม่ได้แล้วครับ ขอขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุนครับ
ชุดต่อไป ๓ ท่านนะครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ ทางนี้ครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธานครับ
กระผม นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรคเพื่อไทย

ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมคิดว่าพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติเป็นพระราชบัญญัติที่สำคัญมาก แล้วก็เราใช้เวลามาจนถึง ๓ ทุ่มครึ่งแล้วนะครับ อยากจะให้ท่านประธานได้รู้ว่าวันนี้สมาชิกกลับบ้านกันหมดแล้ว เราคิดว่าเราเอาไปต่ออาทิตย์หน้าไม่ดีกว่าหรือท่าน ท่านจะเอาให้จบคืนนี้แล้วก็โหวตเลยหรือไม่ ถ้าท่านยังไม่โหวตผมคิดว่าเราเลื่อนไปก่อนดีกว่า ท่านประธานช่วยพิจารณาด้วยนะครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เดี่ยวอีกครั้งชั่วโมงท่าน

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ผมหรือท่านก่อนนะครับ เพราะมันสำคัญมาก เพราะว่าทุกท่านนับได้น้อยก็ไม่ถึง ๒๐๐ คนนะครับ ผมคิดว่าถ้าเลื่อนไปครั้งหน้าได้ก็ดี เพื่อนสมาชิกจะได้มีโอกาสอภิปรายมากขึ้น ตำรวจ ๒๐๐,๐๐๐ กว่าคนฟังอยู่ มันเป็นชีวิตจิตใจของตำรวจเขา มันเท่ากับ ๑ เหล่าทัพนะครับ ผมว่าถ้าเป็นไปได้ก็ช่วยเลื่อนไปอาทิตย์หน้าหรือครั้งหน้าก็ได้ นะครับท่านประธาน เพราะว่าหลายท่านก็กลับไปแล้ว ท่านประธานช่วยพิจารณาด้วยนะครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ที่ท่านเสนอมาผมรับไว้พิจารณา รอปรึกษาท่านประธานรัฐสภานะครับ เดี่ยวท่านขึ้นมาแล้ว อีกครั้งชั่วโมงตอนนี้ว่าไปก่อน ๓ ท่านนะครับ พลตำรวจโท วิศณุ ม่วงแพรสี แล้วตามด้วยท่านวิรัช พันธุมะผล พรรคภูมิใจไทย แล้วตามด้วย พลตำรวจโท ศานิตย์ มหาวรร สมาชิกวุฒิสภาเชิญ พลตำรวจโท วิศณุ ม่วงแพรสี ครับ

(นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ราชบุรี) : ท่านประธานครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ครับ

นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ราชบุรี) : ท่านประธานครับ ผม อัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ สมาชิกรัฐสภา ท่านประธานน่าจะขานชื่อ

กระโดดนะครับ ตามระเบียบข้อบังคับต้องฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล แล้วก็วุฒิสมาชิกนะครับ
ท่านไปขานเป็น ส.ว. ๒ ท่านครับ ขอประທံງท่านประธานให้ทำตามข้อบังคับด้วยครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ไม่ใช่ ส.ว.
๒ ท่านครับ ท่านเดียวครับ เมื่อสักครู่นี้ก็ข้ามไปแล้วนะครับ

นายอัศรเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ราชบุรี) : ฝ่ายค้าน
แล้วมารัฐบาล แล้วก็วุฒิสมาชิกนะครับท่าน ขอขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ฝ่ายค้าน
ใช้ครับ นี้อย่างไรครับ ฝ่ายค้าน พลตำรวจโท วิศณุ ม่วงแพรสี่ ฝ่ายรัฐบาลก็ท่านวิรัช พันธุมะผล
ฝ่าย ส.ว. ก็ พลตำรวจโท ศานิตย์ มหาวรร ตามนี้นะครับ เชิญ พลตำรวจโท วิศณุ ครับ